

كازاخه كان

رۆمان

اليو تو استوي

وه رگيراني

نه مين كه رديگلاني

کازاخستان

ليۇ تولستوۋى

كازاخستان

وەرگىرانى
ئەمىن گەردىگلانى

خانہ موکریانی بو چاپ و بلاؤ کردنه وه

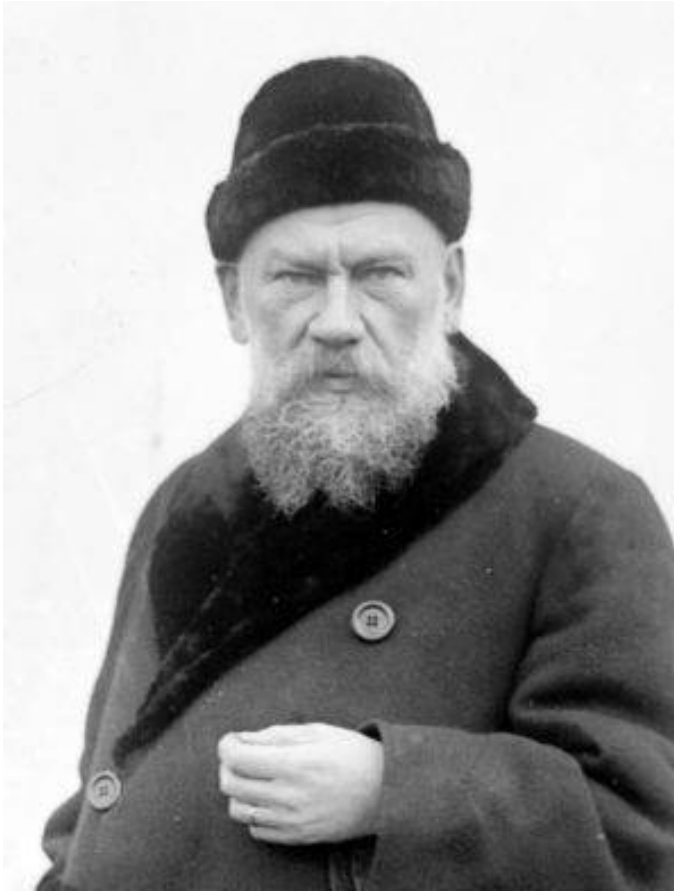
● کا زاخه کان

- نویسنی: لیو تولستوی
- وهرگیپانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوه وه: گۆران جەمال رواندزی
- بەرگ: ریمان
- پییتچنین: م. شاسەنەم
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار
- چاپی یەكەم ۲۰۱۴
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانە
- چاپخانه: موکریانی (ههولیر)
- له بەرپوه بهرایه تی گشتیی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (۲۶۲) ی سالی (۲۰۱۴) پیئدراوه.

زنجیره ی کتیب (۸۲۴)

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

ليۇ تۆستۆي

یەك

ئىتر ھىچ دەنگىك لە مۆسكۆۋە بەرگوى ناكەۋى. زۆر بە دەگمەن لە سووچىكەۋە، دەنگى كرىپە و تەقوكتى تايەى عارەبانە لە كۆلەنەۋە دى. لە پەنجەرەكانەۋە ئىتر ھىچ تىشكىك خۆ بە ژوورىدا ناكات، لەنتەرەكان ھەموو كۆژاۋنەتەۋە. نالەى گازەنگەكان لە سەر ئاسمانى شارى خەوتوو شەپۆل دەدەن و نىزىك بوۈنەۋەى بەيان رادەگەيىنن. كۆلەنەكان چۆلۈھۆلن. جاروبار عارەبانەكى شەۋرۋ بە تايەى بارىكى خۆى، سىنگى شەقل نەشكاۋى بەفر كووز دەكا و عارەبانەئارۋ لە سووچىك خۆى كوشمەلە دەكا و بە دەم چاۋەرۋانى ھاتنى موسافىرىكەۋە خەو دەىباتەۋە. پىرئىزنىك بەرەو كلىسە كەۋتوتە رى. لە كلىسە ئىستا تەنیا چەند مۆم كز دەسووتىن و شوقى مەيلەو سوورىان دەكەۋىتە سەر وىنەى زىپىنى ھەزەرەتى مریەم. كرىكاران دواى شەۋگارى درىژى زستان لە خەو ھەستاون و بەرەو شوپنى كارەكانیان مىل رىيان گرتوۋە.

لە كۆرى پياۋاندا شەۋنشىنى ھەر بەردەۋامە. لە كەلىنى دەربىجەى داخراۋى يەكىك لە پەنجەرەكانى رىستورپانى شەۋالىەۋە، بە پىچەۋانەى ياسا پووناكى دەپژىتە دەرى. لەبەر دەرگا فەيتوونىك و چەند عارەبانە و چەند ھىلىنگەى كرى راۋەستاون. تروئىكا^۱ يەكى نزمىش لەۋى راگىراۋە. عارەبانەئارۋ لوى پوۋپوشەكەى ھەلدەداتەۋە و خۆى راستەۋپاستە دەكات و ھەر دەلىلى لە قوزبىكى مالى خويان خۆى ھەشار داۋە.

پىشخزمەتىك كە لە سەرسەرا دانىشتوۋە، ھەر دوو دەستى بە لاجەسەرى خۆيەۋە دەگرى و دەكەۋىتە گۆمى بىر و خەيالەۋە: «ئەۋانە

۱ تروئىكا: عارەبانەى سى ئەسپەيە كە تايەتى ۋوسىايە.

چهنده چهنهوهري دهكهن؟ ئهويش راست له كاتيكداه كه سهري خزمهتي منه!» له ژووري تهنشتهوه كه تهواو پروناكه، دهنگي سڼ كهسي گهنج دي كه بو خواردني شيو هاتون. ئهوان لهسهه ميژيكي دانشتوون كه بهردهماوي خوړاك و مهشرووبى لي ماوه. يهكيان كه لاويكي خريلاڼهيه، پاكوخاوين، بهلام دالگوشت و ناشيرينه و به چاوي كز و ميهرهباڼيهوه چاو له يهكيك له هاوپړيكانى دهكات كه ديت و دهچي. دووهه مي، كه لاويكي كهلهگهت و تيگسمراوه، له سهه ميژيكي پر له بتلي خالي دانشتووه و به دهم وهنهوزدانهوه ياري به زنجيري كاژميړهكهى خوي دهكات. سيهه مي به كوډهبالكي كهلوپوسي نويوه به نيو ژوورهكهدا ديت و دهچي و جاروبار رادهوستي و باداميك له نيوان قامكهكانيدا گوشار دهكات تاكوو بيشكيڼي. قامكهكانى ئهستوور و خهريتهن، بهلام نينوڅهكانى ريكوپيكن. ئهه لاوهيان بهردهوام بزهيهكي شاراوهى لهسهه ليوه، چاوي سوور ههلهگهراوه و قهلافتيكي توسني ههيه. ئهه خيرا خيرا و به توورپهيه قسه دهكات و له كاتي ئاخافتنهكهيدا سهه و دهستي زور دهجووليني، بهلام دياره ئهه وشه گونجاوانهى بو نادوزريتهوه كه كولي دلي خوي پي ههلهريژي. ههه وشهيهك له دهه مي ديتته دهري، پيى وايه دهبري ئهه پازه نيهه كه له سهه دلي قورسايي دهكات. بزهه له سهه ليوي ناپهري. ئهه لاوهيان كه له سهه سههفهه، دهلي: «ئيسا دهتوانين هههه موو شتيك بلين! مههه ستم ئههه نيهه خوځ به ههقدار بزانم، بهلام ههه دهكهه تو من ئهه جوړه بناسي كه خوځ، خوځ دهناسم، نهك ئهه جوړهه كه خهلهكي باسي دهكهه. تو دهلي من دهههق به ئهه، تووشي ههله بووم؟ ...»

دهبري ئهه قسانه بوي دهدهكهوي كهسيك به سههههجي پر له ميهرهباڼيهوه چاوي لي دهكات. لاوي خريلاڼه و ناچهه وهلامى دهدهتهوه: «... ههله؟ بهلي!»

دياره شهكهتي و دلوقانيههكي زياتر له چاواني ئهههه شپول دهه. ئهه لاوهي نامادهي رويشتهه، دهلي:

— من دهزانم تۆ بۆ ئاوا قسه دهكهی. تۆ پیت وایه بهخته وهری
خۆشه ویست بوون له گهڵ بهخته وهری خۆشویستن یه کسانه و بۆ ته وای
ماوهی ژیان به سنده دهکات که یه کجاری به دهستی بهیئین.

لاوی ناحهز و خرپالانه له گهڵ ئه وهی چاوی زیت کردبووه، گوتی: «
به ئی، کاکای خۆم! به سنده دهکات، ته نانهت سه روزیادی شه.»

ئه و لاوهی له سه ره سه فه ره، له گهڵ ئه وهی خه یال هه لیگرتبوو و به چاوی
پر له دلسۆزییه وه له هاوڕیکهی دهروانی، گوتی: «بۆ نابێ خۆشه ویستی
که سیک له دلماندا بێ؟ به ئی، بۆ ده بی خۆش ویستن تاوان بێ! ئه وین گوێ به
فه رمان نادا و سنوور ناناسی، نا، خۆشه ویست بوون، جوړیک چاره ره شییه،
ئه و په پی به ده بختیه کاتیک مرۆف هه ست دهکا له بری ئه و خزمه ته ی پی
کراوه هه ی خزمه تیکهی له ده ست نه هاتووه و نه یکردووه. ئاخ خودایه گیان!»

پاشان به نا هومیدی ده ستیکهی هه لته کاند و گوتی: «خۆزگه هه موو ئه وانه
هۆکاریکیان بوو بووایه. به لام مه سه له که به پیچه وانه یه، هه موو ئه وانه له
خۆوه روو ده دن، به بی ئه وهی ده ستمان تیندا هه بی. به راستی ده توانم بلیم
من ئه م هه ست و سۆزهم دزیوه. له گهڵ ئه وه شدا ئه مه شتی که که تۆ بیرى لى
ده که یته وه. مه ئی نا، تۆ ده بوو له بیرى ئه و هدا بی. ده ی باشه، ئیستا هه ز
ده که م با وه رم پی بکه ی له نیوان ته وای ئه و گه وجیتی و ئاکاره ناحه زانه دا
که له ماوه ی ته مه نمدا ئه نجام داوه، ئه مه یان ته نیا کرده وه یه که که لی
په شیمان نیم و ناشتوانم لی په شیمان بم. نه له سه ره تادا و نه له ئاکامی شدا
من نه به ئه وم گوتووه نه به خۆم. هه می شه ش ئه و هه سته م هه بووه:
وه لحاسل ئیستا ئه وم زۆر خۆشه وئ... پاشان بۆم ده رکه وت ئه و قسه یه ش
خۆی درۆیه ک بووه، ئه ویش درۆیه کی نه خوازاو، دیاره خۆشه ویستیش به و
شیوه یه نابێ، وانیه؟ منیش نه مده توانی بچه پی شتره وه، ئه و، چۆته
پی شتره وه. بلی تاوانی من بێ؟ ئه گه ر نه متوانیوه، خه تای من چی بووه؟»

هاوڕیکهی بۆ ئه وهی خه وه که ی بره وئ، جگه ره یه کی داگیرساند و گوتی:
«کۆره له سه ری مه پۆ، ئیتر هه ر گویشی مه ده یه! ئه وه ی روون و ئاشکرایه

ئەو دەيە كە تۆ ھېشتا ئاشق نەبووی و ھەر ناشزانی مانای ئەشق و
خۆشەوێستی چییە!»

لاوێك كە كەلپۆسی نوێی لە بەردا بوو، دەبووێست دیسان شتیك بلی،
ھەردوو دەستی بە لاجە سەر یەو ھە گرت بەلام نەیتوانی ئەو ھێ لە دلیدایە
دەبیرێ.

- ئاشق نەبووم!.... بەلێ، وایە. من ھېشتا ئاشق نەبووم، بەلام بە ئاواتەو ھەم
ئاشق بێ، ئاواتێك كە زۆر گەورەییە و لەویش گەورە و بەھێزتر ھەر نابێ.
لەگەڵ ئەو ھەشدا یانی ئەشقیكی ئەوتۆ بوونی ھەییە و ھەموو شتیك بە
ناتەواوی دەمینیتەو ھە؟ وەلھاسل من زۆر بە توندی خۆم تووشی گرفت و
ئالۆزی كەردوو ھ. بەلام ئیستا ھەموو شتیك كۆتایی ھاتوو ھ. ھەق بە تۆیە؛
منیش پێم وایە ژيانیکي نوێ خەریكە دەست پێ دەکا.

ئەو لاو ھێ لە سەر كورسییەكە وەنەوزی دەدا و یاریی بە زنجیری
كاتۆمیرەكە دەكرد گوتی: «ژيانیکي نوێ كە دیسان تێیدا تووشی
سەرلی شیواوی دەبی.»

بەلام ئەو لاو ھێ كە لە سەر سەفەر بوو، ئەم وتەییە نەبێست و درێژە
بە قسەكانی دا:

- من بۆ ئەم سەفەرەم لە لایەك بە داخەو ھەم، لە لایەکیشەو ھەم ھەم. بۆچی
بە داخەو ھەم؟ خۆشمان نازانم!

پاشان سەبارەت بە ئەو دەستی كە بە قسە كردن، بێ ئەو ھێ ئاگادار بێ
خەلك وەك ئەو بێر لەو مەسەلەییە ناكەنەو ھە و ھۆگریشی نین. مەرۆف
ھیچ كات بە رادەیی كاتی شادی و پلەزێقان و دلخۆشی، خۆپەرست نییە. لەو
جۆرە كاتەدا پێی وایە لە دنیا دا ھیچ شتیك لە ئەو جوانتر و سەرنج ڕاکیشتەر
نییە.

لەو كاتەدا نۆكەریكی لاو كە بەلتهیكی جاوی لە بەردا بوو و پشتینیكی لە
پشتی بەستبوو، خۆی كەرد بە ژووریدا و گوتی:

- دیمیتري ئاندریفيچ، تەتەر پەلەيەتی و لەو زياتر ماتل نابى! عارەبانە لە کاتر مېر يازدەوہ لېرہ راوہستاوہ و ئېستا کاتر مېر چوارہ. دیمیتري ئاندریفيچ چاويکی لە ژانوی نۆکەری خوی کرد. لە پشتينەکەى و لە پۆستالەکانى و لە چاوہ خەوالووەکانيدا دەنگى ژيانیکی نوێ دەبيست، ژيانیک کە لېورېژ بوو لە ئازار و بى بەشى و چالاکی. لەگەل ئەوہى بۆ يەکیک لەو ئاغزوونانە دەگەرا کە داینەخستبوو، گوتی: «لە راستیدا.... خوداحافیز!»

لەگەل ئەوہشدا کە داوایان لى کردبوو پاداشیکی تازە بدات بە تەتەرکە، کللەوہ بى شەپکەکەى لە سەرى کرد و لە چەقى ژوورەکەدا راوہستا؛ جاريک دوو جار يەکتريان ماچ کرد، تۆزى راوہستان و بۆ جارى سىنھەم يەکتريان ماچ کرد. ئەو لاوہى کەلپۆسە تازەکەى لە بەردا بوو، هات بۆ لای مېزەکە، پیکىکی ھەلدا و دەستى ھاوړى خریلانە ناشیرینەکەى خوی گرت و سوور ھەلگەرا.

- نا، من ھەرچۆنیک بى پى دەلیم. من دەبى لەگەل تۆ راست و پەوان بى. ھەر دەبى واش بى چونکە زۆرم خۆشدەوێ... کەوايە تۆ ئەوت خۆشدەوێ؟ من ھەمیشە بىرم لەوہ کردۆتەوہ... وا نىيە؟

ئەوى دیکەيان بە بزەيەکی زۆر مېھرەبانتەرەوہ گوتی:

- بەلى وايە.

- يان پەنگە...

لەو کاتەدا پيشخزمەتى رستوران کە وەنەوزى دەدا و دوايىن قسەى ئەو دوو ھاوړتيەى بىستبوو، لە خوی پرسى: «بۆ ئەو پياوانە ھەمیشە مەسەلەيەک دووپات دەکەنەوہ؟» گوتی:

- ببورن، من دەبى مۆمەکان بکوژينمەوہ. کى حىسابەکەم دەداتى؟

چونکە لە پيشدا زانیبووى کى پارە دەدا، پرووى لە پياوہ کەلەگەتەکە کرد

و گوتی: «حىسابى دەکەن؟»

کابراى کەلەگەت گوتی: «بەلى، چەندەيە؟»

- بیست و شەش پۆل.

كابرأ تۆزىكى بىر كردهو، بەلام ھىچى نەگوت و سىيائى ھىسابەكەى لە
گىرفانى ئاخنى.

دوو كەسەكەى دىكە درىژەيان بە قسەكانيان دا.

لاو ھەرخىلانە و ناھەزەكە بە پوانىنىكى دلوڤانەو گوتى: «خوداحافىز،
تۆ زۆر كورى چاكى!»

ھەردووكان فرمىسك لە چاوياندا قەتيس ما. پىكەو ھاتنە دەرى، لە سەر
قالدرمەكان راوہستان.

مسافىرەكە پروى لە لاو كەلەگەتەكە كرد و لەگەل ئەو دا سوور
ھەلگەرابوو، گوتى: «ھاوپى، تۆ ھىسابەكەى شەوالىيە بدە و لەسەر مەن
بىنوسە.»

ئەوى دىكەيان لەگەل ئەو ھى خەرىكى لە دەست كردنى دەستەوانەكانى
بوو، وەلامى داىوہ: «باشە، باش!»

كاتىك گەيشتنە سەر قالدرمەكان بى ئىختىار گوتىشى: «مەن چەندە ئىرەيى
بەو ھال و ئاكارەى تۆ دەبەم.»

مسافىر سوارى عارەبانەكە بوو، كورتەكى كەلپۇسى لە خۆى پىچا و
گوتى: «زۆر چاكە، ياللا، با برۆين!» تۆزىك كشا دواو، بۆ ئەو ھى جى بۆ
ئەو كەسە بكاوہ كە خەمى بۆ دەخوا، دەنگى دەلەرزى.

ئەوى دىكەيان گوتى: «خوداحافىز، مەتيا، خودا ئاگادارت بى...» تەنيا
ئاواتى ئەو، پۆيشتنى ھەرچى زووترى مسافىرەكە بوو، ھەربۆيە بۆ
بەپى كردنى ھىچ دۆعايەكى نەكرد.

ھەردووكان بۆ ساتىك بىدەنگ بوون. ديسان يەككى تر گوتى:
«خوداحافىز!»

كەسىك گوتى: «عارەبانەچى، لىخوړە!» عارەبانەى پۆستە كەوتە پى.
يەككى لە ھاوپىكان ھەراى كرد:

- ئىلئازار، عارەبانەكەى من!

فایتوونەوانى عارەبانەى كرى و ھىلىنگە تايىبەتەكان، كەوتنە جموجۇل،
شەققەى خەرەزەن ھەستا و ھەوسارەكانيان شل كرد.
فەيتوونى نيوہ بەستوو، سىنگى بەفرى شەق كرد و ھاتە پىشى. يەكك
لەو لاوانەى ئامادەى سەفەر بوو، گوتى: «ئەمە ئۇلىنىنە، زور كورپكى باشە!
بەلام خەيالىكى قورە، پياو بچى بۆ قەفقاز، ئەويش وەك قوتابىي فىرگەى
سەربازى! تو سبەى شەو لە باشگا شيو دەخوى؟»
- بەلى.

پاشان ليك دوور كەوتنەوہ. موسافىرەكە لە نيو كورتەكە كەلپۆسەكەيدا
ھەستى بە گەرما دەكرد. لە تەختى عارەبانەكەدا دانىشت. قوچەى
كورتەكەكەى بە تەواوى كردهوہ. ترؤيكا بە شيوہيەكى نارپك و ھەلبەز
دابەز لە كۆلانىكى تاريكەوہ بۆ كۆلانىكى تر دەرؤيشت، بە بەردەرگاي
مالانىكدا دەرؤيشت كە مسافىرەكە تا ئىستا چاوى پىيان نەكەوتبوو. ئۇلىنىن
پىي و بوو تەنيا مسافىرەكان بەو كۆلانىكدا تىدەپەرن. تاريكى و پەژارە
تەواوى ولاتى داگرتبوو و بىدەنگى بالى بە سەر شارەكەدا كىتابوو، رۆحى
ليورپژ بوو لە بىرەوہرى و ئەشق و خەفەت و فرمىسكى ھىوا، كە ئەو
حالەش ھەناسەى سوار دەكرد....

دوو

«من ئاشقم! من ههتا رادهى شىتى ئاشقم! ئاخ چ خه لکىكى باشن، چ خه لکىكى رىکوپىک!» ئۆلینين ئه و شانەى له بهرخۆیه وه دووپات دهکرده وه و حەزى دهکرد بگرى. بهلام بۆ فرمىسک له چاوى ههلهنده وه رى؟ ئه و خه لکه باشانه کى بوون؟ چ که سىکى تا ئه و رادهيه خوښده ويست؟ به هيچ جورىک ئه و مهسه لهيهى بۆ نه دهچۆ وه سه ريه ک. جاروبار سه رنجى مالىکى دها و له وهى که ئه و ماله به و شيوه سهيره بينا کراوه، تووشى سه رسووپمان ده بوو، هيندى جاريش که ته ته ر و ژانوى نۆکه رى تا ئه و رادهيه نامۆ ده هاته به رچاو و له په نای خویدا ده يدین که له گه ل ئه و که ندوله ندی رىگا رايان ده تله کىنى، له گه ل ئه ودا به سواری ئه سى توندا ژۆ رىگا ده برن، ئه و ئه سپانهى که به سىنگى زوقم لى نىشتوو وه رچه ده شکىن و تروئىکا به دواى خوينا دا راده کىشن. ئه و ديسان ده يگوت: «ئاخ هاوپريانى خوښه ويست! چه ندهم خوښده وين!» ته نانه ت جاريک دهنگى هه لبرى: «بژى! براڤو!» هه رله گه ل ده ربړىنى ئه و وشه يه خوى سه رى له خوى سوورما و له خوى پرسى: «به راستى بلوى سه رخوش بوويتم؟» له راستيدا ئه و به ته نيا نزىکهى دوو بتلى شه راب خوار دبووه، به لام ته نيا شه راب نه بوو که تا ئه و رادهيه شوينى له سه ر ئۆلینين دانا بوو. ئه و ته واوى ئه م قسانهى وه بير ده هاتنه وه که پىنى وا بوو سادقانه و به شيوه يه کى رواله تى و به هه لکه وت پييان گوتبوو. ئه و ده ست گوشين و روانين و بيدهنگى و زايه لهى ئه و دهنگهى که کاتى سوار بوونى عاره بانه که پىنى گوتبوو: «خودا حافىز ميتيا!» هه مووى وه بير ها تبووه. ئه و راستى و يه که رهنگيه لى براوانه يهى تايه تى خوى وه بير ده هاته وه و هه موو ئه وانه بۆ ئه و خه م و دلته نگيه کيان پيوه بوو. بهر له

وهرې كه وتن، ته نيا هاوړپتيان و خزم و كه س و خه لكى ئاسايى نه بوون كه ويده چوو هه موويان له ناكاوړو حمه كه يان بوى تليسابي ته وه و خوښه ويستى خويان بوى دهربرپيې، به لكوو كه ساني دژواز و ره قبيش ويده چوو وهك كاتى دان پيانانى بهر له مهرگ، به باوهشى ئاواله وه به ره و پيرى هاتبيتن و دهستى ئاشتيتيان بوى دريژ كړدې. ئه و له دلى خويدا پيې وابوو: «رهنگه ئيتر نه توانم له قه فقا ز بگه پرېمه وه.» هه روه ها به خه ياليدا هات كه ئه و هاوړپتيانى خوى و كه سيكي ديكه ي خوشده وي و زورى دل به خوى سووتا.

به لام ئه وه خوښه ويستى نه بوو كه پوحي ئه وي تا ئه و راده يه خه مبار و ئالوز كړدبو و نه يده توانى به سهر زمانى خويدا زال بيت و خو له دهربرپيى قسه ي بى مانا بيوړي و ته نانه ت ئه وينى ژنيكيش ئه وي تووشى ئه و په شنيواوييه نه كړدبوو. (ئو قه ت ئاشق نه ببوو) جوړيكي هه ستي خوپه رستي، هه ستيكي به تين و پر له هيو، ئه وينكي نوئ سهاره ت به و شته ي له پوحي ئه ودا جوان و دلگر بوو (هه روه ها وا ديار بوو له ناخى ئه ودا جگه له چاكه و جوانى، هيچ شتيكي تر بوونى نه بوو). فرمي سكي پي دهرشت و واى لي ده كړد وړينه بكات و وشه ي بى و اتا دهربري.

ئولينين لاويك بوو كه له هيچ به شيكدا خويندنى ته واو نه كړدبوو، له هيچ كوئ دهستى له رهش و سپي نه دابوو. (ته نيا هوگرييه كي وشك و پواله تى بوى كاروبارى كومه لايه تى هه بوو، كه ئه ويش مه علووم نه بوو چييه). ئه و نيوه ي سامانه كه ي خوى به فيرې دابوو، ئه و، هه تا ته مه نى بيست و چوار سالان هيچ ريگايه كي بوى خوى هه لنه بژاردبوو و دهستى بوى هيچ كاريك نه بردبوو. ئه و، راست ئه و شته بوو كه له كوړى لاوان و خوش پابويزانى مو سكو دا به «پياوى هه رزه كار» به ناوبانگه.

له ته مه نى هه ژده سالييه وه ئولينين ئازاد بوو بوو، راست وهك كورپكي خانه دان و ساماندارى ئه م سده يه، كه له ته مه نى ميژمن داليدا دايك و باوكى له دهست بدات، بويه به كه يفى خوى رايده دا و هيچ به رگيزه وه يه كي نه بوو. ئه و دهيتوانى هه موو كاريك بكات و پنيوستى به هيچ شتيك نه بوو. ئه و، هيچ

شتیکی به لاوه گرینگ نه‌بوو و گوښی به بوون و نه‌بوون نه‌دهدا. نه‌بنه‌ماله‌ی
 هه‌بوو، نه‌ولات؛ نه‌بیر و باوه‌ری هه‌بوو نه‌هه‌ستی به‌به‌رپرسایه‌تی ده‌کرد.
 ئه‌و، بر‌وای به‌هیچ شتی‌ک نه‌بوو و هیچ‌یشی له‌هیچ که‌س قه‌بوول نه‌ده‌کرد.
 به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دانووی له‌گه‌ل هیچ که‌س نه‌ده‌کولا و له‌هه‌موو که‌س و
 شتی‌ک نارازی بوو، کو‌ریکی روو‌گرژ و له‌ش‌دا‌گیراو و به‌پرته و بۆله‌نه‌بوو؛
 به‌پنجه‌وانه، ئه‌و، هه‌میشه‌هۆگری شتی‌ک بوو. ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌م باوه‌ره‌بوو
 که‌ئه‌شق بوونی نییه‌ و هه‌رجاری‌ک که‌له‌گه‌ل ژنی‌کی شو‌خوشه‌نگ به‌ره‌روو
 ده‌بوو، حال‌ی تی‌ک‌ده‌چوو. له‌می‌ژ بوو ده‌یزانی که‌پله‌وپایه‌ و شانازی جو‌ری‌ک
 گه‌وجیتی و خۆه‌له‌تاندنه، به‌لام کاتی‌ک له‌کو‌ری سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیدا
 شازاده‌سی‌ژ ده‌هات بۆ لای و قسه‌ی خۆش و دنه‌ده‌ران‌ه‌ی بۆ ده‌کرد و
 ئافه‌رینی پی‌ ده‌گوت، ئه‌و به‌پنجه‌وانه‌ی بی‌روباوه‌ری خۆی، زۆری چی‌ژ
 و ده‌ده‌گرت و ده‌گه‌شایه‌وه. به‌لام ئه‌و زۆری گو‌ی به‌و شتانه‌ش نه‌ده‌دا و له‌
 به‌رچاوی نه‌ده‌گرتن، مه‌گین تا راده‌یه‌ک که‌تووشی ده‌روه‌ست بوونی نه‌کات
 و نه‌که‌و‌یت‌ه‌ ژیر باری منه‌ته‌وه. هیندی‌جار که‌وای له‌ده‌هات ئاشقی که‌سینک
 بی‌ت یان خه‌ریک بوو دلی‌ بدو‌رینی، تووشی ئازار و ململانی‌ ده‌بوو،
 ململانی‌یه‌کی خو‌پ‌بیانه‌ی له‌گه‌ل ژیان هه‌ست پی‌ده‌کرد. به‌شیوه‌ی خۆماک و
 به‌خیرایی هۆگری خۆی له‌گه‌ل ئه‌و هه‌سته‌ی یان ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌پچراند و
 هه‌ول‌ی ده‌دا ئازادی‌ خۆی به‌ده‌ست به‌ی‌نیته‌وه. به‌م شیوه‌یه‌بوو که‌له‌گه‌ل
 ژیا‌نی کو‌مه‌لایه‌تی و هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل خه‌لک و پا‌گه‌یشتن به‌مال و
 سامانه‌که‌ی و موسیقا که‌سه‌رده‌میک پی‌ی وابوو و چاکه‌خۆی بۆ ته‌رخان
 بکات و ته‌نانه‌ت پی‌ بنیته‌ دنیای ئه‌شقه‌وه‌ که‌هیچ بر‌وایه‌کی پی‌ی نه‌بوو. ئه‌و
 له‌خۆی ده‌پرسی ئه‌م هه‌موو توانا و وزه‌یه‌ی گه‌نجیتی که‌مرو‌ف له‌ژیانیدا
 ته‌نیا جاری‌ک ده‌سته‌به‌ری ده‌کات، چۆنی به‌کار به‌ی‌نی؟ ده‌بی ئه‌و وزه‌یه‌ له‌
 ری‌گای هونه‌ره‌ جوانه‌کاندا سه‌رف بکات یان له‌ری‌گای زانست و ئه‌ویندا، یان
 له‌ری‌گای کرده‌وه‌ی چالا‌کانه‌دا؟ ئه‌م وزه‌ی گه‌نجیتییه‌ نه‌ک هه‌ر وزه‌ی هۆش
 و دل و فی‌ربوونه، به‌لکو‌و توانایی‌یه‌که‌ که‌قه‌ت قه‌ت جاری‌کی‌تر وه‌ده‌ست

نایه ته وه، توانایی یه ک که ته نیا جاریک به مروّف ددری تا کوو ئه وهی له
 خوی ده خوازی، هه رچوئیکی بخوازی و له ته واوی دنیادا هه رچییه ک که
 هه زی لیه تی، دروستی بکات. راسته که سانیک هه ن که به ری له و تاسه و
 هه ز و توانایی یه ن و له گه ل پئ نانه نیو ژیان ه وه، یه که م هه ل که بۆیان
 هه لده که وئ، ده یقوژنه وه و نه جییه هه تا کوئایی ژیان، له و شوینه دا
 راده وهستن، به لام ئولینین له وجودی خویدا به چروپری ههستی به بوونی
 ئه م خودا به هیزه ی گهنجیتی ده کرد و ئه م چییه تییه ده بوو به ئاواتیک،
 ده بوو به ته نیا بیریک بۆ ویستن و ئه نجام دان، ههروه ها کویرانه خو فریدانه
 نیو چالیک بئ بنه وه، به بی ئه وهی بزانی بۆ کئ و بۆ چی ئه و کاره ده کات.
 ئه و له ناخی خویدا به باشی له و وزه یه ده گه یشت و به وه له خو بایی بوو،
 به بی ئه وهی بشزانی بۆچی، زوری لی رازی بوو. هه تا ئه م کاته ئه و جگه له
 خوی هیچ که سی خو ش نه ویستبوو، جگه له وه ش هیچی تری پئ نه ده کرا.
 چونکه له وجودی خویدا جگه له چاکه، هیچی دیکه ی نه ده دی و هیشتا
 ده رفه تی له ده ست دانی خه یاله کانی خوی نه بوو. کاتیک مۆسکو ی
 به جئ هیشت، خوی به به خته وه ر ده زانی که کوړیکی گهنج بیر له هه له کانی
 رابردووی خوی ده کاته وه و له ناکاو به خوی ده لی: «نا، من نه مده ویست
 ئاوی لی بی.» ئولینین به خوی گوت که ته واوی کرده وه کانی رابردوو به
 ریکه وت بووه و هیچ گرینگایه تییه کیان نه بووه، پیشت نه ویستوو ژیانیک ی
 نه جییه نه ی هه بی؛ به لام ئیستا به دوور که وتنه وه له مۆسکو، ژیانیک ی نوئ
 ده ست پئ ده کا که له ودا ئیتر ئه م هه له و په شیمانیا نه روو ناده ن و به
 دلنایی یه وه له گه ل به خته وه ری ده سته ملان ده بی.

زور جار له گه شته دریژخایه نه کاند روو ده دا که له ماوه ی دوو یان سی
 مه زلی سه ره تادا، مروّف هه روا خه یالی له و شوینه یه که لیی دابراوه. دوا ی
 ئه وه زور زوو و له گه ل پوژ کردنه وه ی یه که م شه وی غه ربایه تی، ئه م
 خه یالانه به ره و شوینی نیشته جئ بوونی ده گو یژریته وه و له وئ مسافیر

بالەخانەيەك لە سەر بۆشايى ساز دەكات؛ بۆ ئۆلئىنن راست بەو شىۋەيە بوو.

لە دەرەۋەي شار، لە كاتى تىپەرىن لەو دەشت و مەزرا پر لە بەفر و پچە نەشكاۋانە، دلى كرايەۋە كە لەو دەشتە چۆلەدا بە تەنيايە. پاشان كەلپۆسەكەي لە خۆي پىچا و خۆي لە سووچى دواۋەي عارەبانەكە پەستاوت. ئۆقرەي گرت و خەۋىكى ئارام بالى بە سەردا كىشا. مالىئاۋايى كردنى ھاۋرىكانى زۆرى دلتنەنگ كردبوو، تەۋاۋى ماۋەي زستان كە لە مۆسكۆ رايبوردبوو، ۋەبىرى ھاتەۋە و ۋىنەكانى ئەو رابردوۋە كە خەيال و سەركۆنەي گرینگ و جۆراۋجۆر لىي دەشيواند، بىئىختيار خويان لە مېشكى دەھالاند و لە زەينىدا زەق دەبوۋنەۋە.

ئەو، پاشان ھاۋرىيەكى خۆي ۋەبىر ھاتەۋە كە بەرپىي كردبوو و پىكەۋە سەبارەت بە پىۋەندىي نىۋان ئەو و كچىك دوابوون. ئەو كچە زەنگىن و دەۋلەمەند بوو. ئۆلئىنن لەبەر خۆيەۋە بىرى دەكردەۋە: «چۆن دەكرى ھاۋرىكەي من ئەو كچەي خۆش بوى؟ چونكە ئەو كچە ھەز لە من دەكات!» گومان و دردۇنگى لە خەيالدا رەگاژۋى دەكرد. پاشان بە خۆي گوت: «ئەو خەلكە چەندە ناپاكن، كاتىك پىاو بىرى لى دەكاتەۋە... بەلام لە راستىدا بۆچى من تا ئىستا ئاشق نەبووم؟ ھەموو خەلكى پىم دەلئىن ئاشق نەبووم، بلىي رۆحى من ۋەك رۆحى ئازەلىك ۋابى؟» پاشان دلدۇراۋىيەكانى خۆي ۋەبىر ھاتەۋە، كە شەۋانە لەبەر شۆقى چرا لەگەل خوشكى يەككىك لە ھاۋرىكانى دادەنىشت و خۆشەۋىستى توۋشى دلەكوتەي دەكرد. شۆقى چراكە پەنجەي نەرم و دلرفىن و لىو و چەنەي جوان و سىپوسۆلى ئەۋى رۋوناك دەكردەۋە و سات بە سات زياتر ئاشقى دەبوو. بۆيە قسەۋباسى دوور و درىژ و خەم و كىشەي ژيان و شەرم وشكۆ و ھەستى تاوان كە ناخ و رۆحى داگرتبوو ھەموۋى تىكرا ۋەبىر دەھاتەۋە. دەنگىك بەردەوام لە دەروونىدا دوۋپات دەبۆۋە: «نا، ۋا نەبوو، لە راستىدا بەو جۆرەش نەبوو!» پاشان دىمەنى بار و سەماي مازوركا لەگەل شۆخەكىژى ۋەبىر ھاتەۋە و لە

دلی خویدا بیرى كرده وه: «ئەو شەو شەندە ئاشق بووم، چەندەش بەختە وەر بووم! بەیانى پوژى دوایش كاتىك لە خەو هەستام و هەستم كرد ئازادم، رق و قىن چەندەى گوشار بۆ پۆحم هینا و ئازارى دام! كەوايە دەبى بلیم ئەوین پووم تىناكا و قەت دەست و پیم نابەستى؟- دیسان درێژەى بە بیركردنەوهكەى دا: «نا، ئەوین بۆ مروڤ پنیوست نیه! كەوايە ژنە جوانەكەى جیرانمان كە بە من و دۆبرۆین و مارشالی خانەدانى دەگوت ئەستێرەكانى خۆشدهوئى، ئەویش ئەوین نەبووه.» ئیستا خەرىكى وەبیر هینانەوهى چالاکیەكانى شوینی ژيانى خوێ بووه و لەویش لەو بیرەوهرییانەدا هیچ جۆرە حەز و هیوايەك نەبوو كە چێژى شادی پى ببەخشى. بیرى دەكرده وه: «بلی ئەوان سەبارەت بە سەفەرەكەى من زۆر بدوین؟» «ئەوان» كین؟ نازانى. پاشان لە ناکاو بیرىك بە زەینیدا هات، نیوچاوانى تىكنا و هەر ئەوێش بووه هۆى ئەوهى دەنگى سەیر لە لیوى بێتە دەرى. ئەم بابەتەش ئاغای كاپیل و شەشسەد و حەفتا و هەشت رۆبل كە بە بەرگدریوهكەى خوێ قەرزدارە، هەر لەو كاتەدا ئەو و شانەى وەبیر دیتەوه كە بۆ پارانەوه و تەكا بە بەرگدریوهكەى دەگوت تاكوو سالیكى دیکەى دەست لى راگرى و هەروەها قەلافەتى توورە و دېدۆنگى كابراى بەرگدریوى هینایە بەرچاوى خوێ. هەر لەو كاتەدا چاویك دەقرتینی و هەول دەدا خەيالىكى تال لە مێشكى خوێ دوور بخاتەوه و دەلى: «ئاخ، خودایە گیان، خودایە گیان!» پاشان بیرى فرى بۆ لای ئەو كچە جوانەى كە كاتى مالتاوايى باسیان كردبوو، لە دلى خویدا دەلى: «لەگەل ئەوێشدا ئەو منى خۆشدهوئى! بەلى ئەگەر من زەماوێندم لەگەل بگردایە، ئیستا ئەو هەموو قەرز و قۆلەیهىم لە كۆل كەوتبوو، لە كاتىكدا ئیستا پارەیهى زۆر بە واسیلۆڤ قەرزدارم.» هەر لەو كاتەدا دوایین شەوى قومارى لەگەل واسیلۆڤ وەبیر هاتەوه كە لە باشگا كرىبوویان و ئەو شەو كچەش لە باشگا بوو و لە بەرچاوى ئەو زۆر خوێرى و سووكوچرووكانە داواى لە واسیلۆڤ كرىبوو دیسان یارى لەگەل بكات و ئەویش زۆر بى موبالاتانە

دهستی به پرویه وه نابوو. «سالیك دهست پیوه دهگرم و تهواوی ئه و قهرزانه ددهمه وه. قورمدا به چاوی هه موو ئه و كه سانه دا!...» له گهل ئه وه شدا كه به خه یال خوی ئاسووده كردوه، دهست دهكات به بژاردنی ئه و قهرزانه ی له سه ریه تی و كاتی دانه وه یان و گوژمه یه ك كه ده توانی بیداته وه: «داخ ئه وه یه من قه تم قهرزی مۆریل له كوڵ ناكه وی و پاچرای ریستۆرانی شه والیه ش له ولاوه راوه ستی.»

هه ر له و دمه دا بییری له شه ویك ده كرده وه كه ئه و قورپی بوخوی گرتبوه و كه وتبوه ژیر باری قهرز. له و شه وه دا كوړپکی باده نوشی له گهل ئۆركیسترای قهرجه كان پیکه اتبوو كه به پیوه به ره كانیشی هاوپی پترزبۆرگ بوون: ئه لكساندر ب.... ئاجوودان و شازاده و... هه روه ها پیره پیایکی خانه دان و ناوبه دهره وه پاشان بییری كرده وه: «ئو ئاغایانه بو ئه وه نده له خورازی و قورده ماخز؟ بوچی ئه وان كوړپکی تایبه ت پیکدینن كه به بروای خو یان ئه نام بوون له و كوړانه دا بو خه لکی ده بی زور جیی شانازی بی؟ یانی به هو ی ئه وه یه كه ئه وان ئاجوودانن؟ به لام ئه وه جیی داخه كه ئه وان چه نده خه لك به گیل و گه مژه ده زانن! به لام من چاكم دا به گورچوویاندا كه هیه هۆگریه كم پیتان نییه و قه ت هه ز ناكه م لیتان نزیک بم. سه ره رای ئه وه ش پیموایه ئاندریتی موباشر زور قه لس ده بی كاتیک بیستی من سه رم خستۆته سه ر پیایکی وه ك ئه لكساندر ب.... سه ره هه نگ و ئاجوودانی ئه علاحه زه رت و دم به دم هه له گه لدا كردوه... ئه و شه وه هیه كه س به قه ت منی پیکي شه راب هه لنه دا؛ من ئاوازیکی نویم فییری قهرجه كان كرد و هه موو گویتان بو راگرت. له خورا هیندی گه وجیتیم نواند، به لام ئه وه نابیته هو ی ئه وه ی كه من كوړپکی باش نه بم.»

له مه زلی سیته م، كازیوه ی به یان ئۆلینینی غافلگیر كرد. چایی خواردوه و له گهل ژانو جیوبان و جانتاكانیان ریکوپیک كرد، پاشان زور سه نگی و به ئارامی له نیوه راستی عاره بانه كه دا دانیشته. به باشی دهیزانی جیگای هه رشتیک كویتی، پاره له كویتی و چه نده یه، پسووله ی بلیتی عاره بانه و

رەسىدى پۈستچى، ھەموو ئەوانە ھىندە بە لايەۋە ئاسانىيان دەنۋاند كە شادى
لە دلى گەرا و ئەم سەفەرە دوور و دريژەى وەك گەشتىكى خوش و
بەردەوام دەھاتە بەرچاۋ.

ھەر لە قاۋەلتۈنەۋە ھەتا نيوەرۋ سەرقالى حىساب و كىتاب بوو: چەند
فەرسەخىيان رېگا برپوۋ، ھەتا يەكەم مەزل، چەند فەرسەخى ماۋە، مەۋداى
گەيشتن بە يەكەم شار چەندەيە، دەبى چەند فەرسەخى دىكە رېگا بېرن
تاكوو بگەنە يەكەم شوينى وچانگرتن و پشوودان، ھەتا كاتى چايى
عەسرۋژە دەبى چەندە رېگا بېرن، ھەتا گەيشتنە ئىستاورۋپىل چەندەيان
رېگا ماۋە، سەرچەم مەۋداى رېگاي سەفەرەكەيان چەند فەرسەخە و
چەندەيان برپوۋە و چەندى ماۋە. لەگەل ئەۋەشدا بېرى دەكردەۋە چەندە لەو
پارەيە دەبى بۆ قەرزوقۇلە دابنى و چەندە لە داھاتى مانگانەى دەبى بۆ
خەرجى لە بەرچاۋ بگرى. لاي ئىۋارە، دواى خواردنەۋەى چايى عەسرۋژە
حىسابى كرد كە ھەتا گەيشتنە ئىستاورۋپىل لە يازدە فەرسەخى رېگا حەوت
فەرسەخىيان ماۋە و قەرزەكانى لە دواى حەوت مانگ، دەبى يەك لە ھەشتى
تەۋاۋى داھاتەكەى خۆى بۆ تەرخان بكات. وردەورە ھىۋر بۆۋە و
پوۋپۈشەكەى لە خۆى پېچا و لە نيوەرپاستى عارەبانەدا تخیل بوو و خەۋى
لىكەۋت. خەيالەكانى ئىستا بەرەۋ داھاتوۋ فرېبوون و لە قەققاز
دەسوۋرانەۋە. تەۋاۋى خولياكانى داھاتوۋى لەگەل وئىنەى «ئامالاتبەگ»،
ژنانى چىركس، كوئىستانەكان، شىۋ و دۆل، سىلاۋى بەتەۋژم و مەترسى
ئاۋىتە بوۋبوون. ھەموو ئەمانە لىل و تەمومژاۋى بوون؛ بەلام شانازى
ھەلخەلەتېنەر و ھەپەشەى مەرگ، مەزە و تامى ئەۋ داھاتوۋەن. ھىندى جار
بە بوئىرېيەكى بىۋىنە و وزەى سەرسوۋرھىنەر دلى تاقمىكى زۆر لە
دەشتەۋانانى دەرفاند و دەيكردەنە لايەنگرى خۆى؛ برى جارېش خۆى دەبوۋە
دەشتەۋان و چىانشىن و شان بە شانى ئەۋ خەلكە خەباتى دەكرد و لە
ھەمبەر پوۋسەكاندا بەرگرىي لە سەربەخۆيى خۆى دەكرد. كاتىك
وردەكارىيەكان لە بەرچاۋى زەق دەبوۋنەۋە، لەۋ نىۋانەدا دۆست و

ناسیوانی کۆنی مۆسکۆی دەدی. ئەلکساندر ب... لە نێو ئەواندا بوو و
 هیندی جار لەگەڵ ئەو، ھاوڕێی لەگەڵ پووسەکان یان ھاوڕێی لەگەڵ
 چیانشینان شەری دەکرد. تەنانت پوون نەبوو چۆن ئاغای کاپیڵ کە
 بەرگدروو بوو لەو سەرکەوتنە ی ئەودا بەشداری دەکات. ئەگەر ھاوکات
 لەگەڵ ئەو بیر و خەیاڵانە شەرمەزاری و بێهیزی و هەلە سەریان هەڵدایە،
 نەیان دەتوانی لە سەر بالی ئەو خەیاڵە شیرینە دایگرن. دیارە لەویش لە نێو
 شاخ و داخ و سیلاو و ژنانی چیرکس و مەترسییەکان، ئەم هەڵانە دووپات
 نابنەو. خولیا یەکی دیکەش هەیە کە لە هەمووان شیرینترە و لەگەڵ هەموو
 خەیاڵەکانی ئەو لاوە تیکەڵ دەبێ. ئەم خولیا یە، خولیا و ئەشقی ژنە. لەوێ،
 لە نێو ئەو شاخ و کێوانە، ئەم ژنە لە زەینیدا وەک و ژنیکی خزمەتکاری
 چیرکس بە لەش و لاری لەبار و پرچی درێژ و چاوی شینەو، رۆح سووک و
 گوێرایەل دیتە بەرچاو. ئۆلینین لە نێوان ئەو شاخ و کێوانەدا، چاوی بە
 کەویلیکی هەژارانە دەکەوێ و لە بەردەرگای کەویڵە کە ئەو چاوەرپوانییەتی،
 ئەمیش لەگەڵ ئەو هەمی شەکەت و ماندوو، خویناوی و تۆز لێ نیشستوو، بە
 نێوچاوانی کراو و شاد بە هۆی شانازییەو، دەچێ بۆ لای. ئەم ئاشقانە
 ماچەکانی و باوەشی و دەنگە نەرمەکە و نەرمونیانی و کەوی بوونی ئەو
 هەست پێ دەکا. ئەو ئافەرته شوخیکی دلرفین و نەخویندەوار، سرک و
 ناسک و ئاسک ئاسایی یە. لە شەوانی درێژی زستاندا فیری خویندەو و
 نووسینی دەکا. ئەو زۆر بەهۆش و خاوەن مرخە و بە زوویی زانیارییە
 پێویستەکان فیر دەبێ. بۆ دەبێ وا نەبێ؟ ئەو دەتوانێ بە ئاسانی زمانە
 بیانییەکان فیر بێ، دەتوانێ شاکارەکانی ئەدەبی فەرەنسا بخوینیتەو و
 تێی بگا. بۆ وینە دەبێ حەز بە خویندەو هەمی نۆتردام دۆپاری بکات. ئەو
 تەنانت دەتوانێ بە زمانی فەرەنسی قسە بکات. لە کۆر و میوانیدا بە
 قورمساخییەکی سروشتییەو دەتوانێ وەک و خاتوونیکێ خانەدان بەشداری
 بکات. ئەو دەتوانێ زۆر بە ئاسانی و بە توانایی یەکی ئاشقانەو گۆرانی بلێ.
 لە دلی خۆیدا گوێ: «ئاخ! لەو گەوجیتییه!» ئیستا عارەبانە کە یان گەیشته

وئستگه يه کي پۆست. ده بئ ئه سبه کان بگۆرن و پارده يه ک به مه يته ري
 ئه سبه کان بدهن. به لام سه ره له نوئ بير و خه يالئ گه و جانه که ماوه يه ک
 له مه وه بهر مئشکي خستبووه گيژنه وه و له سه ري ده رکردبوون، ديسان
 خويان له مئشکي هالانده وه. هه ميسان ژناني چيرکس و ناوبانگ و شانازی
 و گه رانه وه بۆ پرووسيا و نيشانه ي ئاجوودان و ژني دلرفين هاتنه بهرچاوي.
 ديسان به خوي گوت: «به لام ئه شق بووني نييه. کاري خه لک هه مووي
 گه وجيتيه. شه شسه د و هه فتا و هه شت رۆبل؟ ولا تي به زيويش که بۆ زياتر
 له ته واوي ماوه ي ته مه ن مال و ساماني به من به خشيوه؟ له راستيدا جوان
 نييه به ته نيائي که لک له و مال و سامانه و هرگرم. ده بئ دابه ش کري، به لام به
 سه ر کيدا؟ شه شسه د و هه فتا و هه شت رۆبل بۆ کاپيل، پاشان بزاني چۆن
 ده بئ...». ئيستا بير و خه يالئ ئالۆز و ته مومژاوي خويان له مئشکي
 هالانده بوو و ته نيا پرخه پرخي گه نجانە ي ژانۆ بوو که نه يده هيشته خه وي
 لي بکه وي. دواي ماوه يه ک ده گه نه مه زليکي تر و له وي ده بئ عاره بانه که يان
 بگۆرن و دريژه به سه ره فه که يان بدهن.

به ياني رۆژي دوايي، ديسان ئه و شتانه دووپات بوونه وه! هه ر ئه و
 مه زلانه و چايي و گۆپيني ئه سپ، قسه کردن له گه ل ژانۆ و خه ون و خه يالئ
 ليل و وه نه وزی کاتي عه سر و خه وي پچرپچري گه نجانە له کاتي ريگابريني
 شه وانه دا.

ټولنن هه تا زیاتر له پووسیا دوور ده که وته وه، بیر و هریه کانیشی به و شیوهیه مه حال ده هاته به رچاوی؛ هه تا زیاتر له قه قاز نژیک ده بو وه، دلشی سوو کتر ده بوو. هیندی جار بیرى ده کرده وه: «بۆ هه میشه برۆم و ئیتر نه که پیمه وه، وه ها خۆم ون بکه م که ئیتر خه لک چاویان پیم نه که ویته وه. ئه م که سانه ی لیتر ده یانینیم، وه ک خه لکانی تر ناچن. هیچ کامیان من نانس، هیچ کامیان ناتوانن له مۆسکو، له کوریکدا من ببینه وه که سه ردانی ده که م، یان سه به رته به رابردوی من شتیک بزنان. له م کورانه شدا هیچ که س نازانی من له نیو ئه و خه لکه دا چیم کرد وه. .» له نیو ئه و بوونه وه ره تووره و تۆسانه دا که له ماوه ی ریگادا دهیدی، جوړیک هه سته نوئ که لیورپژ بوو له پزگاری له هه موو ئه و گرفت و ته نگ وچه له مانه ی له رابردودا تووشی ژیانى بوو بوو. ئه و خه لکه به هیچ شیوهیه ک هاوشان و هاوشیوه ی ئاشنا ورۆشناکانی مۆسکوی نه بوون. ئه م خه لکه هه تا زیاتر به رقدا ده چوون، شوینه واری ژیار له نیویاندا که متر وه به رچاو ده هات و ئه م خوی ئازادتر و سه به ستر ده دی. ئیستاورو پیل، که ده بوو پییدا تیپه ری، تووشی ده رده سه ری کرد. تابلوی دوو کانه کان و ته نانه ت ئه و تابلویانه ی به زمانى فه رهنسی نوو سربوون، ئه و خاتوونانه ی له نیو فایتوونی گه وره و سه رئاوه لا دا دانیشتون و به لایاندا تیده په رین، هیلینگه ی کرئ که له گورپانه که راوه ستابوون، شه قامیکی پر له دار و سه رانگایه ک، پیاویکی بالته له بهر به شاپو آیه که وه له شه قامه که په رییه وه و چاوی له مسافیره کان ده کرد، هه موو ئه وانه ته می خه میکیان به سه ر دلیدا کیشا.

«رەنگە ئەم كەسانە يەككە لە ھاوڤىكانى من بناسن!» ديسانىش كەوتەوۈ يىرى باشگا و بەرگدروو و قومار و ھاونشىنەكانى خۆى... بە پىچەوانە، دواى ئەوۋى لە ئىستاورۇپىل تىپەپىن، بارودۇخەكە زۆر خۆشتىر بوو. ھەموو شتىك لەگەل ئەودا كىۋى و كەۋى نەكراو بوون، بەلام جوان و شەپانىيان دەنۋاند. ئۆلىنىن شاد و دلخۇش بوو. ھەموو كازاخەكان و پۇستەچى و بەرپىرسانى پۇست، لە بەرچاۋى، سادە و ساكاريان دەنۋاند و ھىندە لە دلۋە نىك بوون كە دەكرا گالته و گەپيان لەگەل بكات. كەوتە قسە لە گەلىان، بى ئەوۋى پىۋىست بى لەمەر كاروبارەكانىانەوۈ پىرسىارى دەكرد، ھەموو ئەوان بەشكىك لە ئەندامى موقايەتى بوون كە ئۆلىنىن بى ئىختىيار خۆشى دەۋىست و دەپپەرەست، ھەموو ئەو خەلكەش بە چاۋى رىز و خۆشەۋىستىيەوۈ لەۋيان دەروانى و بە ئامىزى گەرم و گورەوۈ وەريان گرت. لە ناۋچەى كازاخەكانى دەن، ديسان عارەبانەكەپان بە ھىلىنگەيەك گورپىيەوۈ؛ دواى ئەوۋى لە ئىستاورۇپىل تىپەپىن، ھەوا وردەورده بەرەو گەرمى دەچو و ئۆلىنىن روۋپۇشەكەى لە بەرى داكەند. لىرە بەھار بوو، بەھارىكى خۆش و دلگەر كە ئۆلىنىن قەت چاۋەرۋانى ئەوۋى نەدەكرد. لىرەوۈ ئىتر چوۋنە دەرى لە گوند بە شەۋدا قەدەغە بوو، لە ئىۋارە بە دواۋە دەبانگوت مەترسىدارە. ژانۋ وردەورده ترسى لى نىشتىبوو، تەفەنگىكى پىر ھەمىشە لە نىۋ ھىلىنگەكەدا بوو. ئۆلىنىن ئەوۋى پىن خۆش بوو و تۈزى دلى ھەسايەوۈ. سەرۋكى پۇست باسى پىاۋكوژىيەكى ترسناكى بۇ كىردبوو كە ماۋەيەك لەمەۋبەر روۋى دابوو، ئۆلىنىن بەردەوام يىرى لە كوۋىستانى پىر بەفر و ھەرەس دەكردەوۈ كە بۇيان باس كىردبوو و ھەزى دەكرد بىيىنى، لە دلى خۇيدا گوتى: «چاكە، گەيشتىن! تازە خەرىكە دەگەينە كوۋىستان.»

رۇژىك دەمەو ئىۋارە، پۇستەچىيەكى نووقايى^۴ بە خەرزەنگەكەى خۆى ئامازەى بە كوۋىستانى پشت ھەورەكان كىرد. ئۆلىنىن بە تامەزرۋىيەوۈ چاۋى لەو شوۋىتە برى. بەلام ھەموو شتىك تارىك و لىلى دەنۋاند و ھەور

۴ يەككە لە عەشپەرەتەكانى تورك.

هه تا نئوقه دی کئوهکانی داپوشیبوو. ئولینین شتیکی خۆله میشین و سپی و شهپۆل ئاسای دی، ئەگەرچی زۆری ههول دا بهلام نهیتوانی هیچ جوانیهک لهو کئوانه دا ببینی که ئەو هه مووهیان تاریف بۆ کردبوو. بیرى کردوه که کوستان و هه ورهکان زۆر شیوهی یهکتر دهدهن و جوانی له راده بهدهری کوستانى پر بهفر راست وینهی موسیقای باخ و ئەوین، خهیا لاییه، که ئەو قهتى برپا پى نهبوو. ئیتر چاوهروانى ئەوه نهبوو کوستان ببینی. بهلام سبهینى ئەو رۆژه، که رهى بهیانی، له سههرمانا خه بهرى بۆوه و زۆر بهبى وازى چاویکی له دهسته راستى خوی کرد. ههواکهى ساو بوو. له ناکاو له دووروه بارستاییهکی گهره سپی و بى پهله و پهشانگی دی که لىوارهى ناسکیان هه بوو، دهتگوت دهستی هونهرمه ندیکى خاوهن زهوق، له ئاسمانى بى سنوورى دابریون. کاتیک مه وداى نىوان خوی و کئوهکان و ئاسمانى بۆ ده رکهوت، کاتیک له بهرزایى بى وینهی کئوهکان تیگه یشت، کاتیک ئەو جوانیه بى سنوورەى ههست پى کرد، له وه ترسا که ئەوهى به چاو دهیبینی تاپۆ و تارمايى یان خهیا ل بى. تهکانیکى له خوی دا که خه بهرى بیهتوه. کئوهکان هه روا له جى خویان چه قیپوون.

له پۆسته چى پرسى: «ئهمه چیه، ئەوانه چى؟»

- کئون.

ژانۆ گوتى: «منیش ماوهیه که چاویان لى ده کهم، زۆر سهیره! له شارى ئیمه کهس باوه ر ناکات و شتى وای نه دیوه.»

تیپه رینى ترۆئیکا به جادهى بى که ندوله نندا، کئوهکانى به لووتکهى مهيله وسوور و دروه شاوه له بهر پرشنگى خۆر، به دهم ئاسۆوه به توندی راده دا. له سه ره تادا، ئەو کئوانه بوونه هۆى سه رسوورمانى ئولینین، بهلام دواتر شادییان له دلای گىرا. پاشان که زۆربهى ئەو زنجیره کئوانه ی دی که به بهفر داپوشرابوون و له کئوه ره شهکان جیا نه ده بوونه وه، به لکوو راست سهریان له ئەستپ هینابووه ده رى و به ره و ناوچه دوور ده سه تهکان هه لدهاتن، دیتى ورده ورده ئەم جوانیانه خه ریکن شوینى له سه ر داده نین و

کيوهکان ههستيان دهبزواند. له م ساتهوه هه رچی دهیتوانی بیبینی و بیرى لى بکاتهوه و ههستى پى بکات، هه موویان بو ئه و خاوهنى دیاردهیهکی نوئ، دیاردهیهکی توورپه و پرشکو بوون. بیره وه رییهکانی مۆسکو، شهرمه زارى و په ژیوانی، خه یالى پیس و ناحه ز سه بارهت به قهفقاز، هه موو ئه وانه یه کجى له سهر لاپه رپه ی خه یالى بزر بوون. دهنگیکى رازاوى پینى دهگوت: «ئىستا خه ریکه دهست پى دهکا!». جاده، به قهراغ چۆمى ته ره کدا^۵ تیده په پى و ستانیتسا^۶ و دانیشتوانی ئه م مه لیه نده، ئیتر شتیکی راسته قینه بوون. ئه و چاوى له ئاسمان ده کرد و بیرى له کيوهکان ده کردهوه! ئىستا دوو ئه سپ سوارى قازاخ به لایاندا تیپه پین، تفهنگهکان له نیو به رگى چه رمیدا به شانیه وه هه لدهکان، ئه سپهکان لاق و گو یزینگی رهش و خوله میشینیان به ریکوپیکى هه لدینا و دایان ده نایه وه؛ دیسان شاخ و کیو!... له وه به رى رووبارى ته ره ک دووکه ل له ئائوولیکه وه^۷ به ره و ئاسمان هه لده چوو. دیسان شاخ و کیو!... خور هه لاتبوو و پرشنگى خور به سهر سنگى رووبارى ته ره که وه که ئه م به ره وه به رى قامیشه لان بوو، دهره وشایه وه. دیسان شاخ و کیو! عاره بانیه ک له ستانیتسایه ک هاته دهرى، چه ن ژن، ژنانى جوان و شوخوشه نگ، عاره بانه که یان لى ده خورپى. دیسان شاخ و کیو!... «ئه به ره که کان^۸ له ئه ستپ بۆسه ده نینه وه و من دهرۆمه پیشى، من لییان ناترسم، من خاوهنى تفهنگ و وزه و توانا و گه نجیتم.» دیسان شاخ و کیو!...

۶ Stanitsa به گوندی کا زاخه کان ده لین.

۷ Aoul به شارۆچکه ی ناوچه یی ده لین

۸ Abrak خه لکی غه واره ی ناوچه که

چوار

هەردوو بەری پوخی پووباری تەرەك كە ستانیتساكانی كوستانى لەوئ
هەلكەوتوون، لە مەودای نزیك هەشتا وێرستدا^۹ لە بارى زەوىوزار و
دانیشتوانەوه خاوەنى بارودوخیكى یەكسانە. پووبارى تەرەك كە
كازاخەكان لە كوستان جیا دەكاتەوه، پێچەلاوپووچ و خوڕ و بەلرەفەیه،
بەستین و پاناوکی چۆمەكەش زۆرە و هەردوو بەرى پووخەكە لم و
خیزەلانى مەیلەو خۆلەمیشى راخراوه و پەلەپەلە گياوگژی لە سەر رسكاوه.
پوخی چەپی پووبارەكە كەندەلانیكى نزم و گرنج گرنجە. چۆمەكە هەمیشە
بەشیكى ئەم لیوارەى پووخە دەخواتەوه كە بنگەپێكە پەر لە دارە بەرووی
سەد سالا و سپیدارى پیر و هەلۆل، شەپۆلەكان خەلف و نەمام و خیز و
خۆلەكەى لەگەل خویان رادەمالن. دەستى راستى پووخەكە، چەند ئائوولى
بێدەنگ و ئارام و لەگەل ئەوەشدا ئالۆز و شیواوى لى هەلكەوتوو؛ لای
چەپی پووخەكەش نزیكەى نیو وێرست دوورتر لە پووبارەكە، گوندی
كازاخەكان هەلكەوتوون كە هەر كامەیان حەوت هەشت وێرست لە یەكتر
دوورن. پێشتر زۆربەى ئەو گوندانە لە سەر لیوارى چۆمەكە بوون، بەلام
تەرەك هەموو سالى بەهاران، بەرەو لای باكور كەلا دەبى و لیوارەكان
دەخواتەوه و وردەوردە لە مالهەكان نزیك دەبیتەوه، بۆیە خەلكى ناچار بوون
گوندەكان چۆل بكەن و لرفەى لافاو، دار و پەردووى مالهە چۆلەكانى لەگەل
خۆى رامالى، بە چەشنێك كە ئیستا لەوئ جگە لە هیندى بەردى بناغە و
دیوارى كۆن و بەردین كە رەگ و ریشەى دێك و گيا باوەشى لى
وەرهیناون و باخى هەرمى و هەلووچە رەشه و سپیدارى ئیتالیایى كە لە

۹ یەكەى پێوانى قەدىم لە رەوسیا، ۱۰۶۷ مېتر

نیویاندا هه موو جوړه قهرسیل و ږیزه له مارانه یه کی لی پړاوه و به ساقه ته ی داره کاند هه لگه پړاون، هیچ شتیکی تر وه بهرچا و ناکه وئ. هیچ کهس له وئ نیشته جی نییه و ته نیا له سهر پملی نه رم و شیدار جیگا پیی مه پړه کیوی و گورگ و که رویشک و مریشکه کیوی که هز ده کهن له و که ناری چوم و شوینه زه نویره بژین، ده که ویت بهرچا و. توله پښه که له گوندیکه وه تا کوو گوندیکی تر وه که مار به سهر عه زیدا پاکشاوه، له نیو دارستانه که وه به قه درایی مه و دای تیری که تیده په پړئ. ده ورو بهری ریگا که چه ند مولگه ی کا زاخه کانی لپی که چه و دی ری ناوچه که ده کهن. له نیو له و مولگانه دا چه ند برجی چکوله ساز کراوه که چه کداره کا زاخه کان له ویدا ئیشک ده دیرن. ته نیا ملکی کا زاخه کان، په له زه وییه کی قوی و پردار و دره خته که ئه ویش ته نیا شه شسه د مه تر دریژایی به که یه تی. له لای باکو وریش ه وه، ته پوله لمه کانی ئه سته پ، نو و قا یان موزدوک^{۱۰} هه لکه و تون که هه تا هه ری مه دووره کان دریژهی هیه و خودا ده زانی له کوئ ده گاته ئه سته پ تورکمان و هه شته رخان و زه وی وزاری قیر قیزه کان. له باشو وریش ه وه، ئه و بهری پو و باره که ی تهره که، کیوی چیچینیای مه زن و زنجیره چیای کوچکالو سو ف و کوستان ی رهش و زنجیره کیویکی تر و دوی ئه ویش کوستان ی پر له به فر هه لکه و توه و ئه که رچی دیار و بهرچاوه، به لام هیشتا پیی هیچ مرو فیک ی پی نه که یشتوه. له و ناوچه یه که زه وی وزاریکی پر پیست و بهر که تی هیه و لیړه واره که ی پر ه له گیا و گز و میوه ی به که لک، له دیړه مانه وه که هیچ کهس وه بیری نایه، هوژیکی شه پخواز ده ژین، تیره یه کن جوان و قال بوو له ده مارگرژی ئایینی پووسیدا که پتیا ن ده لین کا زاخی لوو تکه نشین.

سالانیکی دوو و دریژه که ئه ژدای ئه وان له پووسیا تهره بوون و له پشت تهره که، له نیو شاخ و لیړه واری چیچینی ه کاند نیشته جی بوون، ئه و شوینه ش یه که م کیوه کانی سنووری چیچینیای گه و ره بوو. چونکه له نیو چیچینی ه کاند ژیاون، له که لیا ن تیکه ل بوون و دابونه ریت و شیوه ی ژیا نی

ئەوان و دانىشتووانى كويستان فير بوون، بەلام لەگەل ئەوەشدا بەوپەرى سادەيىيەوہ زمانى ڤووسى و مەزەبى كۆنى خويان پاراستووه، لە نيو ئەوانەدا باوەرپيک ئيستانش برەوى هەيە كە تيزار ئيقان، هاتووہ بو ڤوخی تەرەك و كەيخودا و پيشسپيەكانى دانىشتووى لووتكەى چيای بانگ كردووہ بو لای خوۋى و زەوىوزارى بەرى ڤووسى تەرەكى پى بەخشيون و هانىدان كە بە شيۆەيەكى دۆستانە و دلسۆزانە پيکەوہ بژين. لەگەل ئەوەشدا بەليني پىدان كە بو گۆڤيني مەزەب و گۆلەمستى حكومەت گوشاريان بو ناهيئي و دەتوانن ئازادانە لەو شويئە بژين. بنەمالەكانى كازاخ هەتا ئەمڤو خزمایەتیی خويان لەگەل بنەمالەى چيچينيەكان بە گەرموگۆڤى ڤاگرتووہ و ئەشقى ئازادى و ساكارى و شەڤ و تالان كار و پيشەى هەميشەييانە و خوويان پى گرتووہ.

ڤووسيا تەنيا لە بارى نەريئىيەوہ كاريگەريى لە سەريان بووہ و ئەو كارتىكەريەش بە شيۆەى بەرگرى كردن لە ئازادىي هەلبژاردن و دەست بە سەرداگرتنى گازەنگى كليسهكان و دانانى مۆلگەى سەربازى لە ناوچەكە ديئە بەرچاو. ئەگەرچى كازاخەكان زوريان ڤو لەو جيگيتە^{١١} چيانشيناىيە كە براكانى ئەوانيان دەكوشت، بەلام لە ناخى دلەوہ نەفرەتيان لەو ڤووسيانەش دەكرد كە لە نزيك ئەوان خيۆەتيان هەلدابوو و بو ڤاريژگارى لە گوندەكەيان هاتبوون و بۆنى تووتنەكانيان مال و كۆلانەكانيانى دادەگرت. ئەوان ڤيژ بو دۆژمنە چيانشيناىيەكان دادەنين، بەلام چاويان بەرايى نادا ئەو سەربازە زالمانە بيينن كە غەوارەن و هاتوون بو داگيركردنى ئاو و خاكەكەيان. لە سەريەك گوندنشيني ڤووسى، لە بەرچاوى كازاخەكان كەسانىكى نامۆ و سووكوچرووكن، دڤندە و بىبەزەيين، بۆيە وينەى ئەوانيان لە كەسايەتیی ديۆەرە گەڤۆكەكان، يان خيلى ئەو ڤووسە چكۆلانەدا دەدى كە لە ناوچەى كازاخەكان بە چاوى سووك لييان

ده‌روانين و پټيان ده‌گوتن شاپوال.^{۱۲} بۇ ته‌رپۇشى كازاخەكان لاسايىيى چركسىيەكان ده‌كەنەوه، چه‌كوچۇلى باش له چيانشينه‌كان ده‌كرن، باشتريڭ ئەسپىش له چيانشينه‌كان ده‌كرن يان لىيان دەدزن. كازاخىكى رەسەن شانازى به خۇيەوه ده‌كا كه زمانى توركى بزانى و كاتىك كه‌يفى سازه تەنەنەت له‌گەل براكه‌شى به توركى قسە ده‌كات. له‌گەل ئەوه‌شدا كه ئەم نەتەوه چكۆله مەسحىيە، بۇ ئەم سووچه تەريكه‌ى دنيا پەره‌وازه بوون و له نەتەوه‌ى موسولمانەوه بگره هەتا نيوه‌وه‌حشى و سەرباز گەمارۆيان داون، خۇيان له بارودۇخىكى باش و ژيارىكى پيشكه‌وتودا دەبينن و پټيان‌وايه بەرزترين مرقۇى سەر زهوى كازاخەكانن. ئەو خەلكە جگه له خۇيان تەواوى نەتەوه‌كانى دىكه‌يان پى دواكه‌وتوو و به چاوى سووك لىيان دەروانن.

كازاخ زۆربه‌ى كاته‌كانى خۇى له پاسگايە، يان خەريكى شەپە، ئەو كاته‌ى بوى دەمىنيتەوه ئەويش بۇ راو و راوه‌ماسى تەرخان ده‌كا. ده‌كرى بلىين هيچ‌كات له ماله‌وه كار ناكات. زۆر به ده‌گمەن له ستانیتسا دەمىنيتەوه و ئەو كاتانەش دەروا بۇ گەشت و سەيران. هەموويان له ماله‌وه شەراپيان هەيه و خواردنەوه لىرە زياتر بۇ لايەنى كه‌يف و نەهەنگ و له‌بەرچاو گرتنى تەشرىفاتى ئايىنى، گرنگى پى‌دەدرى و واز لى‌هينانى به جورىك لادەرى و هەلگە‌رانەوه له دين دىتە ئەژمار.

ژن بۇ كازاخەكان كه‌ره‌سەى كه‌يف و خوش‌رابواردنە؛ تەنيا كچان مافى رابواردن و كه‌يف و نەهەنگيان له‌گەل پياوان هەيه و كاتىك شوو ده‌كەن، له سەرەتاي ژيانى ژن‌ومىردايەتتیه‌وه هەتا ئەو كاته‌ى پىرى كه‌له‌لايان ده‌كات، دەبى به پىي رىساي رۆژه‌للات كار بۇ مىترده‌كه‌ى بكات و زەحمەت بكيشى و بچە‌وسىتەوه. ئەم رىسا و نەريته له لايەكه‌وه به قازانجى ژنە، چونكه له بارى جەستەيى و رۆحىيەوه گەشه ده‌كات و له دەرەوه بەدەر له دەسه‌لاتى پياوه و له ژيانى مالىشدا خاوه‌نى پىگه و دەسه‌لاتىكى بى‌سنووره و زۆر له ژنانى رۆژئاوا خاوه‌ن دەسه‌لاتتەر. دوور كه‌وتنەوه‌ى ئەو له ژيانى گشتى و

۱۲ شاپوال له زمانى ناوچه‌بييدا به ماناى هەللاجە.

خووگرتن به کاری قورسی پیاوانه، پلهوپایه و دهسه لاتی ئهوی مسوگهر کردووه. پیاوی کازاخ ئهگهرچی له نیو خه لکدا خوی له باسی خومانه و باسی ژنان دهبویرئ و به کاریکی نهشیایوی دهزانئ، به لام کاتیک له ماله وه له گهل ژنه کهی به رهوړوو دهبی و تهنیا دهکهوئ، سهره پای ویستی خوی، پیملی دهسه لاتی ژنه کهی دهبی و موو ناپسینئ. هه موو مال و سامانه کهی، تهواوی که رهسه و پینداویستی مال، ژن دابینی کردووه و ههر ئه ویش دهتوانی ئاگاداری لئ بکات و بیپاریزی. له گهل ئه وه شدا کازاخه کان له سهر ئه و باوه رهن کارکردن بو پیاوی کازاخ شوورهییه و تهنیا ژنان و کریکارانی نووقایی دهبی کار بکن، به لام ئه گهر چاوی خوی نه قووچینی و خوی گیل نه کات، دهزانئ که تهواوی ئه و که رهسه و پینداویستیانهی که لکی لئ وهرده گریئ، تهواوی ئه و شتانهی به ملکی خوی دهزانئ، هه مووی به رهه می کاری ژنه و ههر ئه و ژنه ی مالی، یانی دایک، یان هاوسهر، که پیاوی کازاخ به قهره واش و خزمه تکاری دهزانئ، دهسه لاتی ئه وهی هه یه پیاوی مالی له تهواوی ئه و پینداویستیانه بی بهش بکات. سهره پای ئه م کاره دایمی و پیاوانه و تاقهت پرووکینهی که خراوته ئه ستوی ژن، بوته هوئ ئه وهی که ژنانی ناوچهی چیانشین، ئاکاریکی پیاوانه و سهر به خویییه کی بی وینه به دهست بهینن و ئه وهش تا رادهیه کی زور وزه ی جهسته یی و ئاوهزی سالم و خوړاگری و توانایی بریاردانی ئه وانی گه شه پینداوه. بوئه ژنان زور له پیاوان به هیتر و به هوستر و جوانترن.

له م جوانییه دا ئه وهی که به شیوهیه کی تایبهت سهرنج پراکیشنه، تیکه لاویکه له قه لافه تی ریکوپیک و له شولاری چرکسی به خووخدهی ئازاد و به هیزی ژنانی باکووره وه. ژنانی کازاخ وهک چرکسییه کان جلو به رگ دهپوشن. کراسی تورک، به شمیت^{۱۳} و چوویاک^{۱۴} جلو به رگی ئه وان پیک دینئ، به لام له چکه وهک پرووسه کان له سهر ده پیچن و گریی ده دن. ورده کاری و

۱۳ Bechmete جوړیک هیله گی کوله له بهرگن سازی دهکن.

۱۴ پوستانی نیوه جزمه دروسکراو له قایشی نه رم.

پاکوخواوینی و ته پېوښی، جوانی و پیکوپیک کردنی مال بۆ کازاخ وهک خووخدهی لی هاتووه و به پیوستی مال و ژبانی دهزانن. بۆ پیوهندی گرتن و ههلسوکهوت له گهڵ پیاوان، ژنان و کچان ئازادییهکی تهواویان ههیه و ستانیتسای نوڤملینسکایا هه میشه وهک ناوهندی که سوکار و ئهژدادی کازاخهکانی لووتکهی چیا دیته ئهژمار. لهوئ هیستاش زیاتر له هه موو شوینیکی دیکه، داب و نه ریتی کۆن پاریزراوه و ژنانی ئه م گونده، هه میشه به هوئی جوانی و شوخوشه نگییه وه له تهواوی ولاتی قه قازدا ناوبانگیان هه بووه. ئهوان بژیوی خوئیان له ریگای رهن و باخاتی میوه و بیستانی کالهک و کوولهکه و راو و ماسی گرتن و داچاندنی گرمه شانی و ههرزن به دهست دهینن.

نوڤملینسکایا و پووباری ته رهک مه وداکهیان سی ویرسته و لیڤه واریکی چر لیکیان جیا دهکاته وه. چۆمیک به قه راغ ئه و ریگایه دا تیده په ری که ده چیته گونده که و ئه و به ره ی دیکه ش هه موو رهن و باخی سهوز و گه شاهویه. له ولای ئه ویشه وه کتوهکانی ئه سستی نووقا دیارن. دهوری گونده که به مه ته ریژیکی خوئین و تهیمانی تنگز و تیکان گیراوه. بۆ چوونه ده ری و هاتنه ژووری له ستانیتسا ده بی له دهروازهیه کی گه وره و کۆله که دار تیپه ری. سه ره ده رانه ی دهروازه که به قامیش و جه گن داپوشراوه و چه ند هه نگاو له ولای ئه ویشه وه توپیکی گه وره له سه ر پیچکه ی دارین دابه ستراره، که نزیکه ی سه د سال ده بی که لکی لی وه رنه گیراوه و یه کیکه له ده سته که و ته کانی زووی کازاخ له شه ر و به ره ره کانی دا و به شانازییه وه چاوی لی ده که ن. له بهر دهروازه که دا هیندی جار کازاخیک به جلو به رگی سه ره بازییه وه راده وه سستی و شمشیر له نیوقه دی دها و چه ک له شان خه ریکی کیشک گرتنه و هیندی جاریش که سی لی نییه، کیشکچییه که ش هیندی جار چه سپ بۆ ملازم لی دها که له ویوه تیده په ری و هیندی جاریش ئاگای لی نییه ئه فسه ر به لایدا تیده په ری و چه سپی بۆ لی نادا. به بن میچه که وه سه فحه یه کی سپی هه لواسراوه که به خه تیکی خوش لیی نووسراوه:

«ئەژماری بىنەمالەكان دووسەد و شەست و شەش؛ دانىشتوان، پىاو
 ھەشتسەد و نەو ەد و ھەوت كەس، ژن ھەزار و دوازەدە كەس.» مالى
 كازاخەكان لەسەر داربەست بىنا كراو ە و زۆر لە زەوى بەرز نەكراونەتەو ە
 و بە وردى دار و دىوارەكەيان بە قامىش داپۆشىو ە، سەردەرانی مالىەكان
 زۆر بەرزە، تەواوى مالىەكان، تەنانت ئەگەر تازە سازكراویش بن، لانیكەم
 رىكوپىك و خاوين و خومالين و قالدەرمەى جوان و تەكووز، دوور لە يەك
 ساز كراون، كوۆلانى گەورە و چكوۆلە لە نىوان مالىەكاندا ھەلكەوتوون و
 گوندەكەيان پىكەو ە گرى داو ە. زۆربەى ئەو مالانە پەنجەرە گەورە و
 چكوۆلەكانيان بەرەو باخى سەوز و گەشاو ە دەكرىتەو ە و سپىدار و دارەبووز
 راست ھەلچوون و سىبەرى فىنكى خويان بە سەربانى مالىەكان دەبەخشن،
 رەنگىكى سەوزى توخيان ھەيە و تىراوى لە سىماى گەلاكانياندا خۆ دەنوینى،
 ھەرودەھا دارى ئەقاقيا بە گەلای گەش و تەرچك و گولى سپى بۆن خۆشەو ە
 بە دەم شەنى شەمالەو ە دەشنىنەو ە؛ خۆر پىرشنكى زىپىنى خوى بە سەر
 بنجى گولى لاو لاو و بركەى كوولەكەسەراوى و پەزاندا دەرپىژى كە لەبەر
 پەنجەرەكاندا شىن بوون و تەرز و تووليان بە دار و دىوارەكاندا ھەلگەراو ە
 و جوانى مالىەكان سەد ھىندە لى كردو ە. نىو ەراستى گۆرەپانى گوندەكە
 سى دووكانى لىيە كە قوماش و تووى گولەبەرۆژە و باقلەى سەوز و
 غورابى دەرۆشن. لە پشت پەرژىنىكىش دواى رىزىك دارەكەوتى پىر، كە لە
 ھەموو دارەكانى تر بەرزتر و گەورەترن، مالى فەرماندەى لىوا ھەلكەوتو ە
 كە پەنجەرەكانى دووتايين و ھەركام بە لايەكدا دەكرىنەو ە. بە پۆژدا و بە
 تايبەت لە پۆژانى ھاویندا كوۆلانەكان چۆلن. كازاخەكانىش ھەموو سەرقالى
 كاروبارى خويان، بەشىكيان لە سەربازخانەن و بەشىكى دىكەش لە مەزرا
 خەرىكى كشتوكالن. پىرەپىاوەكان دەچن بۆ ماسىگرتن يان راو، يان لەگەل
 ژنان لە نىو باخ و زەرھاتەكاندا كار دەكەن، تەنیا كەسانى زۆر پىر و منالانى
 ساوا و كەسانى نەخۆش و كەلەلا لە مالى دەمىننەو ە.

شەش

پیاوانى دانىشتووى ستانىتسا يان له دهشت و مهزرا ژيانى خويان رادهبويرن يان له سهر ئه و پوستانه كه كازاخهكان پيى دهلين سهربازخانه. لووكاشكاى بىباک، ئه و كورپه لاوهى كه پيريژنهكانى دى باسيان دهکرد، لای عهسر، ئيشكى برجى چكولهى نيژنى پروتوك^{۱۵} بوو. ئه و پوستانه راست له قهراغ پرووبارى تهرهك ههلهكوتبوو. لووكاشكا ههنيشكى نابوو سهر مشارهى برجهكه و چاوى له خاليكى دوور برييوو. جارجار چاوى له خوارى دهکرد و هاوقه تارهكانى خوى دهدى و قسهى له گهل دهکردن. ئيستا خور له لووتكهى بهفرينى كيوهكه نزيك بووبوو و گهواله ههورهكانى سپى داگيرابوو. ههورهكان كه له خوار لووتكهكهوه شهپوليان دها، بهردهوام سيتهرى چر و دريژى خويان دهخسته سهر بيدهشتهكه. سهفاى خوراوا وهك شنهبايهكى فينك ئاسمانى داگرتبوو. له ليپرهوارى خوړسك و چروپرهوه ههوايهكى فينك دههاته دهري، بهلام دهوروبهري پوستانه هيشتا گهرم بوو. دهنگى كازاخهكان كه پيكهوه قسهيان دهکرد، دهبوو به زايهله و له بوشايى ئاسماندا دهمايهوه. پرووبارى خوړ و ليلى تهرهك له گهل لرفه و شهپول و هاژهى خوى زياتر له كهندپ و ليوارى بىجوولهى خوى جيا دهبوو. ئاوى پرووبارهكه كه متر دهنيشتهوه و ئه بهره روبهري روخهكه لميكي زهردى شيidar دايپوشييوو. راست بهره ورووى پوستى چاوهديرى، لهوبهري روخهكهوه ههموو شتيك ئارام و بيدهنگ بوو؛ قاميشه لاني چر و كورتهبالا، كر و بىخشيپه، ههتا داوينى كيوهكه خوى راكيشابوو. هينديك له دواترهوه، له كهنارى پوستانهكه، مالانى چيكراو به گله سووره، به دووكهل كيشى

که‌لله‌قه‌ندی و قه‌مۆچکه‌ شی‌وه‌وه و سه‌ربانی ته‌خت و لووس و سواغ‌کراو که‌
 شاره‌دی چی‌چینه‌کان بوو، ده‌هاته‌ به‌رچاو. چاوانی زیت و وریای پی‌او
 کازاخ که‌ له‌ نی‌و برجه‌که‌دا راوه‌ستابوو چاوی به‌ شوین‌ ئه‌و ژنه‌ چی‌چینه‌انه‌دا
 ده‌گه‌ی‌را که‌ جلی شین و سووریان له‌ به‌ردا بوو و له‌ مالانی بی‌ده‌نگ و
 دووکه‌لی ده‌مه‌و ئی‌واره‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون.

ئه‌و پۆژه، سات له‌ دوا‌ی سات چاوه‌پ‌وان ده‌کرا که‌ ئه‌بره‌که‌کان له‌
 که‌ناری ته‌ره‌که‌وه‌ کوت‌وپ‌ر هه‌یرش بینن و هه‌ل‌کوتنه‌ سه‌ریان. چونکه‌ ئی‌ستا
 مانگی مه‌ی بوو و له‌م مانگه‌دا، می‌شه‌ و دارستانه‌کان ئه‌وه‌نده‌ چروپ‌ر بوون
 که‌ زۆر به‌ زه‌حمه‌ت ده‌تتوانی به‌ نی‌وی‌دا بر‌و‌ی و پ‌ی‌ده‌رکه‌ی. ئاوی
 چۆمه‌که‌ش وه‌ها که‌م بوو‌بۆوه‌ که‌ له‌ زۆر شوینه‌وه‌ ده‌توانی به‌ به‌رده‌باز لی‌ی
 به‌په‌رپه‌وه‌. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ دوو پۆژ له‌مه‌وبه‌ر پی‌اویکی کازاخ له‌
 لایه‌ن فه‌رمانده‌ی لی‌واکه‌یانه‌وه‌ به‌ پسووله‌ی فه‌رمانیکه‌وه‌ هاتبوو و له‌و
 فه‌رمان و ئاگادارییه‌دا هاتبوو که‌ به‌ پی‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی که‌ دیده‌وانه‌کان
 داویانه‌، ده‌سته‌یه‌کی هه‌شت که‌سی، ده‌یانه‌ه‌و‌ی له‌ پروباری ته‌ره‌ک به‌په‌رپه‌وه‌.
 هه‌ربۆیه‌ پی‌ویست بوو زۆر به‌ وریاییه‌وه‌ کیشک بدی‌رن و چاویکیان بکه‌ن به‌
 چوار چاو. به‌لام له‌ سه‌ربازگه‌که‌دا هه‌یچ چه‌شنه‌ پاریزگارییه‌کی تایبه‌ت و
 چاوه‌دی‌ریی ورد و باری نا‌اسایی له‌ به‌رچاو نه‌گیرابوو.

کازاخه‌کان وه‌ک ئه‌و کاته‌ی که‌ له‌ مالی خویان دانیشتی‌ن، بی‌خه‌م و
 خه‌یال خه‌ریکی راوه‌ماسی بوون و نه‌ چه‌کیان پی‌ بوو نه‌ ئه‌سه‌په‌کانیان زین
 کردبوو. هه‌یندیکیان خه‌ریکی راوه‌ماسی بوون و تاقمیکی دیکه‌شیان
 سه‌رگه‌رمی باده‌نۆشی بوون، هه‌یندیکی دیکه‌شیان چووبوون بۆ راو و ته‌نیا
 ئه‌سه‌پی کابرای کیشکچی به‌ زین و پا‌به‌نده‌وه‌ ئاماده‌ له‌ نی‌و پۆله‌ دار
 هه‌لو‌وچه‌ی قه‌راغ لی‌ره‌واره‌که‌ به‌سه‌ترابۆوه‌. ته‌نیا کازاخیکیش که‌ به‌ چه‌ک و
 شمشیری چیرکساوه‌ ئاماده‌ راوه‌ستابوو، ئه‌و ئیشکچییه‌ بوو که‌ له‌سه‌ر
 برجه‌که‌ راوه‌ستابوو. ملازمیکی که‌له‌گه‌ت و به‌له‌باریکه‌ که‌ نی‌وپه‌شتی زۆر
 باریک و دریژ و لاق و باسکی زۆر باریک و جال‌جال‌ووکه‌یی بوو، قو‌پ‌چه‌ی

به شمیته که ی کردبۆوه و له بهر ئیسبایه کدا دانیشتیوو و چاوی قووچاندبوو. تهوه زهل و لهش داگیراو، ئهو جوهری که تاییه تی سه روکه کانه، هه رجاره ی سه ری له سه ر دهستیکی داده نا و بی ئوقره خۆی ئهم باره و بار ده کرد. کازاخیکی به سالاجوو، به ریشیکی دریژ و ره شه وه، که چند چلی سپی له نیویدا دیار بوو و ته نیا کراسیکی له به ردا بوو، پشتینیکی چه رمی ره شی له سه ر به ستبوو، له قه راغ چۆمه که دانیشتیوو و به له شیکی داگیراوه وه چاوی له رووباره خوړ و که فچرینه که ی ته ره ک ده کرد. ئه وانی دیکه ش که گه رما جارزی کردبوون و ماندوو و شه که ت، خه ریکی شیو کردن یان هوینه وه ی ره شمه ی ئه سپ بوون، یان له سه ر پملی گه رمی پۆخی رووباره که خۆیان له گه زدا بوو و گورانیان ده گوت. کازاخیکی به له باریکه و دال گوشت که به هو ی بای وشک و گه رم، پیستی ده موچاوی ره ش داگه رابوو، هینده مه ست بوو له پال دیواری مالیکی چکۆله دا وه ک مردوو له سه ر گازه رای پشت که وتبوو؛ بن ئهو دیواره هه تا دوو کاتژمیر له مه و به ر نیسی بوو به لام ئیستا تیریژی کلومنجری خوړ هه موو له شی کازاخه که ی داپۆشیوو و ئه وه نده ی دیکه سه ری پێ قورس کردبوو.

لووکاشکا، که له سه ر برجیکی چکۆله کیشکچی بوو، کازاخیکی جوان چاک و خاوه نی به ژن و بالا و قه لافه تیکی له بار بوو، ئهو ته مه نی نزیکه ی بیست سالان و زۆر شیوه ی دایکی ده دا. قه لافه ت و ئازای ئه ندای، سه ره رای هیژ و وره ی گه نجان ه نیشانده ری وزه و هیژیکی به رزی پۆخی بوو. ئه گه رچی ماوه یه کی زۆر نه بوو چووبوو ه ریزی ئه رته ش و خزمه تی سه ربازی ده ست پێ کردبوو، به دیتنی قه لافه ت و هه لسوکه وتی ئارامیدا، دیار بوو که پێ وشوینی سه ربازی کاریگه ربی له سه ری بووه و هه ست به غورووریک ده کا که تاییه تی کازاخه کانه و ده کری بلین تاییه تی که سانیکه که هه میشه چه کدار و خاوه ن ده سه لاتن؛ هه روه ها دیار بوو پیاویکی کازاخه و له بایه خی راس ته قینه ی خۆی ئاگاداره و شانازی به خۆیه وه ده کات. که رکه فش و فۆله که ی له چه ند شوینه وه درابوو، کلاره که ی وه ک چیچینه کان کیشابوو ه دواوه و پووزه وانه ماهووته که ی له ژیر ره فیچه که یدا بۆ خواره وه دانووش تاندبوو.

جله‌کانی زۆر نایاب نه‌بوون، به‌لام لووکاشکا هه‌ر ئه‌و جلانه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی ریکوپیک و تاییه‌تی کازاخه‌کان که لاسایی کردنه‌وه‌ی جیگیتی چێچینه‌کانه، له به‌ر ده‌کرد. جیگیتیکی دروست و حیسابی هه‌میشه‌ جلوه‌یه‌کی فشوول و شرپ و ناریکوپیک له‌به‌ر ده‌کات، ئه‌وه‌ی له‌ودا جیتی سه‌رنجه، چه‌کی زۆر باشی له شاندايه. به‌لام ئه‌و جلە شپانه‌ جوړیک له به‌رده‌کات و په‌خت و فیشه‌ک و چه‌ک به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ خۆی توند ده‌کات که هه‌موو که‌س توانایی لاسایی کردنه‌وه‌ی نییه و ئه‌وه‌ ته‌نیا دابی پیاویکی کازاخ یان چه‌کداریکی چپان‌شینه. لووکاشکا قه‌لافه‌ت و سه‌روپوتراکی کتومت ده‌تگوت پیاویکی جیگيته. ده‌ستی له‌سه‌ر مشتووی شمشیره‌که‌ی دانابوو له‌ کاتی چاو‌ترووکاندندا، هه‌میشه‌ چاوی له‌ نائولی دووره‌ده‌ست ده‌برێ. دهم و لووت و چاوی هه‌چکام به‌ جیا جیا جوان نه‌بوون، به‌لام کاتیک له‌ یه‌که‌م نینگادا سه‌رنجت دها، قه‌لافه‌تی جوان و ریکوپیک و پوخساری به‌هۆش و وریای به‌ چاو و برۆی په‌شه‌وه، هه‌رکه‌س بوايه، ناچاری ده‌کرد، به‌ پێچه‌وانه‌ی ویستی خۆی بلی: «تیه‌ح له‌و کورپه‌ جوان‌چاکه!»

لووکاشکا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ ته‌وه‌زله‌ی و له‌شی داگیراوه‌وه‌ باویشکی دها و دانه‌ سپی و دره‌وشاوه‌کانی ده‌رکه‌وتبوون، به‌ ده‌نگیکی به‌رز و به‌بی ئه‌وه‌ی رووی قسه‌ی له‌ که‌سیکی دیاری‌کراو بی‌گوتی: «ئه‌و هه‌موو ژنه‌ چیه‌ له‌ نائول کۆ بوونه‌ته‌وه، چه‌نده‌ قه‌ره‌بالغه!»

ناسایر^{۱۶} که‌ له‌ خواره‌وه‌ خه‌وتبوو، سه‌ری هه‌لێنا و به‌ په‌له‌ چاوی له‌ سه‌رئ کرد و گوتی: «حه‌تمه‌ن ده‌چن بۆ ئاو.»

لووکاشکا به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گوتی: «چه‌ند خۆشه‌ به‌ ته‌قه‌ی تفه‌نگ بیانترسینم، جا ده‌که‌ونه‌ ته‌قوره‌و و تیک ده‌قژۆین!»

ته‌قه‌ی چه‌که‌که‌ت ناگاته‌ ئه‌وی.

لووکاشکا به‌ تووره‌یی ئه‌و می‌شوو‌لانه‌ی هه‌لفراند که‌ له‌ پرومه‌تی نیشتبوون و گوتی: «قسه‌ی قۆر! ته‌قه‌ی چه‌کی من ناگاتی. توژی پاره‌سته. زۆری نه‌ماوه بۆ جیژنه‌که‌یان. من ده‌چم بۆ لای قیری‌خان و له‌وی بووزا^{۱۷} ده‌خۆمه‌وه.»

له نيو دارهكانه وه خشه خشيك سهرنجى راكيشان. ئه ویش سه گيكي به له كهى ناره سهن بوو، كه له نيو دهونه كاندا وهر كه وتبوو، بوئى به جيگا پييه كه وه ده كرد و كلكه برينداره كهى راده وه شاندا، لووكاشكا بوئى دهر كه وت كه ئه وه سه گه، سه گى يه كتيك له راوچييه كانى دراوسييه، كه ناوى مامه ئيروشكا^{۱۸} بوو؛ به دواى ئه ودا تا پوى خاوه نه كهى ناسييه وه كه به نيو قاميشه لانه كه دا ده هاته پيشى.

مامه ئيروشكا كا زاخيك بوو به قه لافه تيكي گه و ره و زه به لاه وه، ريشى سپى وهك چورپى شير و پياويكى چوارشانه و سينگ پان بوو كه له و ناوچه و كوستانه هيج كهس نه بوو تاكوو ئه وى له گه ل هه لسه نكيئن، هه موو پياويك له چاو ئه و چكو له دهنواند. هه موو ئه ندامه كانى له شى، قايم و قول و پته و بوون ليك ده كا لانه وه؛ له سهر يهك ئه و پياويكى به هيز و پولاكوروز بوو. زيپونيكي دراوى له به ردا بوو و شاقه له كانى به لادا كردبوو، كه وشه كانى له پيستی بزنه كيوى و به چهند به نى باريك له لاقى توند كردبوو؛ كلاويكى سپى لاهه لقليشاوى نابوو به تىلاگى سه ريه وه. جه لله داه كه وه كهى راست و چه پ له شانى كردبوو و جووجه له يهك و بازيكى راوى بو له داوخستنى هه لو له توربينيك نابوو و به لاهه كه يدا هه ليواسييوو. شانكه كهى ديكه شى پشيله كيوييه كى پيوه بوو كه له نيو دارستانه كه راوى كردبوو به گوري سيك چوار په لى به ستبوو و وهك جانتا كردبووى به شانيدا. خورجينيكي له كو لى كردبوو كه ساچمه و بارووت و نان و پيخورى تيدا هه لگرتبوو. تفه نكه كهى به دهسته وه گرتبوو؛ كلكه ئه سپيك بو دهر كردنى ميش و خه نجه ريكي گه و ره دى كالان كون كوني خويناو و دوو سويسكه كوز راوى به بهر پشتينه يدا هه ليواسييوو. كه چاوى به پازگاكه كه وت، راوه ستا. پاشان به دهنكيكي به رز و گر كه زايه له كهى له و ليژه وار و دوله دا دهنگى دايه وه، له سه گه كهى راخورى:

۱۷ Bousa مه شرووييكه له قووى هه رزن ساز ده كرئ، تاييه تى توركه كانه.

۱۸ ئه م ناوه هه مان ناز ناوى Erofei يه كه ئه ویش وشه ي Hierothee يه بوته زمانى نه ته وه دى رووسى.

- هۆی لیام!

پاشان تَقه‌نگیکی سهرپری گه‌وره که کازاخه‌کان فیلینتای پی ده‌لین، له شانی کرد و کلّوه‌که‌ی له سهری داگرت. پاشان ههر بهو دهنکه به‌هیز و پر نه‌شه‌یه‌وه پووی له کازاخه‌کان کرد و گوتی: «هه‌ک له‌بهر ئه‌و قه‌ره‌وله جوانانه مره! بژین بۆ ئه‌و کوره باشانه!»

به‌لام له کاتی گوتنی ئه‌و وشانه‌دا هیچ گوشاریکی بۆ خۆی نه‌ده‌هینا، به‌لام ده‌نگی هه‌روا پر له گرمه و ناله‌ بوو و ده‌تگوت بانگ له که‌سیکی ئه‌وبه‌ری پووباره‌که ده‌کات. چهند ده‌نگی گه‌نجان، هه‌رکامه‌ی له لایه‌که‌وه به شادی و نه‌شه و پوو‌خۆشییه‌وه وه‌لامیان دایه‌وه:

- سلّو مامه، سلّو! به‌خیر بیهینه‌وه.

مامه‌ئیرۆشکا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به سهر قوڵی چیرکساکه‌ی ئاره‌قه‌ی دهموچاوه سووره‌که‌ی خۆی ده‌سپری، گوتی: «ئێوه چاوتان به هیچ نه‌که‌وت؟»

ناسایر، چاویکی قرتاند و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شانی هه‌لده‌ته‌کاند و لاقی ئه‌م‌باره‌وبار ده‌کرد گوتی: «جوان گوی بگره! لیره له‌سهر ئه‌و سپیداره، هه‌لویه‌ک نیشته‌وته‌وه و هه‌موو پۆژی لای عه‌سر ئه‌م ناوه پینکا ده‌دا.»

پیره‌پیاوی خاوه‌ن ئه‌زموون گوتی: «درۆ مه‌که، واز بینه له‌و قسانه.»

ناسایر، به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «بروام پی بکه وایه، به‌راسته‌مه. تۆ من له بۆسه‌دا دانی، جا پیشانت ده‌ده‌م چ جوړه هه‌لویه‌که.»

کازاخه‌کان هه‌موو دایان له قاقای پیکه‌نین. ناسایر که گالته‌ی به پیره‌پیاوه‌که ده‌کرد، چاوی به هه‌لۆ نه‌که‌وت‌بوو، به‌لام ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌و پاسگایه‌ فیر بووبوون سهریان ده‌خسته سهر مامه‌ئیرۆشکا و گالته‌یان پی‌ده‌کرد، ههر جاریک که پیی ده‌که‌وته ئه‌و ده‌ورو به‌ره، به‌م‌لا و به‌ولادا ده‌یان‌په‌تانند و ماندوویان ده‌کرد.

لووکاشکا له سهر برجه‌که‌وه گوراندی به سهر ناسایردا: «هۆی ولاخ! سهر مه‌خه‌نه سهری، به‌سی‌که‌ن!»

ناسایر ئیتر نه‌شه‌ی شکا و بیده‌نگ بوو.

پیره‌پیاو وه‌لامیکی دایه‌وه که هه‌موو کازاخه‌کان که‌یفیان پنی ساز بوو،
گوتی: «ئه‌گهر پیویست بن خۆم ده‌چمه بۆسه‌وه.»

گتیکى گرت و گوتیشی: «ئه‌ی ئیوه به‌رازتان نه‌دیوه؟»

ملازم که زۆری که‌یف ساز بوو ئه‌وه‌له‌ی بۆ هه‌لکه‌وتوووه، خۆی سه‌رقال
بکات، ئاورى دایه‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی پشته درێژه‌که‌ی خۆی
ده‌خوړاند، گوتی: «وا دیاره دیتتی به‌راز کاریکی ئاسان نییه! لێره، ئه‌بره‌که‌کان
راو ده‌که‌ن نه‌ک به‌راز.»

پاشان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌بن‌هۆی چاوی ده‌قرتاند و ریزی ددانه سپیه‌کانی
وه‌دیار که‌وتبوون، گوتیشی: «تۆ، مامه‌ئیرۆشکا، خۆ سه‌بارت به‌ ئه‌وان هه‌یچت
نه‌بیستوو! ها؟»

پیره‌پیاو وه‌لامی دایه‌وه: «سه‌بارت به‌ ئه‌بره‌که‌کان؟ نا. من هه‌یچ
نه‌بیستوو. راستم پێ بلێ تۆ ئاگادارییه‌کت هه‌یه؟ من زۆرم توونییه، بۆره‌پیاو،
ئه‌گهر راست ده‌وێ خه‌ریکه له‌ توونیاندا زمانم بشکێ و ئیتر توانام نییه به‌ رێدا
برۆم، جارێ په‌له‌م لێ مه‌که، به‌م زووانه نیچیریکت بۆ دینم قه‌تت شتی وا
نه‌دی. جا چاوه‌ڕێ به‌!»

ملازم وا دیاره گوتی لێ نه‌بوو که یه‌کی دیکه له‌ چه‌کداره‌کان چیی گوتوووه،
پرسی: «که‌وايه خۆت ده‌چیته بۆسه‌وه؟»

مامه‌ئیرۆشکا وه‌لامی دایه‌وه: «من ده‌مه‌وێ نزیکه‌ی شه‌ویک بچمه بۆسه‌وه.
په‌نگه‌ خودا بۆ جێژن نیچیریکی باش بخاته داومه‌وه، ئه‌گهر خودا ئه‌وه‌م به
قسمه‌ت بکات دله‌یا به‌ به‌شی تۆشی لێ ده‌دم، به‌لینیت ده‌دم.»

لووکاشکا له‌وه‌ سه‌ره‌وه بانگی له‌ مامه‌ئیرۆشکا کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی سه‌رنجی
هه‌موو کازاخه‌کانی بۆ لای خۆی راده‌کێشا، گوتی: «هۆی مامه، هۆی! برۆ بۆ
ئه‌وه‌ سه‌ره‌وه، نزیک چۆمه‌که‌ی سه‌روو، ئه‌وێ په‌وه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی لێیه.
گالته‌ ناکه‌م. ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر یه‌کیک له‌ کازاخه‌کانی ئیمه‌ نیچیریکی باشی راو
کرد.»

لووکاشکا ئه وهی گوت و له گه‌ل ئه وهی تهنه‌گه‌کی له شانیدا راسته‌وپاسته ده‌کرد، به ده‌نگیک که دیار بوو پینانه‌که‌نی، گوتیشی: «بروام پی بکه درۆ ناکه‌م.»

پیره‌پیاو لووتی هه‌لینا و گوتی: «به‌راستیه‌ لووکاشکای دل‌شیر! ئه‌و کازاخه له کوئ ئه‌و نیچیره‌ی راو کرد؟»

لووکاشکا گوتی: «تۆ ئه‌و شوینه‌ت نه‌دیوه؟ دیاره زۆر مندالی مامه. ده‌نا چون ئه‌و شوینه پی نازانی. راست له نزیک که‌نده‌لانه‌که‌یه، مامه!»

پاشان به له‌بزیکی جیددی گوتیشی: «ئیمه به قه‌راغ که‌نده‌لانه‌که‌دا ده‌پۆشتین که کوتوپر نیچیره‌که جوولایه‌وه و من چه‌که‌که‌م ئاماده نه‌بوو، به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا ئیلی ئه‌نگاوتی.... من خۆم شوینه‌که‌ت پیشان ده‌ده‌م. زۆریش دوور نییه مامه. به‌لام جارێ په‌له‌م لی مه‌که. من هه‌موو ئه‌م ناوچه‌یه شاره‌زام.»

له‌گه‌ل ئه وهی به شیوه‌یه‌کی لی‌برپاوانه و تا راده‌یه‌ک فه‌رمان‌پیده‌رانه پووی قسه‌ی له ملازم بوو گوتی: «مامه هۆسوڤ! کاتی گۆپینی قه‌ره‌وله.»

پاشان بی‌ئوه‌ی چاوه‌روانی وه‌لام بی‌ت، تهنه‌گه‌کی به ده‌سته‌وه گرت و له برجه‌که هاته‌خواری.

دوای ئه‌وه ملازم له‌گه‌ل ئه وهی چاوی له ده‌ورو به‌ر ده‌کرد، فه‌رمانی به لووکاشکا دا: «وه‌ره خواری. گورکا پیم‌وايه ئیستا نۆره‌ی تویه! برۆ سه‌ری.»

پاشان پووی له پیره‌پیاو کرد و گوتیشی: «لووکاشکا، تۆ زۆرت شوو لی‌هه‌لکیشاوه. ئه‌ویش وه‌ک تۆ دایمه به‌م‌لا و به‌ولادا هه‌لدی. هه‌دادانی نییه. قه‌ت له مالی داناکه‌وئ، دوینیش نیچیریکی راو کردبوو.»

حهوت

ئىستا خۆر ئاوا بووبوو و لاره سىيهرى ئىواران به خىرايى له لاي
ليڤهوارهكهوه دههاته پيشى. كازاخهكان له دهوروبهري پاسگا كاروبارهكانيان
تهواو كردبوو و بۆ خواردنى شيو له ئيسبا كۆ دهبوونهوه. تهنيا پيرهپياو له
ژير سپيدارهكه مابوو و مات دانىشتبوو و بيچوووه بازهكهى بهستبووه و
چاوهروانى هاتنى ههلقو بوو. ههلقو له سهر دارهكه بوو، بهلام نهيدهويست
له بيچوووه بازهكه رۆي. لووكاشكا، بهبئى ئهوهى دهست و لاقى تيكهال بى، له
نيو دار ههلقوچه چروپرهكاندا خهريكى چهقاندنى داو بوو، له سهر رڭگى
سويسكهكان، له بهرخويهوه ويرهويرى دههات و گورانى له دواى گورانى
دهيگوت و ئهوى دهيگوت نهيدهگوتهوه. سهرهراى قهلافهتى گهره و شان و
باهوى قايموقول ديار بوو ههموو چهشنه كاريكى قورس و گران و سووك
و ئاسانى له دهست دى.

له ناكاو دهنگيك هاته گوى كه دهيگوت: «هوى لووكاشكا! كازاخهكان
خهريكن شيو دهخون.»

ئوهش دهنگى تيزى ناساير بوو كه له ليڤهواه چهرهكه هاتبوووه دهري و
بانگى لووكاشكاى دهکرد.

ناساير سويسكهيهكى زيندووى نابوووه بنباخهلى و به نيو دهوهنهكاندا
دهويست رڭگا بوخوى بكاتهوه، پاشان له نيو دارهكان هاته دهري و پيى
نايه سهر ئه و توله رڭيهى بهرهو ئيسبا دههات. لووكاشكا دهستى له گورانى
گوتن ههگرت و گوتى: «ئانا...! ئهوهت له كوى راو كرد؟ حهتمهن له داوهكهى
منت كردۆتهوه ...»

ناساير هاوتهمهنى لووكاشكا بوو و ئهويش وهك ئه و له وهرزى بههارد
دامه زرابوو، پياويكى كولهبنه و ناشيرين و رپوهله بوو. سهرى له چاو لهشى

زور گه وره ی دهنواند و دهنګه تیژدهکه ی گویچکه ی پیاوی ئازار ددها. ئه و و لووکاشکا دراوسی و هاوړی بوون.

لووکاشکا له سهر گیاوګرځهکه چوارمه شقی دانیشتبوو، سهرقالی ریکوپیک کردنی داوهکه بوو و دهیویست له سهوزه لانییهکه دا بینیته وه.

- من نازانم، په ښه هی توش بی.

- مه گین له پشت کهنده لانی نزیګ سپیداره کان نه بوو؟ ئه گهر له وی بی،

هی منه. دوینی خوم له وی داوم نایه وه.

لووکاشکا هه ستا و چاوی له سویسکه راوکراوهکه کرد. دهستی به سهره خوله میشیننه توخه کهیدا هیئا، سویسکه که له ترسانا ملی دریژ کرده وه و گلینه ی په شی له نیو هیلوونی چاویدا سووراند؛ لووکاشکا به ئارامی بالنده که ی له ناسایر وهرگرت.

- ئیستا چیشتیکی زور خوشی پی لی دهننن. زوو سهری بیره و په روپوکه ی داماله.

بالنده که ی دایه وه دهست ناسایر.

- خومان بیخوین یان بیده ی به ملازم؟

- ئه مه یان ههر بوخومان دهیخوین، گوی مه دهیه.

پاشان ناسایر گوتی: «من هه ز ناکه م ئه م بالنده به سته زمانه سهر بیرم.»

- بیده به من.

لووکاشکا چه قویه کی چکوله ی له گیرفانی دهره یئا و خیرا هه ردوو بالی پیکه وه جووت کرد و نایه ژیر پیی. سویسکه که له رزی و تهکانیکی له خوی دا. به لام له چاوترووکانیکا سهره خویتاوییه که ی له له شی جیا بووه و که وته باله پرژی.

لووکاشکا بالنده سهر برپاوه که ی له سهر عه رزه که دانا و گوتی: «به وه

دهلین کار. ئیستا ته په که بابیکی چه ور و خوشی پی ساز ده که یین.»

ناسایر چاوی له سویسکه که کرد، له گهل ئه وه ی به زه یی به بالنده که دا

دههات، دهستی دا لاقی هه لیگرت و گوتی: «جوان گوی بگره لووکاشکا! ئه و

نهگبه ته دهيهه وي ديسان بمنيرى بو پوسته چكوله كه (نهگبه ت ملازم بوو) ئه و فوموشكىنى به دواى چخيردا ناردووه، دواى من نوبه ي تويه. ئيمه چهند شه وه به پيوه راوه ستاوين. ناوچاوانه كه ي ئيمه ش وايه هه ميشه ئه و كارهمان به تووشه وه ده بى.»

لووكاشكا به فيتوو ليدان روشت بو لاي پاسگاكه و دهنگى هه لبرى: «له بيرت نه چى، ده زوو له گه ل خوت بينه.»

ناساير به نيشانه ي ره زايه ت سه رى له قاند.

- من ئه مرو پي ده ليم، حه تمه ن پي ده ليم.

ناساير هه روا دريژه ي به قسه كانى دا:

- ئيمه پي ده لين، پي ده لين كه ئيتر ناتوانين و براهيه وه! توش پي بلئ،

ئه و به قسه ي تو ده كا. ئاخو ئه و كاره يانى چى؟

لووكاشكا كه ديار بوو له بيرى شتيكى ديكه دايه، گوتى: «ئه وه ش خو ي

كارى كه. گه وجيتيه گه وجيتى! ئه گه ر شه وي ئيمه ي له ستانيتسا ده ركردايه،

تووشى چه رمه سه ري ده بووين. پياو له وي به دلى خو ي رايده بويرى، به لام

ليزه... به لام له پاسگا يان پوسترى چكوله، بارودوخه كه جوړيكى تره گه وجه

پياو!»

- تو ده چى بو گوند؟

- من بو جيژن ده چم.

له ناكاو ناساير گوتى: «گوركا ده يگوت له م پوژانه دا دوونى اى تو له گه ل

فوموشكىن خو شى را ده بويرى.»

لووكاشكا ددانه سپيهه كانى وه ديار خست، به لام بئ ئه وه ي پي كه نئ، گوتى:

«چاوى ده ري! پيتوايه من هينده گيژم ناتوانم ژنيك يان كچيكى ديكه ساز

كه م؟»

- گوركا ده يگوت: من له لاي ئه و بووم؛ مي رده كه ي له مالى نه بوو.

فوموشكىن هات له وي ده ستى كرد به شيرينى خو اردن. من هينديك له وي

مامه وه و پاشان هاتمه ده ري. له بهر په نجه ره كه گويم لئ بوو دوونى ا

دهیگوت: «ئەو پۆیشت، بە قەرە قەمەر، با بېروا، خوشەو یستە که م تۆ بۆ شیرینی ناخۆی؟ بۆ خەوتن ھەر لیرە بە، پتویست ناکا بپۆیەو ھە بۆ مەزلەکی خۆتان.» منیش لە بەر پەنجەرە که گوتم: «زۆر چاکە.»
- گالته دەکی!

- سویندت بۆ دەخۆم که درۆم لی نابیستی.

لووکاشکا بیدەنگ بوو.

- ئەو یەکیکی دیکە پەیدا کردووە، دەجا چش، چاوی دەری! خۆ قاتی کچ نییە. ئەو نا، یەکیکی تر. راستت دەوی زۆری لی وەرەز بووم.
ناسایر گوتی: «ئەری، تۆ ھەروای. تۆ دەبی لەگەل ماریانکای کچی ملازم کلک تیک ھالینی و لەگەلی رابویری. ئەو ھیشتا لەگەل کەس کەینوبەینی نییە.»

لووکاشکا نیوچاوانی ویکەینا و گوتی: «ماریانکا؟ بۆ من ھیچ جیاوازییەکی نییە.»

- دەی باشە، بپۆ قسە ی لەگەل بکە..

- ئەو تۆ دەلینی چی؟ مەگین ئەم گوندە که می کچ تیدایە؟

لووکاشکا دیسان دەستی کرد بە فیتوو لیدان. لە بەردەرگای پاسگا کە دەھات و دەچوو و لەگەل راپۆچکە کردن و بە گۆمی خەیاڵدا پۆچوون گەلای لە دارەکان دەکردهو و لە مشتیدا ھەلیدەگولۆفی یان بە ددان دەپچری. کاتیک بە نیو گیاوگژە کەدا تپەری، لە ناکاو خەلفیکی چکۆلە ی دی کە ساقەتە که ی لووس و بی گری بوو، قەلەم بڕە که ی لە گیرفانی دەرھینا و لە بندا ئەو خەلفە ناسکە ی بپری و لەگەل ئەو دی شوولکە که ی رادەوێشاند و ھەک قامچی لە ھەوای ژوورسەر و بەردەمی خۆی رادەکێشا، قینگە ی دەھات، گوتی: «شوولیکی باشم پەیدا کرد بۆ خاوین کردنەو دی لولە ی تەنگە که م و کاری شتیکیشم بۆ دەکا.»

کازاخەکان لە نیودالانی پاسگا لە سەر عەرز ی دانیشتبوون و لە سەر میزیک ی پێچکە نەوی خەریکی خواردنی شیو بوون. کاتیک باسی ئیشک گرتنی

پوښته چکوله‌کېان ده‌کرد، يه‌کټک له‌وان پروی له‌ملازم‌کرد و پرسیی:
«ئېستا نوبه‌ی کټيه؟»

ملازم وه‌لامی دايه‌وه: «نوبه‌ی کټيه؟ بوورلاک له‌وی بووه.»
پاشان به‌ی‌دلنیا بوونی ته‌واو دريژده‌ی پيدا: «فوموشکينيش له‌وی بووه.»
له‌گه‌ل نه‌وه‌ی چاوی له‌لووکاشکا ده‌کرد گوتی: «ئيوه ه‌ردووکتان، تو و
ناساير ده‌بی بچن بو نه‌وی. نه‌رگوشوفيش ده‌بی بچی. رهنکه ئېستا کاتی
پشوودانی به‌سهر چووبی.»

ناساير له‌سهرخو گوتی: «تو خو ته‌ميشه پشوو ده‌ده‌ی. ئيتر بو
چاوت به‌رايی نادا نه‌و پشوو بدات و سهرخه‌ويک بشکيني؟»
کازاخه‌کان دايان له‌قاقای پيکه‌نين.

نه‌رگوشوف نه‌و کازاخه سهرخوشه بوو که له‌به‌ر ئيسبا خه‌وتبوو. نه‌و
تازه خو‌ی کردبوو به‌نيو دالانه‌که‌دا و خه‌ريکی ه‌لگولوفيني چاوه
خه‌والووکانی بوو. هر له‌وکاته‌دا لووکاشکا ه‌ستايه سهر پی و ده‌ستی
کرد به‌خاوين کردنه‌وه‌ی تفه‌نگه‌که‌ی.

ملازم گوتی: «ده‌ی زوو بن زوو! خيرا شيوه‌که‌تان بخون و برؤن بو
نه‌وی.»

به‌ی‌نه‌وه‌ی گوي بداته هيچ ره‌زايه‌ت و نار‌ه‌زايه‌ت‌ييه‌کی کازاخه‌کان،
ده‌رگای پيوه‌دا. له‌گه‌ل نه‌وه‌ی به‌رواله‌ت زوری هيو به‌ره‌زايه‌تی نه‌وان
نه‌بوو، گوتی: «نه‌گه‌ر ده‌ستور نه‌بوايه، نه‌مده‌ناردن. به‌لام بيري لی بکه‌نه‌وه
که له‌ناکو بووزباشی له‌ئاسمانه‌وه نازل ده‌بی! وه‌ک ده‌لين ه‌شت که‌س له
نه‌بره‌که‌کان له‌چومه‌که په‌پيونه‌ته‌وه.»

نه‌رگوشوف گوتی: «که‌وايه ده‌بی بچين، چونکه ده‌ستور دراوه! له‌و
جوړه کاتانه‌دا نابی سهرپيچی بکه‌ين. من پيتان ده‌ليم که ده‌بی بچين.»

لووکاشکا که به‌ه‌ردوو ده‌ستی، کوتيکی گه‌وره له‌گوشي سويسکه‌که‌ی
له‌به‌رده‌می راگرتبوو و جاريک چاوی له‌ناساير و جاريک له‌ملازم ده‌کرد،
ديار بوو هيچ ه‌زی له‌و باسه نييه و گالته‌ی پی‌ده‌کردن. کازاخه‌کان ه‌يشتا

نه چو و بونه دهري، كه مامه ئيروشكا، كه له خوږا هه تا شهوي له ژير
سپيداره كه دانىشتبوو، خوي كرد به نيو دالانه تاريكه كه دا و گوتى: «ياللا
كوږينه! با بروين، منيش له گهلتان ديم.»
دهنگه گرپه كه ي ئه و كه دهنگى هه موو حازريانى خپ كرد، له ژير ميچه
نه وييه كه دا دهنگى دايه وه: ئيوه بچنه بوسه ي چيچينيه كانه وه، منيش بوسه بو
به راز داده نيم.

ههشت

به تهواوی ههوا تاریک بووبوو که مامهئیرۆشکا و سێ پیاوی کازاخ به کهپه‌نکی ره‌شه‌وه و چه‌ک له‌شان له‌ پاسگا چوونه‌ ده‌ری و به‌ قه‌راغ چۆمی ته‌ره‌کدا که‌وتنه‌ری و گه‌یشته‌ شوینی مه‌به‌ست. ناسایر چه‌زی له‌ پۆیشتن نه‌بوو، به‌لام لووکاشکا گوراندبووی به‌ سه‌ریدا و هه‌موویان به‌ په‌له‌ ملی رییان گرتبوو.

دای ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ بێده‌نگی پۆیشتن، کازاخه‌کان له‌ که‌نده‌لانه‌که‌ تیپه‌رین و به‌ تووله‌رییه‌کی نیوان‌بری قامیشه‌لانی‌کدا پۆیشتن که‌ زۆر چر و چرگه‌ن بوو و گه‌یشته‌ نزیک پووباری ته‌ره‌ک. له‌ که‌ناری چۆمه‌که‌ کاریتیه‌یه‌کی ره‌شی ئه‌ستور که‌ سیلاو به‌ره‌و پۆخه‌که‌ی هینابوو، له‌سه‌ر رملی که‌ناره‌که‌ که‌وتبوو و گیاوگژی تازه‌رسکاوی ده‌ورو به‌ری پان کردبوو. ناسایر گوتی: «وا چاکه‌ هه‌ر لی‌ره‌ بچینه‌ بۆسه‌وه!»

لووکاشکا گوتی: «ده‌ی زۆر چاکه‌، تو هه‌ر لی‌ره‌ بمینه‌وه، من هه‌رئێستا ده‌گه‌ریمه‌وه. به‌په‌له‌ ده‌چم شتیک پیشان پیره‌پیاو ده‌ده‌م.»

ئه‌رگۆشۆف گوتی: «بۆ بۆسه‌نانه‌وه ئێره‌ باشت‌ترین شوینه‌. هه‌یچ‌که‌س نامانی‌نی و ئیمه‌ هه‌موو جیه‌که‌مان لی‌ دیاره‌. زۆر جیگایه‌کی چاکه‌ و شوینی له‌وه‌ باشت‌رمان ده‌ست‌ناکه‌وی بۆ دانانی بۆسه‌.»

ناسایر و ئه‌رگۆشۆف که‌په‌نکه‌کانیان له‌سه‌ر رمله‌که‌ راخست و له‌ پشت کاریته‌ ئه‌ستور که‌ خۆیان مات کرد، لووکاشکایش له‌ پیش مامه‌ئیرۆشکاوه‌ ده‌پۆیشت.

لووکاشکا گوتی: «ئه‌وه‌تا له‌م نزیکانه‌یه‌، هه‌نده‌مان نه‌ماوه‌ بگه‌ینی، زۆر دوور نییه‌، ئێستا پیشانت ده‌ده‌م له‌ کوێوه‌ تیپه‌ریون. ته‌نیا من شوینه‌که‌ی پێ‌ده‌زانم.»

لووکاشکا بدات دانیشی، تۆزی کشایه دواوه و گوتی: «بهراستی سهر ئهم پۆسته که یفی له لایه! بۆ کیشک جیگا لیڤه باشتر ههر نییه! پیره پیاوهرت برد بۆ کو؟ رینوینیت کرد؟»

لووکاشکا له گهڵ ئهوهی خهریکی راخستنی قاپووته که ی بوو، وهلامی دایه وه: «پیشانم دا. بهلام ههرئیسنا بهرازیکی گه ورهم ههستاند و به قهراغ چۆم و نیو قامیشه لانه که دا تیی ته قاندا! ئهمه دهبی ههر ئهوه بی. تو گویت له خشپه ی نه بوو؟»

ئه رگوشۆف له گهڵ ئهوهی خۆی له قاپووته که یه وه دهیچا گوتی: «خشپه یه کم گوی لی بوو و خیرا تیگه ی شتم که دهبی خۆی بی. من پیم وایه له تو ترساوه.»

ئه رگوشۆف تۆزی خۆی ئهم باره و بار کرد و گوتیشی: «ئیسنا من دهمه وی سهرخه وی بکشیم. بهری به یانی خه به رم که وه. پۆیسته ئاگامان له یه کتر بی. من هیندێ دهخه وم و پاشان تو بخه وه من کیشک ده دیرم... باشه؟»

لووکاشکا وهلامی دایه وه: «من؟ تو بخه وه، من خه وم نایه.»

شه ویکی تاریک و فینک بوو. بای نه ده هات. ته نیا له لایه کی ئاسمانی که هوو رهنگه وه ئه ستیره دهره وشانه وه. له لایه که ی دیکه وه به شتیکی زۆری ئاسمان له ئاسۆی کیوه کان به م لاوه، گه واله هه ورکی بی سنوور دایپوشیبوو. ئهم هه وره ره شه، که له گهڵ کیوه کان باوه شیان لیک وهره ینا بوو، به بی ئه وهی شه و بایه ک سریوه ی بالی بی، به ئارامی ده هاتنه پینشی. به لام له و دوورانه وه ورده ورده لیواری گه واله هه وره که له ئاسمانی پر ئه ستیره و بی پایان جیا ده بۆوه. کازاخ ی لاو به ره ورپووی خۆی جگه له رووباری ته ره ک و پانتایی یه کی دوور ده ست هیچ شتیکی دیکه ی نه ده دی؛ پشت سه ری و ده ور به ری هه مووی سه وزه لانی و ده ون و گژوگیا بوو. هیندێ جار به بی هیچ هۆیه ک ئه و گیا و گژانه ده جوولانه وه و خشه خش ساز ده بوو. له لای خواره وه، سه ره له رزۆکه کانیا ن به لیواری رووناکی ئاسمانه وه وه ک لقه داری

بهردار دههاتنه بهرچاو. له پيشهوه، نزيك لاقى لوكاشكا كه نارهى چومهكه بوو كه له خوار نه وه وه، سيلاو لرفه و هاژه دههات. دوورتريش، بارستايى بزوك و درهوشاوهى ئاوى چومهكه، به شيويهكى يه كه اوى به سهر پوڅى پر له لم و خيزه لانيدا دهخوشى و شه پولى ددها. له دوورتريشه وه ئاو و پوڅ و ههور هه موو پيکه وه له تاريكيدا ئاويته ده بوون. به سهر پووه برى ئاوه كه وه چهنه سينبه رى پر جموجول رهش ده چوونه وه و ده تگوت به سهر شه پولى ئاوه كه دا هه لدين، كه چاوى خووگرتووى كازاخ نه وانى ده ناسييه وه و ده يزاني دار و ده وه نى له ريشه دهرهاتوون كه لافاوه كه رايانده مالى. ته نيا جارو بارىك برووسكه يه ك درزى ده خسته بارستايى گه وال هه وره كان، سينيگى ئاوه كه ي وهك ئاويته يه كى رهش و بريقه دار وه ديار ده خست و سنوورى پوڅه كه و خوړپنكى چومه كه ي پيشان ددها. له و شه وه نه گوسته چاوه دا به خشه خشى گياوگژ و پرخوه وړى كازاخه كان و ويزه ويزى ميشووله و لرفه و هاژه رپووه باره كه و ته قهى تفهنگيک له دوور دهسته كانه وه، يان ترپه ي دارپووخانى كنده لاني پوڅه كه و خو هه لدانى ماسييه كى گه وره و شلپه هه ستاندن له ئاوه كه و خشه خش و هاسكه هاسكى ئاژه ليكى كينوى له نيو ليړه واره چروپره كه دا، شووشه ي ناسكى شه و ده چرژا. جاريك كونده گايانه يه ك به سهر چومى ته ره كدا فرى و له كاتى فريندا له گه ل دوو جار بال ليدان جاريك سهرى شاباله كاني به يه كدا ددها. كاتيک گه يشته ژوور سهرى كازاخه كان، نيوه خوليكي ليډا و به ره و لاي دارستانه كه له شه قهى بالى دا و له كاتيكا گه يشته نزيك چلووكى داريك، ديسان نه و بال ليدانه ي دووپات كرده وه، به لام نه مجارهيان له په ستا باله كاني ليك ددها و بهر له وه ي له سهر پيره دار بيهك بنيشيته وه، به توندى يه ك دوو خولى به ده وړى لكوپه لى داره كه ليډا.

كازاخى به ئاگا و خه به زيڼ به وردى گوڼى بو هه موو نه و دهنگانه شل ده كړد و چاوى زيت ده كرده وه، هه موو جاريك تفهنگه كه ي توند له ده ستي ده گرت و پشووى له سنگيدا راده گرت.

بهم شینوهیه به تلکی شهو تیپه‌ری و شهو زرینگایه‌وه. هه‌وره ره‌شه‌که ورده‌ورده له‌لای رۆژئاواوه له‌به‌ریه‌ک ره‌وییه‌وه. له‌ پشت گه‌واله ته‌نکه‌کانیه‌وه ئاسمانی پر هه‌ساره و مانگیله‌ی به‌راوه‌ژوو که به‌ ره‌نگی زیوینه‌وه له‌ سهر کیوه‌که دهره‌وشایه‌وه، وه‌دیار که‌وتن. لووکاشکا هه‌ستی به‌ سۆزی سه‌رمایه‌ک ده‌کرد. ناسایر خه‌به‌ری بۆوه. یه‌ک دوو قسه‌ی کرد و دیسان خه‌وی لیکه‌وته‌وه. لووکاشکا له‌شی داگیرابوو، هه‌ستا چه‌قۆکه‌ی له‌ ژیر کالانی خه‌نجیره‌که‌ی ده‌رکیشا و ده‌ستی کرد به‌ تاشینی شوولکێک که ده‌یویست بیکات به‌ شیشی تفه‌نگ. بیر و خه‌یالی چیچینه‌کان و ژیان و گوزه‌رانیان له‌و شاخ‌وداخه‌ چر و هه‌لدیره له‌ میشکیدا سووری ده‌خوارد و له‌ بیرى ئه‌و ده‌ست‌دریژیانه‌دا بوو که پاله‌وانانی ئه‌و هۆزه ده‌یکه‌نه سهر مال و سامانی خه‌لکی ئه‌م‌به‌ری پووباره‌که و تۆزه ترسیکیان له‌ کازاخه‌کانیان نییه؛ هه‌روه‌ها ترسی ئه‌وه‌ی بوو ئه‌وان له‌ لایه‌کی دیکه‌وه دزه بکه‌ن و هه‌لکوتنه سهر گونده‌که. پاشان ملی هه‌لینا و چاوی له‌ پووبه‌ری چۆمه‌که کرد، به‌لام هه‌یچ شتیکی به‌رچاو نه‌هات. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی جاروبار چاوی له‌ پووباره‌که ده‌کرد له‌ که‌ناره دووره‌ده‌سته‌که‌شی ده‌روانی که له‌ ژیر تریفه‌ی کزی مانگدا دیار بوو. وازی له‌ بیر و خه‌یالی چیچینه‌کان هه‌نا و له‌ بیرى ئه‌وه‌دا بوو کاتی خه‌به‌ر کردنه‌وه‌ی هاوړیکانی بیته و خوی بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ گونده‌که. وه‌بیر دوونیای خۆشه‌ویست و بیچکۆله‌ که‌وته‌وه که ئیستا له‌ گونده‌که‌یه و به‌ بیزارییه‌وه به‌ گۆمی بیر و خه‌یالدا پۆچوو. کازیوه‌ی به‌یانی ئاسۆی رۆژه‌لاتی زیوئاژن کردبوو. ته‌مومژیکی زیوین به‌ سهر ئاوی پووباره‌که‌وه دهره‌وشایه‌وه، باره‌ هه‌لۆکان که زۆر له‌وئ دوور نه‌بوون، سپه‌ریان ده‌هات و بالیان به‌ یه‌کدا ده‌دا. که‌له‌شیریک له‌ لای ستانیتساوه ده‌نگی به‌رز کرده‌وه و دواى خویندنی دوور و درێژی که‌له‌شیریکى دیکه هه‌موو که‌له‌شیره‌کانی ئاواى ده‌ستیان کرد به‌ خویندن.

لووکاشکا که شوولکه‌که‌ی به‌ جوانی تاشیبوو و ده‌تگوت له‌ گه‌رووی مارت ده‌رکیشاوه، هه‌ستی کرد پیلووی چاوی قورس بووه، بیرى کرده‌وه:

«کاتی ئهوه هاتوو هه بهری بکه مه وه.» پاشان پرووی له هاو پیکانی کرد و هه ولای دا به دیتنی لاقیان بیاننا سیتته وه، به لام له ناکاو گوئی له شلپه شلپیک بوو له وه بهری ئاوه که وه هات، ههستی راگرت، جاریکی دیکه چاوی له ئاسوی زیوین و کهلی رۆژ هه لات کرد که لووتکهی شاخه کان له ژیر که وانهی سه ره و خواری مانگدا بریقیه یان ده هات، هه روه ها چاوی له به ستینی چۆمی ته ره ک و رۆخه که و په گی ئه و دارانه کرد که ئیستا به جوانی دیار بوون و به سه ر سنجی ئاوه که وه راده ژان. ههستی کرد جوولانه که هی ئه وه و ته ره ک به په گ ورپیشه و ساقه تهی داره کانه وه له جیی خوی نابزوی. به لام ئه و بیر ته نیا چرکه یه کی خایاند. کۆلکه داریکی په شی گه وره سه رنجی را کیشا. ئه و کۆلکه داره به شیوه یه کی سه یر و به بی ئه وه ی به لادا بکه وی یان سه ره و بن بی، راست به نیوه راستی چۆمه که دا ده رۆشیت. ته نانه ت لووکاشکا پیی وابوو ئه م کۆلکه داره به پیچه وانه ی گه پریانی ئاوه که ده روات و ده یه وه ی به شیوه ی که ش و تووش به ره و رۆخه که مل پیوه بنی و به ره و لای ته پکیکی لم ده رۆشیت.

لووکاشکا ملی هه لینا و گوئی قولاخ راوه ستا. کۆلکه داره که له گرده لمه که نزیک بووه، راوه ستا و به شیوه یه کی سه یر جوولایه وه. لووکاشکا ههستی کرد باسکیک ده بیینی که له ژیر کۆلکه داره که هاتوته ده ری و له دلی خۆیدا گوئی: «ئه وه تا خۆیه تی، ئه بره کیکه که خۆم به ته نیایی ده یکوژم!» پاشان به هیواشی تفه نگه که ی گرته دهستی، هه نیشکی دایه سه ر سنده گیاهه ک و خوی راسته و پاسته کرد. کۆلاسی تفه نگه که ی کیشا و زامنه که ی ترازاند، هه ناسه ی له سینگیدا قه تیس کرد و سیهری گرت.

لووکاشکا له دلی خۆیدا گوئی: «ئه و له خه و هه لئناستینم.» هه ر له و کاته شدا دلی وا به پرتاو لیی ده دا که راوه ستا و ههستی بو کۆته کوتی دلی خوی راگرت. له ناکاو گوئی له شلپه یه ک بوو، کۆلکه داره که دیسان به سه ر ئاوه که دا خوشی و به ره و لای رۆخه که رۆشیت. لووکاشکا له به رخۆیه وه گوئی: «نابی بیللم ئه مه م له ده ست ده رچی.» له به ر تریفه ی کزی مانگه شه و

سەرى كەسكى تر له نىو ئاوه كەدا كهوتە بەرچاوى، تفەنگە كەى به شانیه وه نا و سێرهى له سەره كه گرت. ئەو سەره زۆر له لوولهى تفەنگە كه نزىك بوو. لووكاشكا له سەرووى تفەنگە كه وه چاوى لى كرد و دلشادانه له دلى خويدا گوتى: «پاست خويه تى، ئەبرەككه!» هەنشى دادايه وه و تفەنگە كهى ئاماده كرده وه و جاسووسەى تفەنگە كهى كه له سەرى لووله كه هەلكه وتبوو زۆر به زەحمەت دەبندرا، دۆزيبه وه، به پنى نەرىتى كازاخەكان، بهو شيوهى كه له مندالييه وه خووى پى گرتبوو گوتى: «به ناوى باوك و كوڤ^{۱۹}» و قامكى به سەر په لاپىتكەدا نا. تریشقەى بارووت بو چركەساتىك گياوگژى كەنار پووبەرى چۆمەكهى پووناك كرده وه. دەنگى وشك و گيان تاسىنى تەقەكه لهو دۆلەدا دەنگى دايه وه و له سىنگى شاخ و پەوه زەكانى ئەوبەرى پووبارەكهدا بوو به زايەلە. كۆلكەدارەكه ئىتر به نيوەپاستى پووبارەكهدا نەدەرۆشت، بەلكوو له سەر بارى گەريانى ئاوه كه خولى دەخوارد و خەرىكى هەلچوون و داچوون بوو. ئەرگۆشۆف لەگەل ئەوهى دەستى بو چەكهى دەگىرا و له پشت كۆلكەدارىك دەهاته دەرى، دەنگى هەلبرى: «ها بىگرن نەهیلن دەرچى! من ناليم بىگرن؟!»

لووكاشكا ددانى له پىچەوه برد و له بن ليوه وه گوتى: «وست، بىدەنگ به! ئەبرەكه كانن.»

ناساير پرسى: «تەقەت له كى كرد؟ له كىت هەلكرد، لووكاشكا؟»
لووكاشكا وهلامى نەدايه وه، بەلكوو چەكه كهى پى كرده وه و لەگەل ئەوه شدا چاوى هەر له كۆلكەدارەكه بوو كه به سەر ئاوه كه وه خولى دەخوارد و شەپۆلى ئاوه كه رايدەدا. كۆلكەدارەكه ديسان به كەنارى پەپكه رملێكه وه گىرسايه وه و له پشت ئەوه وه شتىكى گەوره كه به سەر ئاوه كه وه گىژى دەخوارد وه ديار كهوت.

كازاخەكان ديسان پرسىيان: «تەقەت له كى كرد؟ بو پيمان نالى؟»
لووكاشكا دووپاتى كرده وه: «له ئەبرەكه كان، مەگىن پىم نەگوتن؟»

گالته مه که، حه تمهن تفهنگه که ت له دهست دهرچووه!

لووکاشکا که به هوی شله ژاوییه وه دهنگی به باشی دهرنه دههات، ههستایه سهر پی و گوتی: «من ئه بره کیکم کوشت، ته قه شم له و کرد.» له گهله ئه وهی ته پکه لمه کهی پیشان ددان، گوتیشی: «پیاویکم دی به سهر ئاوه که وه دهستی به کولکه داره که وه گرتبوو، من پیکام، دهرانم کوشتم. چاوی لی کهن، نه تاندیوه به سهر ئاوه که وه؟»

ئه رگوشوڤ دهستی به چاویدا هینا و گوتی: «گالته مه که.» لووکاشکا شانی گرت و رایته کاند و وهها شانی گوشتی که ئه رگوشوڤ ترسی پئ نیشته. به سهر ئه رگوشوڤدا گورانندی: «گالتهی چی؟ به جوانی بروانه. چاو له و بهری ئاوه که بکه!»

ئه رگوشوڤ که چاوی له شوینه که دهکرد، تهرمیکی دی به سهر ئاوه که وه خول دهخوات، له ناکاو راویژی ئاخواتنه کهی گوپی و گوتی: «ئا، ئا، راست ده کهی، حه تمهن هی دیکه شی له گهله، ههر به ته نیا نه بووه.»

پاشان تفهنگه کهی تا قی کرده وه و گوتی: «ئه وان یان هه موویان له م دهو ربه رهن، یان له م نزیکانه و له و بهری چومه که بۆسه یان ناوه ته وه. من پیم وایه ههروایه و بۆسه یان ناوه ته وه.»

لووکاشکا پشتینه کهی کرده وه و دهستی کرد به داکه ندنی کهرکه و جلهکانی. ئه رگوشوڤ دهنگی هه لینا: «ئه وا بۆ کوئ ده چی گه مژه؟ کاری وا نه کهی، زۆر مه ترسیداره. گوئ بگره گیانت له دهست ددهی، ئه وه نده سهره پۆ مه به. ئه گهر پینکابیتت، دلنیا به له جیی خوی جووله ناکا. تۆزی بارپوتم بدهیه. پیتته؟ ناسایر، زوو برۆ بۆ پاسگا، به لام به قهراغ چومه که دا مه پۆ، دهتکوژن، به قسه م بکه باشه!»

ناسایر رقی ههستا و گوتی: «بۆ من؟ یانی به ته نیا بچم؟» لووکاشکا کهرکهی له شانی خوی دامالی و رویشته بۆ قهراغ ئاوه که. ئه رگوشوڤ که خهریک بوو بارپووتی له لوولهی تفهنگه کهی دهکرد، گوتی: «من پیت ده لیم مه چۆ! ئه و ئیتر ناجوولی، من زۆر چاک چاوم لیه تی. زۆری

نەماوھ خۆر ھەلّی. راوھستە با کاری خۆمان بکەین، با لە پاسگاوە ھیزی
یارمەتیمان بۆ بنێرن، ناسایر زووکی بڕۆ بۆ پاسگا و یارمەتی بێنە. وا دیارە
دەترسی؟ من پێت دەلێم مەترسە.»

ناسایر گوتی: «لووکاشکا! ھۆی لووکاشکا! لانیكەم پێم بلی چۆنت
کۆشت؟»

لووکاشکا لەوھێ کە بە تەنیا خۆ بە ئاوەکەدا بدا پەشیمان بۆھ.
- زوو بچن بۆ پاسگا. من لێرە دەمیتەوھ. بە کازاخەکان بلین چەند کەس
بنێرن بۆ یارمەتی. ئەگەر ئەوان لەم دەورووبەرە بن... دەبێ ھەرچۆنیکە
دەستگیریان بکەین.

ئەرگۆشۆف لە کاتی ھەستانە سەرپیدا گوتی: «من پێت دەلێم کە ئەوان
راوەکەن، حەتمەن دەبێ دەستگیریان بکەین.»

ئەرگۆشۆف و ناسایر ھەستان، چاویان لە یەکتەری کرد و بەرھو پاسگا
وھێ کەوتن. بەلام نەک بە کەناری چۆمەکەدا، بەلکەو بە نیو دار
ھەلووچەکاندا پۆشتن کە دەچووھوھ سەر توولەپێی دارستانەکە.

ئەرگۆشۆف گوتی: «سەرئەج بدە لووکاشکا! لێرە نەجوولێی! چونکە
لەوانە یە لێرەش سەرت بێرن. زۆر وریا بە و خەوت لی نەکەوی، ئەوھ زۆر
چاک لە گۆی بگرە.»

لووکاشکا وەلامی دایەوھ: «بڕۆ، خۆم دەزانم چی بکەم!»
دوای ئەوھێ تەفەنگەکی تاقی کردەوھ، لە پشت کۆلکەدارێکی گەورە خۆی
حەشاردا.

لووکاشکا کە بە تەنیا مایەوھ، چاوی لە تەپکە لەمەکە بپری و گۆیی
ھەلخست بۆ ھاتن و فریاکەوتنی کازاخەکان. بەلام چونکە مەودای نیوان
پۆستەکە و پاسگا دوور بوو، بێ ئۆقرەیی زۆری ئازار دەدا. بیری کردەوھ کە
ئەو ئەبرەکانە ی کە لەگەل کۆژاوەکە بوون لە زووترین کاتدا ھەلدین و لەو
شوینە خۆ ناگرن. ھەرھەک شەوی رابردوو ھەلاتنی بەرازەکە قەلسی
کردبوو، ئیستاش ھەلاتنی ئەبرەکەکان رقی ھەستاندبوو، ھیندی جار چاوی

له دهوروبهري خوۍ دهکرد و هيندئ جاريش له كه ناري چومهكهۍ دهپواني.
بهردوام چاوهپوان بوو كه پياويكي تر بينئ و مهتريزيكي باشي بو خوۍ
دوزيبووه و قامك له سهر پهلاپيتكهۍ تفهنگ، ئاماده بوو بو تهقه كردن.
بيري ئهوهۍ كه لهوانهيه بكوژري، به هيچ شيويهك به ميشكيدا نهدههات.

نۆ

وردهورده ولات پرووناك بۆوه. تهرمى چيچينيهكه كه به تهپكه لمهكهوه
گيرسابۆوه، جارجار شهپۆلى چۆمهكه جوولهيهكى پى دهكرد. ئىستا به
تهواوى ديار بوو. له ناكاو له نزيك لووكاشكا خشهخش و ترپه پييهك له
نيو دهوهن و گياوگژهكانهوه هات و پهلى گزيچار و لقى كهرخنكينهكان
لهرينهوه. لووكاشكا زامنى چهكى ترازاند و گوتى: «به ناوى باوك و كوڤ و
رۆحى پيروڤ». ههه تهقهى كۆلاسى تفهنگه بهرز بۆوه، ئهوه كهسهى دههاته
پيشى راوهستا و گوتى: «هۆى كازاخهكان! مامه نهكوژن!»

ئهوه دهنگى مامهئيرۆشكا بوو كه به دهنگى گر و لهسهرهخۆ قسهى
دهكرد. مامهئيرۆشكا گياوگژهكانى لادا و هات بۆ لاي لووكاشكا. لووكاشكا
گوتى: «بۆ ئاوا به پاريزهوه هاتى، خۆ خهريك بوو بتكوژم!»
پيرهپياو پرسى: «تههت له كى كرد؟»

دهنگه گر و بهرزهكهى له نيو دارستانهكهدا بووبوو به زايهله و گهيشته
ئهوبهري پووبارهكه، بۆيه كوتوپر ئهوه بئدهنگى و رازهى كه ئهوه شهوه
لووكاشكاى گهمارۆ دابوو، له نيو چوو. دنيا پرووناكتر بۆوه و ههموو شتيك
به پروونى دهكهوته بهرچاو.

لووكاشكا گوتى: «مامه، تۆ هيچت نهدى، بهلام من ئازدهليكم كوشت.»
لووكاشكا ئهوه قسهى كرد و زامنى تفهنگهكهى جىخستهوه و زۆر
هيمنانه كه تا ئىستا هيچ كهس پيوه نهدىبوو، ههستايه سهريى.
پيرهپياو ئىستا ئيتىر چاوى له سهه ئهوه تهرمه ههلهدهگرت كه شهپۆلى
ئاوهكه بهرهو ليوارهكهى بردبوو.

– ئهوه نهگبهته كۆلكهداريكى نابوووه سهه پشتى و بهمهله دهيويست له
چۆمهكه بپهريتهوه. كه دىتم خهريكه دى بۆ ئهملايهوه... راست هۆ لهو

شۈيۈنە بوو، بېروانە! پانتۆلۈكى شىنى لە بەردايە و ھەتمەن تەنكىشى پىيە... دىتۈوتە؟

پىرەپىياو بە تىن وتاۋىكەو ھە گوتى: «ئەرى دىتۈومە.»
كوت وپەر شىتىكى جىددى و سەخت لە سەر نىوچاۋانى ۋەدىار كەوت و ھەك ئەۋەدى داخىكى لە دلدا بى، گوتى: تۆ جىگىتلىك كۈشتۈۋە!
- مەن لە بۆسەدا بووم، ھەروەك ئىستا خەرىك بوو دەمروانى. گوتم بلىي ئەۋ تاپۇيە چى بى بە سەر ئاۋەكەۋەيە و خەرىكە دىتە پىشى؟ تەنگەكەم ئامادە كرد. پىياۋىك دەردەكەوت و ون دەبۆۋە. سەرم سوور مابوو؟ ھەروەھا كۆلكەدارىك، كۆلكەدارىكى گەۋرە بە سەر ئاۋەكەۋە بوو و بە پىچەۋانەى گەپىانى ئاۋەكە دەپۇشت، دىتم لە نىۋەپاستى ئاۋەكەۋە لارەى دايە و بۆ لاي ئىرەۋە ھات! مەن ھەروا چاۋم لى دەكرد؛ سەرىك لە ژىر كۆلكەدارەكە ھاتە دەرى. تۆزى سەرم ھەلىنا. گىاۋگژەكان بەرچاۋيان گرتىبوم. ھەستامە سەر پى، ھەتمەن ئەۋىش مەنى دىتبوو. باي دايەۋە و بەرەۋ تەپكە لەمەكە پۇشت. لە ئاۋەكە ھاتە دەرى. چاۋى لە دەۋرۋەرى خۇى كرد. مەن لە دللى خۇمدا گوتم: «بە ھەلە چوۋى، تازە لە دەستى مەن دەرباز نابى!» ھەروا دەپوانم (ئاخ! گەرووم وشك بوۋە!) تەنگەكەم ئامادە دەكەم و سىرەى لى دەگرم، لە جىي خۇم نابزووم و ھەناسەم لە سىنگمدا رادەگرم. ئەۋ تۆزى رادەۋەستى و دىسان دەست دەكاتەۋە بە مەلە كردن. كاتىك دەكەۋىتە بەر تريفەى مانگەشەۋ، مەن پىشتى دەبىنم. «بە ناۋى باۋك و كور و پۇخى پىرۇز» قامك بە پەلاپىتكەدا دەنىم و لە پىشت شىنەدوۋكەلى بارپۈتەكەۋە دەپوانم؛ خەرىكە لاقەفرتى دەكا. گویم لە نالەيەك دەبى، لەگەل ئەۋەدى پىمۋايە نالەيەكەم بىستۈۋە، لە دللى خۇمدا دەلىم: «ۋەلھاسل دەبى شوكرى خودا بكەم كە كۈشتەم.» كاتىك شەپۇلى ئاۋەكە بەرەۋ تەپكە لەمەكە راپىدا، بە جوانى دىتم. دەيوست ھەستىتە سەر پى، بەلام توانايى نەبوو. جىنگلى دەدا. دىتم دىسان لاقەفرتى دەكات و پاشان كەوت بە لادا. بە جوانى لىم ديار بوو. ئىتر نەدەجوۋلايەۋە، ھەتمەن مردوۋە. ئىستاش ئەرگۈشۇف و

ناسايرم ناردووه بۆ پاسگا هيزى يارمه تى بىنن، نابى بىلن ئهوانى ديكه يان هەلەن، دەبى هەموويان بكووژين.

پيره پياو گوتى: «ئەو تۆ دەللى چى؟ ئىستا كاكى خۆم، ئەوان دوور كه وتوونه وه...»

پيره پياو ديسان به دللى پر كه سەر وه سەرى له قاند. له و كاته دا چەند پياوى كازاخ، پياده و سواره به هەرا و هوريا و ئاوزهنگى ليدان خويان كرد به نيو گژوگيا و دەوه نه كاندا و له نزىك رۆخى رەوبارەكه وهديار كه وتن. لووكاشكا هاوارى كردن: هۆى! لۆتكه تان هيناوه يان نا؟ يەكك له كازاخەكان دەنگى هەلەرى: بژى لووكاشكا! بىكىشه بۆ كه نارى چۆمه كه!

لووكاشكا بى ئەوهى چاوه روانى لۆتكه بى، دەستى كرد به داكەندنى جله كانى، به لام له گەل ئەوه شدا چاوى له سەر دەستكه وته كهى هەلەنه ده گرت. ملازم گوراندى: «راوهسته، په له مه كه، ناساير ئىستا گەمى دىنى!»

يەككى تر له كازاخەكان دەنگى هەلەرى: «گەمژە! ئەگەر زىندوو بى چ ده كهى؟ ئەگەر خۆى مرداندى چى؟ خەنجەرىك له گەل خۆت ببه!»
لووكاشكا له گەل ئەوهى پانتۆله كهى دادەكەند گوتى: «دەتههوى كلاًو له سەرى كى بنى!»

پاشان به په له جله كانى داكەند، خاچى خۆى گيشا و لوور بوو بو نيو ئاوه كه و شلپ وهۆرى ساز كرد. خۆى كرد به ژير ئاوه كه دا و پاشان باسكه سپىيه كانى له پيش خۆيه وه وهك سهول خسته كار و له گەل ئەوهى پشتى خۆى بهرز كرده ووه و له سەر ئاوه كه رايگرتبوو هەولى دەدا ئاوه كه بېرى و بچيته پيشى. به مه له كردن رۆيشت بۆ لای تهپكه لمه كه. دەستهى كازاخەكان له كه نارى چۆمه كه راوله ستابوون و تىكرا پىكه وه هاواريان ده كرد. سى كه سى سواركار بۆ پارىزگارى له م لا و ئەولای لووكاشكا وه ده رۆيشتن. له پىچى رەوبارەكه وه گەميه كه وهديار كه وت. لووكاشكا هەلات بۆ سەر تهپكه لمه كه و به سەر كوژراوه كه دا داهاته وه و پاشان سەرى هەلەنا، ئاوپى دايه وه و هەر له وىوه به دەنگى بهرز هەراى كرد: به تهواوى مردووه!

گوللەكە لە سەری كابرای چێچین درابوو. كوژراوهكە پانتۆلی شین و كراسیك و كەركەیهکی لە بەردا بوو. تەنگیكى راست و چەپ لە شانی كەردبوو و خەنجەرێك بە بەر پشتینەیهوه بوو، لەسەر هەمووشیانەوه ئەو كۆلكەدارە گەورەى بە پەگوریشەوه لە كۆلى بەستبوو كە سەرەتا لووكاشكای هەڵخەڵەتاندبوو.

كازاخەكان لە دەورى یەك كۆبوونەوه و یەكێكان گوتی: «چاك كەوتە داوهوه!»

لەو كاتەدا تەرمى چێچینیەكەیان لە گەمیهكە هینادەری و لەسەر خیزەلانی قەراغى چۆمەكە رایانكیشا، گياوگزی خوڕسكى خیزەلان لە ژێر قورسایى تەرمەكەدا پێخوست بوون. دایان بە سەر پشتى ئەسپێكدا و بەرەو پاسگا گەڕانەوه. لە دالانى پاسگا یەكێك لە سەربازە كازاخەكان گوتی: «زۆریش جێلە!»

یەكێكى دیکەیان گوتی: «هیزەكانى ئیمە لە كوێ بە دواى دوژمندا دەگەڕین؟ من پێم وایە هەموویان لەوبەرى چۆمەكەن. ئەگەر ئەم چارەپەشە پێشەنگ نەبووبی، ئاوا نەیان دەنارد بۆ نیو رۆوبارەكە. بەلام دیارە ئەم چارەپەشە شعورى نەبووه!»

لووكاشكا لەگەڵ ئەوهى جەلە تەپەكانى دەگوشى و ئاوهچۆرى دەکردن، ئاوه ساردەكە وەلەرزینی خستبوو و بە لیوێلەرەوه گوتی: «خەتمەن زۆر فێلەباز بووه! وىستوویەتى لە پێش هەمووانەوه بێتە دەرى. هەلبەت پیاوى جیگیت هەر دەبێ وابێ! ریشى قۆلە و تۆپیشى لە خەنە گرتووه.»

یەكێكى تریان گوتی: «چاو لە زیپوونەكەى بكەن! لە توورەكەى ناوه بەستوویە بە پشتیەوه. ئاوا باشتەر توانیویەتى مەلە بكات.»

ملازم كە خەنجەر و تەنگى كوژراوهكەى بە دەستەوه بوو، گوتی: «گوێ بگرە لووكاشكا! تۆ خەنجەر و زیپوونەكە هەلگرە بۆ خۆت؛ تەنگەكەش من بە سى سكه لیت دەكړم!»

پاشان گوتی: «دیتووتە، قورقوشمى لەگەڵ!»

له گهل ئه وهى فووى كرد به لوولهى تهنه گه كه دا، گوتى: «ئه وه بو من يادگار ييه كى باشه.»

لووكاشكا وه لامى نه دا يه وه. ديار بوو ئه و مامه له يه به قازانجى نيه. به لام ده يزانى ده بى مامه له كه يه كه لايى بكاته وه. نيوچاوانى گرژ كرد. زى پوونى چى چى نيه كه ي دا به زه ويدا و گوتى: «ديتوتانه من تووشى چ حه يوانيك بووم! برىا زى پوونه كه ي توژى تازدهش بوايه، به لام ئه م پلاس ه كو نه كه لكى نه ما وه.»

كازاخى كى ديكه گوتى: «بو دار برىن و ئىزنگ شكاندنى نيو دارستانه كه خراپ نيه.»

لووكاشكا كه ره كه كه ي نيشتبوو وه و ده يو يست ديار ييه كه پيشكهش به سه رو كه كه ي بكات، گوتى: «مؤسو ف! من ده مه وى برؤمه وه بو مالى.»
- باشه برؤ!

ملازم رووى له كازاخه كان كرد و له گهل ئه وهى ده ستى به تهنه گه كه دا ده هينا و چاوى لى هه لئه ده گرت، گوتى: «كو رپنه! ئه م ته رمه له پاسگا كه به رنه ده رى، پاشان كه پرى كى به دار و چرپى بو دروست كه ن و له جى گياه كى فى نك دا ينين. ره نكه هو زه كه يان له كو يستانه وه بى ن و ته رمه كه يمان لى بكرن.»

كازاخى كى ديكه گوتى: «هيشتا هه وا زور كه رم نيه.»
يه كى كى ديكه يان گوتى: «ئه گه ره چه قه لى ك بى ت و لاشه كه ي بخوات، چى بكه ين؟ ئه و كاته زه ره رى ئه وه شمان لى ده كه وى. ده بى كى شكچى يه كى به لا وه دا بنين. چونكه باش نيه كاتى ك دى ن بو كرپنه كه ي، درنده ته رمه كه يان شپرز ه كردى.»

ملازم رووى له لووكاشكا كرد و له گهل ئه وهى پى ده كه نى گوتى: «باشه لووكاشكا، كه وايه تو ده بى په قره جى ك^{۲۰} بدهى به ها ورپى كانت!»

۲۰ پى وانهى ئا وه كى يه، به ران به رى ۱۲ لى تر، مه به ستى مه شرووبه.

کازاخه کان وه لāmیان داوه: «ئوه نه ریتیکه ده بی پیره وی لی بکهین. دیتت خودا چ یارمه تییه کی دای و بی ئوهی خوت زه حمهت بدهی، پیاویکی ئه برهکت کوشت.»

لووکاشکا گوتی: «که وایه خه نجهر و زیپوونه که ی له من بکرن. پارهی که باشیشم بدهنی. من پانتوله که شی دهروشم، به زیاد نه بی چ پانتولیکه، من ده زانم بو بهرم نابی، نازانم ئه م هه تیوه ریوه له یه له کوپوه هات که و ته داوم!»

کازاخیک سکه یه کی دایه و زیپوونه که ی لی کری. بو خه نجهر که ش قازاخیکی تر دوو په قره جی مه شرووب پیتا.

لووکاشکا گوتی: «کورینه، هه تا ده توانن مه شرووب بخونه وه، جیژنی منه. ئه وی مایه وه، ده یبه م بو گونده که.»

ناسایر گوتی: «پانتوله که چی لی ده که ی؟ به قسه ی من ده که ی له توکو تی بکه و چه ند له چکه ی لی دروست ده بی بو کچان!»

کازاخه کان هه موو دایان له قاقای پیکه نین.

ملازم گوتی: «به سه، که م پیکه نن. زوو ئه و ته رمه لی ره به رنه ده ری. ئه م ته رمه بو لی ره له به رده ست و پیتا بی، زوو رایگو یزن.»

لووکاشکا به سه ر هاوړیکانی دا که هه موویان به رقه وه چاویان له ته رمه که ده کرد، به شیوه یه کی ده ستوور پیده رانه گوران دی:

- زوو که ن کورینه! زوو لی ره ی ببه نه ده ری! ...

هه موو خی را و گورجو گولانه ده ست به کار بوون. ده تگوت ئه و، سه روکیانه. دوا ی ئه وه ی ته رمه که یان چه ند هه نگاو یک کیشایه ده ری، کازاخه کان لاقی کوژراوه که یان به ردا، لاقه شله کانی که و تنه سه ر زه وی و دوا ی ئه وه ی تاو یک به و شیوه یه مایه وه، ناسایر چوو بو لای ته رمه که و سه ر به لادا که و تووه که ی به رز کرده وه و چاوی له سه روگو یلا کی خویناوی و زامه که ی کرد و له ده موچاوی کوژراوه که ورد بووه. هه ستا ده ستی نایه

که له که ی و گوتی: «سهری کونیکي گه وره ی تی بووه! راست له پشته سهری دراوه. به لام دهموچاوی تیک نه داوه، بڼه مال له خزمه کانی دهیناسنه وه.»

هیچ که س وه لامی نه دایه وه و سهرله نوځ بیده نگی بالی به سهر دا کیشان. ئیستا هه تاو له سهرانی دابوو و تیریژی به تینی به سهر دهشت و چیا دا بلاو کردبووه. سه وزه لانی شیدار و پړئاو ننگ و شه ونمی به ربه بیان ده ترو و سکا نه وه. پووباری ته رهک به نیوان دۆل و کهنده لان و لیره واره که دا تیده په پری و به لرفه و هاژهی پر ته وژمی خوی دارستانه چروپر و کره که ی له خه وی قورسی شه وانه راپه راندبوو. پوړ و سويسکه بو سلاو کردن له به بیان له هه موو لایه که وه ده فرین و دهنیشتنه وه. کا زاخه کان بیده ننگ و جووله له دهوری ته رمه که کو بوونه وه و چاویان لی ده کرد. ئه م ته رمه رهش داگه راوه، به پانتولی شین و ته پ و قوراوییه وه که له سهر زگ راکیشرا بوو، جوان چاک و به هیزی دهنواند. شان و باهو ی قایم و قول و باسکی به ماسوولکه ی پته وه وه پال به پالی جهسته ی دریژ بوو بوو. سهری خر و تازه تاشراوی پیسته که ی شینی دهنواند، جیگای گولله که خوینی تیدا گیرسابوو و جهسته ی به لایه کدا خوار بوو بووه. نیوچاوانی ساف و رهش هه لگه راو بوو و ئه و شوینه ی که توو که که ی تاشراوو به جوانی دهبیندرا. چاوه کانی زه ق بوو بوونه وه و هیشتا ترو و سکه یان تیدا ما بوو. گلینه ی چاوی هه لگه راو بوونه وه و ده تگوت له و سهرانه له شتیکی بالاده ستر له هه مووان ده روانی. لیوه قه ی تانییه که ی که لالغاوه ی بو دواوه کشا بوونه وه، له ژیر سمیله سووره پیکوپیکه که یدا بزه یه کی ناسک و پر له خو شه ویستی تی گه را بوو. پشتی دهستی به مووی بوړ داپوشرا بوو، قامکه کانی نووشتا بوونه وه و نیتوخه کانی سوور بوون.

لووکاشکا بو له به رکردنی جلو به رگ په له ی نه ده کرد. هه موو گیانی خووسا بوو و ملی سوورتر و چاوانی گه شتر له کاتی ئاسایی دهنواند و پوومه ته خر و پره کانی ده لرزین. هه لمیک له له شه سپی و سؤل و به هیزه که ی هه لده ستا که به زحمهت دهبیندرا و له هه وای وشکی به یانیدا

بەرەو ژوور هەلەدەچوو. لەو کاتەدا کە دەتگوت هەستیکی باش و پڕ لە ستایش دەرەق بە کوژراوەکە لە میشکیدا بزووتوو، گوتی: «ئەمەش لە کراسی خۆیدا پیاویک بوو!»

یەکیک لە کازاخەکان وەلامی دایەو: «بەلێ ئەگەر تۆ دەکەوتییە چنگی ئەو، جا دەمزانێ چۆن بە مەشکەت دەردیانی!»

شووشەیی بێدەنگی شکا و ئیتر کازاخەکان لەگەڵ یەک کەوتنە ئاخافتن. دوو کەسیان چوون بریکیان چرپی و چال بڕی و هینایان کەپریکی پێ دروست بکەن. ئەوانی دیکەش بەرەو پاسگا پۆیشتن. لووکاشکا و ناسایر خۆیان ئامادە کرد تاکوو بەرەو گوند وەرپێ بکەون.

نیو کاتژمێر دواتر، بە نیو لیڤەرەواریکی چرپدا کە پووباری تەرەک کەردبووی بە دوو بەشەو، لووکاشکا و ناسایر بە هەلەداوان و بە دەم قسە کەردنەو لە مالهەکانی خۆیان نزیک بوونەو. لووکاشکا لە ناکاو بە ناسایی گوت: «تۆ بە شیوەیەکی پەنامەکی بچۆ بۆ لای، بەلام مەلێ من تۆم ناردوو. تەنیا هەوالیکم بۆ بێنەو و بەس، ئەویش بزانه میژدەکەیی لە مالتیە یان نا؟» ناسایر گوێرایەلانی پرسی: «کەوايە من دەچم بۆ لای یانکا و ئەوکاتە دەتوانین تۆزێ بە خوشی راییوێرین.»

لووکاشکا وەلامی دایەو: «ئەگەر ئەمڕۆ بە خوشی راینەبوێرین، ئەو کەنگی راییوێرین!»

دوای ئەوەی گەیشتنە گوندەکە، دەستیان کرد بە خواردنەو و کەیف و نەهەنگ و هەتا ئیوارەیی خایاند. پاشان چوون خەوتن.

دوو رۆژ دوای پروداوه‌که، دوو لیوا له هه‌نگی پیا‌ده‌ی قه‌ققازیا هاتن بۆ نۆفملنیس‌کایا تا‌کوو له‌وێ نیشه‌جئ بن. عاره‌بانه‌کان ئیستا کرابوونه‌وه و له‌ گۆرپه‌پانه‌که راگیرابوون. ئاشپه‌زه‌کان قوولکیکیان دروست کردبوو و له‌ هه‌ردوو لاوه ئیزینگیان هه‌لچنبوو و خه‌ریکی لینانی چیشتی کاشا^{۲۱} بوون. ئاجوودانه‌کان خه‌ریکی دابه‌ش کردنی ده‌رماله‌ی چه‌کداره‌کان بوون. مه‌یته‌ره‌کان خه‌ریکی داکوتانی سنگ بوون و ده‌یانویست ئه‌سه‌په‌کانی پێوه به‌سته‌نه‌وه. ئه‌و ئه‌فسه‌رانه‌ی راسپێردرابوون که خانوو بۆ خاوه‌ن پله‌وپایه‌کان و سه‌ربازه‌کان بدۆزنه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی شاری خۆیان بئ، به‌ کۆلان و شه‌قامدا ده‌سوورپانه‌وه و به‌م‌لا و به‌ولادا هه‌لده‌هاتن و خانوویان پێشانی ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازه‌کان ده‌دا. له‌ به‌ریکه‌وه ته‌پلی سه‌وز ریز کرابوون، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه عاره‌بانه و ئه‌سه‌په‌کان راگیرابوون. له‌ به‌ریکی دیکه‌شه‌وه مه‌نجه‌لی پڕ له‌ شۆر‌باو له‌ سه‌ر کوانوو قولته‌قولت ده‌کولان. جه‌نابی ملازم و رانیید و ئونزیم میخائیلو‌فیچ و ئاجوودانی سه‌بازخانه‌ش له‌و شوینه بوون و سه‌رقالی کاری خۆیان بوون. ئه‌م پروداوانه له‌و گونده پرویان ده‌دا که ب‌ریار درابوو ئه‌و دوو لیوایه له‌وێ خێوه‌ت هه‌ل‌ده‌ن و بمی‌نه‌وه. سه‌ربازه‌کان و زۆربه‌ی ملازمه‌کان له‌ بیرى ئه‌وه‌دا بوون که بۆچی ده‌بئ لی‌ره خێوه‌ت هه‌ل‌ده‌ن؟ ئه‌م کازاخانه کین؟ ب‌ل‌یی رازی بن که ئه‌و لیوایانه له‌و گونده‌ی ئه‌وان بمی‌نه‌وه؟ ئه‌م کازاخانه‌ش له‌ تیره‌ی راسکولینه‌کان^{۲۲} یان نا؟ ئه‌وانه هیچی گرینگ نه‌بوون. سه‌ربازه‌کان هه‌رکه له‌و شوینه دامه‌زران،

۲۱ شۆر‌باوی گوشت و برویش یان ساواری ر‌ه‌ش، واته‌ گه‌نمی هه‌رزان

۲۲ ناویکه که به‌ شیوه‌ی فه‌رمی به‌ مه‌سیحیه‌کانی ده‌ل‌ین.

شه‌کەت و ماندوو و بە سەرۆگیاڤی تۆزاوییه‌وه، وه‌ک پل‌ووره هه‌نگی‌کی هارووژاو که‌وتنه نیو کۆلان و گۆرپانی شار و هه‌راوه‌وریان وه‌رێ‌خست؛ به‌لام له‌وه ئاگادار نه‌بوون که کازاخه‌کان به‌و کارانه نارازین و زۆر توورپن. ئه‌وان دوو‌دوو و سێ سێ به‌ کۆلانه‌کاندا ده‌سوورپانه‌وه و خه‌ریکی قاقاکیشان و گالته و گه‌پ بوون و قۆنداخی تفه‌نگه‌کانیان ده‌کیشا به‌ زه‌ویدا و به‌زم و هه‌ریان وه‌رێ‌خستبوو. ئه‌و سهر‌بازانه ده‌سته ده‌سته خۆیان ده‌کرد به‌ مالاندا، ره‌خت و فیشه‌کانیان له‌ خۆیان ده‌کرده‌وه و جله‌کانیان به‌ ره‌ختاویزه‌کاندا هه‌له‌واسی، جانتا و کۆله‌پشتیه‌کانیان ده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل ژنان گالته‌یان ده‌کرد. له‌ ده‌وری کوانووی چیشته‌لیتان، شوینی پیکه‌یشتنی سهر‌بازه‌کان، تاقمیکێ زۆر کۆ بووبوونه‌وه، زۆربه‌یان قه‌نه‌یان ده‌کیشا و چاویان له‌ دووکه‌لی کوانووه‌که ده‌کرد که بۆ ئاسمان به‌رز ده‌بۆوه و له‌و سهره‌ ده‌بوو به‌ هه‌وریکێ سپی، هیندی جاریش چاویان له‌ سکل و گری ئیزینگه‌کان ده‌کرد که وه‌کو شووشه‌ی قال‌کراو ده‌له‌رینه‌وه، گالته و گه‌پیان ده‌کرد و به‌ ژن و پیاوه کازاخه‌کان پیده‌که‌نین که بارودۆخی ژیاڤیان و هه‌لسوکه‌وتیان به‌ شیوه‌ی پروسه‌کان نییه‌.

سهر‌بازه‌کان به‌ سهر هه‌موو ماله‌کاندا دابه‌ش کرابوون و بووبوونه سهر‌باری خه‌لک و له‌ هه‌موو مالیکه‌وه ده‌نگی قاقاکیشانی ئه‌وان و هاوار و گوهری ژنان ده‌هات که به‌ رقه‌سته‌وی پارێزگارییان له‌ مال و ژیاڤی خۆیان ده‌کرد و ده‌فر و که‌لوپه‌لی خۆیان نه‌ده‌دا به‌و سهر‌بازه‌ داگیرکه‌رانه. مندا‌له‌کان خۆیان له‌ پشت دایکیان حاشار ده‌دا و هه‌مووان به‌ شله‌ژاوی و دله‌خورپه‌وه چاویان له‌ هه‌لسوکه‌وتی ئه‌م سهر‌بازانه ده‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ دایکیان دوور نه‌ده‌که‌وتنه‌وه و ده‌ستیان به‌ داوینیانه‌وه ده‌گرت. چاویان له‌سه‌ر ئه‌و سهر‌بازه‌ غه‌وارانه‌ش هه‌لنه‌ده‌گرت. کازاخه‌ پیره‌کان له‌ ماله‌کانیان ده‌هاتنه‌ ده‌ری و بیده‌نگ و خه‌مبار له‌ به‌رده‌رگا داده‌نیشتن و چاویان له‌ هاتوچۆ و حیلک و هو‌ری سهر‌بازه‌کان ده‌کرد. هه‌رکه‌سیک ئه‌و کازاخانه‌ی

لهو حاله‌دا بديبایه ده‌یگوت: ئه‌مانه كه‌سانئىكن كه‌ بۆ هه‌موو كارىك ئاماده و ته‌يارن، به‌لام تيناهه‌ن ئاكامى ئه‌و كاره به‌ كوئ ده‌گا.

ئۆلئىنن كه‌ له‌ سئ مانگ له‌مه‌وبه‌ره‌وه، وه‌ك خوئندكارى زانكوئ ته‌فسه‌رى له‌ هه‌نگى قه‌فقا‌زىادا ناوونوسىي كردبوو، له‌ يه‌كئىك له‌ باشتري‌ن ماله‌كانى ئه‌و گونده‌دا له‌گه‌ل ملازم ئىلى‌فاسىلى‌فئىچ يانى له‌ لای ئۆلىتا جئ‌گير بووبوو. ئه‌و له‌ هه‌وشه‌ى ئه‌و ماله‌، سواری ئه‌سپئىكى به‌ ره‌سه‌ن كاباردایى بووبوو كه‌ له‌ گرۆزنى كرپبووى. چه‌كسايه‌كى له‌ به‌ر كردبوو و دواى پئنج سه‌عات رى‌برين ئىستا گه‌يشته‌بووه ئه‌و ماله‌ و له‌ هه‌وشه‌ راوه‌ستابوو.

ژانۆ پئى گوت: «دئيمئىرى ئاندرئ‌فئىچ، ئه‌وه چئيه‌؟»

ئۆلئىنن ده‌ستى به‌ پشتى ئه‌سپه‌كه‌دا هئنا و به‌ كه‌ف‌سازى و پوو‌خۆشى رووى له‌ ژانۆ كرد كه‌ به‌ فئشه‌كلغه‌وه‌ خۆى كرد به‌ ژوورئدا، خئرا فئسق و فلاسقى كرده‌وه و قژئالۆز و شه‌تلاى ئاره‌قه، شئواو و ناوچاوان گرژ گوتى: «چى، ژان فاسىلى‌فئىچ.»

ئۆلئىنن به‌ ته‌واوى گو‌را‌بوو و ده‌تگوت مرو‌فئىكى تره‌. به‌ جئى رئشى تئف‌تئفه‌دراو، سمئىلئىكى چكو‌له‌ى هئشته‌بووه و رئشئشى نه‌تاشئبوو. به‌ جئى ره‌نگى زه‌رد كه‌ به‌ هوئ شه‌ونخوونئيه‌وه بوو، بناگوئ و پوومه‌تى سوور و نئوچاوانى كراوه ده‌هاته به‌رچاو و شادى له‌ سه‌رتاپاى ده‌بارى. به‌ جئى جلو‌به‌رگى ره‌ش و نوئ و خاوئن، چركسايه‌كى سبى و چلكن و چرچولوچى له‌به‌ر كردبوو و تفه‌نگه‌كه‌شى به‌ سه‌ر ئه‌ودا راست و چه‌پ له‌ شان كردبوو. به‌ جئى بؤئنباخئىكى تازه و لا‌يه‌دار، ملئوانه‌ى به‌شمئئئىكى سوورى له‌ به‌رگن دروست‌كراو مله‌ تاوه‌نگازه‌كه‌ى رئك‌گو‌شئبوو. به‌ شئوه‌ى چركسه‌كان، به‌لام زۆر نارئكو‌پئىك جلو‌به‌رگى له‌ به‌ر كردبوو. هه‌ركه‌سئىك بئدئبئايه‌ له‌ رئوه‌ ده‌ئزانى ئه‌و پئاوئىكى رووسئيه‌ نه‌ك جئگئت. جله‌كانى له‌ هه‌موو بارئكه‌وه وه‌ك چركسئيه‌كان ده‌چوو، به‌لام خۆى نه‌بووبوو به‌ چركس. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا قه‌لافه‌تئىكى ساغ و به‌هئزى هه‌بوو و شادى و ره‌زائت به‌ روخسار و هه‌لسوكه‌وتئيه‌وه ديار بوو.

ژانۆ پێی گوت:

- ئەگەر بیلیم هەتەن ئێوە پیکەنیتان دێ! بەلام خۆتان بچن لەگەڵ ئەو خەلکە قسە بکەن. ئەوانە لەرێوە دەرگاتان لە سەر دادەخەن و هیچ کاریکێشتان لە دەست نایە. مەحالە وشەیهک لە زاریان بێتە دەری.

ژانۆ ئەوەی گوت و پەرەجیکی کانزای فری دا بۆ لای دەرگاکی و گوتی:
- دەیانگوت ئەمانە پوووسی نین.

- دەبی ئەمە لە سەرۆکی ستانیتسا بپرسین.

ژانۆ بە توورەیی یەو وەلامی دایەو:

- گرنگ ئەوەیە من نازانم ئەم کابرایە لە کوێیە.

ئۆلینین سەر سەرەکی چاویکی لە مالهە کرد و پرسیی: «کی ئاوا خراب هەلسوکەوتت لەگەڵ دەکات؟»

ژانۆ سەری بەرز کردەو و وەلامی دایەو: «پیاو هیچ تیناگا! دەلێن ئاغا لە مالهە نییە و نازانم بۆ کام کریگا»^{۲۳} چوو. پیرێژنەکش جادووبازیکە مەگین خودا بزانی... چۆن پیاو دەتوانی لەو مالهەدا بزێ؟ من هیچ تیناگەم. بڕوام پێبکەن ئەوانە لە تورکەکان خراپترن. ئەو داخە پیاو دەکوژی خۆیان بە مەسیحی دەزانن! تورکەکان زۆر لەوانە دەستودل بازترن. "چوو بۆ کریگا!" یانی چی؟ ئەم کریگایە چییە کە ئەمانە ئاوا بە گەرمە باسی دەکەن و ئەمە چ ناویکە لێیان ناو؟»

ژانۆ ئەوەی گوت و پشتی لە ئۆلینین هەلکرد. ئۆلینین بە گالته پێکردن و بێئەوێ لە ئەسپەکەیی دابەزی، وەلامی دایەو: «کەوايە بە بڕوای تۆ، ئێمە لێرە بە ئاسوودەیی ناتوانین راییوێرین؟»

ژانۆ کە بە هۆی بەرەوپوو بوون لەگەڵ ئەم شوێنە و دابونەریتی تازە بە تەواوی دنە درابوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا لێبڕابوو لەگەڵ چارەنووسی خۆیدا هەلکا، وەلامی دایەو: «تۆ خودا ئاگاتان لە ئەسپەکەتان بێ!»

۲۳ بە زمانی ناوچەیی وشەیهکە بە مانای شوینیکی نزیک رۆخ کە بۆ ماسیگرتن بەندای لێ هەلەدەبەستن.

ئۆلۈپن لىگەل ئىوھى لى ئىسپىكەھى دادىبەزى، دىسان گوتى: «كەوايە تۆ دەلىيى توركەكان لىمانە دەستودل بازترن؟»

ژانۆ بە دەنگىكى گېر و توورپە گوتى: «ھەر ئىوھمان مابوو، ئىستا واتان لىھاتووۋە گالتە بە من دەكەن؟»

ئۆلۈپن لىگەل ئىوھى دىسان پىدەكەنى، گوتى: «ژان فاسىلى قىچ، خۆت توورپە مەكە. لىگەپى با من چاوم بە خاوەنمالەكە بىكەپى، جا دەبىنى چۆن ھەموو شتىك جىبەجى دەكەم. ئىو كاتە لىرە بە ئاسوودەپى راپىدەبۆيرىن. خەم مەخۇ!»

ژانۆ وەلامى نەدايەو، تەنبا چاوپكى قرتاند و بە رۋانىنىكى پىر سووكايەتى چاوى لى ئاگاھى كرد، پاشان سەرىكى لىقاند و لىگەلى وەپىكەوت. ژانۆ ئۆلۈپنى بە ئاغاى خۆى دەزانى و ھەردووكيان سەريان سوورپەما كە كەسىك دەيگوت ئىوان ھاپوپى يەكتىرن. ھەروھە ئىوان بىئىوھى خۇيان تىيگەن، ھاپوپى يەكتىر بوون. ژانۆ يازدە سالى تەمەن بوو كە لى گوندەوھ ھىتابوويان بۆ شار، ئىو كاتە ئۆلۈپنىش ھەر لىو تەمەنەدا بوو. كاتىك ئۆلۈپنى تەمەنى بوو بە يازدە سالان، كەوتە بىرى ئىوھى كە ژانۆ فىرى خويندن و نووسىن بىكات و تەننەت زمانى فەپەنسشى فىر بىكات. ژانۆش زۆرى ئىو كارە بە دل بوو. ئىستاش ھەركاتى كەفخۆش دەبوو چەند وشەى سەروپىشكاوى فەپەنسى لى دەم دەھاتە دەرئى و بە دواى ئىودا قاقايەكى گەوجانەى دەكىشا.

ئۆلۈپنى لى قالدەرمەكان چوۋە سەرى و پالى بە دەرگائى دالانەكەوھ نە. ماريانكا بە كراسىكى سوورەوھ كە بەرگى مالىوھى ھەموو ژنانى كازاخە، داچلەكى و ترساوانە خۆى بە دىوارەوھ نووساند و بە قۆلە فشوفۆلە توركىيەكەى خۆى دەم و لوووتى داپوشى. ئۆلۈپنى كەلىنىكى بە دەرگاھە دا و لى تارىكوپوونى ژوورەكەدا لايەكى دەموچاوى كچەكەى دى. ئۆلۈپنى بە كونچكاويىيەكى خىرا و كەفوكولى گەنجانە، پوخسارى جوان و كچانەى ماريانكاى لى ژىر قۆلى فشى كراسەكەدا ھىنايە بەرچاوى خۆى و چاوى لى

چاوه ره شه‌کانی بری که جوان و دل‌رفین و سلوکانه به ترس و کونچکاویه‌کی مندا لانه وه سه‌یری ئه‌وی ده‌کرد. ئولینین له دلی خویدا گوتی: «خویه‌تی!» هه‌روه‌ها بیرى کرده‌وه: «ئیره زوری له‌م شتانه لیه.» پاشان ئولینین ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه. ئولیتکای پیر، که ئه‌ویش کراسی له به‌ر کردبوو و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پشتی له ئولینین کردبوو، داهاتبووه و خه‌ریکی گه‌سکلیدان بوو. ئولینین که چاوی پیی که‌وت، به خوشیرین‌کردنه‌وه گوتی: «سلاو دایه گیان! من بو نیشته‌جی بوون هاتووم بو مالی ئیوه ...»

ژنه بی‌ئوه‌ی پشتی هه‌لینه‌ته‌وه، سه‌ری بو لای ئه‌و وه‌رسووړاند و به قه‌لافه‌ت و سه‌رنجیکی جیددییه‌وه که هیشتا جوانی پتوه دیار بوو، پرووی له ئولینین کرد که به‌بی ئیزن خواستن خو‌ی کردبوو به ماله‌که‌یدا، نیوچاوانی تیکنا و گوراندی: «بو نیشته‌جی بوون؟ ره‌نگه زور دلت خوش بی! ئیستا نیشته‌جی بوونیکت پیشان ده‌ده‌م که گه‌زگه‌ز بالا بکه‌ی. برۆ به‌رچاوم چۆل که!»

ئولینین پیشتەر پیی‌وابوو سوپای به‌هیزی قه‌فقا‌زیا که ئه‌و ئه‌ندامی بوو، له هه‌موو شوینیک و به تایبه‌ت له‌لای کازاخه‌کان خوشه‌ویسته و خه‌لکی کازاخ ئه‌و وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی گۆره‌پانی شه‌ر وه‌رده‌گرئ، بۆیه ئه‌م جووره هه‌لسوکه‌وته تووشی سه‌رسووړمانیکی زوری کرد. به‌لام بی‌ئوه‌ی خو‌ی شلو‌ی بکات، ویستی بو پیریژنه‌که‌ی پروون بکاته‌وه که کرئ مالی ده‌داتی، به‌لام پیریژن نه‌یه‌ه‌شت ئه‌و قسه‌که‌ی ته‌واو بکات، به هه‌را و گۆره‌گۆر قسه‌که‌ی به ئولینین بری: «ئیره بو هاتوون؟ چیتان له گیانی ئیمه ده‌وی؟ تو پیم نالیی بو ده‌متان له جهرگی ئیمه ناوه؟ بۆره‌پیاوی بی‌پیش^{٢٤}، راوه‌سته با ئاغا بیته‌وه، ئه‌و مه‌زله‌که‌ت پیشان ده‌دا! من پتویستم به پاره‌ی گلاوی تو نییه. خه‌لک ئیوه باش ده‌ناسن. ئیوه به دووکه‌لی تووتن^{٢٥} ماله‌کانمان پیس ده‌که‌ن و دارودیواری به دووکه‌لی نه‌فره‌ت داده‌پۆشن. ده‌تانه‌وی پاره‌شمان

٢٤ به پیی باوه‌ری مه‌سیحیه‌کانی قه‌دیم، تاشینی ریش تاوان بوو.

٢٥ به پیی باوه‌ری مه‌سیحیه‌کانی قه‌دیم، تووتن گیای شه‌یتانه.

پى بدەن؟ ئىمە دەزانىن ئىۋە چ ئافاتىكن! لە خودا داوا دەكەم تىر لە گۆى مەمكتان دا و بە گوللەى گەرمەۋە بن! ...»

ئۆلۈپىن لە دلى خۇيدا گوتى: «بەپاستى سەيرە! ژانۇ پاست دەكات، سەد شوكر بە توركەكان!» ھەروا كە ئۆلۈپىكا دەمى ھەلمايىۋو و جىنۋى دەدا، ئەم سەرى داخست و لە مالەكە چوۋە دەرى. لەو كاتەدا كە لە مالەكە دەچوۋە دەرى، ماريانكاى دى كە بە دەسمالۈكى سىپى بەر دەم و لووتى ھەلدابوو و تەنيا چاۋى بە دەرهۋە بوو، بە پىخاۋوسى لە قالدەرمەكان ھاتە خوارى و لووتى بە لووتى ئۆلۈپىندا تەقى. بە چاۋى گەش و بزەتيزاۋى لە ئۆلۈپىنى رۋانى و خىرا لە پشت مالەكە خۆى شارەدەۋە.

ئاكارى مندالانە و سرک، نىگای دوو چاۋى پىر لە گرشە و سلۆك لە پشت دەسمالۈكى سىپىيەۋە دەركەۋت و لەگەل خەتوخالى دەموچاۋى ماريانكا لەو چركەساتەدا ۋەك تەزوو بە دلى ئۆلۈپىندا ھات و كارى لە پۇخى كرد. ئۆلۈپىن بىرى كەردەۋە: «دەبى خۆى بى.» ئۆلۈپىن كە ئىستا كەمتر لە بىرى مال و خانودا بوو و بەردەوام چاۋى بۇ ماريانكا دەگىرا، چوۋ بۇ لاي ژانۇ. ژانۇ كە ھىشتا خەرىكى كەردنەۋەى كەلوپەلەكانى بوو، تۈزى پشۋوى ھاتبۇۋە بەرخۆى و ھەسابۇۋە، گوتى: «دیتۈۋتە چ كچىكى سلۆكە! دەلىى جوانۋەماينى ھەمايەت نەكراۋە!»

پاشان بە دەنگىكى بەرز و دلىرانەۋە گوتىشى: «Lafemme»^{۲۶} و بە شىۋەيەكى گەۋجانە قاقاي كىشا.

۲۶ وشەيەكى فەرەنسىيە يانى ژن.

يازده

سەر له ئىوارە، گەورەى مالى له ماسى گرتن هاتهوه و هەرکه بۆى دەرکهوت بۆ کرێى مالهکهى پارە وەردەگرئ، ژنهکهى خۆى هيور کردەوه و ژانۆ چاوه پوانىيهکانى بهجى هاتن و دلى حەسايهوه.

ههموو شتيك له ماله تازهکهدا کهوته سەر بارى خۆى. خاوهنمال لهگهڵ بنه مالهکهى بهشى گەرمى مالهکهيان بۆ خويان دانا و ملازمى لاو به برى سى سکه کرێى مانگانه بهشهکهى ترى مالهکهى بهکرئ گرت. ئولينيى دوانيوهرۆ عەسرۆژيهکى خوارد و خەوت. لای ئىوارە خەبرى بۆوه. دهموچاوى شۆرد و پيشى تاشى، پاشان جگهريهکى داگيرساند و له بهر پهنجهريهک که بهرهو کۆلان دهکرايهوه دانيشت. ههواکهى بهرهو فينکى دهچوو. سييهرى کهشوتوشى مالهکه، که دهتگوت سەردەرانهکهى پيوه نهماوه، به سەر خۆله مپهى کۆلانهکهدا کشابوو و سەرکهى ترى گەيشتبوو پهنا ديوارى مالىکى تر. سەربانى گويسوانه چرپيوچالى مالهکهى رۆوبهروو، به ليوارى داته پيوهوه له ژير تيريژى کلومنجري خورى ئىوارەدا دەردهوشايهوه. ههواکهى فينکى کردبوو. گوند له باوهشى بيدهنگيدا بوو. سەربازەکان له شويني خويان نيشتهجى بووبوون. ميگهڵ و گاران هيشتا بهرهو ئاوايى نههاتبوونهوه و پياوانى دهشتهوان له کاروبارى رۆژانه نهگهرايوونهوه.

ئەو مالهى ئولينينى لى نيشتهجى بوو له ئەوسەرى گوندهکه ههلهکهوتبوو. جاروبار له شوينه دووردهستهکانهوه، ئەوبەرى رۆوبارى تەرکه، شوينينک که ئولينين ليوهى هاتبوو؛ دەنگى کزى تهقهيهک دههاته گوى. ئەم دەنگانهيان تهقهى چيچينهکان بوو يان له دهشتى کۆمیکهکانهوه دههات. سى مانگەى هوردوو ئولينين زۆر خوشى رابواردبوو. ئىستا فينکاييهکى خوشى له سەر

ٲوومه تی ههست ٲیکرد و جهستهی بههیزی خوی دوی ماوهیهکی زور
 ری برین، ٲاکوخواوین هاته بهرچاو. ههستی کرد تهواوی نهنامهکانی لهشی
 ئاسوودهیی و هیمنایهتی و وزهیهکی تایبهتیان وهرگرتوو. ٲووحیشی
 ٲووناک و ههساوه بوو. ژیانی دهرهوهی شار و مهترسییهکانی ٲا بردووی
 وهبیر هاتهوه. ههروهها وهبیری هاتهوه که له کاتی بهرهوړوو بوون لهگهل
 مهترسییهکان به شانازی و سهربه رزییهوه ههلسوکوتهی کردووه و له
 کهسانی تر که متر نه بووه و ئیستا له مالی قهفقازیکی ئازا و بهجهرگ
 وهرگیراوه. بیره وهرییهکانی مؤسکو ئیتر زور دوور بوون و ئاسه واریان
 نه مابوو. ژیانی ٲا بردوو وهک خهون و خه یالی لی هاتبوو و ژیانیکی نوئ
 یه کجار نوئ، که هیش تاش لهودا به ههله چوون بوونی هه بوو، دهستی
 ٲیکرد بوو. ئه وه دیتوانی لی ره، وهک ٲیاویکی غهواره له نیو خه لکانیکی
 نه ناسدا، سهبارت به خوی بیرو ٲای نویی هه بی و ٲیگای باش و له بار
 بدوزیته وه. ههستی به شادی و خوشی دهکرد. ههستیک که به هوئ
 که فوکولی لاوی سه ری هه لدا بوو و هوکاریکی تایبهتی نه بوو. هیندی جار له
 دهر بیجه که وه چاوی لهو مندا لانه دهکرد که فر فره یان به دهسته وه بوو و
 یارییان دهکرد، هیندی جاریش لهو ژیان و ماله نوییهی خوی دهر ٲوانی و به
 خوی دهگوت که ژیانی نویی خوی لهم گونده کازاخ نشینه به خوشی
 ٲاده بوئری. هه روا چاوی له ئاسمان و کیوهکان دهکرد و تهواوی بیره وه ری
 و خه ونهکانی له گهل ههستیکی ره قوتهق دهرهق به ئه م سروشته، ئاویتتهی
 مه زنایهتی و شکو دهکرد و ژیانی ئه و به شیوهیهکی دیکه، جگه له وهی کاتی
 هاتنه دهری له مؤسکو بیر ی لی دهکرده وه، دهستی ٲیکرد بوو. به لام ئه و
 به خته وه رییهی ئامیزی بو کرد بووه، به لایه وه زور چاوه ٲوان نه کراو بوو.
 کیوهکان، لووتکه و لاپال و تیره شان و شاخ و ٲه وه ز و دار و ده وه نهکانیان
 هه میسه بو ئه و سه رچاوهی ههست و بیر و خه یال بوون.
 لهو کاته دا ئه و مندا لانهی له کو لانه که یارییان دهکرد دهستیان کرد به
 قریوه و هه را و هوریا. مندا له کان هه موویان ٲیکه وه دهیان قیزاند و دهیانگوت:

«چاوی لی بکه، ئو کابرایه دیله سه گ ماچ ده کات! گۆزه ی ئاو ده لیسیته وه! مامه ئیرووشکا دیله سه گی ماچ کردوه! مامه ئیرووشکا خه نجه ری خو ی خواردوه!...»

منداله کان تیگرا پیکه وه ده یان قیزاند و شانیان له یه کتر دها و بو دوا وه ده کشانه وه. مامه ئیرووشکا تفه نگه که ی له شان کردبو و کوتری به نیوقه دیدا هه لواسیبوو و له راو ده گه رایه وه. هه رکه گو یی له قیژه و هاواری منداله کان بو، قو لی به توندی راوه شانند و چاوی له په نجه ره ی هه ردوو به ری کو لانه که کرد و گوتی: «به لی خه تای منه! خه تای منه! من دیله سه گه که ی خو مم خوارد، به لی خه تای منه! مامه ئیرووشکا هه روا ئو قسانه ی دوویات ده کرده وه و له گه ل ئه وه ی رقی هه ستابوو، وای ده نواند که گو یی له و هاتوه اوارانه نییه.

ئولینین که ئو هه لسه که وه ته ی منداله کانی دی زوری پی سه یر بوو. به لام قه لافه تی سه یر و پره وشی ئو پیره پیا وه که مامه ئیرووشکایان پی ده گوت زیاتر تووشی سه رسوو پرمانی کرد. ئولینین سه ری له ده ربیجه که برده ده ری و گوتی: «هوی پیره پیاوی کازاخ، وهره بو ئیره بزنام!»

پیره پیاو چاوکی له په نجه ره که کرد؛ له گه ل ئه وه ی کلا وه که ی له سه ره تاشرا وه که ی خو ی داده گرت، گوتی: «سلاو باوه گیان!» ئولینین وه لامی دایه وه: «سلاو مامه گیان! ئه م مندالانه بو و ده که ن، چییان له تو ده وئ؟»

مامه ئیرووشکا هاته بهر په نجه ره که و به ده نگه گر و به رزه که ی خو ی که تاییه تی پیاوانی به ریز و به سالا چوو، وه لامی دایه وه: «چبکه م، سه ر ده خه نه سه رم، ده یانه وه ی ئازارم بده ن. هیچ نییه. منیش ئو کاره یانم پی ناخوش نییه. لییان گه ری با ئو مندالانه سه ر بخه نه سه ر مامی خو یان! وایاره تو سه روکی هه موو سه ربازه کانی، وایه؟»

- نا، من قوتابییه کی زانکو ی سه ربازیم. تو ئو کوترانه ت له کو ی راو کردوه؟

پیره پیاو پشته پانه که ی وەر سووړاند که سی دانه کوټری میوه ی پیوه
هه لواسیوو. کوټره کان لاقیان به پشته ی پیره پیاو که وه به سترابوو و
خوینه که یان به ئاته گی چه رکسا که یه وه گیرسابوو. ئیرووشکا وه لامی دایه وه:
«له دارستان سی دانه میوهم گرتووه. تو کوټره گایانه ت دیوه؟ ئه گهر
دهته وهی دوو دانه یان ددهم به تو، هانی!» پیره پیاو ئه وه ی گوت و دوو دانه
کوټری له بهر په نجره که دانا و پاشان گوتی: «توش له وه ده چی پراوچی
بی؟»

- به لی، من له سه حرا چوار دانه کوټرم پراو کردووه.
پیره پیاو به له بزیکي گالته ئامیزه وه گوتی: «چوار دانه؟ ئه وه زور باشه!
دهی، له گهل شهراب خوار دنه وه چونی؟ تو چیخیر دهخویه وه؟»
- ئه ی بؤ ناخومه وه؟ من زورم هه ز له چیخیره.
- چاکه! زور چاکه! که وایه بوم دهرکه وت تو مروټیکی به جه رگی! ئیمه
پیکه وه ده بین به هاوړی.

ئولینین گوتی: «وهره ژووری! وهره با پیکه وه چیخیر بخوینه وه.»
مامه ئیرووشکا وه لامی دایه وه: «که وایه قهیناکا، ئه م کوټرانه بؤ تو.»
پیره پیاو به پواله تیدا دیار بوو ئه وه ئه فسره لاوه ی که وتوته بهر دل.
بؤشی دهرکه وت ده توانی له لای ئه وه لاوه غه واریه به خوړایی شهراب
بخواته وه و هر به وه هی دلی نه رم بوو دوو دانه له و کوټرانه ی راوی
کردبوو، بیدا به ئولینین. دواي چهند چرکه یه ک سیبه ری مامه ئیرووشکا
گه یشته پشت دهرگای ماله که ی. له وی بوو که ئولینین چاوی به قه لافه تی
زه به لاح و به هیزی ئه وه پیره پیاو که وت. له گهل ئه وه ی سه روچاوی
سوور هوول و تاوه سووتی ئه وه به ریشی زور و سپی و چرچولوچی
دهموچاویه وه نیشاندهری ته مهنی زور و ئهرک و زه حمه تی له راده به دهر
بوو؛ که چی لاقوله تهر و ده ستومه چه کی و شان و باهووی وه ک هی پیاویکی
گهنج و به هیز ده چوو. سه ره تاشراوه که ی، شوینی شکان و برینی قولی
پیوه دیار بوو. مله ئه ستوره که ی قوله و ئه ستور، دهگوت گری داره و

وهك ملی جوانه گایه کی بوغه له هه موو لایه که وه لۆچوپوچی تیکه وتبوو. دهسته زبر و قه له شیوه کانی ده تگوت په لی کوته رهی دار گوین. مامه ئیرووشکا له کهرکه روکی ده رگا که هاته ژووری و به ههنگاوی گورج و خیرا له ئولینین نزیک بووه. تفهنگه کی له شانی دامالی و له سووچیک داینا؛ به سه رنجیکی خیرا له هه موو که لویه له کانی نیو ژووره کی روانی و به جزمه ی قایشه وه، بی ترپه له چه قی ژووره که دا راوه ستا. له گه ل نه ودا بونی چیخیر و ودکا و بارووت و خوینی گیرساوی کوتر و بو درنی له شی پیره پیاو تیکه ل بوون، که هه وای ژووره که ی قورس کرد.

مامه ئیرووشکا سلاوی له وینه ی عیسا و مریه م کرد؛ دهستی به پریشی خویدا هینا و دهستی رهش و گه وره ی بو ته وقه کردن له ئولینین نزیک کرده وه و گوتی: «خوش گیلدی! نه وه به زمانی تورکی یانی: به خیر بی!» ئولینین دهستی برد ته وقه ی له گه ل کرد و گوتی: «خوش گیلدی! منیش ده زانم!»

مامه ئیرووشکا له گه ل نه وه ی به ته شه ره وه سه ری ده له قاند گوتی: «نا! تو هیچ تیناگی، تو له م زمانه شاره زا نیی! گه وجه! کاتیک پیت ده لین خوش گیلدی، تو ده بی له وه لامدا بلایی: نه لاا رازی بووسوون، یانی خودات لی رازی بی! ده بی ئاوا وه لام بده یته وه. مامه گیان نه ک خوش گیلدی. قه یناکا من هه موو نه وانه ت فیر ده که م. ئیره که سیکی لیوو به ناوی ئیلی مووسه ئیچ، که سینک بوو له تیره ی ئیوه، یانی رووس بوو. جا ناغایه کی به مالم، من و نه و پیکه وه بووینه هاوړی. نه و پیاویکی به جهرگ بوو! من ئاره ق خواردن و دزی و چه ته یی و راوم فیر کرد.»

ئولینین که زوری پیره پیاوه که وتبووه به ردل، گوتی: «نه ی چی فیری من ده که ی؟»

– من تو ده به م بو راو، فیرت ده که م چوون ماسی بگری، چیچینییه کان پیشانی تو ده دم، نه گهر بته هوئ له گه ل کچیکی جوانیش که ینوبه یین سازکه ی

من بۆت جىبەجى دەكەم؛ من وەك ئاردى بەھاروو وام!... زۆر شتم لە دەست دى، من مروڭيىكى دلتەر و بەگورم!

پىرەپىاو دەستى کرد بە پىكەنن و پاشان گوتىشى: «ئىستا مامە گيان، من دەمەھوئى دانىشم، زۆر ماندووم. خۆ بە پىوھ ناگرم، کارگا؟»

ئۆلننن پرسى: «کارگا؟ يانى چى، ئەو وشەيە يانى چى؟»

- يانى، باشە، بە زمانى گورجى. ئەم وشەيە تايبەتى منە و زۆرىشى ھەز پىدەكەم. کارگا! کارگا، من ئاوا قسە دەكەم، کاتىک ئەو وشەيە بە دەمدا دى، نىشانەدرى ئەوھىە کەيفم سازە، دەى مامە گيان، ئىستا پىيان بلئى با چىخىر بىنن. وا ديارە سەرنوئىكىشت ھەيە! چى؟ ئىقان!

پىرەپىاو دەنگى ھەلئنا: «ئىقان؟» پاشان گوتى: مەگىن لە ولاتى ئىوھ سەربازەکان ھەموو ناويان ئىقان نىيە؟ سەرنوئى توش ھەر دەبى ئىقان بى، وا نىيە؟

- وايە، ئىقانە. پاشان دەنگى ھەلئنا: «ژانۆ! برۆ چىخىر لە خاوەنمالەكە ھەرگەر و بىھىتە.»

- ژانۆ يان ئىقان، جىاوازى نىيە؟ يانى ھەردووکيان ھەر يەکن؟ بۆ لە ولاتى ئىوھ بە ھەموو سەربازەکان دەلئىن ئىقان؟ پاشان پىرەپىاو دەنگى بەرز کردەوھ: «ئىقان، چىخىر لە کووپەيەك تىکە، تازە سەرەكەى کرابىتەوھ. خاوەنى ئەم مالە باشترین چىخىرى ئەم گوندەى ھەيە. بۆ نىوھى چارەكىک لە سى کۆپک زياتريان مەدەيە، دەنا ئەو جادووکارە پىرە - بە دەنگىكى نزم و شىوھ سرتە گوتى: خەلکى ئىرە زۆر سەيرن، ئىوھ بە مروڭ نازانن. بۆ وىنە تو، ئەوان پىيان وايە تو لە تورک خراپترى. ئىوھ، ئىوھ پووسەکان ھەمووتان لادىن و دلرەشن؛ بەلام من پىم وايە تو لەخوڤا بووى بە سەرباز. چونکە ديارە پىاوئىكى باشى. ديارە تو ھىچ تىناگەى. من ھەقمە ئاوا بىر بکەمەوھ، وا نىيە؟ ئىللى مووسەئىچ سەرباز بوو، زۆرىش کوڤىكى باش و پووسووک بوو. بىروڤاى تو چىيە مامە گيان؟ ھەر لەبەر ئەوھىە لىرە خەلکى خوئى منيان خوش ناوئ؛ بەلام بۆ من ھىچ جىاوازىيەكى نىيە و گويم بە قسەى ھىچ

كەس نابزوى. من پياويكى دلشادم و ھەموو كەسيكم خوش دەوى. من ناوم
ئىرووشكايە، بەلى ئاوا مامەگيان!»
پىرەپىياو ئەوھى گوت و بە مېھرەبانييەو دەستى لەسەر شانى ئۆلئىن
دانا.

دواژه

ژانۆ که له و ماوهیه دا توانیبووێ هه‌موو کاروباره‌کان ڕاپه‌ڕێنێ و ته‌نانه‌ت له لای سه‌رتاشه‌که‌ی سه‌ربازخانه ڕیشیشی بتاشی، به نیشانه‌ی نیشته‌جی بوونیکێ درێژخایه‌ن ده‌ره‌لینگی پانتۆله‌که‌ی له پۆستاله‌کانی هه‌نابوو ده‌ری و زۆر دلخۆش و به‌که‌یف بوو. ئه‌و به وردی چاوی له مامه ئیرووشکا ده‌کرد و بێ ئه‌وه‌ی چه‌ز به دیتنی بکات، وه‌ک ئاژه‌لێکی نامۆ لێ ده‌روانی و که‌گه‌یشه‌ نیۆ ژووره‌که، چاوی له ته‌رکه‌که‌ی کرد که پێلاوه‌کانی مامه ئیرووشکا پیسی کردبوو، له ژێر ئه‌سکه‌مله‌که‌ دوو بتریی خالی هه‌لگرت و چوو بۆ لای خاوه‌نی ماله‌که. هه‌رکه چاوی به ژنی خاوه‌نمال که‌وت بریاری دا زۆر له‌سه‌ره‌خۆ و به مێهره‌بانیه‌وه له‌گه‌لی به‌ره‌و‌وو بێ، گو‌تی: «سلاو، خانمه به‌رێزه‌کان! ئه‌ربه‌به‌که‌م ناردوو‌می بۆ لای ئیوه چیخیرتان لێ بکړم. تکایه برێکم پێ بفروشن.»

پیرێژنه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه. که‌چه‌که‌ی که له به‌ر ئاوینه‌یه‌کی تورکی ڕاوه‌ستابوو و خه‌ریکی به سه‌ردا دانی له‌چه‌که‌یه‌ک بوو، بێ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکات، چاوی له ژانۆ کرد، به‌لام مه‌قی نه‌کرد. ژانۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خرینگی له پاره برۆنزه‌کانی گیرفانی دینا گو‌تی: «بوچی شه‌ر‌ابمان پێ نافروشن خانمه به‌رێزه‌کان، من پاره‌ی شه‌ر‌ابه‌که ده‌دمه خزمه‌تتان، ته‌نیا چه‌ز ده‌که‌م له‌گه‌ل ئیمه به مێهره‌بانی بجوولینه‌وه، با ئیمه‌ش به رێز و مێهره‌بانیه‌وه له‌گه‌ل ئیوه هه‌لسوکه‌وت بکه‌ین، له‌وه‌ش چاتر ئیدی چیتان ده‌وی؟»

پیرێژنه‌که له ناکاو پرسیی: «زۆرتان ده‌وی؟»

۲۷. نیوه چاره‌کیک.

پووره ئولیتا رووی له کچه‌که‌ی کرد و گوتی: «برۆ پیی بده. هەر له و چلیکه‌ی بۆ تیکه که تازه هه‌لمان پچریوه کچم. کچه کلیه‌که و دۆلکه‌یه‌کی هه‌لگرت و له‌گه‌ل ژانو چووه ده‌ری. له و کاته‌دا ئولینین رووی له ئیرووشکا کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ماریانکای پیشان دا که به بهر په‌نجه‌ره‌که‌دا تیده‌په‌ری، گوتی: «تکات لیده‌که‌م پیم بلی ئه‌م ژنه کییه؟»

پیره‌پیاو چاویکی داگرت و قۆلی ئولینینی گرت، کیشای بۆ لای خو‌ی و گوتی: «په‌له مه‌که!» پاشان ملی بۆ لای په‌نجه‌ره‌که خوار کرده‌وه و له‌گه‌ل نه‌رمه کوخه‌یه‌ک گوتی: «ئه‌ها، ئه‌ها! ماریانکا! مه‌به‌ستت ماریانکا چکۆله، ماریانکا ده‌لێی مامه گیان؟» پاشان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له چاوی ئولینین بریوو گوتیشی: «ماریانکا گیان! چاو له من بکه، له‌گه‌ل تۆمه ماریانکا!»

کچه بی ئه‌وه‌ی سه‌ری وهرسووپین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به توندی ده‌رۆیشت و ده‌ستی راده‌وه‌شاند، به شیوه‌ی ژنانی کازاخ، یانی شوخ و وریا و رووکراوه، به بهر په‌نجه‌ره‌که‌دا تیپه‌ری. ته‌نیا ئاو‌پیکی سلۆکانه‌ی له پیره‌پیاو دایه‌وه و چاوه‌ره‌ش و خوماره‌که‌ی ترووسکه‌ی هات. مامه ئیرووشکا دیسان ده‌نگی هه‌لبری: «منت خو‌ش بو‌ی، به‌خته‌وه‌ر ده‌بی!» چاویکی قرتاند و سه‌رنجی بۆ چرکه‌ساتیک له سه‌ر چاوی ئولینین گیرسایه‌وه و دیسان رووی ده‌می له ماریانکا بوو، گوتی: «من پیاویکی شیرینم. ئه‌وه‌ش کچ نییه، فریشته‌یه! ئه‌ری، ده‌لێی شازاده‌یه!» ئولینین چاوی له مامه ئیرووشکا کرد و گوتی: «زۆر جوانه، پیی بلی بیت بۆ ئیره.»

پیره‌پیاو گوتی: «نا! ئه‌و کچه دیاری کراوی لووکاشکایه. لووکاشکا، کازاخیکی گه‌نج و پاله‌وانه. دوینی یه‌کیک له ئابره‌که‌کانی کوشتووه. من

۲۷ مه‌به‌ست له نیوه چاره‌کیک، له چلیکه‌که نه‌ک له بتریه‌که

کچیکى له و جوانترت بۆ پهيدا دهکەم؛ خەمت نه بێ. ده بێ کچیکت بۆ
بدۆزمه وه وهک په نیری ته ر وا بێ. له شى وهک لۆکه ی کانیاو نه رمونیا
بێ. دلنا به ئه وه ی به لێنم پێداوی جیبه جی دهکەم؛ کچیکت بۆ ساز دهکەم
وهک مانگی چارده وابێ.»

ئۆلنین گوتی: «ئه وه ده لێی چی پیره پیاو، ئه وه گونا هه.»
پیره پیاو به له بزیکى لێراوانه وه لامى دایه وه: «گونا هه؟ جا بۆ گونا هه.
چا و لیکردنی به ژنوبالای کچیک بۆ گونا هه؟ رابواردن له گه لى گونا هه؟
خۆشویستنی گونا هه؟ یانی ئیوه ئه و روانگه یه تان هه یه؟ نا مامه گیان،
ئه وه نهک گونا هه نییه، به لکو و زۆریش خیریکى گه وره یه. خودا تۆی
خولقاندو وه کچانیشى خولقاندو وه. هه مو و کاره کان له ده ستی ئه و دایه،
مامه گیان. که وایه دلنا به سه یر کردنی کچان گونا هه نییه. چونکه خودا
بۆیه کچی خولقاندو وه که پیاو خۆشى بوئ و له گه لى رابویری، خودا
کچی بۆ خۆشى دنیا ئافران دو وه. من ئه وه بیر و با وه رمه، مامه گیان.»
ماریانکا له هه وشه که تیپه ری و خۆی کرد به خه لوه تیبه که دا که پر
بوو له چلیکی شه راب. دۆعایه کی ئاسایی که له به ری بوو، خو یندی. چو و
بۆ لای یه کی که له چلیکه کان و ئاو گه ردانیکی تی هه لێنجا. ژانۆ له به ر
ده رگای خه لوه تیبه که را وه ستابوو و له گه ل ئه وه ی چا و ی له به ژنوبالای
کچه ده کرد، بزیه که نیشتبوو ه سه ر لیوی. به بر وای ئه و زۆر ناحه ز و
پیکه نینی بوو که کراسه که ی ماریانکا له دوا وه قۆپچه کانی داخرا بوون و
له پێشه وه ش فش بوو بۆوه؛ له وه ش پیکه نینی تر به بر وای ئه و ئه وه بوو
که ماریانکا چه ند دانه سه که ی نیوه رۆبلی به گه ردنیدا هه لواسیوو. بیری
کرده وه که ئه م کاره له روه سیا با و نییه و له وئ ئه گه ر کچیک به و
شیوه یه خۆی برا زینیته وه هه مو و پێی پێده که نن. پاشان له دلی خو یدا
گوتی: «La Fille' commc c'cst tre's biem»^{۲۸} ئه مه ده بى به
ئاغا که م بلیم.»

۲۸ رسته یه کی فه ره نسییه، یانی «چه نده کچیکى باشه.»

له ناکاو کچه دهنګی هه لئنا: «بۆ ده لئى داهولئ له وئ چه قیوی؟
 غه واره ی بئ شه پرهف، تاریک مه که! زووکه، دۆلکه که بده به من!»
 پاشان دۆلکه که ی پر کرد له شه پابی سووری تازه و دای به ژانو،
 له گهل ئه وهی دهستی کیشایه وه دواوه گوتی: «پاره که ی بده به دایکم.»
 ژانو قاقایه کی کیشا و به پوویه کی خوشه وه له گهل ئه وهی به
 لاترساکه به ستن ده پویششت و لاقی تیکهل ده هات، پویششت و به دهم
 پویشتنه وه گوتی: «ئيوه خانمه کان بۆ ئه وهنده توورهن؟»
 کچه له گهل ئه وهی خه ریک بوو سه ری کووپه که ی دهنایه وه به
 پیکه نینه وه گوتی: «بۆ ئيوه ئه وهنده چاکن؟»
 ژانو ئاوړی دایه وه به له بزیکى لیبراوانه و پر له دلناییه وه گوتی:
 «من و ئاگاهکم زور پیاوی چاکین، ئیمه ئه وهنده باش و میهره بانین له
 هر جیگاهه ک مالمان گرتبئ، خه لکی لیمان رازی بوون. هویه که شی
 ئه وهیه ئاغا له بنه مالیه کی خانه دانه.»
 کچه راوه ستا تا کوو به جوانی گوئی له قسه کانی بئ. گتیکى گرت و
 پاشان گوتی: «ئاگاهت ژنی هیناوه؟»
 ژانو به له بزیکى قورساخانه وه لامی دایه وه: «نا! ئاگاهکم گه نجه و
 بوخچه ی نه کراو دهیه. هویه که شی ئه وهیه خه لکانی خانه دان قهت ناتوانن به
 گه نجه ی زهماوهند بکه ن.»
 کچه لیوی خو ی گه ست و گوتی: «قسه یه کی جوانه، کابرا هینده
 زه به لاحه به قه د که لیکى لی هاتووه، که چی بۆ زهماوهند کردن هیشتا
 گه نجه! ده ی ئاگاهه ی تۆ سه روکی هه مووتانه؟ باشه من نازانم بوونه
 ئه فسه ر چ قازانجیکى هه یه؟»
 - ئاگاهه ی من خویندکاری فیگره ی سه ربازییه و هیشتا نه بووه به
 ئه فسه ر، به لام پله و پایه ی ئاگاهکم زور له ژینرال و که سانی پایه به رز
 بالاتره. نه ک سه ره نه گه که مان، به لکوو تیزاریش ئاگاهکم دهناسئ.

ژانۆ ئەم پستەییەى زۆر بە غوروورەوه دەربەرى و پاشان گوتیشى:
 «ئیمە وەك خەلكانى دىكە نین لە بن تەپلەگوینی دەرپەریبیتین. باوكى
 ئیمە سیناتۆره. ئەو زیاتر لە هەزار مووژىكى^{۲۹} ھەیه و پارەى ھەزار
 رۆبلى بۆ ئیمە دەنیرى و زۆرى ئیمە خوۆش دەوى. خوۆ گەورەى بە
 پلەوپایەى سەربازى نییە، ملازمى وامان ھەیه ئەسپى لە گیرفانىدا
 سەوزەلى دەلى. تۆ دەلى بوونە ئەفسەر چ قازانجىكى ھەیه؟...
 كچە قسەكەى ژانۆى برى و گوتى: «برۆ دەرى باشە، دەمەوى
 دەرگاكة داخەم.»

ژانۆ شەرابەكەى ھینا بۆ ئۆلینین و گوتى: « La fille c'est tre's
 fouli»^{۳۰} پاشان بە پىكەنینىكى گەوجانەوه لە دەرگاكة چوو دەرى.

۲۹ مووژىك: رەعیەت لە پروسیای كۆن

۳۰ پستەیهكى فەرنسییە، یانى «ئەو كچە زۆر جوانە.»

سۆزدە

لەم نۆوانەدا كەڤەنای بېدەنگى و خەوتن لە گۆرەپانەكە لیدرابوو. خەلكى لە كار دەگەرەنەو. لە كۆلان و گۆرەپانى گوندەكەدا ئاژەلەكان دەیانبۆراند و لاقەبرەغان تىك دەكوتا و تەپوتۆزىيان ساز كردبوو. كچان و ژنان بە كۆلان و حەوشەكاندا ھاتوچۆيان دەكرد و مالا تەكانيان دادەكردە تەویلە و گەرەكان. ھەتاو بە تەواوى لە پشت كۆۋە دوورەدەست و پەر بەفرەكان ئاوا بووبوو. تەنیا تارمايىھەكى كەھوو زەوى و ئاسمانى داگرتبوو. لە سەرەوى دارستانە تارىكەكانەو، ئەستىرە تازە ھەلاتبوون و سەريوھەيان دەھات. وردەوردە بېدەنگى گوندەكەى داگرت.

مالا تە سەر گىر و گەرەكاندا سەرەوتبوون. ژنانى كازاخ لە مالاكان ھاتبوونە دەرى و لە كۆلان دانىشتبوون و تەوى گولەپەرژەيان دەترووكاند. ماريانكاش دواى ئەوھى گامىش و دوو مانگاھەى دۆشى، چوو بۆ نيو پۆلىك لەو ژنانە.

ئەو دەستەيە لە چەند ژن و كچ و كازاخىكى پىر پىك ھاتبوو. باسى ئەبرەكە كۆژاوەكەيان دەكرد. كازاخى پىر بۆى باس دەكردن و ژنان پرسیاريان لى دەكرد. يەككە لە ژنەكان پرسىي: «خەتمەن خەلاتىكى باش دەدەن بە لووكاشكا.»

- ئەرى. وەك باسى دەكەن بىريار وايە نىشانىكى خاچى بۆ بنىرن.
- مۆسۆڤ زۆر خراپى ھەلسوكەوت لەگەل كردووە، يانى تەفەنگەكەى لى ساندووە. بەلام لە كىزليار سەرۆكەكان ئەو ھەوالەيان پىگەيشتووە.
- ئەو مۆسۆڤە چ پياويكى بى شەرەفە! كچىكى گەنج كوتى:
- لووكاشكا چكۆل ھاتوتەو، من وام بىستووە.

– چوون بۆ لای ئيانكا (ئيانكا بىۋەژنىكى كازاخ بوو كه به دزىيه وه مه‌خانه و قه‌به‌خانه‌يكي به‌ريۋه ده‌برد) رايبويړن؛ ئەو و ناساير پيکه‌وه چوون. رهنګه تا ئىستا پيکه‌وه نيوه کووپه‌يه‌كيان خواردبىته‌وه.

ژنىكى تر هه‌لدايه: «ئەو گەنجە به‌جەرگه نيۋچاوانه‌كه‌ي هيناويه‌تى! به‌راستى كورپىكى ئازا و به‌جەرگه! زوريش كورپى چاكه. له زيره‌كيدا هيچ كه‌سى ناگاتى! راست وه‌كوو باوكى وايه! سيريكي پير، باوكى لووكاشكا، راست وه‌كوو ئەم وا بوو، كاتيك باوكى كوژرا ته‌واوى گونده‌كه فرمىسكى بۆ رشت و ماته‌مبار بوو... چاويان ليكه‌ن، ئەو سى تاپويه‌تان ديوه، دلنيام راست ئەوانن؛ ئەو كه‌سه‌ي قسه‌ي ده‌كرد چەند كه‌سى كازاخى پيشان ژنه‌كانى ديكه دا كه به‌ره‌و لای ئەوان ده‌هاتن و گوتيشى: «ئەرگۆشۋفېشان له‌گه‌لدايه! چاويان لى كه‌ن چۆن مه‌ستيان كردووه!»

لووكاشكا و ناساير و ئەرگۆشۋف كه نيوه کووپه‌يه‌كيان هه‌لقوراندبوو، به‌لاتراسكه به‌ستن به‌ره‌و لای ژنه‌كان ده‌هاتن. هه‌رسىكيان، به‌تاييه‌ت كازاخى پير، زياتر له كاتى ئاساى سوير هه‌لگه‌پابوو. ئەرگۆشۋف لاقى تىكه‌س ده‌هات و له‌ترى ده‌دا، به‌دهنگى به‌رز قاقاي ده‌كيشا و مست و سيخورمه‌ي له لاکه‌لاكه‌ي ناساير ده‌كوتا. له‌و كاته‌دا كتوپر ده‌نگى هه‌لبېرى: «هۆي، چه‌تيوانه! بۆ گورانى نالين؟ زووكه‌ن تى چريكيئن با ئيمه‌ خوښى رايبويړن.»

ژنه‌كان به‌جى سلاو گوتيان: «ئەوه چييه؟ بۆ وه‌سه‌رتان كردووه نايبړنه‌وه؟»

ژنيك گوتى: «گورانى بلين؟ مه‌گين جيژنه‌ گورانى بلين؟ تۆ كووپه‌يه‌كت شه‌راب هه‌لداوه‌ خۆت گورانى بلين؟»

ئەرگۆشۋف پيکه‌نى و قولى ناسايرى كيشا توژى خوى ئەمباره‌وبار كرد و گوتى: «تۆ بړۆ بۆ ئەوى! منيش گورانى ده‌ليم، من ده‌زانم چبكه‌م؟»

ناساير گوتى: «هۆى كچه جوانهكان، مهگين خهوتان لى كهوتووه؟ ئىمه
بۆ ريزگرتن له لووكاشكا هاتووين. له پاسگاوه هاتووين جيژن و ميوانى به
بۆنهى ئه و سهركهوتنه گهرهى لووكاشكاوه رېك بخرين.»

لووكاشكا لهگهڵ ئهوهى له و پۆله ژنه نزيك دهبووه، كلاوه كه لپۆسهكهى
له سهرى داگرت و بهرهو پووى ژنهكان راوهستا. پوومهت و لاملى سوور
ههنگه رابوو و خۆى قيت كردبووه و به ويچار و ئارامى قسهى دهکرد، بهلام
له و ئاخافتنه هيمن و پرويقارهدا وزه و ژيانىكى زياتر شهپۆلى دهدا و زۆر
لهگهڵ ههروگيف و چهنهوهرى ناساير جياواز بوو. به ديتنى لووكاشكا
جوانووه ئهسپيكت وهبهر دههاتهوه كه كلكى ههلدینى و دهحیلينى و وهها له
جیى خۆى دهچهقى وهك ئهوهى به عهرزيبهوه ميخكوت كرابى. لووكاشكا له
همبهر ئافرهتهكاندا بى جووله راوهستابوو و بريقه و بزه له چاو و لىوى
نه دهبر، كه مى قسه دهکرد و هيندى جار چاوى له هاوپرێكانى دهکرد و
هيندى جاريش له كچهكان. كاتيک ماريانكا هات بۆ نيو ژنهكان، لووكاشكا به
شيويهكى ئاسايى و لهسه رهخۆ، كلاوهكهى له سهرى داگرت، چهند ههنگاو
چووه دواوه و بهرهپووى كچه راوهستا؛ لهگهڵ ئهوهى لاقىكى تۆزى له
دواوه ترهوه دانابوو، ههردوو قامكه كهلهى دهستى له بهر پشتينهكهى
ههله قاندهبوو و چوار قامكهكهى دهسته چهپى له سهر مشتووى خهنجهرهكهى
دهجوولاندهوه. ماريانكا له وهلامى سلاوهكهى ئهودا به هيواشى سهرى
دانهواند، پاشان له سهر زهوى دانىشت و مشتىكى تووى گوله بهپۆژه له
گيرفانى باخهلى دههينا. لووكاشكا بهبى ئهوهى سهرى داخا، چاوى له
ماريانكا دهکرد و تووى دهترووكاند. لهگهڵ هاتنى ماريانكا ههمووان بيدهنگ
بوون. بهلام ژنىكى كازاخ بيدهنگيهكهى شكاند و گوتى: «دهى پيمان بلێ، تۆ
هاتويهوه زۆر ليرە بمينيتهوه؟»

لووكاشكا قورساخانه وهلامى دايهوه: «ههتا بهيانى ليرە دهيم.»

پیره پیاوئیکى کازاخ که له نیو ژنهکاندا دانیشتبوو گوتى: «وهلحاسل هیوادارم ههمیشه شاد و دلخوش بى! من زۆرم ئهو کاره ی تو به دلّه. ههرئىستا باسى ئه وه مان ده کرد.»

ئهرگوشوڤ مه ستانه و به پیکه نینه وه گوتى: «منیش ههر ئه وه ده لیم!» پاشان له گه ل ئه وه ی ئاماژه ی به سه ربازیک کرد که له ویه تیپه ری، گوتى: «میوانه کان چهنده زۆر بوون! قودکای سه ربازهکانى شتى چاکه، زۆرم حه ز لیه پیکه هه لدهم.»

یه کیک له ژنهکان گوتى: «سى دیویان بو ئیمه ناردوو! پیره پیاو چوو به فرمانگه، به لام پیم وا نییه له وى هیچ کاریکی هه بى.» ئهرگوشوڤ گوتى: «ئاخ، ئاخ، که وایه بارودوخه که ئالوزه؟» ژنیکی دیکه هه لیدایه: «حه تمه ن ماله که یان به دووکه لى تووتن قانگ داوى، وا نییه؟»

— له حه وشه که ئه وهنده ی حه زیان لیه با جگهره بکیشن، به لام له ژوورهکاندا هه قیان نییه و ریگه یان پی نادهین؛ ته نانه ت ئه گهر سه رکرده که شیان بیت ناهیلین له ژووره که دا جگهره بکیشی. له وهش خراپتر، ئه وانه له وانه یه دزیش بکه ین. ئاساییشه، سه روک ئه و زولانه ی له لای خوى رانه گرتوو.

ئهرگوشوڤ دیسان گوتى: «وا دیاره ئه م کاره ت به دل نه بووه!» ناسایر، له گه ل ئه وه ی وه ک لووکاشکا لاقیکى کیشایه دواوه و وه ک ئه و کلاوه که ی له سه ری داگرت، گوتى: «وه ک دیاره، کچان ئه رکی ئه وه یان که وتوته سه ر شان جیگاوبان بو سه ربازهکان راخه ن و چیخیر و ههنگوینیان بدهنى.»

ئهرگوشوڤ دای له قاقای پیکه نین و له ناکاو ئاوقای نزیکترین کچ بوو که دانیشتبوو و باوهشى پیداکرد. - وا نییه؟ ده ی پیم بلئ وا نییه؟

كچه هاوارى لى ھەستا و گوتى: «بۆرەكەى منجىر بەرم دە! شەرتى بە ژنەكەت بلىم.»

ئەرگۈشۈڧ گوتى: «دەى پىنى بلى! ناساير راست دەكا، ھەتمەن دەستورۈيك ھاتوۋە؛ ئەو خويندەھارۈى ھەيە و دەتوانى بخوينتەۋە. بابەتەكە راست وايە.»

پاشان ئەرگۈشۈڧ ويستى كچىكى نىكى خۈى ماچ بكات. ئۈستىنكا بە دەموچاۋى خىر و سىي و سۆلەۋە، لەگەل ئەۋەى دەستى ھەلئابوو بە زللە لە ئەرگۈشۈڧ بدا، هاوارى كرد: «بىرۈ دواۋە بى شەپەف!»

ئەرگۈشۈڧ چوۋە دواۋە و لاتراسكەى بەست، خەرىك بوو بكەۋى. دىتوۋتە، دەلئىن كچ زەعيفەيە و تواناى نىيە! خەرىك بوو ملم بشكىنى. ئۈستىنكا قىژاندى: «ئاۋات لىدەكەم ھەتيۋە نەگبەتە! وا ديارە شەيتان لە پاسگاۋە پەلكىشى كردوۋى بۆ ئىرە!» لەگەل ئەۋەى رۈۋى لى ۋەرگىرأبوو، ديسان بە دەنگى بەرز گوتى: «مەگىن تۆ لەگەل ئەو ئابەرەكە بەرەرۈپوۋ نەبوۋى؟ ئاخ، داخى بە جەرگم، برىا بىخىكاندبايەى، تۆى ناچىزە ھەيفە زىندوۋ بى.»

ناساير بە پىكەنىنەۋە گوتى: «ئەگەر بمردايە لە ھەيىبەتا دىقت دەكرد!» - ئەرى، بە سەرى بابم، تۈشيان لەگەل ئەۋدا بكۈشتايە مىشكىم مىۋان نەبوۋ.

ئەرگۈشۈڧ گوتى: «دىتوۋتە، گويى مەدەيە! گوتت لە ھەيىبەتا دىقى دەكرد، ھا؟»

لووكاشكا، لەۋ ماۋەيەدا بى ئەۋەى زمانى بگەرپ چاۋى لە ماريانكا برىبوۋ. ديار بوو ئەۋ تىپرامانەى كچەى پەشۈكاندوۋە.

لووكاشكا لە ماريانكا نىك بۆۋە و گوتى: «دەى، ماريانكا، وا ديارە ملازمىك لە مالى ئىۋە جىي خوش كردوۋە.»

ماريانكا ۋەك ھەمىشە، لەرپۈۋە ۋەلامى نەدايەۋە، بەلام چاۋى لە لووكاشكا زەق كردهۋە. لووكاشكا پوخسارى بە بزەيەك كرابۆۋە. ۋەك

ئەوھى لەو كاتەدا بابەتتەك لە ئىوانياندا پووى دابى و پىئەندىيە بە قسەكانيانەو نەبووبى. دايكى ماريانكا پەريپە نىو قسەكانيان و گوتى: «بەلە، ئاغا زۆر پياوى چاكە. ئىمەش دوو ژوورمان ھەيە. بەلام مالى فوموشكين كە يەككە لە ئەفسەرەكان لەوئ دايكوتاو، تاقە ژووريكيان ھەيە؛ ئەو ملازمە خوى و كەلوپەلەكانى بەريكى ژوورەكەيان داگير كەردوو و خىزانى مالى نازانن قورپى كوئى بكەن بە سەر خوياندا. ھىچكەس شتى واى نەديو، ھۆردوويەك سەرباز برژىنە گونديك و خويان بە سەر مالاندا بسەپىنن و ژيان لە خەلكى تال كەن. ئىمەش دەسلەتتى ھىچمان نىيە. نازانم ئەو خودا غەزە ليگرتتوانە لە كوئە ھاتن و دەيانھەوئى چ بەلایەكمەن بە سەر بىنن؟»

يەككە لە كچەكان گوتى: «پىم وايە دەيانھەوئى پردىك لە سەر چۆمى تەرەك دروست بكەن.»

لەو كاتەدا كە ناساير لە ئوستىنكا نزيك دەبوو ھە گوتى: «بەلام من بىستوومە دەيانھەوئى خەندەكەك ھەلگەنن و تەواوى ئەو كچانەي تىدا زىندەبەچال بكەن كە جواى كورپان نادەنەو.»

دىسان قەشمەرەنە خوى بادا و ئەتواريكى نواند كە ھەموو دايان لە قاقاى پىكەنن. لەو كاتەدا كە ئەرگوشوف ژنيكى كازاخى ماچ دەكرد، ناساير پووى لە ماريانكا كەرد و گوتى: «دەي، ماريانكا! تۆ بۆ ئەو ماچ ناكەي؟ ھەركەس بە تۆرەي خوى!»

ئەرگوشوف لەگەل ئەوھى پىريژنەكەي ماچ دەكرد و ئەويش خوى رادەپسكاند و نەيدەھىشت، گوتى: «نا، نا، ئەم پىريژنەي خۆم زۆر كەوي و مېھرەبانترە لەو كچە سرك و قوشقىيانە.»

پىريژن بە پىكەنىنەو ھە گوتى: «كچى مەھىلن، ئەو نەگبەتە خەريكە بمخنىكىن!»

لەوسەرى كۆلانەو تەپەي چەند ھەنگا و ھات و ھەمويان بىدەنگ بوون. سى سەرباز بە كلاوخوود و تەنگەو ھەچوون قەپەولى پۆستى گوردان بگۆرن. سەردەستەكەيان كە سوارىكى پىر بوو، چاويكى پىر لە رقى لە

کازاخەکان کرد. پاشان سەربازەکانی خۆی بە جوړیک تێپەراند. لووکاشکا و ناسایر دەبوو بکشینه دواوه، چونکه له چهقی کۆلانهکهدا راوهستابوون، ناسایر تۆزێ کشا دواوه، بەلام لووکاشکا تەنیا تۆزێ خۆی خوار کرد و له جیگای خۆی جوولەیی نەکرد؛ لهگەڵ ئەوەی بە چاویکی پرسووکایهتییەوه له سەربازەکانی دەروانی، دەنگی هەلبێری: «بنیادەم تێدەپه‌پێ، بکشینه دواوه!!» سەربازەکان زمانیان نەگه‌را و هەروا که به شیوهیهکی ڕیکوپیک لاقیان به تهرکی پرخاکوخۆلی کۆلانهکه‌دا دەدا، تێپه‌رین.

ماریانکا پیکه‌نی و پاشان هەموو کچ و ژنه‌کانی تر به دواي ئەودا دایان له قاقای پیکه‌نین.

ناسایر گوتی: «ئەمانه چ جلوبه‌رگێکی باشیان له به‌ردایه. وه‌ک ئەو قه‌شانه به‌ ڕیدا ده‌رۆن که‌عه‌بايان له به‌ردایه!» پاشان وه‌ک ئەوان ده‌ستی کرد به‌هه‌نگاونان و لاسایی کردنه‌وه‌یان. دیسان هەموویان له قاقای پیکه‌نینیان دا.

لووکاشکا به‌ ئارامی له ماریانکا چووه‌ پێشی و لیی پرسى: «بۆ ڕیگاتان به‌و ملازمه‌ داوه‌؟!»

ماریانکا تۆزێ بیرى کرده‌وه و گوتی: «ئەو له‌و ژوورده‌ایه که تازه دروستمان کردووه.»

لووکاشکا له‌ په‌ناي ماریانکا دانیشته و گوتی: «پیره‌ یان جحیل؟» ماریانکا وه‌لامی دایه‌وه: «مه‌گین من لیم پرسىوه؟ من چووم شه‌پابی بۆ به‌رم، دیتم له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ له‌گه‌ڵ مامه‌ ئیرووشکا دانیشتووه. پیاویکی زه‌رده‌لل. هینده‌ی که‌لوپه‌ل پێ بوو عاره‌بانه‌یه‌کی پر کردبوو.»

ئەوه‌ی گوت و سه‌ری داخست. لووکاشکا له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی زیاتر له‌ کچه‌ نزیک ده‌بووه و هەروا چاوی له‌ چاوی بری‌بوو. گوتی: «زۆرم پێخۆشه‌ که‌ مۆله‌تم له‌ پاسگا وه‌رگرتووه.»

ماریانکا به‌ شيله‌به‌زیه‌که‌وه گوتی: «ده‌ی، ئیستا لی‌ره زۆر ده‌مینیه‌وه؟»
- هه‌تا سه‌به‌ینی به‌یانی.

پاشان لووکاشکا له گهل ئه وهی دهستی بو لای کچه دريژ کرد گوتی:
«توژی توو گوله به پوژهم بدهیه.»

ماریانکا قاقایه کی کیشا و قردیلای به روکی ترازاند و گوتی: «هان،
هه مووی دهرهینه.»

لووکاشکا له گهل ئه وهی تووی له باخه لی کچه دهره هینا و به چاوی پر
بريقه و لیوی بزه تیزاوه وه زیاتر خو ی بو لای خوار ده کرده وه، به سرته
گوتی: «بروام پی بکه هینده ت وهدوا که وتووم ئیتر برستم لی براوه و له
تاوت ئاراقارام لی هه لگیراوه.»

ديسان به سرته چهند شتی دیکه ی پی گوت.
ماریانکا له ناکاو له گهل ئه وهی خو ی ده کیشا دواوه، به دهنگی بهرز
گوتی: «من نایه، قسه ی وا مه که.»
لووکاشکا له سه ره خو گوتی: «ته نیا دهمه وی دوو قسه ت له گهل بکه م.
وهه پیشی، ماریانکا ور دیله!»

ماریانکا به نیشانه ی ناره زیاته تی سه ری له قاند، به لام هه روا بزه ی له سه ر
لیو بوو.

له و کاته دا دهنگیک گوتی: «ماریانکا! هو ی ماریانکا! دایکم ده لی بی شیو
بخوا.» ئه م دهنگه دهنگی برا چکوله ی ماریانکا بوو که به هه لاتن ده هات بو
لای کوږه که و بانگی ماریانکای ده کرد.

- ئیستا دیم. تو برۆ چاوه که م. تو برۆوه خو م دوا یی دیمه وه.
لووکاشکا هه ستا، کلاوه که ی له سه ری داگرت و له گهل ئه وهی وای
ده نواند که گو یی له پویشتنی ماریانکا نییه، به لام هه ر له و کاته دا که
بزه یه کی له سه ر لیو بوو، گوتی: «منیش ده بی برۆمه وه بو مالی، وا دیاره
ئه وه باشته ره.»

لووکاشکا ئه وهی گوت و به کو لانی پشت ماله که دا پویش ت و له چاو ون
بوو. به لام هه و له م ماوه یه دا، به ته وای تاریک داهاتبوو و شه و بالی به
سه ر گونده که دا کیشابوو. ئه ستیره ی پرشنگذار به ئاسمانی تاریکه وه

دەدرەوشانەو. کۆلانەکان بێدەنگ و تاریک بوون. ناساير لە لای ژنەکان مابوو و ھەروا دەنگی قریشکە و قاقایان دەھات. بەلام لووکاشکا دواى ئەوێ لە کۆرەکە دوور کەوتەو، لەسەرھۆ و بى ئەوێ تەپەى لاقى بى، پىشتى وەك پىشیلە کۆم کردبوو و لەگەڵ ئەوێ خەنجەرەکەى بە دەستى گرتبوو، بەلام ھەروا بە نىوقەدیو تەقەى دەھات، لە ناکاو دەستى کرد بە ھەلاتن، بەلام نەك بەرەو لای مالاھەكەى خۆى، بەلكوو بەرەو مالى ملازم دووھەم. بەو شىوھى لە دوو كۆلان تىپەرى و كە بە كۆلانىكى باریكدا باى دایەو، ئاتەگى چەركساكەى بە لادا کرد و لە ژىر سیبەرى كەپرىك لە سەر زەوى دانىشت. بىرى بۆ لای ماریانكا فرى و لە دلى خۆیدا گوتى: «دەى، دەى! كچى ملازم حەز بە گالتهوگەپ ناکا، چەتیو بەدزاتە، تۆزى راوہستە!» تریپەى پىنى ژنىك كە دەھاتە پىشتى خوودارى کرد. گوێى شل کرد و لەبەرخۆیو پىكەنى. ماریانكا سەرى داخستبوو و بە ھەنگاوى ورد و خیرا، راست بەرەو لای ئەو دەھاتە پىشتى و بە دارەدەستەكەى خۆى لە لاجامەى پەرژینەكەى دەدا. لووکاشكا لە جىى خۆى ھەستا. ماریانكا داچلەكى و لە جىى خۆى راوہستا.

- ئاخ! ئەو توى، نابار! خۆ زراوم چوو. مەگین نەچووى بۆ مالى خۆتان؟ پاشان دای لە قاقای پىكەنین.

لووکاشكا بە دەستىكى كچەكەى لە باوہش گرت و بە دەستەكەى دىكەى دەموچاوى ناسكى گرت.

- ئەوێ دەمويست پىتى بلىم... ، بە خودا.... - دەنگى دەلەرزى و زمانى گوى نەدەکرد. ماریانكا وەلامى دایەو: «دىسان دەستت کرد بە چەنەوہرى، بەم شەوہ تاریكە... دایكم چاوہروانمە. برۆ بۆ لای گراوہكەى خۆت.»

خۆى لە باوہشى لووکاشكا راپسكاند و چەند ھەنگاو ھەلات. ھەركە گەيشتە بەردەرگای گەوړەكەى خۆيان، راوہستا و پرووى لە لووکاشكا کرد. لووکاشكاش كە بە دوايدا ھەلدەھات، لە بەرى دەپارایەو كە تۆزى سەبر بكات و گوێى بۆ بگرئ.

- باشه، بالندهی شهوگهړ، دتهوئ چیم پی بلئی؟ ئهوهی گوت و دیسان دهستی کرد به پیکهنین.

ماریانکا؛ سهړکونه مکه، باشه چی دهبی ئهگهر من لهگهل کهسیک هاورئ بم؟ به زیاد نهبی ئهم حاله! تو ته نیا شتیکم پی بلئ، ئهو کاته من توم ئهونده خوش دهوئ ئاماده م گیانی خومت فیدا بکم و تو ههرکاریک بلئی به گیان و دل ئه نجامی ددهم؛ گوئ بگره - لووکاشکا دهستی کرد به گیرفانی پانتول کهیدا و خرینگهی له سکهکانی هیئا و دریژهی به قسهکانی دا: «ئیمه ژیانیکی خوشمان دهبی. ههموو خه لکی دلیان خوشه و راپیده بویرن، منیش! چ خوشه ییه کم له تو دیوه؟ دهی پیم بلئ چ خوشییه کم ماریانکا گیان!»

کچه هیچ وهلامیکی نه دایه وه، ههروا که راوه ستابوو به تهکانیکی خیرا توولکه کهی دهستی شکاند و له توکوئی کرد. له ناکاو لووکاشکایش مشتی توند قووچاند و به توندی ددانی به سهر یه کدا نا، لهگهل ئهوهی نیوچاوانی گرژ کردبوو، دهستی ماریانکای گرت و گوئی: «من له راده به دهر چاوه پروانیم کیشا و ئیتر ئوقره م لی هه لگیراوه! پیت وایه من توم خوش ناوئ؟ باشه ههر کاریکی پیت خوشه لهگهل منی بکه.»

له پواله تی ئارام و دهنگی ماریانکادا هیچ گورانیک به دی نه هات؛ به بی ئهوهی دهستی له دهستی لووکاشکا دهرکیشی، ئهوی توزیک له خوی دور خسته وه و گوئی: «له کولم به وه لووکاشکا، من کچم، به لام ئه وه بزانه، من ئازاد نیم، ئهگهر تو منت خوش دهوئ، ئیستا پیت ده لیم چبکهی. دهستم به رده، بیرى خراپیش له میثسکت دهرکه. من شووت پیده کهم، به لام چاوه پروانی ئه وه مبه بهر له زهماوند خوم گهوج بکه م.»

ماریانکا ئهم قسانه ی دهرکرد، به لام پرووی وهرنه ده گیرا. لووکاشکا که له ناکاو لهو حاله ته په شوکاو ییه هاتبوو دهرئ و ئارام بووبوو، لهگهل ئهوهی پیده کهنی و خوشه ویستی و دلته رمی به پوخسارییه وه دیار بوو، له نزیکه وه

چاوی له چاوی کچه بری و گوتی: «چی، شووم پیده‌که‌ی؟ خو زه‌ماوه‌ند به ده‌ست ئیمه‌ نییه. تو خو‌شه‌ویسته‌که‌م، سه‌ره‌تا خوشت بویم، ماریانکا گیان.» ماریانکا خوی له باوه‌شی توند کرد و به توندی لیوی لووکاشکای ماچ کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی توند به سینگى خو‌یه‌وه ده‌گوشى به سرت‌ه گوتی: «ئه‌یه‌پۆ براکه‌م!» پاشان له ناکاو خوی له باوه‌شی لووکاشکا ده‌رباز کرد و هه‌لات، بى ئه‌وه‌ی ئاو‌پ بداته‌وه خوی کرد به ژوو‌ریدا. سه‌ره‌پای داواکه‌ی لووکاشکا که له به‌رى پارابووه، تو‌زى سه‌بر بکات که ئه‌وه‌ی له دل‌یدایه پى‌ی بلێ، ماریانکا رانه‌وه‌ستا.

- برۆ، زوو برۆ! تو خودا برۆ! برپوانه پیم وایه ئه‌و کرینشینه نار‌ه‌سه‌نه‌مان خه‌ریکه له هه‌وشه پیا‌سه ده‌کات.

لووکاشکا له دلی خویدا گوتی: «ژنى ملازم! ماریانکا شووم پیده‌کا! راسته شووم پیده‌کا، به‌لام تو منت خو‌ش بوئ!»

لووکاشکا له لای ئیانکا ناسایری دییه‌وه. دواى ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه خوار‌دیانه‌وه، چوون بو لای دۆنیا و سه‌ره‌پای بى وه‌فایى ئه‌و شه‌وه‌ی له لای ئه‌و تیپه‌ر کرد.

چاردە

ئەو كاتەى ماريانكا خۆى كرد بە مالى خۆياندا، ئۆلننن لە حەوشە پياسەى دەكرد و گوڭى لىبوو كە گوتى: «بروانە پىم وايە ئەو كرىنشينە ناپرسەنەمان خەرىكە لە حەوشە پياسە دەكات.» ئۆلننن ئەو رۆژە تەواوى دانى دوانيوەرۆى لە سەر پلىكانەكان و لەگەل مامە ئىرووشكا رابواردبوو. مېزىك و سەماوهرىك و هيندى شەراب و مۆمىكى دایساوى دانابوو. پەرداخىك چاىى لە بەردەم، جگەرەيەك بە لىووە، گوڭى لە هەقايەتى پىرەپىياو گرتبوو كە لە سەر پلەيەكى خوارترەو دانيشتبوو. لەگەل ئەوەى ھەواكەى ئارام بوو، مۆمەكە بە خىراىى دەتوايەو و شۆلە لەرزۆكەكەى هيندى جار كۆلەكەى نزيك قالدەرمەكان و هيندى جاريش پەرداخەكان و جارى واش بوو سەرى تاشراو و سىپى پىرەپىياوى رەوناك دەكردەو. پەپوولەكان لە دەورى مۆمەكە ھەلدەسوورپان و زرووقەى باليان دەپرژاند و خۆيان لە مېز و پەرداخەكان دەدا، هيندى جار بە دەورى گرى مۆمەكەدا دەسوورائەو و هيندى جاريش لە تاريكىدا دەمانەو. ئۆلننن و ئىرووشكا بە ھەردووکیان چۆرەيان لە دۆلكەكە برىبوو. ھەر جارىك كە ئۆلننن شەرابى دەكردە پەرداخەكەى ئىرووشكاو، ئەو پەرداخەكەى لە پەرداخى ئۆلننن دەدا و بەبى وەرەزى و ماندوو بوون درىژەى بە قسەكانى دەدا. ئەو باسى ژيان و رابردووى كازاخەكانى دەكرد و سەربردەى باوكى كە پىياوئىكى زەبەلاح و بەناوبانگ بوو، دەگىرايەو و دەيگوت كە باوكى بە تەنيا بەرازىكى دە پوودى^{۳۱} دەدا بە كۆلىدا و لە يەك كۆردا دوو چلىك چىخىرى دەخواردەو. ئەو باسى سەردەمىكى دەكرد كە لەگەل گىرچىك بووبوو

۳۱ پوود: سەد و شەست كىلۆ

هاوړئ و له کاتې تهنه وه کړدنی نه خوښی بلفه تده دا، پټکه وه پاده یه کی زوړیان که په نک و قاپووت بؤ ئه و بهری تهره ک نار د بوو. ئه و دهیگوت جار یکیان له کاتې راودا، هر به یانی زوو دوو بز نه کیوی راو کړدوه. سهر برده ی گراوه شو خوشه ننگه که ی خوی ده گپړایه وه که چوڼ له بهر خاتری ئیرووشکا ده هات بؤ پاسگا و نهیده توانی دورییه که ی تامل بکات؛ ته وای ئه و سهر برده و به سهر هاتانه ی هینده به تام و چیژدوه ده گپړایه وه که ئولینین ده تگوت خوی له وئ بووه و به چاوی خوی دیتوویه تی. ئیرووشکا دهیگوت: «به لئ! که سی مامی، تۆ له کاتې لاویدا منت نه دیوه. بریا ئه و کاته بتدیبا یه م تا کوو بؤ دهر که وئ من کی م و چکارم. ئه مړو ئیرووشکا له کار که وتووه؛ به لام ئه و کاته له ته وای لیواکه دا باس هر باسی ئیرووشکا بوو.» ئه م ئه سپه ره س نه و ئه م شمشیره ی ده ستردی گودرا^{۳۲} بؤ کی باشه؟ بچین بؤ لای کی شه راب بخوینه وه؟ له گه ل کی خوشی رابویرین؟ کی بنیرین بؤ چیا که ئه حمه دخان بکووژئ؟ هه میشه هر ئیرووشکا. کی له لای کچان خو شه ویسته؟ هه میشه هر ئیرووشکا. "هویه که شی ئه وه بوو که من جیگیتیکی حیسابی بووم. ئه و نه دی دمه توانی شه رابم ده خوارده وه و دزیم ده کړد. له شاخه کان ره و ی ئه سپم ده دزی، ئاوازم داده نا... و به کاری هه مووان ده چارام. ئه مړو ئیتر له و جوړه کا زاخانه له هیچ کوئییه ک بوونی نییه. پیاو هر ئه و نه دیه دیق ناکا. ئه مړو قه دو بالای خه لک له و نه ده به رزتر نابج (ئیرووشکا ده سستی به ئه ندازه ی به رزایی میژیک هه لئینا). ئه م بسته بالایانه، پیاو پټکه نینی دی، هر ده لئ پو لئ پو ستالت له پال یه کدا ریز کړدوه. کاتیکیش چاویان لیده که ی، هه موو به تپو پوز و له خو رازین. کاتیک شه رابیش ده خو نه وه وه ک پیاوان سه رخوش نابج، به لکوو ته نیا که له ی خویان گهرم دادینن، به لام من؟ من ئیرووشکای چه ته بووم؛ هه موو خه لکی ده یاناسیم، نه هر له گونده کان، به لکوو له ته وای ناوچه و شاخ و هه واره کان ده یاناسیم. شازاده کان له گه ل من هاوړئ بوون و ده هاتن بؤ

۳۲ گودرا: باشتړین شمشیر و خه نجه ری قه ققاز له شاری گودرا دروست ده کرا.

سەردانم. مەن لەگەڵ ھەمووان ھاوڕێ بووم. لەگەڵ تورکەکان تورک بووم، لەگەڵ ئەرمەنی ئەرمەنی و لەگەڵ سەرباز سەرباز بووم و لەگەڵ ئەفسەرەکان ئەفسەر. بۆ من ھیچ جیاوازییەکی نەبوو، تەنیا شتێک کە گرینگ بوو پێکھاتنی کۆری شەراب خواردنەو بوو. ئیستا پێم دەڵێن دەبێ خۆت لە دابونەریتی خەلکی بەدوور بگری! پێم دەڵێن لەگەڵ سەربازەکان مەخۆو و لەگەڵ تورکەکان نان مەخۆ.»

ئۆلینین لێی پرسى: «کى ئەو قسانە دەکا؟»

– قەشەکان ئیتر. بە پێچەوانە ئەگەر گوێ بە قسەى مەلا و قازییەکانى تورک بدەى، دەڵێن: "ئێو کافرن. بۆ گوشتى بەراز دەخۆن؟" دەى ھەرکەسیک بۆخۆى ئایینیکی ھەیە. بە برۆای مەموو ئایینەکان وەکوو یەك وان و جیاوازییەکی ئەوتویان نییە. خودا بۆیە ئەم ھەموو ئایینەى دانائە کە مەروڤەکان ئاسوودە بن. جارى تاوان بوونى نییە. بۆ وێنە برۆانە ئازەلەکان، ئەوان لە لەوەرپەگەى تورکەکانیش و لە لەوەرپەگەى ئییمەش دەلەوەرپێن. لە ھەركوێ بن، مەلشیان لەوێیە. ئەوێى خودا بیدا دەخۆن. کەچی ئەم کازاخەنەى ئیمە لەسەر ئەو باوەرەن کە گوشتى ئەو ئازەلانەى لە لەوەرپەگەى تورکەکان لەوەرپایتن ھەرامە. مەن پێموايە ئەمانە ھەمووى درۆیە.

ئۆلینین گوتى: «چى درۆیە؟»

– دەى ھەر ئەوێى قەشەکان دەڵێن. دەزانى چى مامە گیان! مەن ھاوڕێیەکم بوو مەلازم بوو و لە چەرۆلنایا دەژیا و کابرایەکی خۆشگوزەران بوو، راست وەك خۆم وا بوو؛ ئەو بە دەستى چێچینیەکان کۆژرا. ئەو دەیگوت ھەموو ئەو قسانە قەشەکان خۆیان دەیسازین. دەیگوت پیاو دەمرى و لە ژێر گێدا دەپزى و گیاوگژ لە سەر قەبرەكەى دەپوین و ئیتر ھەموو شتێك تەواو دەبى و دەپزێتەو.

پیرەپیاو بە پێكەنینەو گوتى: «میشکێكى سەیرى ھەبوو.»

ئۆلینین لێی پرسى: «تۆ چەند سالت تەمەنە؟»

- خودا دهزانی! نزیکه‌ی حه‌فتا سال. ئه‌و کاته‌ی تسارین^{۳۳} حوکوممه‌تی ده‌کرد، من زۆر منداڵ نه‌بووم. خۆت حیسابی بکه‌ بزانه‌ هه‌تا ئیستا ده‌بیته‌ چه‌نده. پیم وایه‌ حه‌فتا سال ده‌بی. وا نییه‌؟
وایه. به‌لام تو زۆر به‌گور و دلته‌ری.

- به‌لی! ده‌بی شوکری خودا بکه‌م. من زۆر له‌ش ساغ و به‌ده‌ماخم. هیچ کویم ناییشی. ته‌نیا گرفتیکم هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ژنیک‌ی جادووباز منی ته‌له‌سم کردووه‌ که ...

- چۆن؟

- چاک، هه‌ر ئاوا، ته‌له‌سمیک که ...

ئۆلینین پرسیی: «ده‌ی، کاتی‌ک تو مردی گیاوگژ له‌ سه‌ر گۆره‌که‌ت ده‌پوی؟»

ئیرروشکا دیار بوو نه‌یده‌ویست به‌ روونی بیروپای خوی ده‌ربری. تۆزی بیده‌نگ بوو پاشان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پیده‌که‌نی و شه‌رابی بو ئۆلینین تیده‌کرد، ده‌نگی هه‌لبری: «تو خۆت چۆن بیر ده‌که‌یه‌وه؟ هانی پیاڵه‌یه‌کی تر هه‌لده.»

۳۳ تسارین به‌ مانای ژنی تیزار و مه‌له‌که‌یه و لیژده‌دا مه‌به‌ست له‌ کاترینی دووه‌مه‌.

پازده

ئىرووشكا له گهل ئه وهى ههولئى دهدا وهبىرى بىتهوه باسى چىيان دهکرد،
گوتى: «باسى چىمان دهکرد؟ ئهها! بروانه من ئاوام، ئهري! من راوچىم، له
تهواوى ئهم ناوچهيه راوچىيهكى دىكهى وهك منى لئى نىيه، ههر ئاژهل و
پهله وهريكت بوئ بوئ پهيدا دهكهم و پيشانت ددهم، دهزانم ههر شتىك
شوئنهكهى كوئيه. من چهند دانه سهگم ههيه، دوو تفهنگ و چهند دانه توورى
ماسى گرتنىشم ههيه، ههروهها بازىك و جهللەيهك داوم ههيه؛ وهلحاسل
شوكر بو خودا، ئه وهى پئويسته ههمه. ئهگەر تو راوچىيهكى كارامه بى و
پوژ و ههوات نهبئ، ههموويانت پيشان ددهم. من ئه و پياوهم، تيگەيشتى،
ها؟ من شوئنگيرپىكم ههر جئ پئى ئاژهل ببىنم، دوزيومه تهوه. له وهدا پسپورم
و زور باشيش له راو دهگهم. دهزانم له كوئى لان دهگرئ و له كوئى ئاو
دهخواته وه و له كوئى دهله وهري. من شهوانه هشارىك ساز دهكهم و ههر
له هه وهلئى ئىواره وه ههتا به يانى له بو سهدا ده مينمه وه. مانه وه و خهوتن له
مالئى چ كهلكى ههيه؟ مهگين پياو له مالئى گيانى داگرئ و له پهستا شهراپ
بخواته وه. له ماله وه ژنان ههرا و ههنگه مه ساز دهكهن و مندالان به قيزه قيز
ميشكى سهرى پياو دهبن. به لام له وئ، تاريكوپوونى ئىوارئ دهچيه
بو سه وه و شوئنىكى باش هه لده بژيرئ، چهند بالنده راو دهكهى و ئه و كاته
وهك راوچىيهكى باش و كارامه له جئى خوئ جووله ناكهى و له بو سهدا
ده مينيه وه. تو دهزانى شهوانى دارستان چهنده خو شه. چاو له ئاسمان
دهكهى، له رووى گه رانى ئه ستيره كانه وه تيدهگهى چهندهى شهو تپه پيوه و
چهندهى ماوه. چاوئىك له دهو روبه رى خوئ دهكهى؛ دارهكان دهجوولئنه وه،
ههروا مراقيب ده مينيه وه، له ناكاو گوئت له خشپه يهك دهبئ، بوئ
دهردهكه وئ به راز دهيه وئ هيرشت بو بئتنئ. له لاي سه ره وه دهنگىك

دەبىستى، وا دياره به چكه هه لۆكان سىرپه يان دى و له لاي گونده وه دهنگى
 كه له شير و قاز دىته گوى. ئه گهر دهنگى قاز بىت، هيشتا نيوه شه و نه بووه.
 من به باشى له هه موو ئه وانه تىده گهم. كتوپر له شويى ئىكه وه ته قهى ته قهى
 دى. تو دهست دهكهى به بير كردنه وه. تو له خوٽ دهپرسى: كى ته قهى
 كرد؟ كازاخىك بووه وهك من، كه بۆسهى بۆ ئازهللىك ناوته وه؟ نيچيره كه
 پىكراوه و كه وتوووه يان بريندار بووه و به له سهى نيو دارستانه كه بووه و
 له وى خويى له بهر دهروا. من ئه و جوړه راوهم پى خوش نيه! نا، كه يفى
 پى ناكهم! ئه وه چ فايده يه كى هه يه پياو نيچيره كه خه سار بكا؟ گه مژه، گه مژه!
 يان گه و جانه بير دهكه يته وه و له دلى خوٽدا ده لى: يه كىك له ئه بره كه كان
 كازاخىكى كوشتوووه. ئه و بير و خه يالانه مېشكت داده گرى. جارىك من له
 قه راغ چۆمه كه دانىشتبووم، دىتم لانكه يهك به سه ر ئاوه كه وه يه. زور
 لانكه يه كى باش بوو، ته نيا يه كىك له كه مه كانى شكابوو. خه يال هه لى گرتم:
 بللى ئه م بيشكه يه هى كى بى؟ شكى تىدا نيه ئه م سه ربازه نه گبه تىيانه ي
 ئيوه كه هاتوون بۆ گونده كه، ژنانى چىچىنيان رڤاندى و يه كىك له و درنده
 كۆرپه يه كى كوشتبى. لاقى مندا له كهى گرتبى و به توندى كىشابىتى به
 ديواردا! پاشان بيشكه كهى به دم ئاودا دابى. ئاكارى ئه وان هه روايه! ئاخ،
 ئه و دلر قانه له مروڤايه تى به دوورن! ئه م بير و خه يالانه له مېشكدا
 شه پۆليان دى و له ناخه وه هه لده قىچام. من پىم وايه ئه وان ئه و لانكه يان به
 ئاودا دابوو، ژنانيان به قژ راكىشاوته دهرى و ئاوريان له ماله كه به رداوه و
 جىگىت خوشى دهستى داوته ته قهنگ و هاتوو بۆ تالان و برۆى ئىمه. تو
 هه روا له بۆسه دا دانىشتووى و بير دهكه يته وه، به لام كاتىك دهنگىك
 دهبىستى، بوٽ دهرد دهكه وى روه يهك به نيو لىرپه واره كه دا تىده په رن و تو
 دلت دهكه وى ته كوته كوت. ئيوه له به رخۆتانه وه ده لى: ئازله
 خوشه وىسته كان، وهرنه پىشى! ئازله كان كه وتوونه هاسكه هاسك. توش
 هه روا له سه ر زهوى خوٽ راكىشاوه و له جىى خوٽ نابزووى، دلت
 كه وتۆته كوته كوت و به توندى لىده دا. به هارى رابردوو، روه يهك وهك

هه‌وریکی رهش کتوپر په‌یدا بوون. من گوتم: «به ناوی خودا و کوږ و رۆحی پیروژ» و ده‌مویست قامک بنیم به په‌لایتکه‌دا که له پر دایکه‌به‌راز به کووده‌له‌کانی گوت: «وهی رۆ، بیچووله‌کانم، بنیاده‌میگ لیږه خوی مه‌لاس داوه!» له ناکاو هه‌موویان به‌رهو نیو داره‌کان تییان ته‌قاند. منیش به خه‌یالی خوم پیم وابوو ته‌واوی ئه‌و په‌وه‌یه راو ده‌که‌م.

ئولینین گوتی: «دایکه‌به‌رازه‌که چۆن به کووده‌له‌کانی گوت بنیاده‌میگ لیږه‌یه؟»

- تۆ چۆن بیر ده‌که‌یه‌وه؟ پیت وایه ئه‌و ئازده‌له ئه‌قلی نییه؟ نا، ئه‌و زۆر له مرووف وریاتره، له‌خوږا پتی ده‌لین به‌راز. ئه‌و هه‌موو شتیک تیده‌گا. بۆ وینه بروانه: مروفتیک شوین به‌رازیگ ده‌که‌وئ و جیگا پیکه‌ی بۆ نادوزریته‌وه و هیچ نابینی، به‌لام به‌راز که به شوین تودا بی، له‌پیه‌وه بونی تۆ ده‌بیستی و خودا‌حافیز! که‌وايه به‌رازیش ئه‌قلی هه‌یه. چونکه تۆ بونی خوت نابیسی، به‌لام ئه‌و هه‌ستی پیده‌کا. ته‌نیا جیا‌وازییه‌که له‌وه‌دایه: تۆ ده‌ته‌وئ ئه‌و بکووژی به‌لام ئه‌و ده‌یه‌ه‌وئ گیانی خوی رزگار بکا و له نیو ئه‌و دارستانه‌دا بژی. تۆ بیروږای خوت هه‌یه و ئه‌و بیروږای خوی. ئه‌و به‌رازه، به‌لام له‌گه‌ل تۆ به‌رامبه‌ره. ئه‌ویش خولقاوی ده‌ستی خودایه. ئاخ ئارام به! مرووف چه‌نده گه‌مژه‌یه! - پیره‌پیاو چه‌ندجار دووپاتی کرده‌وه - گه‌مژه، گه‌مژه! پاشان سه‌ری به‌خوزدا گرت و بیر و خه‌یال هه‌لیگرت.

ئولینین وه‌ک پیره‌پیاو خه‌یال هه‌لیگرت. ده‌ستی له‌دواوه هه‌لیکا و له پلیکانه‌کان هاته‌ خواری و بی ئه‌وه‌ی زمانی بگه‌رئ له‌حه‌وشه‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌پیاسه‌کردن. کاتیک گه‌رایه‌وه بۆ لای ئه‌و، ئیرووشکا سه‌ری هه‌لب‌ری و چاوی له‌و په‌پوولانه‌به‌ری که‌وا به‌سه‌ر شۆله‌ی مۆمه‌که‌دا ده‌خولانه‌وه و ده‌که‌وتن به‌سه‌ریدا و گوتی: «گه‌مژ! گه‌مژه! ده‌چی بۆ کوئ؟ ئاخ! گه‌مژه! گه‌مژه!»

پاشان هه‌ستا و به‌قامکه‌ ئه‌ستوور و زه‌ره‌کانی په‌پووله‌کانی دوور ده‌خسته‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌ول‌ی ده‌دا به‌قامکه‌ گه‌وره‌کانی بال‌ی

په پووله کان بگرې و له په نجره که وه فرتيان داته دهرې، به دهنګي مېهره بان و ټيکه له به ناموژگار بيه وه گوټي: «بيچاره ي گه مژه! خوټ بو ئاور تي به رده ده ي. تو دته هوئ بمرې و من دلم پيت دسووتې.»

ئيرووشکا ماو هيه کي زور به م شيو هيه چه نه وهرې کرد و شه رابي خوار دوه و باسي هه موو شتي کي کرد. ئولنين به دريژايي و پانايي هه وشه که دا ده هات و ده چوو. له ناکاو سرته سرتيک له پشت دهر گاي گه وره که وه تووشي سه رسوورماني کرد. ئولنين به زحمه ت هه ناسه ي له سينگيدا کو کرده وه، قاقاي پيکه نيني ژنيک، دهنګي پياويک و شه قه ي ماچيکي بيست. له گه ل نه وه ي گياوگرزي ته رکي هه وشه که ي پيشيل ده کرد، کشايه وه بو نه و به رهي ديکه ي هه وشه که، به لام دواي تاويک دهنګه که له هه وشه وه هات. کازاخنيک به چه رکساي توخه وه، که مه نگوله ي سپي به کلاوه که يه وه بوو (نه و که سه لووکاشکا بوو)، به سه ر ته يمانه که دا وه سه ر که وت، هه ر له و کاته دا ژنيکي بالا به رز که له چه که يه کي سپي به سه ردا دابوو به به رده مي ئولنيندا تي به ري. به خه ياليدا هات که شيو ه ي به ري دا رويشتني ماريانکا و ترپه ي هه نگاوي نه وه به گوئي ئولنيندا ده چرپيني: «نه تو له گه ل من و نه من له گه ل تو، هيچکام پيکه وه خالي ويکچوونمان نييه.» ئولنين هه تا سه ر پليکانه کان چاوي تي بري و ته نانه ت له په نجره که وه ديتي که له چه که ي له سه ري کرده وه و له سه ر نه سه که مليک دانيسشت. له ناکاو هه ستي کي پر له داهي زران و ته نيابي، ئاوات و هيوايه کي ناديار و ئيره يي به پياويکي به رپيوار، خو ي له ر وچ و گياني ئالاند.

دوايين ترووسکه ي چراي مالان له گونده که کوژابوونه وه. گوند، له ژير خيوه تي بيده نگيدا بوو. به رازه ميوه کان و تارمايي سپي ئازده لکان له نيو گه وره کاند و سه رباني مالان و سپيداره به رزه کان، ده تگوت هه موويان خه ويکي قورس دا يگرتوون. ته نيا قي ره قي ري بو قه کان بو ساتيک نه ده برياه وه و له ر وخي دوور ده هستي چومه که وه، ده هاته گوئ. له لاي ر وژه لات ه وه مه ودای نيوان نه ستيره کان زور ده بوو و هه موويان له باوه شي گزنگيکدا که

سات له دواى سات پرووناكتر ده‌بؤوه خه‌رىك بوون بزر ده‌بوون. له ژوورسه‌رى ئولنين و ئيرووشكا ئه‌ستيره‌كان زياتر خزابوونه پال يه‌ك و پرسريوه‌تر ده‌هاتنه به‌رچاو. پيره‌پياو سه‌رى كردبووه سه‌ر باسكى و وه‌نوزى دهدا. كه‌له‌شيريك له‌ حه‌وشه‌ى پرووبه‌پروويانه‌وه خويندى. ئولنين، نوقمى بير و خه‌يال، به‌ نيو حه‌وشه‌كه‌دا پياسه‌ى ده‌كرد. ده‌نگى ئاوازيك كه‌ له‌ چهند زار ده‌هاته ده‌رى هاته گوئى. چووه لاي ته‌يمانكه‌ و گوئى شل كرد. ده‌نگى لاوانى كازاخ به‌ شيويه‌كى دل‌بزوئن تيكه‌ل ده‌بوون و به‌ هوئى وزه‌ى خويانه‌وه ده‌تگوت ده‌نگيكي به‌هيزه‌ و له‌ گه‌روويه‌كى زولاله‌وه ديته ده‌رى. پيره‌پياو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى چاوى هه‌لينا گوتى: «ده‌زانى كينه‌ گورانى ده‌لى؟ ئه‌وه‌ لووكاشكاى جيجيته. ئه‌و چيچينيكي كوشتووه و ئيستا زور دلخوشه. ئاخه‌ر بلئ بؤچى دلخوشى؟ بئ‌شعوورا! بئ‌شعوورى گه‌مژه‌!»

ئولنين پرسى: «تۆ، تۆش تا ئيستا كه‌ست كوشتووه؟»

پيره‌پياو ده‌نگى هه‌لبه‌رى: «لاپره‌سه‌ن! ئه‌وه‌ پرسياره‌ ليم‌ ده‌كه‌ى؟ ئه‌وه‌ قسه‌يه‌ك نيه‌ به‌كرئ وه‌لامى بده‌يته‌وه. له‌نيوبردنئ ژيانى مروفتيك هه‌روا كارىكى ئاسان نيه‌. ئاخ، نا! خوداحافيز مامه‌ گيان، من ئيتر زورم شه‌راب خواردوته‌وه و مې بووم.»

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى له‌ جئى خوى هه‌لده‌ستا گوتى: «سبه‌ينئ ده‌چين بؤ راو؟»
- هه‌ميشه‌ وه‌ره‌.

- وريا به‌. زووتر له‌ خه‌و هه‌ستى دهنه‌ جه‌ريمه‌ ده‌كرئى.

ئولنين وه‌لامى دايه‌وه‌: «مه‌ترسه‌، من له‌ تۆ زووتر هه‌لده‌ستم.»

پيره‌پياو رويشت. گورانىيه‌كه‌ بيده‌نگ بوو. ترپه‌ى پنيه‌ك كه‌ ئاهه‌نگيكي دل‌بزوئنئ هه‌بوو هاته گوئى. دواى تاويك گورانى سه‌ره‌له‌نوئ له‌و بيده‌نگيه‌دا بوو به‌ زايه‌له‌، به‌لام ئه‌م جاره‌يان دوورتر بوو و ده‌نگى گري ئيرووشكاش له‌گه‌لياندا بوو. ئولنين هه‌ناسه‌يه‌كى هه‌لكيشا و له‌ دلى خويده‌ گوتى: «چ خه‌لكيكن، چ ژيانىكى باشيان هه‌يه‌!» پاشان گه‌رايه‌وه بؤ نيو ژووره‌كه‌ى.

شازدە

مامە ئىرووشكا كازاخىكى پىر و خانەنشىن و بىۋەپپاۋ بوو. بىست سال لەمەوبەر ژنەكەي چووبوۋە رىزى گروپى ئۆرتۇدۇكسەكان و بەجىي ھىشتىبوو و شوۋى بە ئاجوودانىكى پروسى كىردىبوو؛ ئىرووشكا عەۋلادى نەبوو. كاتىك دەيگوت كە سەردەمى لاۋى تاقانە گەنجى گوندەكە بوۋە، لە راستىدا شاتوشووت نەبوو. تەۋاۋى چەكدارانى لىۋاكەيان ئازايەتى و نەبەزىي رابردوۋى ئەۋيان لە بىر مابوۋ. ويژدانى ئەۋ بەرپىرسى چەندىن قەتلى بوو، لە چىچىنەكانىش و پروسەكانىش. ماۋەيەك لە كويستانەكان ژىابوۋ، لە لاۋى پروسەكان بە تاۋانى دىزى كىردى دوو جاز زىندانى كىرابوۋ. زۆربەي ژيانى خەرىكى راۋ بوو و لە لىپەرۋارەكەدا رايىۋاردىبوو؛ ئەۋ لە كاتى راۋ و لە نىۋ دارستانەكەدا چەندىن پوژ بە لەتەنانىك قىياتى كىردىبوو و خواردنەۋەي تەنيا ئاۋى سارد بوۋىبوو. بەلام بە پىچەۋانە لە ئىستانىستا لە ئىۋارەۋە ھەتا بەيانى بە عىش و نۆش پايدەبۈرد. كاتىك كە لە لاۋى ئۆلىنىن گەرايەۋە، ماۋەيى دوو كاتژمىر خەۋت؛ پاشان بەر لە ھەلاتنى خۆر ماۋەيەك لە نىۋ جىگاگەيدا مايەۋە و كەۋتە بىرى ئەۋ كەسەي كە شەۋى ناسىبوۋى و لە ھەموو بارىكەۋە ۋەردى كىردەۋە. ساكارىيەكەي ئۆلىنىنى زۆر بە دل بوو، (ساكارى، بەۋ مانايەي كە بەرگرىي لە شەراب خواردنەۋەي نەكىردىبوو). كەسايەتتى ئۆلىنىنىش كەۋتبوۋە بەر دللى. لە خۆي پىرسى: "بۆچى ھەموو پروسەكان ساكار و ساماندارن؟ بۆچى لەگەل ئەۋەدا ھەمويان خويندەۋارن، كەچى ھىچكام زىرەك نىن و ھىچ تىئاگەن؟" لە خەيالى خۇيدا ھەموو ئەمانى ۋەرد كىردەۋە و ھەروەھا ئەۋەي دەيتۋانى لە ئۆلىنىنى ھەلگىرنى لەبەرخۇيەۋە لىكى دايەۋە. مالاكەي مامە ئىرووشكا گەۋرە و قەدىمى بوو، بەلام نەبوۋنى ژن لە مالاكەيدا بە باشى ھەست پىدەكرا. سەرەراي ئەۋەي

کازاخەکان زۆر گرنگی بە پاکوخواوینی دەدەن، ئەم ماله زۆر پیس و شپړیو بوو. لە سەر میزیک زیوونیککی خویناوی و لەتیک کولێرەناسکە و لە سووچیککی ژوورەکە قشقەرەپەکی چکۆلەیی پەرپو داملادراوی لەتوکوت کراو داندراوو کە بۆ چیشتهی هەلۆ ئامادەیی کردبوو. لە سەر ئەسکەملیک جووتی جزمە، تەنگیک، خەنجەرک، کۆلەپشتییەک، چەند کوت جلوبەرگی تەر و چەند مەشغەل لە سەر یەک کەلەکە کرابوون. لە سووچیککی تر کووپەیکە ئاوی پیس و بۆگەن و چەند جووت پێلاوی تر داندراوو؛ هەر لەوئێرە رابیتەیک و تەپکەیک وەبەرچاو دەکەوت. لە چەقی ژوورەکە تۆرک و چەند کۆتر و سوپسکەیی کۆژراو کەوتبوون، لە دەوری میزەکەش جووژەلەیک کە پەتیک لە لاقی گریدراوو و سەرەکەیی تری بە پێچکەیی میزەکەو بەستراوو بە دەوری خۆیدا هەلەسووڕا و جروو کەجرووکی ژوورەکەیی داگرتبوو. لە سەر وەجاخە کۆژاوەکە قابله‌مەیک پەر لە تراوکی شیرین وەبەرچاو دەکەوت. لە سەر تاقەیک هەلۆیک دەقیژاند و هەلۆی دەدا خۆی لەو بەندە رزگار بکات کە لە لاقی گریدراوو، بازیکی چاوزیتیش بێدەنگ لە سووچیک راولەستابوو و بە لاچاوێک لە جووژەلە مریشکەکی دەروانی و هەر جارەیی سەری بە لایەکا خوار دەکرده‌وه. مامە ئیرووشکا لە سەر چرپایەکی نەوی کە لە نیوان دیوار و وەجاخەکا هەلکەوتبوو، بە کراسیکەو لە سەر پشت راکشابوو. پووزی لاقە بەهیزەکی بە لیواری وەجاخەکاو نابوو و بە قامکە خەریتەکانی توخی دەستی لێدەکرده‌وه کە چرپووک و دەندووکی تیژی بازەکە برینداری کردبوو، چونکە ئەو بازەکی بەبێ دەستەوانە کەوی دەکرد. نیو ژوورەکە و بەتایبەت لە دەوری پیرەپیاو، بۆنیککی توند و تیکەل هەواکەیی قورس کردبوو و ئەو بۆنە هەمیشە لەگەڵ پیرەپیاو بوو بەلام ئەوەندە ناخۆش نەبوو کە جازپەر بی. لەو کاتەدا دەنگیک گوتی: «ئۆئیدە - ما، (یانی: لە مائی؟)»

دەنگەکە لە پەنجەرەکاو هات و لە ژوورەکا دەنگی دایەو، ئیرووشکا لەرێو تیکەیش دەنگی لووکاشکای دراوسێتەتی. پیرەپیاو دەنگی هەلێنا:

«ئۆئىدە، ئۆئىدە! بەللى وەرە ژوورى. ھارپى بەرپىزەكەم، لووكاشكا مارک چ كارىكت بە مامەيە؟ دتەوى بچى بۇ پاسگا؟»
بازەكە بە دەنگى بەرز و گرى خاوەنەكەى بالى لىك دەدا و بەنەكەى لاقى كىشا.

پىرەپىياو لووكاشكاى خۇشەدەوىست و سەرەپاى ئەو سووكايەتییەى لە لایەن بەرەى گەنجانى كازاخووە پىى دەكرا، بەلام لووكاشكاى بەرى لەو گەنجانە دەزانى و بە چاوىكى پر لە پىزەووە لىى دەروانى. جگە لەوەش لووكاشكا و دايكى وەكوو جىرانىكى دلسۆز زۆر جار شەراب و چىشت و خواردنى جۆراوجۆريان بۇ دەبرد و پىيان لى نەدەبرى. مامە ئىرووشكا كە لە تەواوى ماوەى ژياندا مرقىكى رۆحسووك و مېھرەبان بوو، بەردەوام ھەستەكانى خوى بەم شىوہە لىك دەدايەوہ: «دەى چاكە بە ھەردوو لا دەكرى و دەستىك بە تەنیا تەقەى نايە؛ ئەوان بەشى خۇيان مال و سامانىان ھەيە. من نىچىر و گوشتى راو بۇ ئەوان دەنیرم، ئەوانىش منيان لە بىر ناچى. ئەمجارەيان، ئەوان گوشتى سوورەوہكراو و نانەناسكەم بۇ دەنیرن.»

پىرەپىياو گوتى: «سلاو مارك! زۆر خۇشالم بە بىنیت.»
پاشان بە تەكانىكى خىرا لاقى روتى بە لىوارى تەختەكەدا شۆر كەردەوہ و بازى دا خوارى و دوو ھەنگاو بە نىو ژوورەكەدا رۆيشت. چاوىكى لە لاقە خواروخىچەكانى خوى كرد و دای لە قاقای پىكەنن، پاژنەى لاقى دوو سى جار كوتا بە تەركى ژوورەكەدا و ھەنگاوىكى دىكەى ھەلپنايەوہ، بە بزەيەكەوہ لە لووكاشكاى پرسى: «پىت چۆنە؟ خو خراپ نىيە؟»
لووكاشكا ھىندە پىكەنى لەوانەبوو ژان بكا. پاشان پىرەپىياو گوتىشى:
«دەى تۆ دەچى بۇ پاسگا؟»

- من ئەو شەرابەى بەلنم پىدابووى، بۆم ھىناوى.
پىرەپىياو گوتى: «مەسىح ئاگادارت بى!» پاشان چامبارى^{۳۴} و بەشمىتەكەى كە بە سەر زەويدا دەكىشرا، ھەلگىرت و لە خوى پىچا.

۳۴ چامبارى: پانتۆلى فش و دەلینگزل

پشتینه‌که‌ی له نیوقه‌دی توند کرد، به په‌رداخیکی شکاو ئاوی به دهستی خۆیدا کرد و به چامباریه‌کی کۆنه دهستی وشک کرده‌وه، به له‌ته شانیه‌که ریشی داهینا و راست له به‌رده‌می لووکاشکا راهه‌ستا و گوتی: «ئاماده‌م!»

لووکاشکا په‌رداخیکی هه‌لگرت، وشکی کرده‌وه و پری کرد له شه‌پاب، له سه‌ر کورسییه‌ک دانیشته و په‌رداخه‌که‌ی له به‌رده‌می مامه ئیرووشکا راگرت. مامه ئیرووشکا به شیوه‌یه‌کی پرشکۆ و ریزدارانه له لووکاشکای وهرگرت و گوتی: «به خۆشیت! سپاس بۆ باوک و کوپ و پۆحی پیروژ! هیوادارم کامه‌ران بی و به ئاواتی دلت بگه‌ی و خاچه‌که‌ی مه‌سیح سایه‌ی سه‌رت بی.»

لووکاشکایش به‌و شیوه‌یه دوعایه‌کی خویند و پیکیک شه‌پابی هه‌لدا و په‌رداخه‌که‌ی له سه‌ر میزه‌که دانا. پیره‌پیاو هه‌ستا بریکی ماسیی سویرکراو هینا، له سه‌ر که‌رکه‌روکه‌ی ده‌رگا‌که‌ی دانا و به داریک هیندیکی کوتا هه‌تا نه‌رم بۆوه، پاشان به دهسته زبر و قه‌له‌شیوه‌کانی خستیه سه‌ر تاقه ده‌ورییه‌کی شین که له ماله‌که‌یدا بوو، فه‌رمووی له لووکاشکا کرد و به شیوه‌یه‌کی لووت به‌رزانه گوتی: «من هه‌موو شتیکم هه‌یه، ته‌نانه‌ت هه‌موو جو‌ری هۆردوو‌فر^{٣٥}، شوکر بۆ خودا.» پاشان پرسیی: «ده‌ی مۆسو‌ف خه‌ریکی چیه‌؟»

لووکاشکا بۆی باس کرد که چۆن ملازم تفه‌نگه‌که‌ی له چنگ ده‌ره‌یناوه و ئیستا لووکاشکا ده‌یویست بیروپای مامه ئیرووشکا له‌و باره‌یه‌وه بزانی. پیره‌پیاو گوتی: «بۆ تفه‌نگیک کیشه‌ی له‌گه‌ل ساز مه‌که. ئه‌گه‌ر تفه‌نگه‌که نه‌ده‌ی به‌ ئه‌و، نابێ به‌ هیوای پاداش بی.»

- پاداش؟ مه‌گین کا‌زاخیک که هیشتا خزمه‌تی سوارکاری ئه‌نجام نه‌داوه پاداشی پیده‌ده‌ن؟ خۆشت ده‌زانی تفه‌نگ ئه‌مرۆ نرخیکی باشی هه‌یه. تفه‌نگیکی باش به‌ هه‌شتا سه‌که ده‌ستاوه‌ست ده‌کا.

٣٥ ئۆردوو‌فر: Hors- doevre وشه‌یه‌کی فه‌ره‌نسییه یانی خواردنیک ئیشتیاب‌زوین که به‌ر له خواردنی سه‌ره‌کی ده‌یخۆن. به‌ره‌چیشته.

— هه‌یه‌وو، له‌وه گه‌رئ! من جاريکیان له‌گه‌ل که‌سیکی یووزباشی به‌شه‌ره‌هاتم. ده‌یویست ئه‌سپه‌که‌م لی بستینی و ده‌یگوت ئه‌سپه‌که‌تم بده‌یه، منیش نیشانه‌ی ملازمیت بۆ وه‌رده‌گرم. من ئه‌سپه‌که‌م پی نه‌دا، بۆیه هیچم وه‌گیر نه‌که‌وت.

— به‌لام من چارم چییه؟ من ده‌بی ئه‌سپیک بکرم و ئه‌و جو‌ره‌ی بیستومه ئه‌سپ له‌وبه‌ری رووباره‌که له‌په‌نجا سکه که‌متر نییه و دایکم هیشتا شه‌را به‌که‌ی خۆی نه‌فرۆشتوه.

پیره‌پیاو گوتی: «ئیمه‌ومانان، وه‌ک ئیوه ئه‌رکمان له‌سه‌ر شان نه‌بوو. کاتیکی مامه ئیرووشکا له‌ته‌مه‌نی تۆدا بوو، هه‌میشه‌چهند ئه‌سپی تابونی له‌نۆقانییه‌کان ده‌دزی و له‌چۆمی ته‌ره‌کی ده‌په‌راندنه‌وه. هیندی جاریش ئه‌سپیکی باشمان به‌بتلیک ئاره‌ق یان بۆرکایه‌ک^{۳۶} ده‌گو‌رییه‌وه.»

لووکاشکا لیی پرسی: «بۆ ئه‌وه‌نده هه‌رزان؟»

پیره‌پیاو به‌سووکایه‌تییه‌وه گوتی: «گه‌مژه، مارکی گه‌مژه! هیچ کاریکی دیکه‌مان پی نه‌ده‌کرا، کاتیکی پیاو شتیکی ده‌دزی بۆ ئه‌وه‌یه ئیتر پ‌ژدی و نینوک وشکی وه‌لانی. ئیوه حه‌تمه‌ن هیچ کات نه‌تان‌دیوه که‌چۆن په‌وه به‌تالان ده‌به‌ن؟ وا دیاره هیچ قسه‌یه‌کت بۆ گوتن نییه.

— جا چت عه‌رز که‌م، مامه گیان؟ هه‌لبه‌ت ئیمه وه‌ک ئه‌و پیاوانه‌مان پی ناکرئ.

پیره‌پیاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی گه‌لته‌ی له‌گه‌ل کازاخ‌ی لاو ده‌کرد، گوتی: «بی شعور، بی شعور! وه‌ک ئه‌و پیاوانه‌تان پی ناکرئ! جا دیاره کاتیکی له‌ته‌مه‌نی تۆدا بووم وه‌ک ئیوه کازاخ‌یکی خو‌یری نه‌بووم.»

لووکاشکا گوتی: «که‌وايه ئیوه چۆن بوون؟»

پیره‌پیاو به‌نیشانه‌ی سووکایه‌تی سه‌ری راوه‌شاند و گوتی: «مامه ئیرووشکا له‌ده‌ست هیچ شتیکی سکالای نه‌ده‌کرد و هه‌ر بۆیه‌ش ته‌واوی چی‌چینه‌کان له‌گه‌لم هاو‌پی بوون. هه‌رکاتیکی یه‌کیک له‌وان بیت بۆ لام، له‌پ‌یوه

۳۶ بۆرکا: قاپووتیکه له‌به‌رگن دروست ده‌کرئ و تاییه‌تی کازاخ‌ه‌کانه.

به قودكا ميوانداريي لى دهكەم و به شيويهكى دلسوزانه هەلسوكەوتى لهگەل دهكەم، هيندهى دەرخوارد ددهم هەتا سەرخۆش دەبى. له لای خۆم دهیخەوینم و پاشان منیش دەچم دەبەمە میوانى ئەو و دیارى و پیشكەشى بۆ دەبەم. بەلێ زوو پیاوان بەو شیویه پەفتاریان دەکرد، نه وهك ئیستا. پاشان پیرهپیاو هەروا به لهبزیكى پرسووکایهتییهوه لهگەل ئەوهى لاسایى تووترووکاندنى کازاخەکانى دەکردهوه، درێژەى به قسەکانى دا و گوتى: بهلام ئیستا، گەورەترین رابواردن ئەمەیه که تۆى گولەبەرۆژە بترووکینن و تیخولەکەشى ئاوا به دەم فرێ ددهن.»

لووکاشکا گوتى: «دەزانم وایه!»

— ئەگەر تۆ دتههوى کازاخ بى، جیگیت به، نه ژنانیلهیهكى خویرى و تووترووکین. کەسیكى تووترووکین ئەسپى خۆى دەکړى و پارەکهى دەدات و ئاژەلەکه لهگەل خۆیدا دینیتەوه.

هەردووکیان ماوهیهک بیدەنگ بوون.

— له راستیدا، مامه، مانەوه له گوند یان له پاسگا زۆر ناخۆش و جارزکەرە. پیاو بچى بۆ کوێ توزیک سەیران بکا و رایبویرى؟ خەلکى شەرمەون بوون. بۆ وینه چاو له ناسایر بکه. پۆژى رابردوو، ئیمه له ئائول بووین؛ قیریخان پیشنبارى کرد بچین بۆ لای نووقانییهکان بۆ هینانى ئەسپ؛ بهلام هیچکەس رێى دانەگرت. به تەنیا چیت پیدەکړى؟

— دەى مامه گیان تۆ چۆنى بۆ دەچى؟ پیت وایه من له کار کەوتووم! هیشتا هەروا بهگورم! ئەسپیکم پى بدە بزانه چۆن له چاوترووکانىکدا خۆم دهگەینمه لای نووقانییهکان.

— بۆ لهخۆرا قسەى زیادى بکهین؟ پیم بلێ بزانه چۆن لهگەل قیریخان هەلسوکەوت بکه؟ ئەو دەلێ: تەنیا ئەسپیک هەتا نزیک تەرەک بینه و لهوئ ئیتر ئەگەر رەوهیهکیش بى، من جیگات بۆ دابین دهکەم. بهلام ئەو قیریخانه سیخورێكى زیرەکه، دەکړى پیاو برۆای پى بکا؟

- به‌لئ، ده‌کړئ بړوا به قسه‌کانی بکه‌ی. بڼه‌ماله‌که‌ی هه‌موویان که‌سانیکي باشن. باوکی هاورپی وه‌فاداری من بوو. تۆ ته‌نیا گوئ له من بگره. من هیچکات بۆ رینگای خراب ئاموژگاریت ناکهم، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی لیئ د‌لنیا بی، سویندی بده؛ ئه‌گه‌ر ویستت بۆ جیگایه‌ک له‌گه‌لی بچی، هه‌میشه ده‌مانچه‌یه‌کی ئاماده له‌گیرفانت بڼی، به‌تایبه‌ت کاتی به‌ش کردنی ئه‌سپه‌کان. جاریکیان چیچینیک خه‌ریک بوو من بکووژئ و پروداوه‌که‌ش به‌م شیوه‌یه بوو: من بۆ ئه‌سپیک داوای ده‌سکه‌م لی ده‌کرد. ئه‌ویش نه‌یده‌ویست بیدا و لیښم وه‌ته‌ماح که‌وت. باوه‌ر و متمانه شتیکی باشه، به‌لام قه‌ت به‌بی تفه‌نگه‌که‌ت مه‌خه‌وه.

لووکاشکا به‌وردی گوپی بۆ پیره‌پیاو گرتبوو و دوا‌ی تاوئ بیده‌نگی گوتی: «مامه، راستم پی بلی! من پیم وایه تۆ ته‌له‌سمیکت پییه که‌هه‌موو کاریکت بۆ جیبه‌جی ده‌کات.

- ته‌له‌سم؟ نا، به‌لام باشه، من فی‌رت ده‌که‌م. تۆ کو‌رپیکي باشی و مامی خو‌ت له‌بیر ناکه‌ی. ئیستا فی‌رت بکه‌م یان نا؟
- به‌لئ مامه‌گیان، فی‌رم بکه‌.

- ره‌ققه^{۳۷} ده‌زانی چییه؟ ئه‌وه‌ بزانه! ره‌ققه‌ شه‌یتانی راسته‌قینه‌یه.
- به‌لئ وایه.

- چاکه، بچۆ کونه‌که‌ی هه‌لکو‌له و له‌ده‌ورانده‌وری کونه‌که‌ی تو‌ر دابڼی، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانی لی‌وه‌ی تیپه‌رئ، ئه‌و دیته‌وه که‌ئوه‌ ده‌بینی ده‌ست ده‌کا به‌گه‌ران و دوا‌ی سو‌ورانده‌ویه‌کی زو‌ر خیرا ده‌گه‌ریته‌وه: ئه‌و ته‌له‌سمی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا داخراوه‌کان ده‌دو‌زیته‌وه و له‌گه‌ل خویدا ده‌یه‌ینی و تو‌ره‌که‌ی پی کون ده‌کا و ده‌چیته‌ ژو‌وری. تۆ سبه‌ینی به‌یانی وه‌ره‌وه بۆ لای کونه‌که‌ی و چا‌وی لی بکه‌. ئه‌و جیگایه‌ی تو‌ره‌که که‌د‌راندوویه، ته‌له‌سمه‌که‌یه. هه‌لیگره و بۆ هه‌رکوئ چو‌وی، له‌گه‌ل خو‌تدا بیبه. ئیتر بۆ تۆ

۳۷ ره‌ققه: کیسه‌لی ناو ئاو

هیچ قوفل و بهر به سستیک مانای نابی و هه موو دەرگا داخراوه کان له
به رده متدا ده که ونه سهر پشت.

- مامه پیم بلی، تو خوت ئه و کارهت تاقی کردۆته وه؟

- تاقیم کردۆته وه؟ نا، تاقیم نه کردۆته وه، به لام که سانیکى زۆر باش
ئوه یان پی گوتووم و من له گویم گرتوو. من ته نیا جادوو یه که هه مه
ئوه یه هه رکاتیک سواری ئه سپ ده بم، دۆعای «سلاو له ئیوه» ده خوینم و
تا ئیستا هیچ کهس ئازاری پی نه گه یاندووم.

- دۆعای «سلاو له ئیوه» چیه مامه گیان؟

- چۆن ئه وه نازانی! ئاخ! ئه وه ش گهنجی ئه مرۆ! دۆعا که ئه مه یه، جا گوئ

له مامی خوت بگره، من ده خوینم و توش به دواى مندا دووپاتی بکه وه:

«سلاو له ئیوه ئه ی دانیشتوانی سه هیون

ئه مه شای تویه.

ئیمه سواری ئه سپه کان ده بین.

سۆفۆنی هاوار ده کا.

زه که ریا ده وئ.

باوکی من ماندریچ!

که خۆشه ویستیت له دلایه،

که خه لکت خۆش ده وئ!»

پیره پیاو دیسان دووپاتی کرده وه: «که خۆشه ویستیت له دلایه، که

خه لکت خۆش ده وئ. ده ی، ئیستا تیگه یشتی؟ جوان و بی هه له بیخوینه وه با

گویم لی بی.»

لووکاشکا به توندی قاقای کیشا:

- هه ر بویه تا ئیستا تویان نه کوشتوو؟ له وانه یه راستیش بی.

- تو زۆر زیره ک و به هۆشی! ئه وه ی گوتم به جوانی فییری به و

بیخوینه وه، ئیتر هیچکات ئازار و زیانت پی ناگا. تو «ماندریچ» ی خوت

بخوینه و ئیتر ئاسووده و خاترجه م به. - پیره پیاو خۆشی دای له قاقای

پێکەنین. - بەلام سەبارەت بە نووقانییەکان، ئەووە لە گۆی بگرە لووکاشکا، بۆ ئەوئ مەچۆ!

- مامە، بۆ نەچم؟

- سەردەمەکە فەرقي کردووە و خەلکیش ئیتر وەک قەدیم نین، ئێوەش لە راستیدا سییەری کازاخەکانن، ئەو کاتە ئەم هەموو پووسە پڑاوەتە ئێرە، سزات دەدەن! راستت دەوئ، بیر لەو شتانه مەکەووە و وازی لی بیێنە. ئەو کارانە بۆ ئێوە نابێ! سەردەمی ئێمە، لەگەڵ گیرچیک...

پیرەپیاو دەیویست دیسان چیرۆکی دوور و درێژ دەست پی بکاتەووە کە لووکاشکا لە پەنجەرەکەووە چاوی لە دەری کرد، قسەکە ی بە مامە ئیرووشکا بری.

- مامە، خۆر بە تەواوی لە ئاسۆ وەسەر کەوتوووە. دەبی برۆم. تۆش جارجار سەریکمان لی هەلێنە.

- مەسیح ئاگادارت بی! من دەبی بچم بۆ لای ئەو کورپە ئەفسەرە. من بەلێنم پی داووە لەگەڵ خۆمدا ببەم بۆ راو. پێموایە کورپکی باشە.

حه فده

لووکاشکا له مالى مامه ئىرووشکاوه رويشته وه بۆ مالى خويان. کاتيک هاته دهرى، ته مومژيکى چر له زهويى شيidar و به ئاونگ خوساو بهرز دهبووه و تهواوى گوندهکەى داگرتبوو. ئاژهل و پهلهوهر له هه موو لايه که وه دهنگيان دههات. که له شيرەکان به تينوتاو دهيانخويند و له م سه ره وسه رى گونده که وه بۆ يه کتريان دهگيرايه وه. هه وا به ره و پووناكى دهچوو و ورده ورده خه لک له ماله کانينان دههاتته دهرى. لووکاشکا که له ماله که يان نزیک بووه، په رژينى دهورى ماله که به شه ونمى به ره به يان خوسابوو و پليکان و درگای کراوه ی ماله که ی به پوونى ديت. له هه وشه ی مالى، له نيو ته مومژدا، زرمه ی بيوریک دههات که خه ريکى شکاندى ئيزنگ بوو. لووکاشکا چوو هه وشه. دايکى له بهر کوانوو هه راوه ستابوو و ئيزنگى پيوه دهنه نا. خوشکه چکوله که ی هيشتا له پيخه فه که ی نه هاتبووه دهرى. دايکى به ميهره بانويه وه لى پرسی: «دهى، کوپم، بيستوومه شه رت کردووه؟ دويشه و له کوى بووى؟»

لووکاشکا له گهل ئه وه ی تفه نگه که ی له کالان دهرده کيشا که تاقى بکاته وه، به پيچه وانه ی ويستى خوى وه لامى دايه وه: «له گونده که.» دايکى سه رى راوه شانده.

لووکاشکا هيندى بارووتى کرده لووله ی تفه نگه که يه وه؛ له نيو ده فرىکى بارووتدا چه ند گولله ی دهره ينا و ده ستى کرد به پرکردنى فيشه ک و هه ر له و کاته دا گولله يه کى چکوله ی که په رويه کى تى پيچابوو له نيوه راستى گولله کانى دیکه دا دانا. پاشان په روى دهورى فيشه که کانى ليکردووه و دواى ئه وه ی تاقى کردنه وه کيسه که ی له جيگای خوى دانايه وه.

- دايه، من داوام کردبوو هه گبه م بۆ پينه بکه ی. کردووته؟

- ئەرئ! لالەي خوشكت دوينئ عەسر خەرىك بوو شتىكى پىنە دەکرد. تۆ دەبى بگەپىيەو ە بۆ پاسگا؟ من تۆم ەەر نەدى.

لووكاشكا لەگەل ئەو ەى بارووتى دادەگرتەو ە وەلامى دايەو ە: «بەلئ، خۆم ئامادە دەكەم و دەگەپىيەو ە. لالە لە كوئيە؟ چۆتە دەرى؟»

- ئەرئ، رەنگە چووبى بۆ كۆكردنەو ەى ئىزنگ. زۆر لە بىرى تۆدايە و دەيگوت من ئىتر براكەم نابىنمەو ە. ئەو بە دەست و دەموچاوا ئاوا ئاماژەى دەکرد، قامكەكانى لىك دەدا و پاشان لە سەر دلى خوى دادەنا و ئەم كارە: يانى من خەم دەخۆم. پىويستە بانگى بكەين؟ سەبارەت بە ئابرەكەكە ەموو شتىكى زانىو ە.

لووكاشكا گوتى: «بەلئ، بانگى بكە. من ەىندىك پىوى بەرازم ەبوو، بىيەنە دەمەوئ شمشىرەكەم چەور كەم.»

دايكى لووكاشكا چوو ە دەرى و دواى چەند ساتىك خوشكە لالەكەى لووكاشكا بە قالدەرمەكاندا ەسەرەكەوت و تەپوكوتى ساز كرد. ئەو كچە شەش سال لە لووكاشكا گەورەتر بوو. ئەگەر دەموچاوى خرى ەكوو ەموو كەپولالەكان بزۆك و پپ جوولە نەبووايە، لەگەل لووكاشكا دەتگوت سىويكن كراون بە دوو لەتەو ە. كچە كراسىكى زبرى پىنەپىنەى لە بەردا بوو؛ لاقوقولى پىخاوس و چلكن بوو و لەچكەى شىنى كۆنەى بە سەردا دابوو. شان و مل و دەستى ەك ەى پىاوان، پپ لە دەمار و ماسوولكە بوو. بە جلو بەرگ و تەواوى شتەكانىدا ديار بوو كە كارى دژوارى پىاوانەى لە ئەستۆيە. كچە باو ەشيك ئىزنگى ەىنابوو، لەبەر كوانووەكە دايئا. پاشان بە بزەيەكى پپشادىيەو ە كە چرچولۇچى خستە ەموو دەموچاوى، چوو بۆ لاي براكەى، دەستى خستە سەر شانى و بە دەست و دەموچاوا و تەواوى جەستەى ئاماژەيەكى خىراى بە براكەى كرد. براكەى لەگەل ئەو ەى سەرى دەلەقاند گوتى: «باشە، باشە، بژيى ستيقان! كارەكەت زۆر جوانە و ەموويت پىنە كردو ە. دەستت خۆش بئ! ەانئ ئەو ەش بۆ تۆ!» لووكاشكا دوو لەتكە كوليرەناسكەى لە گىرفانى دەرەيتا و داي بە خوشكەكەى.

لاله سوور هه لگهرا و له خویشانا به شیوهیهکی شیتانه قیژاندی، کولیره ناسکهکانی هه لگرت و له گه ل ئه وهی ئاماژهی به لایهکی کولیره کان ده کرد، قامکه ئه ستوردهکانی له سهر مژۆل و پرومهتی خوئی دادنه و خیراخیرا ئاماژهی ده کرد. لووکاشکا له ئاماژهکانی تیدهگه یشته و به پیکه نینه وه سهری ده له قاند. کچه به براکهی گوت: شیرینی بۆ کچه کان ببه، دهیگوت کچه کان ئه ویان خوش دهوئ و به تایبته یه کیان، واته ماریانکا، له هه موویان باشته و ئه ویش لووکاشکای خوش دهوئ. ئه و بۆ پیشان دانی ماریانکا به سهر و دهست و چاوی ئاماژهی به مالی ماریانکا ده کرد و لیوی دهجوولانده وه و سهری به هه موو باریکدا ده گیرا. بۆ ئه وهی بلئی «ئو توئی خوشدهوئ» دهستی له سهر سنگی دادنه، پاشان دهستی خوئی ماچ ده کرد و حالهتی کوژاندنه وهی شتیکی له خوئی ده گرت. دایکی چووه ژووری و که دیتی لاله سه بارهت به شتیکی ده دوئ، پیکه نی و سهری راوه شانده. کچه کولیره ناسکهکانی پیشان دایکی دا و سهرله نوئی له خویشانا قیژاندی. دایکی لووکاشکا گوتی: «من به ئولیتام گوتووه که بۆ خوازبینی ئه و ده نیرم. ئه ویش به لینی پیدام.»

لووکاشکا چاوی له دایکی کرد به لام هیچی نه گوت.

به لام، دایه گیان ده بی زووتر شه راب بفرۆشی. من پئویستم به ئه سپیکه. ژنه که دیار بوو نایه وئ کوره کهی خو له کاروباری مالی هه لقوتینی، گوتی: «کاتی خوئی بی، ده چم چلیکه کان ئاماده ده کهم. هه رکاتیکی رویشتی تووره که یه کی چکوله م له دالانه که داناوه له گه ل خۆت بیبه. ئه وه م به ئه مانهت وهرگرتووه، هه تا توربینه کهی خۆت پینه ده کهم. جارئ ئه وه له گه ل خۆت ببه بۆ پاسگا. یان ئه گهر هه زت لیوو له ساکواکه تی^{۳۸} بنی، هه رکات پئویست بوو ده رییه نه.»

لووکاشکا له وه لامی دایکیدا گوتی: «زۆر باشه، ئه گهر قیریخان له وه بری چۆمه که وه هات، پئی بلئی بی بۆ پاسگا، چونکه به م زووانه دهستم له کوئل

۳۸ ساکوا: کیسه یه کی گه وره یه کا زاخه کان له پشتی زینی قایم ده کن. پاشکو

ناکاته وه و منیش ئیشم پییه تی.» پاشان دهستی کرد به پیچانه وهی که لوپه لی پیویست.

دهی، لووکاشکا گیان! باشه ئەگەر هات دهینیرم بۆ پاسگا؛ به لام پیم بلێ دویشه و له مالی ئیانکا خهریکی رابواردن بوون؟ من شهوئ ههستام سهری ئاژده له کان بدهم دهنگیکم گوئ لیبوو، پیم وایه تو بووی گورانیته دهگوت. لووکاشکا وه لامی نه دایه وه و خوارجینه که ی له شانی کرد و له ژووره که چووه دهری؛ زیوونه که ی له خوئی پیچا، دهستی دا تفهنگه که ی و له نیو درگانه ی هه وشه که دا راوهستا و گتیکی گرت، پاشان له گهل ئه وهی درگا که ی له دوا ی خوئیه وه پیوه دا گوتی: «خودا حافیز دایه گیان! چلیکیک شه رابم به ناسایردا بۆ بنیره. به لئیم به هاوړیکانم داوه؛ ناسایر لای قاوه لئوون لیروه وه تیده په ری.»

ژنه له گهل ئه وهی له تهیمانی هه وشه که نزیک بوو بۆوه، گوتی: «مه سیح ئاگادارت بی کورپه خوشه ویسته که م! خودا ئاگادارت بی! به سه رچاو، شه رابیشته بۆ ده نیرم؛ له و کووپه یه ی هه لده گویم که تاز ه سه ره که ییم هه لپچریوه.» له گهل ئه وهی توزی به سه ر تهیمانه که دا خوئی خوار کرد بۆوه گوتیشی: «راوهسته بزانه.»

لووکاشکا راوهستا.

دهی، دویشه و لیرو خهریکی خوشگوزهرانی بووی، زۆر چاکه، گوئی مه دهیه! گهنجی و ته مه نت ئه وه ده خوازئ. به لام ئه وه بزانه تو شانس یکی گه ورته هه بوو. ئه وانه هه مووی به جی خوئی. به لام له وئ، پۆله گیان له وئ، ئاگات له خوئ بی... به تایبته ریزی فه رمانده ره که ت له چاودا بی! ئه و کاره پیویسته، شه رابه کهش به سه ر چاو. هه رکاتی فروشتم پار ه که ی داده نیم که ئه سپیکی پی بکری، خوازی نیشته بۆ ده که م.

لووکاشکا له گهل ئه وهی نیوچاوانی ویک هی نابوو وه لامی دایه وه: «باشه، باش!» کچهش بۆ ئه وهی بوونی خوئی رابگه یینی، قیزان دی. ئه و ئاماژه ی به ده ست و سه ری ده کرد. ئه و کاره یانی: «سه ری تاشراوی چیچین.» پاشان

برۆی ویک هیئا و وهک ئهوهی به تفهنگهوه سیڤه ی گرتبی، جاریکی تر
قیژاندی و دهستی کرد به لۆره لۆر و خیراخیرا سه رو دهستی دهجوولانده وه.
ئه و به و کارانه ی به لووکاشکای دهگوت که دیسان پیاویکی چیچینی بکوژی.
لووکاشکا تیگه یشت، پیکه نی و به ههنگاوی سووک له گه ل ئه وه ی تفهنگه که ی
شانی راسته و پاسته کرد، له نیو ته مومژی چری به یانیدا له چاو ون بوو.
دایکی به بیدهنگی له بهردهرگای گه وره که راوه ستا. پاشان گه رایه وه
ژووری و خوی به کاروباری ناو ماله وه سه رقāl کرد.

ههژده

لووکاشکا چوو بۆ پاسگا، مامه ئیرووشکاش له و کاته دا به فیتوو سهگهکانی خۆی بانگ کرد و له ههوشه خهلوهتییه که وه خۆی کرد به مالی ئۆلینیندا. (ئیرووشکا کاتیک دهچوو بۆ راو، ههزی نه ده کرد ژن بیته سهه ریگا که ی). ئۆلینین هیشتا له خه ودا بوو، ته نانه ت ژانۆش که تازه خه بهری بوو بۆ وه، هیشتا هه لئه ستابوو و له نیو پیخه فه کهیدا چاوی به دهو روبه ری خۆیدا ده گێرا تا کوو بزانی کاتی هه ستانه یان نا. کاتیک ئیرووشکا تفه نگ له شاندا و به جلو به رگی را وه وه چوو ه ژووری، ده رگا که ی کرده وه و دهنگی گر و زلی هه لئنا: «ئهی هاوار، زو وکه ن، راپه رن! چیچینه کان ها توون! ئیفان، سه ما وه رکه هه لکه! زوو هه سته! هه ی راسته وه نه بی، تو هیشتا له نیو نویندای! زو وکه زوو، به لئ دابی ولاتی ئیمه هه روایه. هه سته پیاوی ئازا، هه سته! کچان هه موو هه ستاون. له و په نجه ره یه وه بر وانه، چاوی لیکه یه کیان ده چی بۆ ئاو و تو هه یشتا خه وتووی!

ئۆلینین خه به ری بۆ وه و له قه ره ویله که ی ها ته خواری. به دیتنی پیره پیاو و دهنگی بۆری به و به یانییه، هه سته به شادی و هه سانه وه یه کی تایبه ت کرد و دهنگی هه لئنا: «ژانۆ، زو وکه زوو!»

- ئاوا ده ته وی بچی بۆ راو؟ خه لکی خه ریکن ناشتایی ده خۆن و تو هیشتا له خه ودا ی؟

پاشان ئۆلینین به سه گه که ی گوت: «هۆی لیام! بۆ کوئ هه لدیی؟» پاشان وه ک که سانیکی زۆر له ماله که دا بن دهنگی هه لئنا: «ئهی تفه نگه که ت کو ا؟ ئاماده ت کردو وه؟»

ئۆلینین باویشکیکی دا و گوتی: «ئهری، خه تای منه. تازه وای لیها ت، ببووره. ژانۆ، بارووت و جزدانی پار ه که م!»

پیره‌پیاو ده‌نگی هه‌لېږی: «جه‌ریمه ده‌کړی!»

ژانۆ به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «Du the' voulez vous»^{۳۹}

پیره‌پیاو ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بیخی ددانه زه‌رده‌کانی دیار بوو، ده‌نگی هه‌لینا: «تۆ له ئیمه نیی! نا‌په‌سه‌ن، تۆ وه‌ک ئیمه قسه ناکه‌ی!»

ئۆلینین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خه‌ریکی له پێ کردنی جزمه گه‌وره‌کانی بوو، به گالته‌وه گوتی: «بۆ جاری یه‌که‌م ده‌بی بمبووری.»

ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه: «قه‌یناکا چونکه یه‌که‌م جاره نۆبه‌خشت بی، به‌لام جاریکی تر ئاوا دره‌نگ له خه‌وه‌ستی، ده‌بی دۆلکه‌یه‌ک چیخیر جه‌ریمه بده‌ی. کاتیک هه‌واکه‌ی گه‌رم بکات، خۆ بزنه‌کیوی له سه‌ر تۆ راناوه‌ستی.»

ئۆلینین ئه‌وه‌ی دویشه‌وه پیره‌پیاو گوتبووی دووپاتی کرده‌وه: «ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌یشمان راوه‌ستی، له ئیمه زیره‌ک‌تره، هه‌لبه‌ت تۆ به سه‌ریدا ناسه‌پینی.»

ئیره‌وشکا که له په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوی له ده‌ری ده‌کرد، گوتی: «پیکه‌نه، سه‌ره‌تا بیکوورژ، قسه هه‌لگره بۆ دوا‌یی! ده‌ی زووکه، زووا! ئه‌ها، ئه‌وه‌ش ئاغا خه‌ریکه دی بۆ لای تۆ. چاکیش خۆی جوان کردووه، زیپوونیکێ نو‌یی له‌به‌ر کردووه، بۆ ئه‌وه‌ی تۆ نه‌زانی ئه‌فسه‌ره. ئاخ، له‌م خه‌لکه، له ده‌ست ئه‌م خه‌لکه!»

له‌و ده‌مه‌دا ژانۆ خۆی کرد به ژووریدا و گوتی که خاوه‌نمال ده‌یه‌ه‌وی چاوی به ئۆلینین بکه‌وی و بۆ ئه‌وه‌ی ه‌وی ئه‌و دیداره له ئاگاهه‌ی تیگه‌یی‌نی به ده‌نگیکێ زایه‌له‌دار گوتی: «L'argent»^{۴۰}

ملازم دووه‌م که چه‌ره‌کسای نو‌یی له‌به‌ر کردبوو و نیشانه‌ی ئه‌فسه‌ریی له سه‌ر شانی دا‌بوو، به جزمه‌ی بۆیاغ کراوه‌وه (شتیک که له لای کازاخه‌کان زۆر ده‌گمه‌نه)، به په‌له و دم به پیکه‌نین خۆی کرد به ژووریدا، هه‌روا که له

۳۹ یانی: چایی ده‌خۆنه‌وه؟ له ده‌قی سه‌ره‌کیشدا به زمانی فه‌ره‌نسییه.

۴۰ وشه‌یه‌کی فه‌ره‌نسییه یانی: پاره. له ده‌قی سه‌ره‌کیشدا فه‌ره‌نسییه.

نیو ژووره که دا بوو و خوئی دهله قاند، سلاوی له ئولینین کرد و به خیرهاتنی پی گوت. ملازم دووهه م ئیلی قاسیلیویچ، کازاخیکی خوینده وار بوو، که سه فهری کردبوو بۆ پرووسیا، له بنه ماله یه کی خانه داند له دایک بووبوو و ئیستا به پیره بهری قوتابخانه بوو. ئه وه دهیویست خوئی وهک بنه ماله یه کی ریزدار و خاوهن شکو پیشان بدات به لام سه ره پای ئه وه، له ژیر په رده یه کی ناسکی بپروابه خوئی و شاتوشووتدا، ئه ویش به ئاشکرا مامه ئیرووشکایه کی تر بوو؛ ئه وهش له پوخساری سه وزه و دهستوپل و لووته سووره کهیدا به پروونی دیار بوو. ئولینین داوای لیکرد دانیشتن. ئیرووشکا له بهری ههستا و کرپوشکی بۆ کرد، که له روانگهی ئولینینه وه ئه و کرپوشه زیاتر وهک گالته و به گهوج زانین دهچوو. دهستی به سینگیه وه گرت و گوتی: «سلاو ئیلی قاسیلیویچی خۆشهویست.»

ملازم دووهه م به ئاسته م سه ریکی له قاند و گوتی: «سلاو مامه! تو ئیستا لیره ی؟»

ملازم دووهه م پیاویکی چل سالان بوو، پیشیکی نووک تیژی له بهرچه نه ی دانابوو. قه لافه تیکی ویشک و په قه له و له باری هه بوو که به پنی ته مه نی هیشتا ته ر و تازهی ده نواند. ئیستا که هاتبوو بۆ لای ئولینین له وه ده ترسا له بهرچاوی ئه و وهک کازاخیکی ئاسایی بنوینی، بۆیه چه زی ده کرد زۆر خیرا گه وره یی خوئی بنوینی و ئه و لاهه غه واره یه له شانوشکوی خوئی تیگه یینی. ملازم داوای چاکوچونی له گه ل ئیرووشکا له گه ل ئه وه ی ئاماژه ی به ئه و ده کرد، پرووی له ئولینین کرد و به بزیه که وه گوتی: «ئه وه نمرودی میسیری ئیمه و پراوچی گه وره ی ئاغایه.»^{٤١}

٤١ ملازم دهیویست به شیوازی پهخشانی بهرز و شاهانه بلی: «پراوچی مهزنی چه زره تی باری.» به لام به هه له وشه یه کی گوت که هاوواتای ئاغایه.

مامه ئىرووشكا لەگەڵ ئەوێ چاوی لە پوورشنییە^{٤٢} خووساوەکانی خۆی دەکرد، سەری بە شیوەیهکی بیرمەندانه لەقاند و وەك ئەوێ رێژ بۆ زانست و شارەزایی ملازم دابنێ، لە بەرخۆیهوێ دووپاتی کردووە: «نمروودی میسری! شتی چۆن لە جیکەلدانەى دەردینێ؟!»

ئۆلینین گوتی: «ئێستا دەمانەوێ بچین بۆ راو.»

ملازم دووھەم خۆی ئەمبارەوبار کرد و گوتی: «چونکە جەنابت پیاویکی خانەدان و نەجیبزادەى و منیش لە سەر ئەو باوەرەم کە ئێمە خواوەنى پلەوپایەى ئەفسەریین، کەوايە بەو ئاکامە دەگەم کە ئێمە دەتوانین وردەوردە وەك ھەموو کەسانى شەریف و نەجیب لە مەبەستى یەكترى ھالى بین و لە یەك تیبگەین. (لێرەدا گتییكى گەردت و بە بزەییەكەوێ چاوی لە ئۆلینین و ئیرووشكا کرد) بەلام ئەگەر جەنابت ھەزرت لەو بابەتە بێ، ھەلبەت منیش پەزایەت دەدەم، چونکە ژنەكەى من لە عەشیرەتەكەماندا وەك ژنیكى گەمژە ناسراوێ و پۆلەتەن دۆینى نەیتوانیوێ لە فەرمايشەكانى ئێوێ تیبگا. چونکە دیوێخانەكەى من بەبێ تەویلە لەوانەییە مانگانە بە شەش سەكە بیدەم بە ئاجوودانیکى ھەنگ. بەلام ئەگەر کەسانیک بیانھەوێ بە خۆرایى مالاكەم لى داگیر بکەن، بەو بیانووەى لە بنەمالەییەكى خانەدان، زۆر باش لە دەستم دێ دەریان بکەم. بەلام ئەگەر سەرنج دابی، چونکە خۆشم ئەندامى شاندى ئەفسەرانم، دەتوانم زۆر باش لەگەڵتان بسازیم و وەكوو یەکیك لە دانیشتوانى ئەم ناوچەییە، تەنانت بە پیچەوانەى دابونەریتی خۆمان، بە ھەر شیوەیەك بارودۆخەكە لە بەرچاوی بگرم و ...»

مامه ئىرووشكا لە بەرخۆیهوێ گوتی: «چەند جوان قسە دەکا!»

ملازم دووھەم دیسان ماوہیەکی تر بەو شیوەیە قسەى کرد. دواى ھەموو ئەو قسەوباسانە، ئۆلینین بۆی دەرکەوت کە ملازم دەییھەوێ کرێی مانگانەى ژوورەكەى شەش پۆبلى زیو بێ. ئۆلینین پەزایەتى دەربری و

٤٢ پوورشنی: کەوشیک کە لە چەرمى نەرم دروستى دەکەن و تووکی ئازەلەكەى پێوہیە و ھەلال نەدراوہ.

داوای له خاوهنماله‌که‌ی کرد چایه‌ک بخواته‌وه. ملازم دووه‌م داوای لی‌وردنی کرد و گوتی: «به پیی خووخده‌یه‌کی گه‌وجانه که هه‌مانه، خواردنه‌وه له گلاسی شووشه‌دا وه‌ک تاوان دیته ئه‌ژمار. ئه‌گه‌رچی، به پیی ئه‌و زانستانه‌ی که فیری بووم، ده‌توانم له‌و شتانه تی‌بگه‌م و بروام پیی نییه، به‌لام ژنه‌که‌م به هوی دواکه‌وتوواییه‌وه ...»

- وه‌لحاسل چایه‌کمان له‌گه‌ل ده‌خویه‌وه یان نا؟

ملازم دووه‌م له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی رۆیشت بو لای ده‌رگا‌که وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر پێگام پی بدن. په‌رداخێ ده‌خۆم، به‌لام په‌رداخێ تاییه‌تی خۆم دینم.» پاشان هه‌رای کرد: «په‌رداخیکم بو بینن!»

دوای چه‌ند ساتیک ده‌رگا کرایه‌وه و قۆلکی ناسک و ئه‌سمه‌ره که له کراسیکی سووردا بوو، به په‌رداخیکه‌وه له که‌لینی ده‌رگا‌که‌وه هاته ژووری، ملازم دووه‌م چووه پیشی، په‌رداخه‌که‌ی وه‌رگرت و سرتیه‌کی له‌گه‌ل کچه کرد. ئۆلینین بو ملازم دووه‌م له په‌رداخدا و بو مامه ئیرووشکا له گلاسی شووشه‌دا چایی تیکرد. ملازم دووه‌م که به په‌له چاییه‌که‌ی نا به سه‌ریه‌وه، ده‌می سووتا و گوتی: «من نامه‌وی ئیوه ماتل بکه‌م. له‌م بارودوخدا زۆرم هه‌ز له راوه‌ماسیییه و ئیستاش که مۆله‌تم وه‌رگرتووه پشوو بده‌م، زۆر هه‌ز ده‌که‌م به‌ختی خۆم تاقی بکه‌مه‌وه، بو ئه‌وه‌ی بزانه تهره‌ک دیاری به من ده‌دا یان نا. هیوادارم ئیوه‌ش رۆژیک گه‌وره‌یی بنوین و سه‌به‌رزم بکه‌ن که به پیی دابونه‌ریتی کازاخه‌کانی خۆمان پیکه‌وه شه‌پابی هاو‌پییه‌تی بنۆشین.

ملازم دووه‌م کړنوشیکی کرد، تۆقه‌ی له‌گه‌ل ئۆلینین کرد و له ژووره‌که چووه ده‌ری. ئۆلینین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خوی بو رۆیشتن ئاماده ده‌کرد، گوئی له ده‌نگی به‌رز و فه‌رمان پێده‌رانه‌ی ملازم دووه‌م بوو که ده‌ستووری به ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌ی ده‌دا. دوای چه‌ند ساتیک ئۆلینین دیتی ملازم دووه‌م ده‌ره‌لینگی پانتۆله‌که‌ی هه‌تا بن ره‌فیچه‌کی هه‌لکردووه و به‌شمیتیکی کون کونی له به‌ردایه. تۆپیکی به لقه‌داریکه‌وه به‌ستووه و ناویه‌ته سه‌ر شانی به به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی ئه‌ودا تیده‌په‌ری. مامه ئیرووشکا که چاییه‌که‌ی له

پەرداخە شووشەدا خواردبۆۋە گوتى: «نارەسەن! دەى ئىستا تۆ مانگى شەش سەكەيان پىدەدەى؟ تا ئىستا ھىچكەس شتى وای نەدیو، باشتىن مالى گوندەكە مانگى بە دوو سەكە دراوہ بە كرى. فیلەباز! من مالاكەى خۆمت مانگى بە سى سەكە دەدمى.»

نا، من ھەر لىزە دەمىنمەو، لىزە نارۆم.

شەش سەكە! لە خۆرا دەیدەى! ئاخ لەو دىنیاىە! ئىقان شەرابم بۆ تىكە.

دوای ئەوہى پىرەپىاو و ئۆلىتىن بۆ ماوہى راوہكەيان خۆراک و ئارەقىان پىچاىەو، سەعات ھەوتى بەيانى پىكەوہ لە مالى چۈنە دەرى.

بەرەوۋوۋى دىۋارى گەرەكە چاۋيان بە عارەبانەىەك كەوت. ماریانكا ھەتا بەرچاۋى بە لەچكەىەكى سىپى داپۆشىبوو و بەشمىتىكى بە سەر كراسەكەیدا لە بەر كىرەبوو، جووتى جىزمەى لە پىندا و دارىكى درىژى بە دەستەوہ گرتىبوو و چەند مانگای وەپىش خۆى دابوو و لىى دەخۆرىن بۆ لەوہرگە. پىرەپىاو ھەردوو دەستى لىك بلاو كىرد وەك ئەوہى ماریانكا لە باوہش بگرى و گوتى: «ئاخ! خۆشەوېستەكەم!»

ماریانكا دارەكەى راوہشانىد و بە چاۋە جوانەكانى لە ھەردووکیانى پوانى.

ئۆلىتىن شادى لە دلى گەرە و كە ھەستى كىرد كچە چاۋى لىدەكا. تەنگەكەى لە شانى كىرد و گوتى: «زۈوكە! زو!»

لە دوايانەوہ دەنگى ماریانكا دەھات كە دەىگوت: «وہا، وەھا بۆ!»

ھەتا ئەو كاتەى لە نىۋە ھوشە و كۆلانە چۆلەكانى ئاۋاىیدا بوون و بە نىۋە لەوہرگەكانى دىبەردا تىدەپەرىن، ئىرووشكا ھەروا قسەى دەكىرد. ئەو نەیدەتوانى ملازم دووھەم لە بىر بەرىتەوہ و لە پەستا جىنۋى پىدەدا. ئۆلىتىن لىى پرسى: «باشە تۆ بۆ ئاۋا ملازم دووھەمت لە بەرچاۋ رەش بووہ؟»

— سەگابى چكۈوس! من ھەز دەكەم كۆىر بىم و نەبىبىنم. نازانم ئەو خۆىرىيە بۆ ئاۋا دىنای لە كۆل گرتوۋە؟ پىى وایە دوو رۆژى دىكە لاقى جووت كا پارەكەى لەگەل دەننە گۆرەوہ؟ ئەو ھەموو مال و سامانە بۆ كى

کۆ دهکاتهوه؟ تا ئیستا دوو خانووبه‌ره‌ی دروست کردووه. له پێگای دادگاوه باخیکیشی له براکه‌ی داگیر کردووه. هۆی ئه‌وه‌یه زۆر چاک ده‌زانی کاغه‌زبازی بکا! له هه‌موو شوێنیکێ ئیستانیس‌تاوه خه‌لک دین بۆ لای ئه‌و کاغه‌زیان بۆ بنووسی؛ کاتیکیش بۆیان ده‌نووسی راست به‌و شیوه‌یه کاره‌که ده‌چینه پێشی که ئه‌و نووسیویه‌تی. هینده شاره‌زایانه و فیلاویانه کاره‌کان تیک هه‌لده‌کێشی که شه‌یتانیش سه‌ری لێی ده‌رناچی! به‌لام بۆ کێی کۆ دهکاتهوه؟ ته‌نیا کورپیک و کچیک هه‌یه و ئه‌گه‌ر کچه‌که‌ی شوو بکات ئیتر کێی هه‌یه؟

ئۆلینین گوتی: «ده‌ی، ده‌بی جیازی بۆ کچه‌که‌ی دابین بکات.»

- کورپه‌ جیازی چی؟ چوونه‌ته‌ خوازیینی کچه‌که‌ی، زۆر کچیک جوان و شو‌خ‌وشه‌نگه. به‌لام ئه‌و پیسه‌که‌ی گوونه‌که‌ره به‌ شوین می‌ردیکێ سامانداردا ده‌گه‌رێ بۆ کچه‌که‌ی! ده‌یه‌ه‌وێ ماره‌یی و شیرباییه‌کی زۆر بستی. کورپیک هه‌یه به‌ ناوی لووکاشکا، که برازانه و ماله‌که‌یان جیرانمانه، لایکی زۆر باش و به‌جهرگه و چه‌ند پوژ له‌مه‌وبه‌ر پیاویکی چێچینی کوشت؛ ئه‌و کورپه‌ ماوه‌یه‌کی زۆره‌ دلێ به‌و کچه‌وه‌یه و داوای ده‌کا، به‌لام چونکه‌ کورپه‌که ده‌وله‌مه‌ند نییه، ئه‌و بێ شه‌ره‌فه‌ رازی نابێ و هه‌ر جاره‌ی بیانوویه‌ک ده‌دۆزێته‌وه. جاریک ده‌لێ کچه‌ هه‌شتا منداڵه، جاریک بیانووی ماره‌یی و شیربایی زۆر ده‌گرێ. به‌لام من ده‌زانم مه‌به‌ستی له‌و کاره‌ چیه، ده‌یه‌ه‌وێ له‌به‌ری بپارێنه‌وه. ئه‌گه‌ر بزانی ئه‌م‌پو له‌ سه‌ر ئه‌و کچه‌ چ هه‌للا و هه‌نگه‌مه‌یه‌ک ساز بووبوو! به‌م حاڵه‌شه‌وه ده‌یدهن به‌ لووکاشکا، چونکه‌ له‌م ئه‌م‌پو به‌ دواوه‌ لووکاشکا یه‌که‌م کا‌زاخی گوند و یه‌ک جیگه‌ته؛ ئه‌و تانویه‌تی ئه‌بره‌کیک بکووژێ و نیشانه‌ی خاچی پێده‌ده‌ن.

ئۆلینین گوتی: «هه‌ر به‌راستی مه‌سه‌له‌ چیه؟ دوینی من له‌ حه‌وشه‌که‌ پیاسه‌م ده‌کرد دیتم کچی خاوه‌ن‌ماله‌که‌مان کا‌زاخیک ماچ ده‌کات که نه‌مزانی کتیه.»

پیره‌پیاو راوه‌ستا و ده‌نگی هه‌لبێی: «گالته‌ ده‌که‌ی؟»

- بېروام پى بکه به چاوى خوم دىتم.
ئىرووشکا تۆزى مات بوو و گوتى: «کولکهى سهر به خوین! باشه ئه و
کازاخه کى بوو؟»

- من ته نيا تارمايه که ييم دى.
- باشه، پىم بلئ، گولنگه يه که به سهر کلاوه که يه وه بوو؟ سپى بوو، ها؟
- ئه رى!
- زيپوونىكى سوورى له به ردا بوو، قه لافه تيشى ههر به قه د خوت نه بوو.
- نا، هينديک که له گه تتر بوو.

ئىرووشکا دای له قاقای پىکنين و گوتى: «خويه تى، خويه تى، مارکى
خومه. ههر ئه و لووکاشکايه وا بوم باس کردى؛ من به گالته پىي ده ليم
مارک. راست خويه تى. من زورم خوش ده وى! من خوشم هه روا بووم،
که سه که م. بوچى ئه و شته ي خه لکى پىي ده لىن، خوم پىي نه ليم؟ منيش
گراویم هه بوو که له گه ل دايكى و خوشکى له مالیکدا ده ژيا. به لام ئه وه
نه ده بووه هوى ئه وه ي نه توانم به دزييه وه بچمه ژوورى، به ديواره
به رزه که يدا هه لده گه رام، دايكى که ش له و ژنه جادووباز و عيارانه بوو که
هيچ که س ده سکیان له دوو ناکا. ژنه زورى بق ليم بوو، ده يگوت خوم
شوى پى بکه م ناهيلم که که م شوى پى بکا! به لئ، منيش بو ژوانى
خوشه ويسته که م هه ولم دها و له گه ل گيرچىکى هاوړيم ده چووم. ده گه يشتمه
به ر په نجه ره که و ده چوومه سهر شانى گيرچىک، به هيواشى په نجه ره که م
ده کرده وه و ده چوومه ژوورى، که له و ژووره ده خه وت. جاريکیان کاتيک
چوومه ژوورسهرى و خه به رم کرده وه، پر به ژووره که قيژاندى! منى
نه ناسيه وه و پى و ابوو که سىکى تره. ئه ي هاوار تو کى؟ نه ده کرا وه لامى
بده مه وه، دايكى ده جوولايه وه. خيرا کلاوه که م له سهر داگرت و نامه سهر
ده مى. که ش خيرا منى ناسيه وه، چونکه له کونىکى کلاوه که وه منى دىبوو.
ته نيا تۆزى له جيگای خوى جوولا و پالى به ديواره که وه دا. - پاشان
پيره پياو که هه موو شتىکى به شىوه ي کرده وه ده دى، گوتى: هه لبه ت من

پئويستم به هيچ شتيك نه‌بوو، به‌لام نه‌و له‌پړيوه چوو نقشك و نان و تري هينا. خو هر نه‌و نه‌بوو. نازاني چه كه‌يفيكي له لا بوو. ژيان هر نه‌و سرده‌مه بوو.»

- بؤ مامه! نه‌ي ئيستا؟

- جاري با له سهرى نه‌پوين، وا چاكه به دواى سه‌گه‌كه‌دا بروين، به‌شكوو قومرييه‌ك يان سويسكه‌يه‌ك هه‌لفرينى، كه هه‌لى فراند ئيمه‌ش ته‌قه‌ي لى ده‌كه‌ين.

- تو ماريانكات خوښ ده‌وى كه ئاوا به دويدا هه‌لده‌هاتى؟

- چاو له‌و سه‌گانه بكه! - پاشان پيره‌پياو له‌گه‌ل نه‌وى سه‌گه خوښه‌ويسته‌كه‌ي واته ليامى پيشان ئولينين دده‌ا، گوتى: من عسر نه‌وه‌ت پيشان ده‌دم. - پاشان هه‌ردووكيان بيده‌نگ بوون.

كاتيك هه‌ستيان كرد نزيكه‌ي سه‌د هه‌نگاويان پى بريوه، پيره‌پياو ديسان راوه‌ستا و نه‌و لقه‌داره‌ي له سهر ريگاكه كه‌وتبوو پيشان ئولينينى دا و گوتى: «به برواى تو، نه‌مه چييه؟ ... تو پيت وايه نه‌م لقه‌داره له خووه له‌وى كه‌وتوو؟ نا، وا نيينه. نه‌و لقه، يه‌كيك له لقه هه‌رزه‌كانه.»

- چون، لقى هه‌رز؟ پاشان ده‌ستى كرد به پيكه‌نين.

- كه‌وايه تو هيچ نازانى. گوئى بگره. كاتيك ده‌بينى لقه‌داريك ئاوا له سهر زه‌وى كه‌وتوو به سهريدا تى مه‌په‌ره! يان لى لاده. يان له سهر ريگاكه هه‌ليگره و فرى ده‌قه‌راغيك و بلئ: «سپاس بؤ باوك و كور و پوحي پيروژ!» پاشان به دلنبايى دريژه به ريگاي خوت بده. ئيتر نه‌و لقه هه‌رزه زهره‌رت پى ناگه‌بينئى. من نه‌و شتانه له قه‌ديميه‌كان فير بووم.

ئولينين گوتى: «نه‌م شتانه زور قور و گه‌وجانه‌ن! باسى ماريانكام بؤ بكه. ده‌ي ده‌تگوت له‌گه‌ل لووكاشكا دليان به يه‌كه‌وه‌يه؟»

ئيرووشكا به ده‌نگيكي كز و سرته‌ئاسايى، قسه‌كه‌ي به ئولينين برى و گوتى: «وست! ئيستا كاتى قسه‌ كردن نيينه! ته‌نيا گويت شل كه، ئيستا له‌وانه‌يه به سهر لقه‌داره‌كه‌دا بروين.»

پیره‌پیاو به بیده‌نگی ده‌رۆیشته پیشی و دیسان له پڕیگایه‌کی فهرعی که ده‌چوو بو نێو لیڤه‌واره‌ چروپه‌که‌ تیپه‌ری. چهند جار له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی نێوچاوانی تیک نابوو، گه‌رایه‌وه‌ دواوه‌ تاکوو چاو له‌ ئۆلینین بکات، چونکه‌ ئۆلینین به‌ جزمه‌ قورسه‌کانییه‌وه‌ کاتی به‌ریدا رۆیشتن ته‌پوکوتیکی زۆری ده‌کرد و تفه‌نگه‌که‌ی زۆر که‌مه‌رخه‌مانه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتبوو. زۆر جار له‌ لقه‌داری سه‌ر پڕیگاکه‌ی ده‌گیراند. ئیرووشکا به‌ له‌بزیکی توند و توورپه‌وه‌ گوتی: «هێواش، خشه‌خش و ته‌په‌ته‌پ مه‌که‌، سه‌رباز!»

به‌ هه‌لمژینی هه‌وادا دیار بوو خۆر هه‌لاتوو. ته‌مومژ ده‌ره‌وییه‌وه‌، به‌لام هه‌یشتا سه‌ر لیڤه‌واره‌که‌ی داگرتبوو. دارستانه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک به‌رز و هه‌لدیر ده‌هاته‌ به‌رچاو. له‌گه‌ل هه‌لینه‌وه‌ی هه‌ر هه‌نگاوێک دیمه‌نه‌که‌ ده‌گۆرا. ئه‌وه‌ی وه‌ک داریکی به‌رز ده‌هاته‌ به‌رچاو، ته‌نیا ده‌وه‌نێکی کوله‌بنه‌ بوو؛ هه‌موو قامیش و پموسکیک له‌ به‌رچاویان وه‌ک داریکی به‌رز خۆیان ده‌نواند.

نۆزدە

بەشیکی تەمومژەكە بەرز بووبۆو و سەر چلووکی دار و قامیشەکانی داپۆشیبوو، بەشەكەى دیکەشى بووبوو بە ئاونگ و پینگاکە و گیاوگژی دەوری پەرژینهکانی خووساندبوو. لە دووکه لکیشی هەموو مالانەو دەوکه ل لارەكە و پیچەكەى بوو و بەرەو ئاسمان هەلدەچوو. خەلکی لە گوند هاتبوونە دەری و تاقمیک دەچوون بۆ سەر کار و دەستەیهك بۆ لای رپووبارەكە و تاقمیکی دیکەش بەرەو پاسگا ملی رڤیان گرتبوو. راپوچییهكان شان بە شانی یەك بە سەر پینگا تەپ و پەر لە گیاوگژەكەدا هەنگاویان دەنا. سەگەكان کلکیان رادەووەشاند و بۆ لای خاوەنەکانیان دەگەرانهو و بە دەوریاندا هەلدەسوورپان. هەزاران هەزار میثسوولە بە حەواو خولیای دەخوارد و بە سەر سەری راپوچییهكانەو دەفرین و لە سەر پشت و دەست و دەموچاویان دەنیشتنەو. بۆنى سەوزەلانی و فیتکی و تازەیی هەست پێدەکرا. ئۆلینین لە پەستا ئاوری دەدایەو تاکوو ئەو عارەبانەیه ببینی کە ماریانکا سواری بووبوو بە دارەدەستەكەى گایەکانی لی دەخوری. هەموو شتیک ئارام بوو. ئەو دەنگانەى لە گوندەكەو هەلدەستان ئیتر نەدەگەیشتنە لای راپوچییهكان. سەگەكان لق و پەلی دار هەلوچەکانیان پێکدا دەدا و خشەخشیان ساز دەکرد. هیندی جار بالندەكان دەیانخویند. ئۆلینین دەیزانی کە لە دارستانەكەدا مەترسی هەیه و لەو شوینانە هەمیشە تاقمیک ئەبرەك لە بۆسەدان. ئەویش دەیزانی کە لە نیو لیڤرەوارد تەنگ بۆ کەسیکی رڤیوار باشترین کەرەسەى بەرگری کردنە لە خوێ. نەك ئەوێ بترسێ بەلام دەیزانی ئەگەر کەسیکی تر بە جیى ئەو بوايە دەترسا. لەگەل ئەوێ بە وردی چاوی لە دارستانە چر و شیدار و تاریکەكە دەکرد، گوێی بۆ هەموو ورته و خشیپەیهك شل کردبوو، تەنگەكەى بە خوێهەو دەگوشی و حالەتیکی

خۆش و نوپى له ناخى خۆيدا ههست پێدهکرد. مامه ئیرووشكا له پێشهوه دهروێشت. له ههموو شوینه قور و باتلاخهكان كه جیگاپیی ئاژهله دووسمهكان دههاته بهرچاو، رادهوهستا و لهگهڵ ئهوهی به وردی تاقی دهکردنهوه، پیشیان ئۆلینینی دهدان. بهلام هیندی جار به دهنگی زور هیواش ئاماژهی به ئۆلینین دهکرد. ئه و رینگایهی ئهوان پێیدا دهروێشتن، شوینی تایهی عارهبانیهک دهکهوته بهرچاو که ماوهیهک بهر لهوان لهوێه تیپهپییوو. له ههردوو بهری رینگاکه داری قهرهقاچ^{۴۳} و سپیدار سهریان لیک دابوو و هینده چروپر بوون که له هیچ کوێه ئاسمان به دهرهوه نهبوو. ههموو دارهكان له تهختی عهرزییهوه ههتا سهری تهرزوتولی پهزبان تی هالابوو. له لای خوارهوی رینگاکه، بنجه چالووکی رهش و ئهستور پوابوون، ئه و شوینانهی داری لی نهبوو، به دړکودال و قهرسیل و قامیشی خۆلهمیشین داپوشرابوو لهگهڵ شنینهوهی با کهرویشکهیان دهکرد. له هیندی شوین، تولهپیی چکۆله وهبهرچاو دههات که له رینگاکه جیا دهبوونهوه. ئه و رینگایانه، هیندیکیان که پانتر بوون، جیگاپیی نیچیری گهوره و هیندیکی تریان چکۆله و شیوه تونیل بوون. جیگاپیی سويسکه و قومریش زور بوون و ههموویان بهرهو شوینه چهرهکانی دارستان دهروێشتن. زور و زهوهندی گژوگیا لهو دارستانهدا که هیچ ئاژهلیک دهمی پیی نهگهیشتبوو، جار لهگهڵ جار زیاتر ئۆلینینی تووشی سهرسوورمان دهکرد. ئه و تا ئیستا چاوی به دارستانی لهو شیوهیه نهکهوتبوو. لیپهوار و مهترسی و ئهم پیرهپیاوه و سهرتهسهرته سهیروسه مه رهکانی ماریانکا و بهژنولابای پیاوانه و لهباری ئه و شاخ و کیو، ههموو ئهوانه وهکوو خهونیک دههاتنه بهرچاوی ئۆلینین. پیرهپیاو ئاوپی دایهوه و لهگهڵ ئهوهی کلارهکهی بۆ ئیوچاوانی دادهکیشا گوتی: «قومرییهک له سه ر ئه و داره نیشتهوتوه! قسه مه که، ئه وه قومرییهک. پاشان به رقهوه چاویکی له ئۆلینین کرد و له سه ر دهست و پئی و به ماتهماته چووه پێشی و گوتی: «ئهوان هه ز به دهنگی مروّف ناکه ن.»

۴۳ قهرهقاچ: جوړیک داری ناروهن. له دهقی سه رهکیشدا هه ر ئه وهیه.

ئۆلۈنۈپ ھېشتا لە دواوہ بوو کہ پیرھپیاو راوہستا و چاوی لە درەختیک کرد. قومرییە کہ لە سەر دارە کہوہ بەرھەرپرووی سەگەکیان چریکاندی و ئۆلۈنۈپ چاوی پیی کەوت. بەلام ھەر لەو کاتەدا، تەقەیی تەقەنگی مامە ئیرووشکا وەک تەقینەوہی تۆپیک لە نیو دارستانە کہدا دہنگی دایەوہ. بالندە کہ بالی کردەوہ، چەند جار بالی لیدا و کەوتە خواری. ئۆلۈنۈپ لە گەل ئەوہی دەرچوو بو لای پیرھپیاو، قومرییە کی دیکەیی ھەلفراند، تەقەنگی بە دہستەوہ گرت، سیرەیی گرت و قامکی بە پەلەپیتکەدا نا. قومرییە کہ خولیکی لیدا و بەرھو سەرھوہ فری، پاشان وەک بەردیک لە گەل ئەوہی بالەکانی پیکەوہ نووساندبوو، لە نیو دارستانە چرە کہدا کەوتە خواری. ئیرووشکا کہ تیرەندازی لە کاتی فرینیدا نەدەزانی، پیکەنی و دہنگی ھەلبری: «بژی!» ھەردوو قومرییەکیان ھەلگرتەوہ و دریزەیان بە رینگاکەیان دا. ئۆلۈنۈپ کہ بە ھۆی ئەو کارەیی پیرھپیاوہ ھەستە جوولابوو، بەرھەوام قسەیی دەرکد، بەلام پیرھپیاو قسەکی پی بری و گوتی: «راوہستە! لیرەوہ وەرە! دوینی من لیرە چاوم بە جینگاپیی مەرھکۆی کەوت.» ئیرووشکا و ئۆلۈنۈپ چوونە نیو شوینیکی چروپری دارستانە کہوہ و دواي برینی نزیکەیی سیسەد ھەنگاو کەوتن بە سەر جینگایەکی بی دارودرەختدا کہ تەواوی بە قامیش داپۆشرابوو و ھیندی شوینیشی ئاوی تیدا راوہستابوو. ئۆلۈنۈپ ھەروا بە دواي پیرھراوچیدا دہات و مامە ئیرووشکاش نزیکەیی بیست ھەنگاو لە پیس ئەوہوہ دانەویبۆوہ و بە دہست و سەر ئامازەیی بە ئەو دەرکد. ئۆلۈنۈپ گەیشتە پەنای و چاوی لەو جینگاپیی مرقوہ کرد کہ مامە ئیرووشکا پیشانی دەدا.

- دیتووتە!

ئۆلۈنۈپ کہ ھەولیی دەدا ھەتا ئەو جییەیی بۆی دەرکری بە ھیواشی قسە بکات، گوتی: «دەیی باشە، دیتوومە، ئەوہ چییە؟ جی پیی مرقوہ.»

ئۆلۈنۈپ سەرھەپاي خۆي، بۇ ساتىك كەوتەۋە بىرى چىرۆكى پاتىندىر
بەرھەمى گۈپىر^{۴۴} ۋە ئەرەكەكان لە خەيالىدا سەريان ھەلدا. بەلام رازىكى لە
ھەلسۈكەۋتى پىرەپىاۋدا دەدى كە نەيدەۋىزا پرسىياري لى بكات و لە خۆي
دەپرسى ئەم رازە ترس ۋەدىي ھىناۋە يان راۋ كردن؟ پىرەپىاۋ بە سادەيى
ۋەلامى دايەۋە: «نا، ئەمە جىگاپىي خۆمە.» پاشان ئەۋ گىايەي نىشان دا كە
لە ژىرىدا جىگاپىي ئازەلىك بە حال ديار بوو.

پىرەپىاۋ درىژەي بە رىگاكەي خۆي دا. ئۆلۈنۈپ ئىتر ۋەدا نەدەكەۋت.
دۋاي ئەۋەي نىزىكەي بىست ھەنگاۋ بە سەرەۋلىژىدا داگەپان، لە نىزىك دار
ھەرمىيەكى گەۋرە، گەشىتنە شوپىنى چىرۈپى لىرەۋار كە خاكى ژىر دارەكان
مەيلەۋرەش بوون و شىاكەي ھەيۋان بەرچاۋ دەكەۋت كە ديار بوو تازە
كردۈۋىتەي. ئەۋ شوپىنە پىر دار و رەزە، لە كەپرىكى خۆش و فىنك دەچۈۋ.
پىرەپىاۋ ھەناسەيەكى ھەلكىشا ۋ گوتى: «ئەم بەيانىيە لىرە بوۋە؛ لائەكەي
ھىشتا گەرمە و بە ئارەقەي جەستەي شىدارە.»

لە ناكاۋ بىست ھەنگاۋ لەۋلاي ئەۋانەۋە لە نىۋ دارەكاندا خەشەخىيىكى
توند پەيدا بوو. ھەردۈۋىكان راپەرىن و تەنگەكانىيان بە دەستەۋە گرت.
بەلام ھىچيان نەدى. تەنيا خەشپە ۋ قىرچەي شكانى پەلى دارەكان بەرگۈي
دەكەۋت. دۋاي تاۋىك تەپۈكۈتى غاردانىكى رىكۈپىك ھات و پاشان دەنگى
خەشەخەكە بوو بە رەمبەرمىيىك كە جار لەگەل جار دۈۋر دەكەۋتەۋە، دۋاي
چەند ساتىك تەپۈكۈت و رەمبۈھۈر تەۋاۋى لىرەۋارەكەي داگرت. ئۆلۈنۈپ
خەرىك بوو دلى داكەۋى. لەخۇرايى سەرى بە كەلىنۈكۈلىنى دارەكاندا دەكرد
ۋ ھەرچۈنىك بوو سەرنجى لە سەر پىرەپىاۋ گىرسايەۋە. مامە ئىرووشكا
تەنگەكەي بە سىنگى خۆيەۋە نووساندېۋو و لە جىي خۆي نەدەبزۈۋت.
كلاۋەكەي ھەتا سەر لۈۋتى داكىشاۋو، بىرەيەكەي سەير لە چاۋىدا

۴۴ كۈۋپىر Cooper رۆماننۈۋسى ئەمىركايى، (۱۷۸۹-۱۸۵۱) نوۋسەرى چىرۆكى رۈۋداۋ و
كارەسات سەبارەت بە سوۋرپىستەكانى ئەمىركايە. چىرۆكى پات فىندىر يەككىك لە
بەرھەمەكانى ئەۋە.

دهدرهوشايه وه و دهمی داچه قانديبوو، ددانه زهره و بی پووکه کانی وهک
 شوول چه پهر وه دیار که وتبوون و دهتگوت له جیی خوئی وشک بووه. دواي
 چند ساتیک گوتی: «که له کیوی!» هیوا بر اوانه تفته نگه که ی فریدا. دهستیکی به
 ریشیدا هینا و پاشان گوتی: «له و نیوه دا خوئی حه شار دابوو! ده بوو له و
 ریگا فه رعیه وه بهاتبایه ی! بی شعور! بی شعور!» توو په و ئاله تی له گهل
 ئه وه ی به توندی پیشی خوئی گرتبوو ده یکیشا و خه ریک بوو هه لیکه نی،
 دوو پاتی کرده وه: «بی شعور! به راز!»

له لای سه رووی دارستانه که، له نیو ته مومژدا، فره ی بالی بالنده یه ک
 هات. پمبه ی پیی که له کیوی هه روا له نیو دارستانه که وه به رگویی ده که وت...
 شه و به سه ردا هاتبوو که ئولینین له گهل پیره پیاو ماندوو و شه که ت و
 برسی گه یشته وه مالی. شیو ئاماده بوو. نانیا ن خوارد و پاشان شه رایان
 خوارد وه، شه رابه که وزه و شادییه کی تاییه تی پی به خشی. پاشان ئولینین
 له ژووره که چوو ده ری و له سه ر قالد رمه کان دانیشیت. شاخی به ری
 پوژاوا له ژیر تیریژی ئیواردا دهدرهوشایه وه. پیره پیاو دیسان دهستی کرد
 به گیرانه وه ی حه قایه تی راو و ئه بره که کان و گراوه کانی، باسی ژیا نی پر له
 ئازایه تی و دوور له خه م و خه فه تی خوئی ده کرد. دیسان ماریانکای
 شوخو شه نگ ده هاته ژووری و ده چوو وه ده ری و به نیو حه وشه که دا
 هاتو چوی ده کرد. کراسه که ی و له شولاری کچانه و توندو تۆلی ئه و شوخه
 دلرفینه سه رنجی راکی شابوو.

بیست

پوژی دوايي ئولينين به تهنيا، پويشت بو ئو شويينه کي له کيوييه کي يان لئ ههستاندبوو. به جيئي ئه وهی له ده رگا گه وره کوه برپاته ده ري، وه کي ساني ديکهي مائي به سهر ته يمانه کي دا بازي دا ئه وديو. هيشتا هه موو ئه و دروودالهي له چه رکساکهي نه کردبوو کي تي هه لچه قيبوون. سه گه کي کي له پيشه وه ده رويشت، دوو قومري هه لفراند. کي گه يشته لاي دار هه لوژه کان، هه ر هه نگاوئي هه لدينايه وه چه ند قومري هه لده فراند. (پيره پياو پوژي رابردوو، ئو شويينه ي پي نيشان نه دابوو،) چونکي ئو شويينه ي بو داوانه وه دانابوو. ئولينين به دوازه تير پينچ قومري کوشت. بو دوزينه وه شيان له نيو بنچک و ده وه نه کان زوري زحمه ت کيشا و ئاره قهي ره ش و شيني ده ردابوو. پاشان سه گه کهي بانگ کرد. تفه نگه کهي زامن کرده وه، گولله کاني خسته وه جيئي خوي و له گه ل ئه وه ي به سه ر قولي کراسه کهي ميشووله ي له خوي ده رده کرد، به هيواشي به ره و شويينه کهي پوژي رابردوو ملي ريي گرت. سه گه کهي کي به ملومو کردن ته نانه ت سه ري به هه موو چالوچول و قونجړکي کدا ده کرد، نه يده تواني به رگريي لي بکات. ئولينين ديسان دوو قومري کوشت. ئه م کاره شي زور به په له ئه نجام دا به لام سه ره راي ئه وه ش، نزیک نيوه رۆ گه يشته ئو شويينه ي کي بوي ده گه را.

هه واکهي زور گهرم و پرووناک و سريوه ي با نه ده هات. ته نانه ت له نيو دارستانه کي شدا فيتکايي به ره به يان له نيو چووبوو هه زاران هه زار ميشووله له ده وري سه ري ده خولانه وه و له ده ست و ده موچاوي ده نيشتن. سه گه کهي کي رهنگي خوي ره ش بوو، بووبوه خو له ميشين؛ هينده ي ميشووله لي نيشتبوو. چه رکساکهي ئولينين کي ميشووله کاني دابوويانه به ر دره وشه ي

چزوویان، بووبووه ئەو ڕەنگە. ئۆلینین لە ھەڵاتن بوو. ئەو پێی وابوو ھاوینی گوندی بۆ تامل ناكریت و ناتوانی تاقەت بینى. پاشان بەرھەمە مالى وەرپى كەوت؛ بەلام بە خۆى دەگوت من چىم لەو خەلكە زیاترە، ئەوان سەرھەپاى كۆلەكۆلى گەرما و ئارەق ڕشتن لە گوند دەمێنەو. ھەربۆیە لە دلەو ھە بریارى دا لە گوند بمینتەو. بە دەم ڕیو دەستى كرد بە كوشتنى مێشوو ھە و شتىكىش سەیر بوو نزیك نیوەرۆ ئەم بارودۆخە بە لایەو ھە خوێش و دلگری دەنۆند. ئەو لە دلەو پێى وا بوو ئەو سەروشت و لێرەوارە بەبى مێش و مێشوو ھە كە لە ھەموو لایەكەو ھەمارۆیان دابوو و ناچار بوو بە لەپى دەستى لە ڕوومەتە ئارەقاویيەكەى خۆى بدا و لە ژێر دەستیدا پانیان بكاتەو، خوێشى و ڕەنگ و بۆنى خۆى لە دەست دەدا. ئەم پوورەى مێشوو ھە و ئەم ھەموو گىاوگژەى چروپەر سەریان لێكدابوو و بە شێو ھەكەى ترسناك ھەلچوو بوون، لەگەڵ ئەو ھەموو ئاژەل و پەلەو ھەرانەى كە لە نیو دارستانەكەدا بوون و ئەو سەوزەلانییە توخە و ھەوا گەرمەكەى كە ھەتا مۆخى یەسقانى گەرم دادینا، ئەو ھەموو گۆلاو ھە پر قور و قەوزە و لیتەییە لە تەرەك جیا بوو بوونەو ھە و لە ژێر لق و گەلای داچوړاوى دارەكاند دەترووسكانەو، ھەموویان ھیندە لێك دەكالانەو ھە كە ئۆلینین بۆ ساتىك ئەو شتەى ترسناك و جارزكەر و تاقەتپرووكین ھاتبوو بەرچاوى، ھەستىكى خوێش و شادیھینەرى پێ بەخشی.

دواى ئەو ھەى لە دەورو بەرى ئەو شـووینەى كە پۆژى رابـردو كەلەكیویيەكەیان دیوو، ھیندىك چاوى گێرا بەلام ھىچى بەرچاوەكەوت، ویستى تاویك پشوو بدات. خۆر راست لە سەر لێرەوارەكە بوو، تیرێژى بەتینی ھەموو جارێك كە ئۆلینین دەچوو ھە شوینىكى بى دار و درەختیان دەچوو ھە سەر ڕیگاكە، قرچە و كۆلەكۆلى لەوانە بوو بیسووتینی. ھەروەھا قورسایى ھەوت كۆتر كە كوشتبووى و دابووى بە كۆلیدا ئەو ھەندەى دیکە گوشارى بۆ ھینابوو و ھەستى بە ژانىك دەكرد لە سینگی خۆیدا.

[illegible]

لهوان خووی دیمیتري ئولیننیکه که وهک من له زور له کهسانی دیکه جیاوازتره. «ئهو له دلی خویدا فکر و خه یالی میشوولهکان و ئهوشتهی ویزهویزی بۆ دهکهن، به پرونی دهیهنایه بهرچاوی خو. مانای ویزهویزی ئهوان ئهمهیه: «هاورپیان وهرن بۆ ئیره، وهرن بۆ ئیره! کهسیک لیڤیه که دهتوانین بیخوین!» پاشان پیوهی دهنیشن و جزووی تیژیان بۆ خوین مژین وهکار دهخن. ئولینین ههروهها بیرى کردهوه: «من کهسیکی خانهدانی پروس، ئهندامی کومهلگای بالای مۆسکو، دۆست و خزمی فلان و فیسارهکس نیم، بهلکوو زور ئاسایی، میشوولهیهک، کۆتریک یان کهلهکیویهکم، راست وهکوو ئهو ئاژهل و پهڕۆکانهی له دهورو بهرم دهژین. وهک ئهو بوونهوهرانه، وهک مامه ئیرووشکا، ههموومان ماوهیهک له سههر ئهم زهوییه دهژین و پاشان دهمرین.» پیرهپیاو راست دهکا: «گیا له سههر گۆرکهکه مان شین دهبی و تهواو، ههموو شتیک دهبریتهوه.»

ئولینین بیرى کردهوه: «دهی باشه، گیاوگژ شین دهبی، بهلام دواتر چی روودهدا؟ سههرهپای ههموو ئهوانه دهبی بژیین، دهبی بهختهوهر بین؛ چونکه من تهنیا ئاواتیکم ههیه، ئهویش بهختهوهریه. چ گرنگیهکی ههیه که من چ جوهره بوونهوهریکم! ئاژهلایک که وهکوو ئهوانی دیکه گیاوگژ له سههر گۆرکهکی دهرووی و ئیتر هیچ شتیکى دیکه بوونی نییه؟! یان رهنگه چوارچیوهیهک بین که له نیویدا بهشیک له یهزدانی نادیار تییدا جیگیر بووه؛ سههرهپای ئهوهش دهبی به باشترین شیوهی گونجاو بژیین. بهلام بۆ بهختهوهر بوون، دهبی چۆن بژیین و من تا ئیستا بۆچی بهختهوهر نهبووم؟» ژيانی رابردووی خووی وهبیر هاتهوه و رقی له خووی ههستا. خووی وهک مرقیکی خۆپهههست و پرفیز و ههوا هاته بهرچاو، له حالیکدا له شتهکان ورد بووه: سههوزایی گهش و پاراو، ههتاو که بهرهو رۆژاوا دهرویشته، ئاسمانی ساو، چاوی به ههموو ئهوانه دهگیرا و خووی وهکوو رابردوو شاد و دلخۆش دهی. «بۆچی من بهختهوهرم؟ بۆ تا ئیستا ژیاوم؟ چهنده پر دیعایه و لووتبهرز بووم؛ ئهوه ههموو چاوهروانییه بی جیه و ئهوه

هه موو له خوږازی بوونه جگه له شهرمه زاری و خهفته هیچ شتیکی بۆ من پیوه نه بووه، ئەوا ئیستا به چاوی خوّم دهییښم! بۆ بهخته وەر بوون پیو یستیم به هیچ شتیکی نییه!» له ناکاو دنیا یه کی نوێ له بهرچاویدا خوێ نواند و به خوێ گوت: «بهخته وهری، به رهو پووی خوّمه، بهخته وهری یانی ژیان بۆ خه لکی. ئەم بابته روون و ئاشکرایه. مگیزیکی به مروّف به خشراره که هانی دهدا بگهړی و شته ون بووه کانی جیهان بدوژیته وه، که وایه ئەم مگیزه شتیکی ره وایه. کاتیکی بمانه وه ئه و ئیشتیا و مگیزه له ریگی خوپه رستهی و دهمارزلییه وه په ره پی بدهین، یانی مال و سامان، شانازی، دابین بوونی مه عیشهت و عه شقمان ته نیا بۆ خوّمان بوئی، له وانه یه بارودوخه که جوړیگ بی که ئەوهی دلّمان دهیخوازی پی نه گهین. که وایه ده بی بزانیڼ ئەو خوا ستانه شتیکی ناپهوان، نهک مگیز و ئاره زووی بهخته وهریه که که هه میشه، سه ره پای بارودوخی دهره کی، ده توانین به دهستی بښین؛ که وایه ئەو ویست و ئاواتانه چین و کامانه؟ کامه نه؟ دیاره هه ست و لیک هه لوه شانده وهی ئەشق و هوگری!»

ئۆلینین له وهی که حه قیقه تیکی نوئی دوزیبووه، خو شیهه که باوه شی له پوخی وهره ینا و وه های شوین له سه ر دانا که بی ئیختیار له جیی خوێ راپه ری و بی سه برانه له خوێ پرسی که ده توانی به زووترین کات خوێ بۆ کی به خت بکات؟ چاکه له گه ل کیدا بکات و کتی خوش بوئی؟ هه روا له دلّی خویدا بیری کرده وه: «به راستی من پیو یستیم به هیچ شتیکی نییه، ئیتر بۆ ژیان خوّم بۆ خه لکی ته رخا نه که م؟» تفهنگه که ی که له سه ر زهوی داینا بوو هه لیگرت و به مه به ستهی گه رانه وهی خیرا بۆ مالّی و تا قی کردنه وهی هه موو ئەو بۆچوونانه و بارودوخیکی که بتوانی به شیوه یه کی چاکه کارانه قولّی لی هه لمالّی، به په له به نیو دار و ده وه نه چرو پره کاندایه پی و له دار ستانه که چووه دهری. هه رکه پیی نایه شوینی پووته ن و بی دار و درهخت، ئاو ری دایه وه؛ هه تا و له و کاته دا له پشت چله پوپی داره کانه وه خوێ حه شار دابوو و هه واکه ی به ره و فیتکایی دهچوو. ئەو شوینه به

ته‌واوی له به‌رچاوی نامۆی ده‌نواند و به‌هیچ شتێوه‌یه‌ک له‌و دارستانه‌ نه‌ده‌چوو که ده‌وری گونده‌که‌ی گه‌مارۆ دابوو. هه‌موو شتیک له‌ ناکاو گۆرانی به‌ سه‌ردا هاتبوو. ڕووکاری دارستان و زه‌مه‌ن هه‌ردووکیان گۆر‌ابوون. هه‌موو شتیک ئالوگۆڤی به‌ سه‌ردا هاتبوو؛ هه‌ور ئاسمانی داپۆشیبوو، شنه‌ی با لق و په‌لی داره‌کانی ده‌شه‌کانده‌وه‌ و هاژهی ده‌هات. له‌ ده‌ورو به‌ری جگه‌ له‌ قامیشه‌لان و لک و په‌لی داری وشکه‌ل هه‌یج شتیکێ تر وه‌به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت. بانگی سه‌گه‌که‌ی کرد که به‌ دوا‌ی حه‌یوانیکدا ملۆمۆی ده‌کرد و دوور که‌وتبووه‌، زایه‌له‌ی ده‌نگی خۆی له‌و به‌ری دارستانه‌که‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌.

له‌ ناکاو ده‌خور په‌یه‌کی ترسناک دایگرت. ترسیکی به‌هه‌یز شکایه‌ گیانی. ئه‌بره‌که‌کان و پیاو کوژیه‌یه‌کانیانی بیستبوو، گوێ قولاغ ڕاوه‌ستابوو و چاوه‌ڕێ بوو له‌ بن هه‌موو بنچک و ده‌وه‌نیک چێچێنیک ده‌ر په‌ریت و ئه‌و ناچار بێ یان به‌رگری له‌ گیانی خۆی بکات و بمری، یان بێ وره‌ و زراوتوقیو تی ته‌قینی. بیرێ له‌ خودا و ژیا‌نی داهاتووشی کرده‌وه‌، به‌لام قه‌ت له‌و باره‌وه‌ ئاوا‌ی بیر نه‌کردبووه‌ و ده‌ورو به‌ری هه‌روا س‌روش‌تیکی وه‌حشی و جیدی و تاریک بوو. بیرێ کرده‌وه‌: «یانی ئه‌و بایه‌خه‌ی هه‌یه‌ که‌ پیاو بو‌خۆی بژی و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاوه‌ڕوان بک‌ریت سات له‌ دوا‌ی سات مه‌رگ هه‌لکو‌تیه‌ سه‌ری؟ مردنیک که‌ مرو‌ف هه‌یج کاریکی باشی نه‌کردبێ، و بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج که‌س ئاگادار بێ! پاشان به‌ره‌و لایه‌ک ملی ڕیی گرت که‌ پێی وا بوو به‌ره‌و گوند ده‌چێ. ئیتر باسی ڕاو له‌ گۆریدا نه‌بوو. ته‌نیا هه‌ستی به‌ ماندوو بوونیکی له‌شپرووکی‌ن ده‌کرد و به‌ وردی و توقیوانه‌ چاوی له‌ هه‌موو سووچ و قوژبن و دار و ده‌وه‌نه‌کان ده‌کرد، سات به‌ سات چاوه‌ڕوان بوو مال‌ئاوا‌یی له‌ ژیا‌ن بکات. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ ده‌وری خۆیدا سوو‌راپه‌یه‌وه‌، گه‌یشه‌ لای چۆمه‌لیک که‌ ئاوه‌که‌ی ده‌رژایه‌ نیو ڕووباری لیلی ته‌ره‌که‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیتر ڕیی لێ نه‌شیوێ، ڕیاری دا به‌ که‌ناری چۆمه‌که‌دا ڕوات. هه‌روا هه‌نگاوی ده‌نا، به‌بێ ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌م ڕووباره‌ به‌ره‌و کوێ ده‌ڕوات.

له ناکاو له پشت سهریه وه خشه خشیک له نیو قامیشه لانه که وه ههستا. ئولینین گورج راسایه وه و تفهنگه که ی به دهسته وه گرت. له خوی تریق بووه که دیتی سهگه که ی ماندوو و شه که ت به هاسکه هاسک خوی کرد به نیو قامیشه کاند و زمانی له ئاوی فینکی پووباره که ددا و دهیچله پاند. ئولینین له گهل سهگه که ی ئاوی خواره وه و به ریگایه کدا که سهگه که ی که وتبووه پیشی وه ری که وت. چونکه پیی وا بوو سهگه که ی به بون کردن به ره و گونده که دهروات. له گهل ئه وه ی به شداره که ی بوو بووه ریئوینی، سات له دوا ی سات دهو روبه ری تاریکی دایده گرت. سیبهری داره کان ئه و نده ی تر به ری پی تاریک کرد بوو و با به توندی سهرلکی پیره داره کان پاده وه شاند و قرچه و خشه خشکی پوپ و گه لا میثکی ئازار ددا و نهیده توانی گوی بو خشه و جووله ی دهو روبه ری شل بکات و ههست راگری. بالنده ی گوره به قیزه و سیره و فره ی بالیان دایانده چله کاند و له هیلانه کانیاں دوور ده که وتنه وه. ورده ورده گژوگیای به ری پی که م ده بوونه وه و زهل و قامیشه لانی خوړسک چروپرتر و زورتر له به رده میدا بالایان ده کرد و گه یشته سهر لم و خیزه لانی که جیگاپی گه ماله که ی به باشی دیار بوو. ئیتر گه یشته شوینیکی پووته ن و به رئاوه لا. هاژه یه کی یه کهاوی و به رده وام له گهل گفه ی گژه با تیکهالان و ترس و سامیکی گرانیاں له روهیه وه پیچا. دهستی برد بو پشتی و بوی ده رگه وت یه کیک له کوتره کانیاں نه ماوه. یه کیان ملی پچرا بوو و ته نیا سهر و مله خویناوییه که ی به لاکه لاکهیدا شوړ بوو بووه و به په ته که وه به ند بوو. زیاتر له پیشوو ترسی لی نیشته. دهستی کرد به دوعا خویندن. ترسی ئه و ته نیا ئه وه بوو که بی ئه وه ی توانیبتی کاریکی باش ئه نجام بدات، بمری. له گهل ئه وه شدا ههستی به ئاواتیکی به رزی زیندو و مانه وه ده کرد. زیندو و مانه وه بو ئه وه ی فیدا کارییه کی گوره له خوی نیشان بدات.

بيست و يهک

له ناکاو ترووسکه يهک پرووناکی له پړوحي گيړا. دهنگيکي بيست که به زمانى پرووسى قسه دهکا. خوړه و هاژدهى خيړا و خوړپننى تهرهکى له دوو ههنگاو پيش خوږيه وه دهبيست و پرووکارى بزوک و مهيله و پردهشى پرووبارهکى له گهل لمى قاوه يى پهنکى پوخه که و ئيستپى دووردهست دددى و بورجى قهرهولى پاسگاههش که نزيک پرووبارهکه هه لکه وتبوو، ههروه ها ئه سپيکى زين کراو که له نزيک داره هه لووچه کان به سترابوو و کيوهکانى ئه و بهرى چومه که شى به جوانى لى و هديار که وت. خوړى مهيله و سوور بو ساتيک له ژير گه وال هه وريکى رهش هاته درى و دوايى تيريژى خوږى به پرووبه رى چومه که و قاميشه لان و بورجى قهرهول و دهسته ي کا زاخه کان به خشى که له چهند جيگا کوژليکه يان به ستبوو. له نيو کا زاخه کاند لاروومه تى لووکاشنکا سهرنجى ئولنينى بو لای خوږى راکيشا.

ئولينين پړوحيکى تازه ي له جهسته گه رابوو و به بى هيچ هوکاريکى ديار و ئاشکرا خوږى به به خته وهر دهرانى. خوږى کرد به نيو حه وشه ي پاسگای نيزنى - پړوتوکدا که له کهنارى تهرهک و به ره و پرووى گونديکى بيدهنگى ئه و به رى چومه که هه لکه وتبوو. سلاوى له کا زاخه کان کرد، به لام چونکه هيشتا هه ليکى بو هه لکه وتبوو که کاريکى باش دهره ق به که سيک بکات، به ئارامى به ره و دالانى ئيسپا مى پيوه نا؛ له ویش بارودوخىکى شياوى بو نه په خسا. چونکه کا زاخه کان زور به ساردوسرى له گه لى به ره و پروو بوون. ئولينين چوو بو بنکه ي کا زاخه کان و له وى جگه ريه کى داگيرساند. کا زاخه کان هيچ پروويه کى خوشيان پيشان نه دا و به لالووتیکه وه چاويان ليکرد، چونکه له لايه که وه ئه و جگه ره ي دهکيشا و له لايه کى دیکه شه وه ئه وان ئه و پړوژه ئيواره سهرقالى کاروبارى دیکه بوون. چهند که سى چيچينى

که له یاغییه کانی خزموکه سی ئه وبره که کوژراوه که بوون له گه‌ل نوینه ریک
 له کوستانه وه هاتبوون بۆ لای کازاخه کان که تهرمی کوژراوه که بکرنه وه.
 کازاخه کان چاوه‌پوان بون سه‌روکه کان له ئیستانیس‌تاهه بین. برای
 کوژراوه که پیایکی که له گه‌ت بوو به پ‌واله‌تیکی خاوین و ریکوپینکه وه، پیشی
 سوور و له خه‌نه گیرای بریقی ده‌هات، له گه‌ل ئه وهی چه‌رکسای له به‌ردا
 بوو و کلاوه‌که‌ی له چه‌ند جیگاوه کون بووبوو، وه‌ک پادشایه‌کی خاوه‌ن
 شکو و یقار به ئارامی و نه‌رمونیانی هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد. قه‌لافه‌تی زوری
 شیوه‌ی ئه‌بره که کوژراوه که ده‌دا و ده‌گوت سیوین کران به دوو به‌شه‌وه.
 هیچ که‌سی به شیایوی ئه‌وه نه‌ده‌زانی چاوی لی بکا؛ ته‌نانه‌ت بۆ تاقه جاریک
 چاوی له براکوژراوه‌که‌شی نه‌کرد. له بن دیواریک هه‌لترووشکابوو و قه‌ننه‌ی
 ده‌کیشا و خیراخیرا تقی ده‌کرده‌وه. جاروبار ده‌نگیکی فه‌رمان پیده‌رانه‌ی له
 گه‌رووی ده‌دا ده‌ری که هاو‌پیه‌که‌ی به شیوه‌یه‌ک ریزدانانی ده‌زانی. دیار
 بوو ئه‌و پیاوه یه‌ک جیگه‌ت و زوری چاو به پ‌ووسه‌کان که‌وتوو و ئیستاش
 نه هیچ شتیکی ئه‌وان تووشی سه‌رسوورمانی ده‌کرد و نه به لایه‌وه
 سه‌رنج‌اکیش بوو. ئولینین هه‌نگاویک له تهرمه‌که نزیک بۆوه و چاوی
 لیکرد، به‌لام برای کوژراوه که چاویکی پر له سووکایه‌تی لیکرد و چه‌ند
 وشه‌ی ناریکوپیک و غه‌رزیوانه هه‌نگاوی به ئولینین شل کرده‌وه و له جیی
 خوی رایگرت. نوینه‌ر به‌په‌له ده‌موچاوی کوژراوه‌که‌ی به شاقه‌لی
 چه‌رکساکه‌ی خوی داپوشی. ئولینین به‌و قورساخی و حاله‌ته جیددییه‌ی
 برای کوژراوه که سه‌رسام بوو؛ ده‌یویست بچی قسه‌ی له گه‌ل بکات و لی
 بپرسی خه‌لکی چ گوندیکه، به‌لام کابرای چیچین چاوی لی نه‌ده‌کرد؛ پاشان
 به حاله‌تیکی پر له سووکایه‌تییه‌وه تفیکی کرده‌وه و پشتی تیکرد. ئولینین
 له‌وه‌ی که ئه‌و پیاوه چپانشینه به چاوی سووک ته‌ماشای ده‌کا، سه‌ری هینه‌ده
 سوورمابوو که پیی وابوو ئه‌و رق و گه‌وجیتییه ده‌بن به هوی تینه‌گه‌یشتنی
 زمانه‌وه بی. لیک حالی نه‌بوون ئه‌و بارودۆخه‌ی هیناوه‌ته ئاراه. له ناکاو
 بیرى چوو بۆ لای هاو‌ریکه‌ی. ئه‌وی دیکه‌یان که نوینه‌ر و دیلمانج بوو، وه‌ک

ئەوى پىشووويان جلو به رگى دراوى له بهردا بوو، به لّام ره شتالّه بوو. به ردهوام ددانه سپيه كانى وهديار دهخست و چاوه ره شه كانى ده گيړا. ئەو به شيوهيه كى تامه زرويانه له گهّل ئولنين كهوته قسه و داوى جگه ريه كى ليكرد. پاشان به رووسييه كى سه روگويشكاو دهستى كرد به قسه كردن:

- ئەوان پينج برا بوون، ئەمه سيهه مين برايانه كه به دهستى رووسه كان كوژراوه. ئىستا دوو برايان ماون. - ديلمانج ئاماژهيه كى به كابراى چيچين كرد و گوتيشى: ئەم جيگيتيكي به هيز و توانايه، به راستى جيگيته. كاتيک كه ئەحمه دخان كوژرا، (ئهمه دخان ناوى كوژراوه كه بوو) ئەو كاتهى ته قهيان له براكهى كردوو له نيو قاميشه لانى ئەوبه رى چۆمه كه دا بووه و هه موو شتيكى به چاوى خوى ديتوو. ئەو ديتوويه تى چۆنيان تهرمه كه خستۆته نيو گهميه وه و هيناويانه بو ئەمبه ر. ئەو شه وه هه تا به يانى له وى بووه و ويستوويه ته قه له پيره پياوه كه ش بكات، به لّام ئەوانى ديكه نه يانه يشتوو.

لووكاشكا هات بو لای ئەو دوو كه سه و له په ناياندا دانىشت و پرسى: «خه لگى كام ئائولن؟»

ديلمانج وه لّامى دايه وه: «ئەو لايه.» پاشان ئاماژەى به كينه كانى ئەوبه رى تهره ك و كه ليكى تاريك و لاجه وه ردى گرد و گوتى: «ئەو كينه، ده زانى سواق سوو له كوييه؟ ئەوبه رى چۆمه كه. هه تا ئەوئ مه وداكهى ده ويرىسته.»

لووكاشكا پرسى: تو له سواق سوو قيرخان ده ناسى؟» ديار بوو لووكاشكا زورى ئەو ئاشنايه تيبه پىخوشه و پاشان گوتيشى: «ئيمه پيكه وه هاوپيين.»

ديلمانجه كه گوتى: «به لّى ده يناسم، ئەو دراوسيمانه. پياويكى زور ئازا و بويز و خوشگوزهرانه.»

لووكاشكا كه سه رى قسه ي كردبووه و زور هه زى له ئاخاوتن بوو له گهّل كابراى ديلمانجا، به زمانى توركى دهستى كرد به قسه كردن.

زۆر زوو يوزباشى و سەرۆكى ستانیتسا به سواری ئهسپ له گه‌ل دوو
 كازاخى تر هاتنه نيو ئيسپاكه‌وه. يوزباشى كه تازه پله‌ى به‌رز كرابۆوه و
 نيشانه‌ى پیدرابوو، سلاوى له كازاخه‌كان كرد و ده‌ستى به‌رز كرده‌و، به‌لام
 هيچ كه‌س به پى دابى ئاسايى هیزه‌كه‌يان پى نه‌گوت: «سپاس قوربان.
 سلامه‌ت بى!» له‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ر چه‌ند كه‌سێك بینه‌میه‌تانه سلاويكیان لێكرد.
 هیندیكیان نه‌بى كه لووكاشكا يه‌كێك له‌وان بوو هه‌ستانه سهر پى و راست و
 خه‌به‌ردار راوه‌ستان. ملازم بو‌ى ده‌ركه‌وت كه له پشته‌وه هه‌موو شتێك
 رێكوپێكه. هه‌موو ئه‌وانه له به‌رچاوى ئولینین سووك و فشه‌ى ده‌نواند. له
 دلى خۆیدا ده‌یگوت: «ئهم كازاخانه یاری سهربازیان وه‌پى خستوه!»
 به‌لام زۆر زوو ته‌شریفات وه‌لانرا و به شینوه‌یه‌كى ساده پیوه‌ندی و ئاخافتن
 ده‌ستى پێكرد و يوزباشى كه خۆشى وه‌ك كازاخه‌كانى تر پیاویكى شاره‌زا
 بوو، له‌گه‌ل دیلمانجه‌كه به‌ خیرایی ده‌ستى كرد به‌ قسه‌ كردن و به‌ زمانى
 توركى له‌گه‌لى دوا. كاغه‌زێكیان نووسى و دایان به‌ دیلمانج و پاره‌یه‌کیان لى
 وه‌رگرت و چوون بو‌ لای ته‌رمه‌كه. يوزباشى پرسى: «گا‌رلویۆف
 لووكاشكا كینیه‌؟»

لووكاشكا كلاًوه‌كه‌ى له سهرى داگرت و هاته‌ پێشى.

- لووكاشكا من سه‌باره‌ت به‌ تو‌ راپۆرتێكم نووسیه‌وه و ناردومه‌ بو‌
 سه‌ره‌نگ. ئیتر نازانم ئاكامه‌كه‌ى چى ده‌بى. پێشنیارم پێكردوون نيشانه‌ى
 خاچت پى ببه‌خشن و ببى به‌ رانیید؛ تو‌ زۆر گه‌نجی، خوینده‌واریت هه‌یه‌؟
 نا.

يوزباشى له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى رۆلى سهرۆكێكى ده‌سه‌لاتداری ده‌گیرا، گوتی:
 «قه‌یناكا. تو‌ گه‌نجیكى بو‌یر و ئازای. كلاًوه‌كه‌ت بكه‌وه سهرت. تو‌ كورپى كام
 كابریلۆفى؟ نه‌كا كورپى ئه‌و زلحۆرته‌كه به‌ی؟»

رانیید وه‌لامى دایه‌وه: «برازای ئه‌وه قوربان.»

- ئه‌ها، ده‌زانم. - پاشان پووى له كازاخه‌كان كرد و گوتیشی: «باشه،
 ئیستا بچن یارمه‌تیی ئه‌وان به‌دن.»

لووکاشکا ږوخساری گه شاپووه و جوانتر له کاتي ئاسایی دهنواند. دواى مولهت وهرگرتن له رائيډ، کلاوه کهى له سهرى نا و ديسان له لای ئولینين دانېشته وه. کاتيک تهرمه کهيان خسته نيو گهميه که وه، پياوه چيچينه که، واته برای کوژراوه که، چوو بو لای ږوخه که. کازاخه کان به پيچه وانهى ويستی خويان کشانه دواوه تاکوو ريگای بو چول بکن. کابرا به ههنگاويکی به هيز له سهر لمى که ناره که وه لاقى بهرز کرده وه و بازى دايه نيو گهميه که وه. نه و کاته بو يه که م جار ئولینين به جوانى چاوى ليکرد. پاشان کابراى چيچين هم مو کازاخه کانى دايه بهر تيرى روانينيکی دهغه دارانه و به دهنگيکی بهرز ديسان پرسیارى له هاورپکهى کرده وه. هاورپکهى وهلامى دايه وه و ئاماژهى به لووکاشکا کرد. کابراى چيچين چاويکی له لووکاشکا کرد به هینواشی پشتى له کازاخه کان کرد و چاوى له ږوخه کهى ږووبه ږووى بږى، نه و حاله تهى که نه و پياوهى له خوښه وه پيچابوو، رق و قين نه بوو؛ به لکوو سووکايه تيبه کی زور به روانين و قه لافه تيه وه ديار بوو. پياوى چيچين ديسان شتيکی به هاورپکهى گوت. ئولینين ږووى کرده کابراى ديلمانج که له په ستا دهجوو لايه وه و هه دادانى نه بوو، گوتى: «دهلئ چى؟»

ديلمانج که ديار بوو درو دهکا وهلامى دايه وه: «تو کارى خوتت کردووه، ئيمه ش کارى خومان ده که ين. هه رکه س به نورهى خوى.»
ديلمانج دای له قاقای پيکه نين و ددانه سپييه کانى وه ديار که وتن، پاشان نه ویش بازیدا نيو گهميه که وه.

برای کوژراوه که به بى نه وهى جووله بکات، له نيو گهميه که دا دانېشتبوو، چاوى له ږوخه کهى به رانبه رى دهکرد و نوقمى خيال بوو. ناخى نه وهندهى رق و بيزارى تيدا که له که ببوو که هيچکام له و ږووداوانه تووشى سهرسوورمانى نه دهکرد. ديلمانج له لای دواوهى گهميه که راوه ستا، هه رجاره ی به باریکدا سهولئ ليندها و شاره زايانه گهميه کهى بو پيشه وه راوه دا و بى برانه وه قسه ی دهکرد و چهنه ی شل نه ده بوو. گهميه که به شنيوهى که شو تووش به سهر ئاوه که دا دهخوشى، جار له گهل جار دوور

دهكهوتهوه و شلپه‌ی سه‌ول و چه‌نه‌وه‌ریی کابرای دیلمانج ئیتر به باشی نه‌ده‌بیسترا. هه‌روه‌ک هه‌موو چاویان لی بوو، گه‌میه‌که گه‌یشته‌که‌ناری ئه‌وبه‌ر، له‌وئ چهند ئه‌سپ چاوه‌روانیان بوون. دوو که‌س ته‌رمه‌که‌یان له‌ گه‌میه‌که‌ داگرت و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌سپه‌که‌ هه‌ل‌ده‌ستایه‌ سه‌ر پاشوو و چه‌پۆکانی ده‌کرد، ته‌رمه‌که‌یان دا به‌ سه‌ر زینی ئه‌سپه‌که‌دا و ده‌ست و لاقی به‌ هه‌ر دوو لاته‌پافی ئه‌سپه‌که‌دا شوڤ بپۆوه، هه‌رکام سواری ئه‌سپی خویان بوون و به‌ره‌و ئائۆل ملی رڤیان گرت و ئه‌و مه‌ودایه‌یان زۆر به‌ ئارامی بری. له‌ که‌ناری به‌ری ڤووس، کازاخه‌کان شاد و دلخۆش بوون و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌نگی قاقاکیشان گالته‌وگه‌پ ده‌هاته‌ گۆی. یووزباشی و ڤائید بۆ پیکه‌ینانی به‌زم و ئاهه‌نگ چوونه‌ نیو بنکه‌که‌وه‌. لووکاشکا که‌ شادی و دلخۆشی له‌ سه‌رتاپای ده‌باری و بیهۆ هه‌ولێ ده‌دا خۆی جیددی پیشان بدات، له‌ پال ئۆلینیندا دانیشت و هه‌نیشکی له‌ سه‌ر ئه‌ژنۆی دانا و خه‌ریکی سڤینی سه‌رنیزه‌که‌ی بوو. هه‌ر له‌و کاته‌دا، به‌ حاله‌تیکه‌وه‌ که‌ کونچکاوپی پێوه‌ دیار بوو گوتی: «ده‌ی، که‌وایه‌ ئیوه‌ جگه‌ره‌ ده‌کیشن؟ یانی کاریکی باشه‌؟»

لووکاشکا ئه‌و قسه‌یه‌ی کرد ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یدی ئۆلینین بێ‌تاقه‌ته‌ و خۆی له‌ کازاخه‌کان دووربه‌ریژ راگرتوو و به‌ ته‌نیا دانیشتوو. ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه‌:

- به‌لێ، خووخده‌یه‌که‌. بۆ ده‌پرسی؟

- ئه‌ها! ئه‌گه‌ر ئه‌م خه‌لکه‌ی ئیمه‌ش فیری جگه‌ره‌کیشان بن، زۆر خراپه‌! پاشان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ی به‌ ملانه‌ی کێوه‌که‌ی ئه‌وبه‌ر ده‌کرد، درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا: «مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ که‌ کێوه‌که‌ زۆر لێره‌وه‌ دوور نییه‌... تۆش ده‌توانی به‌ ته‌نیا بگه‌رڤییه‌وه‌ بۆ مالم؟ هه‌واکه‌ی تاریک بووه‌ و ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی من له‌گه‌لتا دیم، به‌لام مۆله‌تم بۆ له‌ ڤائید وه‌رگه‌.»

ئۆلینین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له‌ قه‌لافه‌ت و ڤواله‌تی شاد و به‌که‌یفی لووکاشکا ده‌کرد، بیری کرده‌وه‌: «چ پیاویکی به‌تاقه‌ته‌!» هه‌ر له‌و کاته‌دا

ماریانکا و شهقه‌ی ماچه‌که‌ی پشت دەرگاگه‌ی وه‌بیر هاته‌وه و به‌زه‌یی پییدا هات. بۆیه دلّی به لووکاشکا سووتا چونکه نه‌خوینده‌وار بوو. ئۆلینین بیرى کرده‌وه: «ئەو گه‌وجیته‌یه! به‌راستی بیر و می‌شکیکی دواکه‌وتووێ هه‌یه! ئەم پیاوه، پیاویکی تری کوشتوو و شاد و که‌یفخۆشه. هه‌رده‌لێی باشت‌ترین کاری دنیاى ئەنجام داوه! یانی بیر له‌وه ناکاته‌وه که ئەم ڕووداوه شایانی ئەم هه‌موو دلخۆشییه نییه و به‌خته‌وه‌ری له کوشتندا نییه، به‌لکوو له گیان به‌خت کردنایه؟»

یه‌کیک له‌ کازاخه‌کان که له‌گه‌ل گه‌میه‌که چووبوو، ڕووی له‌ لووکاشکا کرد و گوتی: «براکه‌م با ئەوه‌ت پێ بلێم! ده‌بی له‌مه به‌دوا زۆر وریا بی نه‌که‌ویه داوی! خو گویت لێبوو چۆنی ناوه‌که‌ت ده‌پرسی؟»
لووکاشکا سه‌ری هه‌لێنا و گوتی: «کێ، ئەو کۆره؟»
مه‌به‌ستیشی له‌و کۆره، کابرای چیچین یانی برای کۆژراوه‌که بوو.
- کۆره ئیتر زیندوو نابێته‌وه، به‌لام برا زرته‌بۆزه ڕیش سووره‌که‌ی کاری خوێ ده‌کا.

لووکاشکا به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ده‌بی ڕوات هه‌ر نانیک بخوات و نانیک بکاته خێر که لێره توانیی به‌ سلامه‌تی ڕزگاری بی.»
ئۆلینین له‌ لووکاشکای پرسى: «بۆ هێنده که‌یفخۆشی؟ ئەگه‌ر برای تۆیان بکوشتبایه، هه‌ر ئاوا دلخۆش و که‌یفساز ده‌بووی؟»

چاوانی لووکاشکا له‌ سه‌ر چاوانی ئۆلینین گیرسابوونه‌وه و ترووسکه‌ی بزه‌یان تیگه‌پابوو. لووکاشکا دیار بوو به‌ جوانی تیده‌گا که ئۆلینین مه‌به‌ستی چیه‌یه، به‌لام زۆر له‌وه دلخۆشتر بوو به‌و قسانه‌ شلوێ بی و گوی به‌و شتانه‌ بدات.

- ده‌ی ده‌بی چبکه‌م؟ ئەو شتانه‌ش ڕووده‌دا. مه‌گین ئەوان براکانی ئیمه‌ ناکوژن؟

یووژباشی و سه‌رۆکی ستانیتسا ڕۆیشتبوون. ئۆلینین بۆ ئەوه‌ی به‌ پنی ویستی لووکاشکا هه‌لسوکه‌وت بکا و خوێشی به‌ ته‌نیا له‌ دارستانه‌ تاریکه‌که

تېنەپەپەي، بۆيە چوو داواي مۆلەتى لە ڕائىد بۆ کرد و ئەويش دلى ئۆلينيى نەشكاند. ئۆلينيى پيى وا بوو لووکاشكا دەيهويى چاوي بە ماريانكا بکهويى و جگە لەوەش پيى خوۆش نەبوو کە کازاخىكى کورپەخاسە و قسەخوۆش و جەفەنگبازى لەگەلدايه. ئۆلينيى لە خەيالى خویدا سەرەرپاي خوۆ، لووکاشكا و ماريانكاى پيکهوہ ئاويته دەکرد و چيژى لە بيرکردنەوہ سەبارەت بە ئەوان وەرەگرت. ئۆلينيى بيرى کردەوہ: «ئەو ماريانكاى خوۆشدەويى و منيش دەتوانم خوۆشم بويى.» لەگەل ئەوہى بە نيو دارستانە تاريکەکەدا ھەنگاويان دەنا و بەرەو مالى دەرويشتن، ھەستىكى پر لە دلسۆزى کە بە لايەوہ شتىكى نويى بوو، ناخى داگرت. لووکاشکايش زۆر دلخوۆش بوو. شتىكى وەک ھاوړييهتى لە نيوان ئەو دوو پياوہدا ھەبوو، بەلام لە بير کردنەوہدا زۆر لە يەک دوور بوون. ھەرچارىک لە يەکتريان دەروانى، دەستان دەکرد بە پيکەنين. ئۆلينيى پرسى: «تۆ بە کام دەروازەدا دەچيە ژووروى؟»

لە دەروازەى نيوہراستەوہ. بەلام من ھەتا نزىک زەلکاوہکە لەگەلتا ديم. لەويوہ ئيتەر ھيچ شتىک نيه جى ترس بيت و بە ئەرخیانی برۆوہ بۆ مالى. ئۆلينيى داي لە قاقاي پيکەنين و گوتى: «مەگين من دەترسم؟ برۆ بگەرپوہ. پيوست بە زەحمەت ناکات، زۆر سپاست دەکەم، خوۆم بە تەنيا دەرۆم.»

نا، نا! من کارم بە سەر ئەوہوہ نيه، تۆ بۆ دەبى نەترسى؟ خوۆ ترسان عەيب نيه. - پاشان لووکاشكا بۆ ئەوہى ھەستى ئۆلينيى نەرووشينيى و دلى چاک بکاتەوہ، بە پيکەنينەوہ گوتى: «ئيمە خوۆشمان دەترسين.» - تۆ وەرە بۆ مالى ئيمە. ھينديک قسە دەکەين و شەرەپ دەخوينەوہ و سەبنى بەيانى بگەرپوہ بۆ پاسگا.

لووکاشكا بە پيکەنينەوہ وەلامى دايەوہ: «پيتوايە من مالم نيه شەوي لىي بمينەوہ؟ ئەوەش بە جى خوۆ، ڕائىد داواي لىکردم بگەرپيمەوہ بۆ پاسگا.»

- دۆینی گویم له دهنگت بوو گۆرانیت دهگوت، تهنانهت چاوم به خوشت كهوت.

- ئەرئ، راست دهكهی.... پاشان سهری لهقاند و چاوی له ئۆلینین بری.
ئۆلینین چاویکی لی قرتاند و لیی پرسى: «كهوايه دتههوی ژن بیتی!
وايه؟»

- دایکم ههز دهكا ژنم بو بیتی. بهلام گرفتهكه لیردهایه كه من هیشتا
ئهسپم نییه.

- كهوايه تو هیشتا كازاخیکی یاسایی نیت؟

- نا، هیشتا نیم! من تازه چوومهته ریزی ئهرتهشهوه و ئهسپم نییه،
ناشزانم چون ئهسپیک پهیدا بکه. هوی ئهوهی زهماوهند ناکه ههر ئهوهیه.
- نرخى ئهسپیک چهندهیه؟

- چهند رۆژ لهمهوبهر دهیانویست ئهسپیک لهوبهبری چۆمهكه بکرن،
شهست سکهیان پیدا، بهلام کابرا نهیدا و داواى زیاتری دهکرد. ئهو ئهسپهش
وهنهبی زۆر ئهسپی چاک بی، ئهسپیکی نووقانی بو!

- تو ههز دهكهی لهگهلم ببیته هاوری، لیم نریک بی و هیندیك له کارهکانم
بو جیبهجی بکهی؟ من سهبارهت به تو داواکارییهك بهرز دهکهمهوه.
پاشان چاویکی له لووکاشکا کرد و گوتی: «ئهسپیکیشیت پیشکesh دهکهم،
بهراستیمه! من دوو ئهسپم ههیه و پتویستیم به ههر دووکیان نییه.»

لووکاشکا پیکهنی و گوتی: «چۆن شتی وا دهبی؟ بو پیشکeshی منی
دهكهی؟ ئیمه خۆمان ئهگهر خودا بیدا، پارهمان دهبی.»

ئۆلینین كه زۆری پێخۆش بوو ئهسپیک بدات به لووکاشکا و لهوهی كه
کتوپر ئهو بریاره دیابوو، زۆر خوشحال بوو. گوتی: «بهراستی تو ههز
ناکهی لهگهلم بی به هاوری؟»

بهلام لهگهله وهشدا جۆیک ههستی پهشیمانی ئۆلینینی ئازار دها و
خستبوویه تهنگزهوه. له قسهیهك دهگهرا. به لووکاشکای بللی بهلام
نهیده دۆزییهوه.

لووکاشکا بیدەنگییەکی شکاند و گوتی: «ئێوه له پرووسیا مالی تایبەتی خۆتان هەیە؟»

ئۆلینین نەیتوانی دان بە خۆیدا بگرێ و نەلی بە جیگای خانوویەک، خاوەنی چەندین ماله. لووکاشکایش بە ساکاری درێژەیی بە قسەکانی دا و گوتی: «پەنگە ماله‌که‌تان زۆر خوش بێ! حەتمەن له ماله‌کانی ئێمه گەورەتره! وا نییه؟»

ئۆلینین هەروا که باسی ماله‌کانی خۆی دەکرد گوتی: «زۆر گەورەیه، ده هیندە ماله‌کانی ئێوه گەورەتره، سێ نهۆمه.

- ئەه‌ی ئەسپ، ئێوه‌ش وه‌ک ئێمه‌ ئەسپتان هەیە؟

- من سەد سەرم ئەسپ هەیە، هەركامه‌یان، سیسەد تا چوارسەد رۆبڵ دەژین. بەلام وه‌ک ئەسپه‌کانی ئێوه‌ نین نرخیان سیسەد رۆبلی زیو بێ! ئەوانه‌ی ئێمه‌ ئەسپی کێپرکین، خو‌ دەزانی! بەلام من ئەسپه‌کانی ئێره‌م زیاتر به‌ ده‌.

لووکاشکا هەروا که بزەیی له‌ سەر لیو بوو گوتی: «ده‌ی یانی ئێوه‌ به‌ خواستی خۆتان هاتوون بۆ ئێره‌، یان ناچاریان کردوون؟» پاشان ئاماژەیی به‌ تووله‌رێیه‌ک کرد که له‌ پیشیانوه‌ بوو و گوتی: «ئە، برۆانه‌، رێگاکه‌ ئەوه‌ نییه‌! ده‌بی به‌ لای ده‌سته‌ راستدا برۆین.»

ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه‌: «به‌لی، من به‌ خواستی خۆم هاتووم بۆ ئێره‌، هەزم دەکرد ولاتی ئێوه‌ ببینم و بچم بۆ مه‌یدانی جه‌نگ.»

لووکاشکا گوتی: «من ئیستا زۆر به‌ تامه‌زروییه‌وه‌ ده‌چم بۆ مه‌یدانی جه‌نگ.» پاشان له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی گوئی شل کردبوو گوتیشی: «برۆانه‌ ئەو چه‌قە‌لانه‌ چۆن ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌ واقه‌واق.»

ئۆلینین پرسی: ده‌ی تو ناترسی که‌سیکت کوشتووه‌؟

- ترس؟ بۆ ده‌بی بترسم؟ پاشان دووپاتی کرده‌وه‌: زۆرم هەز لییه‌ بچم بۆ مه‌یدانی جه‌نگ. ئەوه‌نده‌م هەز لییه‌ که‌...

— ږهنگه پيکه وه بچين. ليوکه ی ئيمه بهر له جهژن ليره دېروا و سواره کانی ئيوه ش له گه لمان دین.

- به راستی سهره، که سيک مالو حالي خوی به جي بیلې و بیت بو ئيره!
ئيوه خوتان مال و ئه سپ و تاقمیک خزمه تکار تان هیه. ئه گهر من به جي
ئيوه بوايم، خهريکی خوشگوزهرانی دېووم. ئيوه نيشانه ی ئه فسه ریتان
پيدراوه؟

- من جاري قوتايی فيرگه ی سهر بازيم و پيشنياری نيشانه شيان بو
کردووم.

- ئه گهر ئيوه قسه که تان راست بی و خاوه نی ژيانکی ئه وهنده باش و مال
و سامان بن، من هيچکات ئه م کوخه هه ژارانه یه ی خومان به جي ناهيلم. قهت
حه ز ناکه م ئيره به جي بيلم. تو ژيانی ئيره ت پي باشه؟
ئولينين وه لامی دايه وه: «به لي. زوريش باشه.»

هه روا که ئولينين و لووکاشکا پيکه وه دېوان، به دم قسه کردنه وه
گه يشته ئاوايی. که پتيان نايه يه که م کو لانه وه، هه وا به ته وای تاريک
داهاتبوو. سيبه ری دارستان به سهر گونده که دا کشابوو تاريکتری دهنواند.
باي دههات، چلوپوي داره کانی ده شه کاند و هاژه هاژي دههات و له گه ل
دهنگی نووزه و واقه وای پوي و چه قه ل تيکه ل دېوو و دهگوت پيده که نن
و دهگرين. له پيشيانه وه دهنگی ژنان و چه قولووری سه گه ل دههاته گوئ.
ماله کان وهک تاپويه ک ديار بوون و له ده لاقه ی چکوله يانه وه شو قی چرا
دهر ژايه کوشی تاريکيه وه. بونی تايبه تی دوو که لي کيزياک دههات. ئولينين
له م شه وهدا به تايبه ت ههستی ده کرد که ماله که ی و بنه ماله که ی و ته وای
به خته وه درييه کانی له م گونده دايه و هه رگيز به م شيويه نه ژياوه و له مه
به دواوه ش قهت به راده ی ئیستا و ژيانی له م ستانیتسايه هه ست به
به خته وه ری ناکات و ژيانکی له و شيويه ی نابي. ئه و شه وه ته وای دنيا و
ژيان و به تايبه تی لووکاشکای له راده به دهر خوش دهويست!

کاتیک ئۆلینین گەشتەو مەزلەگە، لە بەرچاوی پەر لە سەیرمانی
 لووکاشکا، خۆی چوو گەورەکە و ئەو ئەسپەیی کە لە گروونی کپیووی،
 نەک ئەوەیان کە هەمیشە سواری دەبوو، بەلکوو ئەو ئەسپەیان کە تا
 رادەیک پیر بوو، بەلام هێشتا بەهێز و لەسەر لۆق بوو، هینایە دەری و دای
 بە لووکاشکا.

لووکاشکا گوتی: «بۆ ئەو ئەسپە دەدەیی بە من؟ خۆ من هێشتا هیچ
 خزمەتیکم بە ئێوە نەکردووە.»

قەیناکا، نرخێ ئەو ئەسپە زۆر نییە، سواری بە و برۆ، هەرچەندیکت بۆ
 هەلسوورا بۆمەدە. ئێمە پێکەو دەچین بۆ شەڕ.

لووکاشکا پەشوکا و بێ ئەوەی چاوە ئەسپەکە بکات گوتی: «چۆن وا
 دەبی؟ ئەسپ نرخێ خۆی هەیە، وا نییە؟»

وهریگره! پێشکەشم کردووی، ئەگەر ئەسپەکەم لێ وەرەنگری، من بە
 سووکایەتی دەزانم. ژانۆ! یارمەتی بدە با سوار بیت و ئەسپە شێ لەگەڵ
 خۆی بەری.

لووکاشکا هەوساری ئەسپەکە گرت و گوتی: «ئێستا کە وای لێهات،
 زۆرتان سپاس دەکەم. ئەو کارە ئێوە بە تەواوی تووشی سەرسووڕمانی
 کردم.»

ئۆلینین وەک کۆرپێژگەیهکی دوازدە سالان شاد و دلخۆش بوو.
 - نا، جارێ مەرۆ؛ ئەسپەکە لێرە ببەستەو. ئەسپی چاکە، لە گروونی
 کپیومە. وەک بای شەمال دەفڕێ. ژانۆ چیخیرمان بۆ بیتە! با بچینه ژووری!
 ژانۆ شەرابی بۆ هینان. لووکاشکا دانیششت و پەرداخیکی هەلگرت و لەگەڵ
 ئەوەی خەریک بوو دوایین قومی لێدەدا، گوتی: «هیوادارم بتوانم قەرەبووی
 بکەمەو! من ئەو چاکەیهتم لە بیر ناچی. ببوورە، ناوی بەرپێژت چییە؟»
 - دیمیتری ئاندریچیچ.

زۆر باشە دیمیتری ئاندریچیچ، خودا دەس بە عومرت بگرن! ئێمە پێکەو
 دەبین بە هاوڕێ! ئێستا هەركاتیک حەزت لێبوو وەرە بۆ مالی ئێمە. ئێمە زۆر

ساماندار نین. به لّام هه رکاتیک میوانیک بیتّه مالمّان، ده توانین میوانیه کی چکۆله وهرّی بخهین و رّیزی لی بگرین. من دایکم راده سپّرم هه رکاتیک پیوستیت به نقشک و ترّی هه بوو بۆت ئاماده بکات. هه رکاتیکش هاتی بۆ پاسگا، من بۆ راوکردن و تیپه پین له دارستان و پرووباره که، یان هه رجیگایه کی حهزت لیبوو بچی، له گهلت دیم. دویّی، با هه ر باسی نه کهین، ده بی بمبووری، چونکه نه مده ناسیی، به رازیکم راو کرد! گوشته کهیم به سه ر کا زاخه کاندّا به ش کرد. ئه گه ر له گه ل تو ناسیاویم ببوايه، گوشتم بۆ تو ش ده نارد.

— زۆر سپاس. به لّام له هیلینگه و عاره بانه ی مه که، ئه م ئه سپه قه تی عاره بانه رانه کیشاوه.

— چی؟ ئه سپ له عاره بانه بکه م؟ پاشان دهنگی نزم کرده وه و گوتی: «ئه گه ر حهزت لی بی شتیکی دیکه شت پی ده لّیم: من هاوپییه کم هه یه به ناوی قیریخان، ئه و داوای لی کردووم له جاده ی داوینی کیوه که راوه ستم. ئه گه ر پیّت خو ش بوو پیکه وه ده چین. دلّیا به خیانه ت پی ناکه م. من مریدی تو م. — زۆر باشه. رۆژیک پیکه وه ده چین.

لووکاشکا وا دیار بوو به ته واوی هیور بۆته وه و هه لّسوکه وتی ئۆلینین سه باره ت به خو ی تی ده گا. نه رمونیانی و هه لّسوکه وتی ساکاری ئۆلینین تووشی سه رسوورمانی کردبوو و ته نانه ت هی ندیک نائاساییشی ده نواند. ماوه یه کی زۆر پیکه وه قسه یان کرد و لووکاشکا ئه گه رچی زۆری خواردبووه، به لّام سه رخو ش نه بوو. (ئو ه یچ کات سه رخو ش نه ده بوو). بۆ خودا حافیزی دهستی ئۆلینینی گو شی و چو وه ده ری. شه و زرینگا بو وه و زۆر درهنگ وهخت بوو. ئۆلینین له په نجه ره که وه چاوی له ده ری کرد تا کوو بزانی لووکاشکا داوی چوونه ده ری و به جی هیشتنی ئه و چی ده کا. لووکاشکا به هیواشی هه نگاوی ده نا و سه ری داخستبوو، ئه سپه که ی له حه وشه که برده ده ری و پاشان سه ریکی له قاند و وه ک پشيله گورجو گو ل و سووک خو ی فری دایه سه ر پشتی ئه سپه که. هه و ساره که ی گرت به دهنگیکی

بەرز ھیتی لە ئەسپەكە كرد و بە كۆلانەكەدا تێپەری. ئۆلینین پنی وابوو
 لووكاشكا لەرپۆه دەچی بۆ لای ماریانكا و باسی ئەم دلخۆشییە خۆی بۆ
 دەكا؛ بەلام لەگەڵ ئەوەشدا كە ئەو كارەى نەكرد، ئۆلینین ھەستى بە خۆشى
 و چێژىكى دەروونى كرد. وەك مندالێك شادى دلى داگرتبوو و ھەموو
 چیرۆكەكەى بۆ ژانو گێرايەو. نەك ھەر باسى پێشكەش كردنى ئەسپەكەى
 بە لووكاشكا، بەلكوو ھۆكارى ئەو بریارەى و بیر و باوەرى خۆى سەبارەت
 بە بەختەوهرى، سەرلەبەرى بۆ ژانو باس كرد. ژانو ئەم بیروكەى پشت
 راست نەكردەو و گوتى كە ئەو كارە ئاكامىكى گەوجانەى ھەيە چونكە
 L'agrent il n'y'a psa^{٤٥}

لووكاشكا بە پەلە رۆیشتەو بۆ مالى خویان. لە ئەسپەكە دابەزى و
 ھەوسارەكەى دایە دەستى دایكى و راسپارد كە بینیرى بۆ نێو رەوہى
 ئەسپى كازاخەكان. خۆى دەبوو ھەر ئەو شەو بەرپێتەو بۆ پاسگا. لالەى
 خوشكى ئاگادارى ئەسپەكەى گرتە ئەستۆ و بە ئامارە بە براكەى، حالى كرد
 كە ئەگەر ئەو پیاوہ بناسى وا ئەو دیارییەى پێداو، كرنۆشكى وای بۆ دەكا
 ناوچاوانى لە زەوى بدرى. پیریژن دواى بیستنى قسەى كۆرەكەى سەرىكى
 لەقاند و لە دلى خۆیدا بیرى كردەو كە لووكاشكا دەبى ئەو ئەسپەى دزیی؛
 ھەربۆیە لالەى كچى تێگەياند كە بەیانى بەر لە ھەلاتنى خۆر، بیگەینیتە نێو
 رەوہى ئەسپەكان.

لووكاشكا گەرايەو بۆ پاسگا و لە ماوہى رێگادا بەردەوام بیرى لەو
 رەفتارەى ئۆلینین دەكردەو. سەرەراى ئەوہى دەیزانى كە ئەو ئەسپە
 ئەسپىكى باش نییە، بەلام لانیكەم چل سكەى دینا، بۆیە لە خۆشیا پنی
 و دەعەرزى نەدەكەوت. بەلام ئەو پرسیارەى لەلا دروست بووبوو كە ئۆلینین
 بۆ دەبى ئەو دیارییەى پێدایى؟ لووكاشكا ھەرچى سەرى دینا و دەبرد، لەوہ
 تینەدەگەى و كەمترین ھەستى پێزانینی لە خۆیدا ھەست پێنەدەكرد. بە
 پێچەوانە گومانىك لە مێشكیدا سەرى ھەلداوو و پیلانى مەترسیدار مێشكى

٤٥ رستەيەكى فەرەنسییە يانى: پارە لە گورپدا نییە.

داگرتبوو. ئەو ەى كە دارشتنى ئەو پىلانانەش دەبى چۆن بى، تىى نەدەگەشت و بوى نەدەچووە ە سەر يەك؛ بەلام قەبوول كەردنى ئەو ەش كە كەسپىكى غەوارە، بەبى ەيچ پىشپىنەيەك و تەنيا لە پرووى مېھرەبانىيە ە ئەسپىكى چل رۆبلىت پىشكەش بکات، نەيدەزانى چۆنى لىكداتە ە و بە خوى بسەلمىنى! ئەگەر ئۆلىنىن ئەو كاردى لە كاتى سەرخۆشيدا بکەردايە، دەكراتى بگەى. چونكە لە كاتى سەرخۆشيدا پياو لەوانەيە بۆ خۆنەندن كاریكى لەو جۆرە بكا، بەلام ئەو ئەفسەرە لاوە بە تەواوى وشيار بوو، ەربۆيە مەبەستى ئەو ەبوو كە بىكاتە بەرمەنى خوى و لە ەمبەر ئەو ئەسپەدا بۆ پىلاننىكى رەش ەانى بەات و تىو ەى گلىنى. لووكاشكا بىرى كەردەو: «نا، وا چاكە زۆرى بىر لى نەكەمەو! جارئ ئەسپەكە ەى منە، دواترىش ەرشىتىك رەووبدا دەرەكەوئ. خۆ منىش گەمژە نىم. ماو ەيەكى تر مەعلوم دەبى كە كاممان دەيدۆرپىنىن. ئەرى دواتر مەعلوم دەبى!» لووكاشكا لەو بىر و خەيالەدا بوو و پىى وابوو دەبى وریا بى نەكەوئتە داوى ئەو كۆرە غەوارەيە، ەربۆيە لە ناخى خۆیدا ەستى بە جۆرىك رەشبىنى كەرد سەبارەت بە ئۆلىنىن. لووكاشكا بە ەيچ كەسى نەگوت كە ئەو ئەسپەى چۆن وەدەست كەوتوو. لەلاى ەندى كەس دەيگوت كړیو ەتى؛ كەسانىكى دىكەش كە لىيان دەپرسى خوى لە وەلامدانە ەدەوارد. بەلام زۆرى پى نەچوو ەمەوو خەلكى گوندەكە مەسەلەى ئەسپەكەيان بۆ دەرکەوت. دایكى لووكاشكا، ماریانكا، ئىلى قاسىلىقىچ و زۆربەى كازاخەكانى دىكە كە دەستودلەبازى بىھوى ئۆلىنىنەيان بۆ دەرکەوتبوو، تووشى شك و گومان بوون و لە ئۆلىنىن دەترسان و دلیان لى رەش بوو. سەرەپای ئەو ترس و دېدۆنىگىيە، ئەم رەفتارە لەلاى ئەوان جۆرىك رپزى ساكار و سامانى دەرەق بە ئۆلىنىن لى كەوتبوو. يەكك دەيگوت: «بىستووتانە! ئەم قوتابىيەى فیرگەى سەربازى كە لە ماللى ئىلى قاسىلىقىچ نىشتەجىيە، ئەسپىكى داو ە لووكاشكا كە پەنجا سەكە دەژى! ئەو كابرایە زۆر پیاوئىكى ساماندەر!»

یه کیکی تر به له بزیکي دهغه زدارانه وه لامي ده دایه وه: «ده زانم. له خوږایي نییه. لووکاشکا ده بی خزمه تیکي پی بکات. جاری راوهستن مه علووم ده بی ئه وه مه سه له یه له کوپوه ئاو ده خواته وه. به لام ئه وه شمان له بیر نه چی ئه و بیتاکه ناوچاوانه که ی هیناویه تی!»

سپه می گوتی: «ئهم خه لکه غه واراننه یانی ئهم قوتابیینه ی فی رگه ی سه ربازی، که سانیکي راست و پاک نین! ئه وه پوژده که یه باسی ده که یین، خو تان ده بینن که ئه وه هه تیوه چ فهرته نه یه ک له م گونده ده نیته وه، یان ناوری کی شه یه ک هه لدا یی سینن....»

بیست و دوو

ژیانی ئۆلینین له سەر پهوتیک و به پیکوپیکى بهرپوه دهچوو. له گهڵ سهروک و هاوکه تارهکانى که متر هاتوچۆ و ههلسوکهوتى دهکرد. له قهفقاز، بارودۆخى قوتابییهى ساماندارى فیرگهى سهربازى بهو شیوهیه جى کهوتوو: سهروکهکان ئهویان نهدهنارد هه سهر کار و مهشقیان پى نهدهکرد. به هوى بهشداری له شهردا، پیشنیاری نیشانهى ئهفسهبرى بۆ کرابوو و چاوهروانى ئهوه بوو نیشانهکانى بۆ بێتهوه، بۆیه کاریان به سهریهوه نهبوو و ههموو ئهركیکى له سهر ههگیرابوو. ئهفسه رهکان به چاوى ئهشرف و خانهدان له ئۆلینین دهروانى و زور به ریزهوه ههلسوکهوتیان له گهڵ دهکرد. یاری پاپهزین و ئاههنگى مهى نوشى و بهزم و گورانى که زور جار بهرپوه دهچوو و ئۆلینین له گهلیان ئاشنا بوو، که متر ئهوى بۆ لای خوى رادهکیشا. ههتا ئهو جیهى دهیتوانى خوى دهبارد له کوپ و کوپوونهوى ئهفسهران و شیوهى ژيانى ئهوان له گوندهکهدا. ماوهیهک بوو که ژيانى ئهفسه رهکان له گوندهکانى کازاخ بارودۆخیکى ئاشکرا و تایبهتى به خووه گرتبوو؛ به جوریک که ههموو قوتابییهى فیرگهى سهربازى یان ههموو ئهفسه ریک له پلهوپایهى خویدا دهیتوانى بیره بخواتهوه و قوماڕ بکات، له کوپهکانیشیاندا باس باسى نیشانه و بهرزبوونهوى پلهوپایه بوو. له گوندهکهدا ئهفسه رهکان یان قوتابییانى فیرگهى سهربازى دهیاننوانى بهردهوام له گهڵ خاوهنماله کهیان شهپاب بخۆنهوه، کچان بانگهێشتن بکهن و به ههنگوین و شیرینی میوانداریان لى بکهن و وهشوین ئهو ژنه کازاخانه بکهون که چه زیان لى دهکهن و هیتدی جار زهماوه نیشیان له گهڵ بکهن. ئۆلینین چۆن چهزى لیبوو ئاواى رادهبارد و بى ئیختیار لهو ئاکار و ههلسوکهوتانه وهرز بوو که ئهفسه ر و هاوکه تارهکانى کات و ژيانى خویان

بۇ تەرخان كوردى. لېرەش بە پىي ئۇ دابە ئاسايىيە ئۇفسەران لە قەققاز
 رەفتارى نەدەكرد و خۇي لەو كردهو نەشیاوانە دەبوارد. لەگەل ھەلاتنى
 خۇر لە خەو ھەلدەستا، چايى دەخواردەو و لە سەر قالدەرمەكان ماوہىكە
 دادەنىشت. سەيرى شاخ و كىو و گزنگى بەيان و رەوت و پۆين و
 بەژنوبالاي ماريانكاي دەكرد و لە دلەو كرنوشى بۇ ئۇ ھەموو جوانيانەى
 سروشت دەبرد؛ پاشان زىپوونىكى كەلپۆسى كۆنەى لە بەر دەكرد و جووتى
 كەوشى خوساوى لە پى دەكرد كە پۆركينيان پىدەگوت. خەنجەرەكەى لە
 نىوقەدى دەبەست و تەنگەكەى راست و چەپ لە شانى دەكرد.
 كۆلەپشتىيەكى چكۆلەى لە پشتى دەبەست كە تۆزى نان و تووتنى تىدەنا،
 بانگى سەگەكەى دەكرد و بەر لە كاتژمىر شەش بەرەو دارستانەكە مى پى
 دەگرت. لای عەسر، دەوروبەرى كاتژمىر حەوت برسى و شەكەت، بە پىنج
 شەش سويسكە و كۆترەو كە بە نىوقەدىا ھەلیدەواسى و ھىندىك جار بە
 نىچىرىكى گەرەترەو، دەرەپايەو بۇ مالى، بەبى ئوھى دەستى لە نان و
 تووتنى نىو كۆلەپشتىيەكەى دابى و مىلاكى كرىبى. ئەگەر فكر و خەيال لە
 مىشكىدا وەك جگەرەى نىو كۆلەپشتىيەكەى جىيان بگرتايە، دەرە بلين كە
 لەم چاردە كاتژمىردا تەنانەت تاقە خەيالىك لە مىشكى ئودا نەبزووتووە.
 كاتىك دەرەپشتە مالى، لە ناخەو شاد و گەشاو و بەھىز بوو. تەنانەت
 نەيدەتوانى بىر بكاتەو كە لەم ماوہىدا چ فكر و خەيالىك لە مىشكىدا بوو.
 يان لەوانەى ھىندىك خەيال و بىرەوہرى و بۆچوون و رەنگە ئاويتەيەك لە
 ھەموويان لە مىشكىدا سەرى ھەلدابى. ھىندى جار خۇي وەبىر دەھاتەو و
 لە خۇي دەپرسى: «من بىر لە چى دەرەمەو؟» ھەر خۇشى بە دەندووك بە
 دواى خۇيەو بوو. چونكە لە خەيالى خۇيدا دەيدى بۆتە كازاخىك و لەگەل
 ژنەكەى لە نىو باخىكدا كار دەكا، يان ئەبرەكىكە و لە كوستان نىشتەجى
 بوو، يان بەرازىكە لە پىش خۇيەو ھەلدى و دەيەوئ خۇي دەرباز بكات؛
 ھەمىشە گوئقولاغ رادەوہستا و چاوى لە خالىكى ناديار دەبرى و چاوەرى
 بوو بالندەيەك بەرازىك يان بزنەكىيەك بجوولتەو و بىپىكى.

زۆربەى پۇژەكان لای عەسر مامە ئىرووشكا دەھات بۆ لای. ژانۇ نىوہ چارەكك^{٤٦} چىخىرى دەھىنا، پىكەوہ دادەنىشتن، قسەيان دەکرد و شەراييان دەخواردوہ، پاشان ھەردووکیان رازى و دلخۆش لە يەتر ھەلدەبران و دەخەوتن. سەبەينى ئەو پۇژە، سەرلەنوى راو، سەرلەنوى شەكەتییەكى سالم، سەرلەنوى چاوپىكەوتنى عەسرانە و خواردنەوہى شەپاب و شادى و دلخۆشى. ھىندى جار لە پۇژانى جەژن يان پشووئاندا، لە مال نەدەچووہ دەرى و لە ژوورەكەى دەمایەوہ. لەو كاتانەشدا خۆى بە ماريانكاوہ سەرقال دەکرد، لە بەر پەنجەرەكە دادەنىشت و تەواوى رەوت و پۆين و ھەلسوكەوتى ئەوى دەخستە ژىر چاوەدیرى و چاوى لى نەدەترووكاند. ھەروا كە چاوى لە جوانییەكانى كوستان و ئاسمان دەکرد و لە ناخەوہ چىژى لى وەردەگرت، بە دىتنى ماريانكاش خەنى دەبوو. (ئەوہ خەياللىك بوو كە لەگەلى دەژیا). بەلام قەت لە بىرى ئەوہدا نەبوو كە پىوہندى لەگەل دامەزىنى. پىى وابوو لە نىوان ئەو و ماريانكاوہ ھىچكات ئەو پىوہندى و گەرموگورپىە نابى كە لە نىوان لووكاشكای كازاخ و كچەدا ھەيە. تەنانەت پىوہندىيەكى زۆر كەم، لەو پىوہندىيانەى كە لە نىوان ئەفسەرىكى دەولەمەندى رووسى و كچىكى كازاخدا دەكرى ھەبى. پىى وابوو ئەگەر ئەویش وەك ھاوكتارەكانى ھەلسوكەوت بكا و رابویرى، ئەو چىژە پۆحى و پەوانىيە پر لە عەشقانەى خۆى توور دەداتە نىو بوودرىكى پر لە كەسەر و داخەوہ و ئاوات و تاسەكانى سەرچاوەيان كویر دەبىتەوہ و دەبى بەردى پەشىمانى لە چۆكى خۆى بدات. لەگەل ئەوہشدا سەبارەت بەو كچە، ئىستا دەيوست فیداكارىيەك لە خۆى نیشان بدات كە بىتە ھوى شادى و گەشانەوہى، بەتايبەت ترسىكى تايبەت لە دلدا ھىلانەى كردبوو و بە ھىچ شىوہىەك نەيدەویرا ئەشقى خۆى بۆ كچە دەربەرى و رازى دلى خۆى لەلا بدركىنى.

٤٦ نىوہچارەك يەك لە ھەشتى چلىككە كە لە لىتر و نىوېك زياترە.

پوژیکى وهرزى هاوین، ئۆلینین نهچوو بۆ راو و له مالى مایه وه. کتوپر
یهکیک له ناسیوانی مۆسکوی که کورپیکى زۆر گهنج بوو، لى وەرور
کهوت و به زمانى نیوهفه پهنسى و نیوه مۆسکوی گوتى:

ئا،^{٤٧} Mon cher چهندهم پىخۆش بوو که بیستم تۆ لیره!

پاشان میوانه کهى له گهل ئه وهى سه روگوى وشه ی فه پهنسى ده شکاند،
دریژه ی به قسه کانی دا: «به منیان گوت «ئۆلینین»، کام ئۆلینین؟ له
خۆشیانا پیم وهعه رزى نه ده کهوت... چاره نووس ئیمه ی له شوینیک
گیرساندۆته وه، ده ی حالت چۆنه؟ چی ده کهى؟ تۆ چی و ئیره چی؟

ئه و کوربه که ناوی پهنس بیلیتسکى^{٤٨} بوو، ته وای سه برده ی خۆى بۆ
گیرایه وه که چۆن بۆ ماوه یه کی کورت هاتۆته نیو ئه وه ههنگه وه و چۆن
فه رمانده رى لیوا ئه وى وهک ئاجوودانى خۆى ههلبژاردوو، چۆنیش دواى
شه ر ئه و سه روکه پایه به رزه هه روا خۆشى ده وى؛ به لام ئه و گو ی به و
شتانه نادا و به لایه وه گرینگ نییه. بیلیتسکى هه روا بى پسانه وه قسه ی
ده کرد و گوتى: «مانه وه لیره و له م کونده نازانم چ که لکیکی هه یه؟ لانیکه م
ده بى له بیرى به رزبوونه وه ی پله و پایه دا بین... ده بى نیشانه و ده رجه
به ده ست بینین ... ئیستا منیان بۆ ریزه کانی گاردی سپا قه بوول کردوو.
ئه مانه، ئه گه ر بۆخۆشم پتویست نه بى، لانیکه م بۆ خزم و کهس و
ئاشناورۆشناکانم زۆر پتویسته. شازاده زۆر به باشى وه ریگرتم. ئه و زۆر
که سیکی باش و له دلّه وه نزیکه. به بۆنه ی ئازایه تی و بویریم له شه ردا
نیشانه ی شانازی بۆ پیشنیار کردوم. جارێ هه تا کاتى هۆردووکه شی
داهاتوو لیره ده مینمه وه و ئیره زۆر شوینکی باشه. ئه و هه موو ژنه جوانه ی
لییه! پیم بلێ بزنام، تۆ چی ده کهى؟ ده زانى ملازمه که ی ئیمه ستاریتسوڤ
چی پى گوتووم؟ ده زانى چی؟ ئه و ده لى ئیوه که سیکی باش و گه مژهن ... به
منى گوت که ئیوه به ته وای کیوین وهک وه حشى ده ژین و له گهل هیهچ

٤٧ یانى خۆشه و یسته که م

كەس ھاموشۇق و ھەلسوكەوتتان نىيە. من دەزانم كە ئىۋە ھەز ناكەن لەگەل ئەفسەرەكانى ئىرە تىكەللاۋىتان ھەبى. زۆر خوشحالم كە ئىستا پىكەۋە دانىشتوۋىن؛ ھىوادارم بىيەنە دوو ھاورپى باش و دلسۆز بۆ يەكتىرى. من بە لای مالى رائيىدا ھاتم. چ كچىكى لى بوو، مەبەستم ئوستىنكايە. بەراستى دەلىي فرىشتەيە! ھىندە جوانە لەۋە زياتر نازانم چۆن ۋەسفى بكەم.»

بىلىتسكى ھەروا سىلالۋى وشەي فەرەنسى و پووسى لە زارى دەرژا. وشەگەلىك كە تاييەتى دىنياهك بوون وا ئۆلىنىن پىي و ابوو بۆ ھەمىشە لىي دابراۋە. بىروپاي ئۆلىنىن سەبارەت بە بىلىتسكى بەم شىۋەيە بوو: كورپكى باش و پۇخسووكە. لە راستىدا دەرگا بللى بەو شىۋەيەش بوو، بەلام سەرەپاي پوالەتى مېھرەبان و رىكوپىكى، لە بەرچاۋى ئۆلىنىن زۆر نالەبار و دزىۋى دەنۋاند. ھۆيەكەشى ئەۋە بوو تەۋاۋى ئەو شورەيى و رىسۋايانەي كە ئۆلىنىن خۆي لى دەبۋارد، بىلىتسكى بە پىريەۋە دەچۋو و لە ھەۋا دەيقۇستەۋە. ئەۋەي زياتر لە ھەموو شتىك جارزى كردبوو، ئەۋە بوو كە نەيدەتۋانى و بەراستى لە خۆي پانەدەدى ئەو پىاۋە لە خۆي بتارىتى كە تاييەتى دىنا و باردودۇخىكى جىاۋاز بوو. چونكە ھەستى دەركد ھاورپىيەكى دىرىنەيە و لە غەربىيەتى يەكتىريان دۆزىۋەتەۋە و ھەقى بە سەرەيەۋە ھەيە. ئەو تاۋانەكەي دەخستە ئەستۋى خۆي و بىلىتسكى و بە پىچەۋانەي وىستى خۆي، رستە و وشەي فەرەنسى تىكەل قسەكانى دەركد. ۋاي پىشان دەدا ھۆگرى فەرماندەرى بالا و ئاشنا و ھاورپىيانى مۇسكۆي خۆيەتى. بە بىنانوۋى ئەۋەي كە تەنيا ئەو دوو كەسە لەو گۈندە كازاخ نشىنە بە زمانى فەرەنسى قسە دەركد، سووكايەتىي بە ھاورپىيان و ھاۋقەتارانى دىكە و كازاخەكان دەركد. لەگەل بىلىتسكى بە نەرمى دەجوۋلايەۋە و بەلىنى پىدەدا بچىت بۆ بىنىنى و بانگەيشتى بكات بۆ مالەكەي خۆي. بەلام ئۆلىنىن قەت نەچۋو بۆ لاي. ژانۋ تارىفى بىلىتسكى دەركد و دىگوت كە ئەو كورە بەراستى يەك بارىنى^{۴۹} ھىسابىيە.

بیلیتسکی له و گونده له پړیوه خوئی وهک ئه فسه ریکی ساماندار نیشاندا و له ماوهی مانگیگدا له بهرچاوی ئولینین وهک دانیش توویه کی قه دیمیی ئه و گوندهی لی هات. شهوانه میوانیی چکولهی وه پړئ دهخست و شه پابی ددا به پیره پیاوانی ئاواپی، شهوانه دهچوو بۆ ژوانی کچان و هینده به و بارودوخه ی خوئی دهنازی که کچان و ژنان نازناوی باوه گه وره یان به سهردا بریپوو. کازاخه کان که به تهواوی ناسیبوو یان و بویان دهرکه وتبوو که ئه و پیاویکه ئاشقی شه پاب و ژنانه، خو یان لی نزیك دهکرده وه و بی ئه و هه لیان نه ده کرد. بویه زور زوو جیی به ئولینین لیژ کرد و سهرنجی خه لکی بۆ لای خوئی راکیشا. خه لکیش ئه ویان له ئولینین پی باشتر بوو، چونکه پییان وابوو ئولینین پیاویکی راست و شه فاف نییه و ئاکار و هه لسوکه وتی وهک مه ته لیکی لی هاتبوو که بویان هه لنده درا.

بیست و سی

کاتژمیر پینجی به یانی بوو. ژانۆ، له سهر قالدرمه کان راوه ستابوو به شوولکیک دووده ی نیو ئاگردانی سه ماوه ره که ی داده ته کاند. ئۆلینین به سواری ئه سپ چووبوو بۆ تهرهک، که له ئاوی چۆمه که دا خۆی بشوا. (ئه و به یینیک بوو فیر ببوو به ئه سپه که یه وه ده چوووه نیو چۆمی تهرهک ئه سپه که شی ده شوورد و خۆشی مه له ی ده کرد.) ژنی خاوه نمال له ژووره چکوله که ی خۆی بوو. دووکه لیک ی رهش له دووکه لکیشی ژووره که هه لده ستا، دیار بوو وه جاخه که یان هه لکردوو. کچه له نیو گه وهره که دا خه ریکی دۆشین ی گامیشه کان بوو و به وه ره زییه وه ده یگوت: «قۆره کوشتوو، وا دیاره ناتهو ی راوهستی؟» به لام زۆر زوو دهنگی خوشه خوشی شیردۆشین هاته گو ی. له کۆلان، به مه ودا یه کی زۆر که مخرمه ی پیتی ئه سپیک هات و ئۆلینین به سواری ئه سپه خۆله میشین ه تۆخه که ی که هیشتا وشک نه بوو بووه و بریقه ی ده هات، به ره و لای دهر وازه گه وره که هاته پینشی. ماریانکا که ده سما لیک ی سووری له سه ری پینچابوو، وهک خاسه که و له گه وهره که هاته دهری و دیسان ون بووه. ئۆلینین کراسیک ی ئارمووشی سووری له به ردا بوو و چه رکسایه کی سپی به سه ردا کردبوو، له سه ر چه رکسا که شه وه، حه مایلیکی به ستبوو که خه نجه ره که ی پیوه هه لواسیبوو، کلاویکی درینیشی له سه ر کردبوو. گورج و وریا له سه ر پشتی ئه سپه که ی له گه ل ئه وه ی تفه نگه که ی به پشتیه وه راگرتبوو خۆی دانه واند تا کوو درگا که بکاته وه. سه رو قژی هیشتا ته پ بوو و دهموچاوی به هو ی گهنجی و له شساغیه وه بریقه ی ده هات. ئۆلینین خۆی به پیاویکی جوانچاک و گورجوگۆل و جیگیت ده زانی، به لام له راستیدا وا نه بوو؛ له به رچاوی هه رکام له خه لکی به ئه زموونی قه فقان، سه ره رای ته وای ئه و شتانه، ئه و ته نیا هه ر سه ربازیکی ئاسایی بوو و

بهس. ههركه گه‌يشته نيو حه‌وشه‌كه به ده‌نگيكي دلي‌رانه و پر له شادييه‌وه بئ نه‌وه‌ي چاو له ده‌رگاي گه‌وره‌كه بكات، گوتي: «ژانۆ، چايي ئاماده‌يه؟» به ره‌زايه‌ته‌وه هه‌ستي ده‌كرد كه ئه‌سپه‌كه‌ي كه‌فه‌لي ليك توند ده‌كات و له هه‌ليك ده‌گه‌ري له‌غاوه‌كه‌ي دامالي و ته‌واوي ماسوولكه‌كاني جه‌سته‌ي ده‌له‌رزينيته‌وه و ئاماده‌يه به چوار نال غار بدات و به سهر په‌رژيني حه‌وشه‌كه‌دا باز بدات. له‌و كاته‌دا له سهر قوره‌سووره‌ي حه‌وشه‌كه‌ سمى له زه‌وى ده‌كوتا. ژانۆ وه‌لامى دايه‌وه: C'est pret. ئولينين هه‌ستي كرد ده‌موچاوه‌ جوانه‌كه‌ي ماريانكاي ديتووه كه له نيو گه‌وره‌كه‌ چاوي لى ده‌كا، به‌لام ئه‌و سهرى وه‌رنه‌سووپاند. له ئه‌سپه‌كه‌ي دابه‌زى، به‌لام تفه‌نگه‌كه‌ي له ليواري قالد‌رمه‌كه‌ گيرا و سهرى بو لاي دواوه‌ وه‌رسووپا و به ترسه‌وه چاوي له نيو گه‌وره‌كه‌ كرد. له‌وى ئيت‌ر هه‌يچ كه‌س ديار نه‌بوو، به‌لام به‌رده‌وام خوشه‌خوشى دوشيني شير ده‌هاته‌ گوى.

ئولينين خو‌ي كرد به ژووره‌كه‌ي خويدا و دواي ساتيك به‌كتيبيك و قه‌ننه‌يه‌كه‌وه هاته‌ ده‌ري و له سووچيك كه هيشتا تيشكي كلومنجري خو‌ر ليني نه‌دابوو، له پال پياله و په‌رداخى چاييدا دانىشت. برياري دابوو ئه‌و رۆژه دواي نان خواردنى به‌ياني بو هه‌يچ كوئ نه‌چى و چه‌ند نامه‌ بنووسى كه زور دواكه‌وتبوون. به‌لام زورى به‌لاوه‌ دژوار بوو سهر قالد‌رمه‌كان به‌جيبيلى. هه‌زى نه‌ده‌كرد بچيته‌وه ژوورئ چونكه وه‌ك جو‌ريك به‌نديخانه ده‌هاته ئه‌ژمار به‌لايه‌وه. دايكي ماريانكا وه‌جاخه‌كه‌ي هه‌لگ‌ردبوو. كچه‌كه‌شى پاتاله‌كاني بردبووه‌ ده‌ري و ئيستا گه‌رابووه و كيزياكي وشكه‌وه بووى له پال ته‌يمانه‌كه‌دا له ليژه ده‌دا. ئولينين خه‌ريكي خو‌يندنه‌وه‌ي كتيب بوو، به‌لام ناوه‌روكي كتيب‌ه‌كه‌ي بو نه‌ده‌چوووه سهره‌يه‌ك و ليني تينه‌ده‌گه‌يشت. ناچار سهرى له سهر كتيب‌ه‌كه‌ هه‌لگ‌رت و له كچه‌ي روانى كه به به‌رده‌ميدا ده‌هات و ده‌چوو. له هه‌يچكام له ره‌وت و پوين و هه‌لسوكه‌وتى كچه‌ غافل نه‌ده‌بوو. كاتي‌ك ده‌چوووه ژير ساباتي فيتك و شه‌ونم لى نيشتووى حه‌وشه‌كه‌، كاتي‌ك

دەگەيشته نيوەپراستی ھەوشەكە و دەكەوتە بەر تيريزى گەرم و پوونى خۆرەتاو، كاتىك بەژنوبالاي بە جلوبەرگى جوان وپازاوەوە لە ژير پېشنكى خۆردا دەرەوشايەو و سيبەريكي رەشى دەخستە سەر تەركى خۆليني ھەوشەكە، ئۆليني بەردەوام چاوى لەگەل دەگىرا و نەيدەويست چا و لە چكۆلەترين جوولان و ھەلسوكەوتى غافل بكا. ئۆليني بە وردى دەپروانييە بالاي بەرز و قەدى بارىكى كچە كاتىك دادەنەوى و ھەلدەستايەو، كراسە سوورەكەى كە سەرتاپاي داپوشيبوو، مەكە خر و توندەكەى كە لە ژير كراسەكەدا لەگەل جوولان و ھەناسەكيشانى، بەرز و نەوى دەبوونەو و بە ئاستەم لەرەيان دەھات، داوينى نەرمى كراسەكەى كە لەگەل ھەنگاو ھەلپانەو لە بەلەكى دەھالا و نەرمایى پووزە ناسكەكەى دەنواند. لاقە چكۆلەكانى كە لە نيو پۆستالى سوورى رەنگ بواردوودا بە ئارامى دايدەنا و ھەلیدەھيتايەو. بە قول و مەچەكى بەھيز و ماسوولكەى سفتوسولەو كە ھەتا نزىك ھەنیشكى ھەلكرەبوو و پيمەرەكەى پى ئەمبارەوبار دەكرد، چاوە رەش و گەشەكانى كە ھىندى جار ئۆلينييان نازباران دەكرد و بە سووكەئورپىكى سرك و ئاسك ئاسا دللى دادەخوړپاند. ئۆليني ھەموو ئەوانەى دەدى و ھەستى بە چيژىكى شيريني پۆحى دەكرد. كچە برۆى تىكەنا و لە چاوانيدا ديار بوو كە لە جوانى و شوخوشەنگى خوى رازىيە و زۆرىش شايبە خۆيە.

لەو كاتەدا دەنگى بيليتسكى ھات كە بە جلوبەرگى ئەفسەرانى قەفقازەو خوى كرد بە ھەوشەكەدا و گوتى: «دەى ئۆليني، وا ديارە ماوہيەكى زۆرە ئاوا بە پنيو پاوەستاوى؟»

ئۆليني لەگەل ئەوہى دەستى كيشا بو لاي بيليتسكى و توقەى لەگەل كرد، وەلامى دايەو: «چۆنى بيليتسكى! بەم بەيانىيە زوو ليرە چى دەكەى؟»

- چى دەكەم؟ لە مالى وەدەريان نام. ئەمرو لە مالى ئىمە كۆپىكى سەما و
هەلپەركىمان دەبى. پاشان پرووى لە كچە كرد و گوتى: «تۆش خۇ دىيى بۆ
لاى ئۆستىنكا، وا نىيە؟»

ئۆلنن لە دىتنى بىلىتسكى توانى ئاوا بە ئاسانى لەگەل كچە قسە بكات
زرى پى سەير بوو. بەلام ماريانكا وەك ئەوئى دەنگى بىلىتسكى نەبىستى،
سەرى بۆ پىشەو وە دانەواند، پىمەركەى نايە سەرى شانى و بە رەوت و
رۆينىكى پياوانەو وە رۆيشەو وە ژوورى و دەرگاگەى پىو وەدا.

بىلىتسكى لەگەل ئەوئى چاوى بە دواى كچەدا دەخوشى، گوتى: «وردىلە،
شەرمە و نىشە. دايەگەرەتان وا ديارە مانگى شەرمىتەتى!» پاشان لەگەل
ئەوئى پىدەكەنى لە سەرى قالدەرمەكان دانيشت، ئۆلنن گوتى: «چۆن؟ كوتت
لە مالى ئىو وە كۆرى سەما و هەلپەركى بەرپىو وە دەچى؟ كى ئىوئى
وەدەرناو؟»

- بەلى لە مالى ئۆستىنكا، خانەخويكەى من، كۆپىكى سەما و هەلپەركىيان
ساز كردو وە ئىوئى بانگەشتەن كراون. كۆرى سەما يانى هيندىك خواردن
و خواردنەو وە كۆمەلىك كچى جوان و ناسك.
- دەى ئىمە لەوئى چىكەين؟

بىلىتسكى بە پىكەننىكى فرتوفىلاوييەو وە چاويكى قرتاند و بە سەرى
ئامازەى بەو دەرگاىە كرد كە ماريانكا پىيدا چووبو وە ژوورى.

ئۆلنن شانى هەلئەكاند و سوور هەلگەرا. بىلىتسكى تىگەشت، بە
پروويەكى خۆش و مەرايىكارانەو وە پىكەنى و گوتى: «زۆرم پى سەيرە...!
چۆن دەتوانى ئاوا دانيشى، تۆ لەم مالا دا دەژى و كچىكى ئاوا جوانىش كە لە
شۆخوشەنگىدا بى وىنەى، بەو هەموو جوانىيەو وە، پىم سەيرە...»

ئۆلنن گوتى: «بەراستى جوانىيەكەى لە تاقەت بەدەرە! لە ژيانما
ئافرەتتىكى ئاوا جوانم نەدىو.»

بىلىتسكى كە بە هىچ شىوئەىەك نەيدەتوانى لەو مەسەلەىە بگا، پرسى:
«دەى باشە، دواى ئەوئە؟»

ئۆلۈپنن ۋەلامى دايەۋە:

- ئەۋەدى دەيلىم رەنگە بە لاتەۋە سەير بى، بەلام لىت ناشارمەۋە. لەۋ كاتەۋە من لىرەم، ھىچ ژنىك لە ژياندا نەبوۋە و بەپاستىش بارودۇخەكە زۆر باش و لەبارە! لە نيوان ئىمە و ئەۋ ژنانەدا چ شتىكى ھاۋەش دەبى ھەبى؟ بەلام لەگەل ئىرووشكا يەككەۋتووين. ئىمە پىكەۋە رابۋاردنىكى ھاۋەشمان ھەيەكە پىي دەللىن راۋ.

- باشە، چ شتىكى ھاۋەش دەبى لە گۆرپىدا ھەبى؟ پىم بلى بزانم لە نيوان من و ئامىلى ئىفانۇقنادا^{۵۱} دەبى چ شتىكى ھاۋەش ھەبى، ھا؟ لىرەش مەسەلەكە ئەۋەيە. رەنگە بلى ژنانى ئىرە نەختالى پىنچل و تاۋەسوۋتن، بەلام ئەمە شتىكى ترە و لىرەدا مەسەلەكە جىاۋازە. چونكە لە كاتى شەردا، دەبى ۋەك كاتى شەپ ھەلسوكەۋت بكەي.^{۵۲}

ئۆلۈپنن ۋەلامى دايەۋە:

- بەلام من ھىچ كات لەگەل ئەۋ جۆرە ژنانەكە يىنوبەينم نەبوۋە و قەتىش نەمتۋانىۋە لەگەللىان تىكەۋم. چونكە ئەۋ جۆرە ژنانە پىاۋ ناتۋانى رىزىيان بۇ دانى، بەلام ژنانى ئىرە بەپاستى شايانى رىزن.

- زۆر چاكە بەكەيفى دلت رىزىيان بۇ دانى، كى رىگاي لى گرتوۋى؟

ئۆلۈپنن ۋەلامى نەدايەۋە، بەلام ھەزى دەكرد فكىرى خۋى ھەتا ئەۋ جىيەدى دەتۋانى دەر بىرپى. چونكە ئەۋ فكىرە دلى خستبوۋە تەنگزەۋە و لە نيۋ پكەي سىنگىدا رىكى دەگۈشى.

- دەرزانم من لەگەل خەلكى جىاۋازم (دىار بوو زۆر پەشۋاكۋە) بەلام ژيانى بە شىۋەيەك جى كەۋتوۋەكە ھەست بە ھىچ پىۋىستىيەك ناكەم بۇ گۆرپىنى و ئەگەر بمەھەۋى ۋەك ئىۋە بژىم، ئىتر تەۋاۋى بەختەۋەرىيەكانى ژيان پىشتم لى ھەلدەكەن و نايان بىنمەۋە. جگە لەۋەش ئەۋەدى من بە دوايدا

۵۱ ئەۋە ئاۋلناۋىكە بۇ ژنانى بەستۈكە و داۋىنتەپ

۵۲ لە دەقى سەرەكىدا ئەم رستەيە بە زمانى فەپەسىيە.

دهگه پریم، شتیکی زور جیاوازه. من شتیك له ژناندا دهبینم و ههستی پیدهکهه
که له گهل پروانگهکانی ئیوه زور جیاوازه.

بیلیتسکی به حالهتیکی پر له بی باوه پیه وه بروی هه لته کاند و گوتی:
«سه ره پای هه موو ئه وانهش ئه مشه وهرن، ماریانکاش له وی ده بی. من
له وی به یه کترتان ده ناسینم. تکت لیده کهه وهره. ئه گهر کورده کهت به دل
نه بوو، زانیت وهره زت دهکا، برۆ. دهی پیم بلی دیی یان نا؟
- به لی حه تمه ن دیم. به لام بو ئه وهی راستیه کههیم پی گوتییتی، ده ترسم
بارو دوخه که کارم تیکا و بمگورپی.

بیلیتسکی دهنگی به رز کرده وه:

- بژی! بژی! زورم پیخوشه دیی. دلنیا به له وی دلت ئاو دهکا و من
سووکناپی به دلت ده به خشم. به لیت داوه! به لینی پیاوانه یه، ها؟
- به لی، به لام راستت ده وی نازانم له وی چبکهه! ئیمه له وی چ رولیکمان
هه یه؟

- تو وهره، به لیم پی بده دیی.

- به لی، رهنگه بیم.

- پیم سهیره، ئه وه موو ژنه جوان و بی وینه یه لی ره هه یه، که چی تو وهک
سو فی ته رکه دنیا ملت داخستوه و نایانینی. جا ئه وه ژیا نه تو هه ته؟ چ
که لکیکی هه یه پیاو ژیا نی خو ی به فیرو بدات و ئه وهی له به رده ستیدا یه
چیژی لی وهرنه گری؟ له وه گه ریین، زانیوته یه که کهمان بهم زووانه ده چی بو
ویژد فیژنسکایا؟

- پیموانیه بچی. وهک من بیستوومه یه که ی هه شته م ده به وهی بچی.

- نا، ئاجوودان نامه یه کی بو من نار دبوو؛ له ویدا نووسی بووی که شازاده
خوی له شه ره که دا به شدار ی دهکات. من ئه وه م زور پیخوشه. جگه له وه
چاوم به شازادهش ده که وی. ئیتر خه ریکه لی ره وهره ن ده بم.
- ده لین بهم زووانه هی رشه که ده ست پیده کا.

لەوێ ئاگادار نیم. بەلام بیستووێ کرینۆڤیتسین بۆ بەشداری کردن لە
هێرشێکی کتوپردا، نیشانی شاناژیی وەرگرتوو.

بیلێتسکی پاشان بە پێکەنینەوێ گوتی: «چاوەروانی نیشانی دووھەمیش
بوو بەلام چاوی رەشی کال بۆو. کرا بە راسپاردەوێ ناوەندی فەرماندەوێ
ئەرەش ...

وردەوردە ئیوارە بە سەردا هات و ئۆلێنین بیری لە شەوێک دەکردەوێ کە
چاوەروانی بوو. ئەو بانگهێشتە زۆری ئازار دەدا. حەزی دەکرد بچێ، بەلام
سەبارەت بەو کۆرە شتێکی سەیر، شتێکی نامۆ و هێندێ ترسناک لە
مێشکیدا سەری هەلدابوو. دەیزانی لەو کۆرەدا پیاوان و ژنانی کازاخ
بەشداری ناکەن و پێ دەبێ لە گەورەکچ. لە خۆی دەپرسی: بێنی لەوێ چی
پووبدا؟ ئەو دەبێ چۆن هەلسوکەوت بکات؟ چی بێی؟ ئەوان چی دەلێن؟ چ
پێوەندییەک لە نێوان ئەو و ئەم کچە سەرخ و ئاسک ئاسایانەدا هەیە؟
بیلێتسکی باسی هێندێ پێوەندیی سەیر و ناھێمنانە و لەگەڵ ئەوەشدا
جیددی کردبوو ... بە برۆی ئەو سەرسوورھێنەر بوو کە ئۆلێنین لەگەڵ
ماریانکا لە مالتیکدا دەژی بەلام هێشتا لەبزیان لە لەبزی یەک نەگەرێ!
بەتایبەت کاتێک قەڵافەتی کەلەگەت و لەباری خۆی وەبیر دەهاتەوێ، شەرمی
لە خۆی دەکرد و بە کاریکی ئەستەمی دەزانی. بەلام بیلێتسکی پێی کوتبوو
کە ئەوانە زۆر شتێکی ئاسایین و بۆ پیاو وەک ئاوخواردنەوێ وایە. ئۆلێنین
بیری کردەوێ: «بێنی بیلێتسکی لەگەڵ ماریانکاش هەروەک ژنان و کچانی
دیکە هەلسوکەوت بکا؟» ئەو خۆی بە لایەوێ شتێکی سەرنجراکێش بوو. بە
خۆی گوت: «نا، وا باشترە نەچم بۆ ئەو کۆرە. ئەو کارانە زۆر پیس و
خوێریانە و شوورەیین.» بەلام شتێکی تر لە ناخەوێ ئازاری دەدا: لەوێ چی
پوودەدا؟، بەلێنی بە بیلێتسکی داوو و دەبوو لە سەر بەلێنی خۆی سوور
بێ. وەلحاسل بەبێ ئەوێ هیچ بریارێک بدات پویشت بۆ مالی بیلێتسکی و
راست خۆی کرد بە ژوورەکەدا.

ژووردهكەى بىلييتسكىش وەك ژووردهكەى ئۆلئىن وا بوو. ئەم مالا له سەر چيۆبهستى قايم و پتەو سازكرايوو. كورسەكەى پينج پا بەرز بوو، دوو ژوورى هەبوو. ژوورى يەكەم كه قالدەرمەيەكى چكۆلەى هەبوو، چەند پشتى و مافوورە و باليفى تيدابوو كه به شيوازي كازاخەكان و به شيۆهەيەكى جوان و هونەرمەندانە له بن ديوارەكاندا لەسەر يەك هەلچندرابوون. به ديوارەكانەوه كەشەفى برنجى و هەموو جۆرە چەكىك هەلواسرابوو، له ژير كورسييهكەدا هينديك كالاك و كوولەكەى شەقەباخى ريزكرايوون. له ژوورى دووهم، سۆبايەكى گەورە، ميژيك و چەند كورسى و چەند وينەى كۆنى حەزرەتى مريەم وەبەرچاو دەكەوتن. بىلييتسكى لەم ژوورەياندا نيشتەجى بوو. چرپايەكى سەفەرى و دوو جانتا و قالچەيەكى ديوارى كه چەند جۆر چەكى پيۆه هەلواسرابوو، كەلوپەلى ئارايشت و چەند وينە، لەو ژوورەدا وەبەرچاو دەكەوتن. رېدوشامبريكي هەوريشمى لەسەر كورسييهكە كەوتبوو. بىلييتسكى به قەلاڤەتيكى شاداب و تەپوتازەوه له سەر تەختەكەى پاكشابوو و خەريكى خويندەنەوهى «سى چەكدار» بوو.

بىلييتسكى له ناكاو له جيى خۆى هەستا.

- بەخيىريى! دەى ئەم ژوورەت پى چۆنە؟ خۆ پيىت خراپ نييه؟ زۆرم پى خوشە هاتى. كچەكان خەريكى كاروبارن. دەزانى خواردنى ئەمشەو چۆن ساز دەكرى؟ تيكەليكه له هەوير و گوشتى بەراز و ميۆژ. بەلام مەسەلەى گرینگ ئەوه نييه. وەرە ئەو لايەى ديكە ببينه و بزەنم دلت ئاو دەكا. كاتيك له پەنجەرەكەوه پوانيان، مالى خاوەنمالەكەيان زۆر قەرەبالغ بوو. كچان هەركامەى شتيكيان به دەستەوه بوو، بەردەوام دەچوونە ژوورى و دەهاتنەوه دەرى. بىلييتسكى دەنگى هەلينا:

- زۆرى ماوه؟

- هەر ئىستا! مەگين برسيتە، باوہگەرە؟ - دەنگى چەند پيگەنينى نەرم و نەشەبزوين له نيو ژوورەكەدا دەنگى دايەوه.

ئۆستىنكا، خېروخۆل و نەرمونۆل و گىردومرد، بە لەشولارىكى جوان و پوومەتى سوور و قۆلى ھەلكرادەو ھات لە ژوورەكەى بىلېتسكى قاپ و دەورى بەرى. كاتىك وىستى پىرواتەو دەرى، بىلېتسكى باوھشى پېدا كرد و دەمى نا بە پوومەتە نەرم و سوورەكەىو. كچە بە دەنگىكى تىژ ھاوارى لى ھەستا:

- ئەيە پۆ ئەو ھە بۆ وا دەكەى! خەرىك بوو دەورىيەكانم پى بشكىنى.
پاشان لەگەل ئەو ھە پىدەكەنى، پووى لە ئۆلېنن كرد و گوتى: «برىا
تۆش بەھاتبايەى بۆ يارىدەم، بەلام شىرىنىت لە بىر نەچى.»
بىلېتسكى لى پىرسى: «ماريانكا ھاتو ھە؟»
- بەلى ھاتو ھە، ھەو پىرىشى ھىناو ھە.

بىلېتسكى گوتى: «دېتووتە چەندە جوانە! ئەم كچە جلوبەرگى باشى لەبەر
بكردايە و ئارايشتى بكردايە، لە تەواوى ژنەكانى ئىمە جوانتر دەبوو. خۆ
بۆرشچۆقا دەناسى؟ ئەو یش يەكك لەو كچە كازاخانە بوو شووى كرد بە
سەرھەنگىك. نازانم ئەو ھەموو شوخوشەنگى و نەرمونىانييەى لە كوئى
ھىناو ھە؟»

- مەن بۆرشچۆقام نەدىو ھە، بەلام ئەم كچە ھەر بەو جلوبەرگە ساكارەو ھە
جوانە و لى دەكالىتەو ھە.
بىلېتسكى دای لە قاقای پىكەنن و گوتى: «مەن باش دەزانم خوو بە
ھەموو جۆرە ژيانىك بگرم! ئىستا دەچم بۆ ژوورەكەيان بزانم چى دەكەن.»
خىرا پېدۆشامبەرەكەى لە بەر كرد و چوو دەرى، بە دەم پۆيشتەو ھە بە
دەنگى بەرز گوتى: «تۆش لە بىرت نەچى، شىرىنى ئامادە بكە.»

ئۆلېنن خزمەتكارەكەى خۆى نارد شىرىنى بكرى؛ ھەر لەو كاتەشدا كە
پارەى كرىنى شىرىنىيەكەى دا بە خزمەتكارەكەى زۆر بە كارىكى ناحەز و
خوڭپىيانەى زانى و پىي وابوو كەسىك بى ئابروو دەكا، ھەر بەو ھۆيە لە
و ھەلامى خزمەتكارەكەىدا كە پىرسى: چەندە نوڭلى نەعنايى و چەندە ھەنگوینی
بكرم، و ھەلامىكى راشكاوانەى نەدایەو ھە و تەنیا گوتى: «چەندەت پىخۆش بوو

بکره،» ژانق به دهنګی نزم و واق وړماوانه پرسیی: «هموو پارکه بدهم به شیرینی؟ شیرینی نه عنایی گرانتره. دانه ی به شازده کوپکه.»

ئولینین گوتی: «ئهرئ همووی بده به شیرینی.» پاشان له بهر په نجره که له سهر کورسییه ک دانیشت. سهری له خوئی سووړمابوو. ده تگوت بؤ کاریکی زور گرینگ و دزیو هه نګاوی هه لیناوه ته وه. کاتیک بیلیتسکی چووه ژووری کچه کان ده ستیان کرد به قریشکه قریشک و قیژاندن، دواى چهند ساتیک، ئولینین چاوی به بیلیتسکی که وت که له گهل هرا و بگر و قریشکه ی پیکه نینی کچه کاندا، به هه له داوان هاته دهرئ و به قالدرمه کاندا هاته خوارئ. بیلیتسکی هات بؤ لای ئولینین و گوتی: «دهریان کردم.»

چهند سات دواتر، ئوستینکا هاته ژوورئ و پنی راګه یاندن که هموو شتیک ئاماده یه. به له بزیکى شیرین و شيله بزه یه کی دلرفینانه وه بانګی کردن بؤ به شداری کردن له کوړی سه ما و هه لپه پرکئ. کاتیک ئولینین و بیلیتسکی چوونه ژووری کچه کان، هموو شتیک ئاماده بوو. ئوستینکا بالیفه کانی به جوانی له بن دیواره کان ریز کرد بوو. میزه که یان به ساتینیکى چکوله رازاند بؤوه، دۆلکه یه کی پر له چیخیر و چهند ماسیی برژاویان له سهر دانابوو. ماله که ته ژى بوو له بؤنی هه ویر و کشمیش. شهش کهس له و کچانه، به شمیتی رازاوه یان له بهردا بوو، به بی له چکه ی ئاسایی له سووچیکی ژووره که راوه ستابوون و سرتو خورتیان بوو؛ پیکه وه پیده که نین و فوویان ده کرد. ئوستینکا میوانه کانی بانګ کرد بؤ سهر سفره که و گوتی: «تکاتان لیده که م ئاغای به ریز، سهر بهر زمان که ن.»

ئولینین له نیو گه وره کچه کاندا که یه که له یه کی جوانتر بوون، ماریانکای دی و هه ستی به ئازاریکی زور کرد که له بارودوڅیکى ئاوا ناله بار و ئاساییدا له گه لى به ره وړوو بووه. ئه و خوئی به گیل و گه مژه هاته بهرچاو و برپاری دا هه ر کاریکی بیلیتسکی دهیکات ئه ویش بیکات. بیلیتسکی به شیوه یه کی ئاسایی و زور به قورساخی و خاترجه مییه وه چوو بؤ لای

میزه‌که. په‌رداخیکى شه‌رآب به‌ خوشیى ئوستینکا هه‌لدا و داواى له‌ ئه‌وانى دیکه‌ش کرد بخۆنه‌وه. به‌لام ئوستینکا گوتى که‌ کچه‌کان شه‌رآب ناخۆنه‌وه.

له‌ نیو کۆړى کچه‌کاندا ده‌نگیگ گوتى: «به‌ هه‌نگینه‌وه بیخۆن.»

هه‌ر له‌و کاته‌دا خزمه‌تکاره‌که‌ی ئولینین به‌ شیرینی و هه‌نگینه‌وه خوى کرد به‌ ژووریدا. کچه‌کان بانگیان کرد بۆ لای خویان. ئه‌و به‌ سه‌رنجیکى ئاویتهى ئاوات و سووکایه‌تییه‌وه له‌ ئاغاکانى پوانى که‌ به‌ برپاوى ئه‌و خه‌ریکى عه‌یش و نۆش و رابواردن بوون، پاشان به‌ هیواشى به‌سته‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا که‌ له‌ کاغه‌زیکى خۆله‌میشین پیچرابوو. به‌سته‌که‌ پر بوو له‌ هه‌نگوین و شیرینی. خزمه‌تکاره‌که‌ ده‌یویست سیایى کرپنى شیرینییه‌که‌ بدات به‌ ئولینین، به‌لام بیلیتسکى له‌ ژووره‌که‌ کردیه‌ ده‌رى. بیلیتسکى په‌رداخه‌کانى پر کرد له‌ چیخیر و پاشان هه‌نگوینى تیکه‌ل کردن و شیواندى، هیندیكى شیرینی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا، کچه‌کانى به‌ زور له‌ سووچى ژووره‌که‌وه هینا بۆ نیوه‌رآست. ئه‌وانى له‌ پشت میزه‌که‌ دانا و خوى ده‌ستى کرد به‌ دابه‌ش کردنى شیرینییه‌کان. ئولینین ده‌ستى ئه‌سمه‌رى ماریانکای دى که‌ دوو دانه‌ نوقلی نه‌عنایى و یه‌ک شیرینیى قاوه‌یى هه‌لگرت، به‌لام نه‌یده‌زانى چى لى‌ بکا. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئوستینکا و بیلیتسکى زۆربله‌بیان ده‌کرد و هه‌ولیان ده‌دا کۆره‌که‌ گه‌رم دابینن، به‌لام قسه‌کانیان زور جارزکه‌ر و بیتام بوو. ئولینین تاقه‌تى نه‌مابوو، هه‌ولى ده‌دا قسه‌یه‌ک بکات، هه‌ستى ده‌کرد سه‌رنجى وردیبنانه‌ی ئاماده‌بووانى بۆ لای خوى پاکیشاوه و ته‌نانه‌ت بۆته‌ پشقنجاړى ئه‌وان و شه‌رمیونییه‌که‌ی کاریه‌گرى بووه له‌ سه‌ریان. سوور ده‌بۆوه و هه‌ستى ده‌کرد ماریانکا تووشى ته‌نگژه‌یه‌کى ناخۆش بووه. بیرى کرده‌وه: «حه‌تمه‌ن چاوه‌پروانن پارهیان بده‌مى. چاره‌مان نییه. ده‌بى زوو پارهیان پى بده‌ین و برۆین!»

بيست و چوار

بيليتسكى پووى له ماريانكا كرد و گوتى: «چون تو كريشينه كې خوتان ناناسى؟»

ماريانكا له ژير پيلوويه وه له ئوليتيني پوانى و گوتى: «خو ئه و بۇ تاقه جاريكش سهرى به مالمندا نه كړدوه، ئيتړ چون ده بى بيناسم؟»
ئوليتين به و قسه يه داچله كى و سوور هه لگه را. بى ئه وهى بزاني ده لى چى، گوتى: «من له دايكت دهرسم. له بيرته پوژى يه كه م كه هاتم بۇ مالتان، چ دهرديكى پيدام؟»

ماريانكا داي له قاقاي پيكه نين و گوتى: «بو؟ نه كا زور ترساييتى!»
پاشان چاويكى ليكرد و پووى كرد به ولاوه.

له و كاته دا بوو كه ئوليتين هه موو دهموچاوه جوان و دلرفينه كې ماريانكاى دى، چونكه پيشتر هر كاتيک ده يدى، كچه له چكه يه كى له سهر وچاوى هالاندبوو و ته نيا چاوى به دهره وه بوو. تازه بوى دهر كه وت كه ماريانكا له خورا وهك جوانترين كچى ئاوايى ناوبانگى دهر نه كړدوه. ئوستينكا كچى كى جوان بوو، خړوخول و كورته بالا و پوومه تى دهرگوت به فر و خوينه، چاوه كانى شين و چكوله بوون و به رده وام بزه يه ك ليوه سووره كانى نه خشانده بوو. هه ميشه پيده كهنى و زوريش چه نه وهر بوو. به لام ماريانكا جگه له وهى جوان و شوخوشه نگ بوو، خوينشيري نه كهنى زور دلرفين و سهرنجراكش بوو. جگه له وهى بالا به رز و له بار بوو، شانوملى سپيوسول و مه مكى خړ و توندى، چاوى رهش و گه وره و مژول و بروى رهشتر، نيگاي ميهره بان و گهرم، ناسكى و سوورى ليوه كانى كه به شيله بزه وهك په لكى گول دهر ايه وه، سهره راى هه موو ئه و جوانيانه شكل و خه تى پوخسارى زور پياوانه و تا راده يه ك توورپه دهنواند. زور كه م

پېده‌کەنى؛ کاتیک لیوی به گولبزه‌یه‌ک ده‌کرایه‌وه هۆش و ئیختیاری له پیاو هه‌لده‌گرت و هیچ که‌س نه‌یده‌توانی ئه‌و جوانی و بزه شیرینه بیینی و تووشی ده‌کوته نه‌بی. که‌چه‌کان هه‌موویان جوان بوون، به‌لام هه‌موویان، ئۆلینین و بیلیتسکی و ته‌نانه‌ت خزمه‌تکاره‌که‌شی که شیرینی هینابوو، خۆیان له بیر چووبۆوه و له ماریانکایان ده‌روانی. کاتیک ئاماژه‌یان به که‌چه‌کانی تر ده‌کرد، مه‌به‌ستیان ماریانکا بوو. ماریانکا له نیو ئه‌و که‌چانه‌دا ده‌تگوت مانگه ده‌وری به ئه‌ستیره گیراوه، وه‌کوو مه‌له‌که‌یه‌کی جوان، له‌خۆبایی و بی‌وینه‌ی ده‌نواد.

بیلیتسکی که هه‌روا خه‌ریکی چه‌نه‌وه‌ری بوو و هه‌ولی ده‌دا کوپه‌که گه‌رم راگرئ، که‌چه‌کانی ناچار ده‌کرد. چیخیر بۆ ئه‌وانی دیکه تیکه‌ن و ده‌ستبازی له‌گه‌ل ده‌کردن. چه‌ند جار سه‌باره‌ت به جوانیی ماریانکا به زمانی فه‌ره‌نسی وشه‌ی نه‌شیایوی له دهم ده‌ره‌په‌ری و پرووی ده‌میشی له ئۆلینین بوو، ئه‌وه هی تویه^{٥٣} La votre. داواى له ئۆلینین ده‌کرد وه‌ک ئه‌و هه‌لسوکه‌وت بکات. ئۆلینین جار له‌گه‌ل جار دلی ده‌گیرا و بی‌تاقت ده‌بوو، له بیانویه‌ک ده‌گه‌را خوی بدزیته‌وه. له ناکاو بیلیتسکی رایگه‌یانده‌ که ئوستینکا له به‌ر دلی ئه‌و، چیخیر بۆ میوانه‌کان تیده‌کات و ماچیان پیکه‌ش ده‌کا. ئوستینکا پازی بوو، به‌لام به‌و شه‌رته‌ی وه‌ک ریوره‌سمی زه‌ماوه‌ند ده‌ورییه‌ک بگپړئ و پاره‌ی بۆ دانین. ئۆلینین له دلی خۆیدا گوته‌ی: «چ هه‌له‌یه‌کم کرد هاتم بۆ ئه‌م کوپه سووک و قیزه‌ونه!» هه‌ر له‌و کاته‌دا هه‌ستا سه‌ر پین و ویستی بپرواته ده‌رئ. - ده‌چی بۆ کوئ؟

ئۆلینین که پپی وابوو ده‌توانی خوی ده‌رباز بکات، گوته‌ی: «ده‌مه‌وی بچم توژی تووتن په‌یدا که‌م.» به‌لام بیلیتسکی ده‌ستی گرت و نه‌یه‌شتت بپروات، به زمانی فه‌ره‌نسی گوته‌ی: «من پارهم پییه.» ئۆلینین بیرى کرده‌وه: «نا، وا دیاره ریگای ده‌رباز بوونم نه‌ماوه، ده‌بی پاره‌که بده‌م.» هه‌ر بۆیه شه‌رمه‌زار بۆوه که ئه‌و ناشاره‌زاییه‌ی خوی دی.

^{٥٣} له ده‌قی سه‌ره‌کیدا به زمانی پرووسی و فه‌ره‌نسی هاتوه.

«بۆ ئەو ەى بىلىتسكى دەىكا منىش نەىكەم؟ نەدەبوو بىم بۆ ئىرە، بەلام ئىستا كە ەاتووم، نابى بەزم و خۆشىيەكەيان لى تىكدەم. دەبى منىش وەك كازاخەكان شەراب بنۆشم.» يەك چاپۆراى^{۵۴} ەلگرت و يەكبىن نای بە سەرىەو. كچەكان، بە سەرسووپمانىكى ئاويتەى ترسەو ەچاویان لىكرد. ئەم كارەى بە لای ئەوانەو زۆر سەىر و نەشیاوى دەنوند. ئوستىنكا دىسان جامى شەرابى دایە دەست ئۆلىنىن و بىلىتسكى و ەرىەكى دوو ماچى پىدان؛ لەگەل ئەو ەى ئەو چوار سكەى كە بىلىتسكى و ئۆلىنىن پىيان دابوو دەىخستە نىو دەورىيەكەو، گوتى: «بروانن كچەكان! ئىستا رابواردن دەستى پىكرد.» ئۆلىنىن ئىتر نارەحت نەبوو. زمانى كرابۆو. بىلىتسكى دەستى ماریانكای گرت و گوتى: «دەى گولى جوان، ئىستا نۆبەى تۆیە شەرابمان بۆ تىكەى و ماچمان بدەىەى.»

ماریانكا دەستى بەرز كردهو و لەگەل ئەو ەى لى راسایەو گوتى: «ئىستا پىشانن دەدەم چ ماچىكت دەدەمى!»

دەنگىكى تر گوتى: «بەبى پارەش دەكرى باوگەورە ماچ كەىن.» ئەو كچەى ئەو قسەى كردهو ەاتە بەردەمى و ەىشتا دانەنەوىبۆو، بىلىتسكى باوەشى بە كەمەرىدا كرد و گوتى: «ئەمەش زۆر جوان و ناسكە.» شەققەى لە روومەتى كچە ەىنا و مۆرى ماچىكى تەرى بە كولمە ناسكەكەىەو نا، بەلام لەگەل ماچەكەش چاوى ەر لە ماریانكا بوو و گوتى: «تۆ دەبى تەنىا شەراب تىكەى. لە خىرى ماچەكەت گوزەراىن. وەرە مىواندارى لە كرینشىنەكەت بكە.»

پاشان ەستا دەستى ماریانكای گرت و كىشای بۆ لای كورسىيەكە و لە پال ئۆلىنىندا دانىشان. سەرى كچەكەى گرت بۆ لای خۆى وەرسووپاند و لەگەل ئەو ەى ەردوو روومەتە جوانەكەى ماچ كرد گوتى: «چەندە جوانە!»

۵۴ چاپۆرا: پەرداخى دارىن كە نزىكەى دوو لىتر دەبى.

ماریانکا ئیتر پاریزگاریی له خۆی نه ده کرد و دهستی هه لئه ده هیناوه. به
بزهیه کی له خۆباییانه وه سه ری بۆ لای ئۆلینین سووراند. بیلیتسکی دیسان
گوتی: «چه نده کچیکی جوانه!»

روانینی ماریانکا دیار بوو بهردهوام ده لی: «من چه نده جوانم!» ئۆلینین
بێ ئه وهی ئاگای لی بێ، باوهشی به ماریانکا دا کرد و ویستی ماچی بکات،
به لام ماریانکا به توندی خۆی راپسکاند و بیلیتسکی و تهواوی ئه و شه راب
و شیرینییه یی له سه ر میزه که بوو دای به زه ویدا و پرش و بلاوی کرده وه؛
به سه ر میزه به لادا که وتوو ده که دا بازی دا ورۆشت بۆ لای وه جاخه که.
دهنگی قریشکه و پیکه نین ژوو ره که ی داگرت. بیلیتسکی سرتاندی به گوئی
کچه کاندای له ناکاو هه موویان پیکه وه ده ره پین بۆ ده ری و ده رگا که یان
داخست. ئۆلینین و ماریانکا له ژورو ی مانه وه.

ئۆلینین له ماریانکای پرسی: «بۆچی بیلیتسکیت ماچ کرد به لام من ماچ
ناکه ی؟»

ماریانکا له گه ل ئه وهی لیوی خواری و برۆی ده جوولانه وه گوتی: «له بهر
ئه وهی پیم خوش نییه، حا لی بووی؟»
به پیکه نینه وه گو تیشی: «ئه و، ئه و باوه گه وره یه.» پاشان چوو بۆ لای
ده رگا که، به توندی لییدا و هاواری کرد: چه تیوه شه یتانانه، بۆ ئه و
ده رگا یه تان داخستوه؟

ئۆلینین لی چوو پێشی و گوتی: «قه یناکا، با ده رگا که داخه ن. با ئه وان
له ده ره وه بن، ئیمه ش له ژورو ی.»

ماریانکا نیوچاوانی گرژ کرد و پالی به سینگی ئۆلینینه وه نا و له خۆی
دوو خسته وه. جوانییه که ی وه های دلی ئۆلینین داخو رپاند که هۆشی ها ته وه
به ر خۆی و له شه رمانا سوور هه لگه را، به په له رۆی بۆ لای ده رگا که و پالی
پێوه نا.

- بیلیتسکی ئه و ده رگا یه بکه وه. ئه و کاره گه وجانه یه چییه ده یکه ی؟ بۆ
ده ته وی ئابرووم به ری؟

ماریانکا سەرلەنوی بەو زەردەخەنە شیرین و دلپەینەیهو گوتی: «لە من دەترسی؟»

- بەلێ، لێت دەترسم. چونکە تۆش وەک دایکت توو پە و بێ پەزای.
- تۆ وا چاکە هەر لەگەڵ ئیرووشکا بێ، ئاوا بێ، کچان تۆیان خۆش دەوێ.
ئەو هەروا پێدەکەنی و لە نزیکەو پاست چاوی لە چاوی ئۆلینین بریبوو.
ئۆلینین نەیدەزانی بێ چێ. لە ناکاو گوتی: «ئەگەر بێم بۆ مای ئیو!»
ئەو لەگەڵ ئەوێ سەری دەلقاند، گوتی: «ئەو، ئەو بەبەتێکی تره.»
لەو کاتەدا بیلێتسکی بە توندی پالی بە دەرگاکیو نا و کردیو،
ماریانکاش گورج دەری پێ و لە ئۆلینین دوور کەوتەو. ئەوێ بە توندی
هەلات کە بەلەکی لە کەمەرەکی درا.

ئۆلینین لە دلی خۆیدا گوتی: «ئەوێ تا ئیستا بیرم لێدەکردەو چەندە
گەو جانە بوو! ئەشق و فیداکاری و لووکاشکا. بەختەوێ تەنیا لە
رێگایەکیو بە دەستێ. ئەو کەسێ بەختەوێ، هەقی بە دەستە.» پاشان بە
وزەیهکیو کە خۆشی چاوەروانی نەدەکرد، باوەشی بە ماریانکای
شۆخو شەنگدا کرد و دەستی کرد بە ماچ کردنی پوومەتی ناسک و لیو
سوورەکانی. ماریانکا توو پە نەبوو، بەلام دای لە قاقای پیکەنین و هەلات بۆ
لای کچەکان.

کۆری شەونشینێ بەم شیوێ کۆتایی پێ هات. دایکی ئۆستینکا کە لە
کاری پۆژانە گەرایەو، دەستی کرد بە پرتهوبۆلە و کچەکانی لە مالهەکی
و دەدرنا.

بیست و پینج

ئۆلینین کاتیک بەرەو مالى دەگەراپەو، بیرى کردەو: «بەلى، ئەگەر تۆزى ھۆش و ئىختیارم لە دەست بدایە، لەوانە بوو ئاشق و شەیدای ئەم کچە کازاخە بم.» ھەر بەو خەيالەشەو لە جیگاکی خزا؛ بەلام لە خەيالى خۆیدا پتیی وابوو ھەموو شتیک بە زووترین کات دواى پتیدى و دەتوانى ھەک جاران ژيانى خۆى دەست پێکاتەو.

بەلام ژيانى رابردوو ئیتر نەگەراپەو. پتوھندی ئەو لەگەل ماریانکا بە تەواوى گۆرانی بە سەردا ھاتبوو، ئەو دیوارەى لە نیوانیاندا بوو و لە یەکی جیا دەکردنەو، تیک پووخابوو. ئیتر ھەر کاتیک ئۆلینین کچەى دەدى چاکوخشیى لەگەل دەکرد و خولکى دەکرد بۆ ژوورەکەى خۆى. کاتیک خاوەنمال بۆ ھەرگرتنى کرێى مالەکەى چوو بۆ لای ئۆلینین و بۆى دەرکەوت چەندە دەولەمەند و دەستودلبارە، بانگەشتنى کرد بۆ مالى خۆیان. دایکى ماریانکا بە پوویەکی خۆشەو پێشوازی لیکرد و لەو شەو بە دواو ئۆلینین زۆربەى پۆژەکان، چایى عەسرۆژەى لە لای ئەوان دەخواردەو و ھەتا دەرەنگانى لە مالى ئەوان دەمایەو. ھەولێ دەدا لە گوندەکەدا، بە شتوێ رابردوو ھەلسوکەوت بکات، بەلام لە ناخەو گۆرانی بە سەردا ھاتبوو. پۆژانە لە بەیانییەو ھەتا ئیوارە لە دارستانەکە دەمایەو و نزیکەى سەعات ھەشت، کاتى ئاوابوونى خۆر، بە تەنیا یان لەگەل مامە ئیرووشکا دەگەراپەو بۆ لای خانەخوێکەى. ئەندامانى بنەمالەى ماریانکا، وەھا خوویان پێگرتبوو و خوشیان دەویست کە کاتیک ئەویان لە نیتوان خۆیاندا نەدەدى بە دل تاسەیان دەکرد. ئۆلینین زۆر دەستودلبارانە پارەى شەرابەکەى دەدا. ھیمنایەتیەک پۆحى داگرتبوو. ژانۆ چایى بۆ لیدەنا. ئۆلینین لە سووچى ژوورەکە و لە نزیک ئوجاخەکە دادەنیش. پیریژن خۆى بە کارەکانى خۆیەو سەرقال

دهکرد و کاتیک بۆ خواردنه وهی چایی و چیخیر دادەنیشن، سه بارهت به کازاخه کان و جیرانه کانیاں قسه یان دهکرد. ئۆلینین باسی پووسیای بۆ دهکردن و ئەوانیش لهو بارهوه پرسیاریاں لێ دهکرد. هیندی جار کتییکی به دهستهوه دهگرت و به هیواشی خهریکی خویندنه وهی دهبوو. ماریانکا وهک ئاسکی سل له سهر وه جاخه که چوارمه شقی دادەنیشن یان له سووچی تاریکی ژووره که ئەژنوی له باوهش دهگرت. ئەو نه ده په پرییه نیو قسه کان، به لام ئۆلینین چاوی له سهر پوخساری جوان و به شیهله بزه نه خشاوی هه لئه دهگرت. به وردی چاوی له هه لسه که وتی دهکرد. گوئی له قرتهی ترووکاندنێ توو گوله به پوژه که ی دهبوو، ههستی دهکرد کاتیک قسه دهکا، ماریانکا به دل و به گیان گوئی شل دهکات و کاتیکیش خهریکی خویندنه وهیه، ههست به بوونی دهکا. ئەو وهختانه ی خوی دهشاردهوه ئۆلینین وای دهنواند که به تهواوی دلی له لای وتهکانی دایکی ماریانکایه، گوئی بۆ دهنگی هه ناسه کیشان و هه موو هه لسه که وتی رادهگرت و چاوهروانی سه رنجیکی ئەو بوو. هیندی جار کاتیک ئۆلینین دهچوو بۆ ژووری خاوه نماله که ی، ماریانکا هیشتا نه که پابووه بۆ مالی، له ناکاو ترپهی پیی دههات و له که لینی ده رگا که وه کراسه شینه درێژه که ی وه دیار ده که وت. ماریانکا هه تا نیوه راستی ژووره که دههاته پێشی و چاوی له ئۆلینین دهکرد. بزهیه کی شیرین و پر له دلۆقانی له چاوانیدا ده بیندرا و ههستیکی ئاوێتهی شادی و ترس سه رتا پای ئۆلینینی دادهگرت. ئۆلینین هیچ چاوهروانییه کی له ئەو نه بوو. هیچ شتیکی له ئەو نه دهوێست. به لام پوژ له دوی پوژ زیاتر ههستی دهکرد که پێوێستی به دیتنی ئەو شوخه به ده وهیه.

ئۆلینین وهها تیکه ل ژیا نی گوند بووبوو و خوی پێگرتبوو، که رابردوو به تهواوی له دا لغهیدا کال بووبوو و داهاتووش هه روا. به تاییهت له دهر وهی ئەو دنیا یه دا که ئەو تیییدا ده ژیا، هیچ چه شنه هه ز و خوشیه ک نه بوو. کاتیک نامه یه کی له خزم و هاو پێیا نی به دهست ده که یشت و بۆی دهر ده که وت که بۆ حال ی ئەو به داخن و وهک که سیکی فه وتاو و

له ده سټچووی ده هیښنه ئه ژمار، ده تگوت چه قو به جه رگیدا دینن؛ چونکه ئیستا
 نه و بوو که ته وای نه و که سانه ی به فه و تاو ده زانی که له دهره وه ی نه و
 گونده دا ده ژیان و ژیانکی دیکه یان هه بوو. ئولینین به گیان و دل هاتبووه
 سهر نه وه ی که له ژیانې رابردووی خو ی دابرې و پې بنیته نیو ژیانکی
 نو ی و دووره په ریزه وه که جیگای هیچ چه شنه په شیمانیه ک نه بوو. نه و
 کاتانه ی که نه رکیکی سهر بازی پې ده سپردرا یان له پاسگا ده مایه وه، زور
 دلخوش بوو. به لام کاتیک هه سټی به چټر شیرینی ژیان ده کرد که شان به
 شانی ئیرووشکا ده چوو بو راو یان له نیو دارستانه که و کوخی به ردینی
 نه و په ری گونده که داده نیشت، یان به تاییه ت نه و کاتانه ی له گه ل بیره وه ری
 ماریانکا و لووکاشکا ده ژیا. له و کاتانه دا بوو که شوینی پر له درو و دولا ب
 و ده هو ی به روونی ده هاته به رچاو که پیشتر تیندا ژیا بوو. ئیستا نه ک له و
 شوینه و له و چه شنه ژیا نه بیزار بوو، به لکوو نه و بارودوخه ی رابردووی
 زور قور و بی مانا ده هاته به رچاو. له م گونده دا روژ له دوا ی روژ خو ی
 ئازادتر و ئینسانتر ده هاته به رچاو و ژیان به لایه وه شیرین و پرمانا ده بوو.
 قه ققاز له به رچاوی به شیوه یه کی دیکه خو ی دهنواند و نه و شته نه بوو که
 پیشتر بیرې لیده کرده وه. هیچ شتیکی نه م ناوچه و مه لبه نده شیوه ی نه وه
 نه بوو که پیشتر ده یه ټایه به رچاوی یان خویندبوویه وه و بیستبووی. پپی
 و ابو: «نه کلاوی لمه دی هیه، نه هه لدر، نه ئامالات به گ و نه پاله وان و
 پیاو کوژ و نه چه ته و ریگر. خه لکی وه ک سروشت ده ژین؛ له دایک ده بن،
 پیکه وه شه ر ده کن، ده خو ن و ده خو نه وه، شادی ده کن و دهمرن. ژیانې
 نه وان راست وه ک نه و وزیه وایه که سروشت سه پاندوویه تی به سهر
 هه تاو و گیاوگژ و ئاژهل و داره کاندا. هه ر نه وه یه و هیچ یاسا و ریسه یه کی
 تر بوونی نییه...»

هه ر به و هوکاره وه به هه لسه نگاندنی خو ی له گه ل خه لک، نه وانی وه ک
 که سانیکی جوان و به هیژ و ئازاد ده هاته به رچاو. کاتیک چاوی لی ده کردن،
 خه م دایده گرت و هه سټی به شه رمه زاری ده کرد. زور جار نه و ئاواته له

ناخیدا سهری هه‌لده‌دا که ده‌ست له هه‌موو شتیک به‌ردا! واز له نه‌ژادی خۆی
 بیتی و بیته کازاخ، مالیک و چهند سهر ئاژهل بکری، له‌گه‌ل کچیکی کازاخ
 زه‌ماوه‌ند بکات، به‌لام ئه‌و کچه ماریانکا نه‌بی، چونکه ئه‌وی بو لووکاشکا
 دانابوو. له‌گه‌ل مامه ئیرووشکا ژیان رابویری. له‌گه‌ل ئه‌و بچی بو راو، ماسی
 بگری و شان به شانی کازاخه‌کان شه‌ر بکات. له خۆی ده‌پرسی: «بو ئه‌و
 بریاره نه‌ده‌م؟ چاوه‌روانی چیم؟» ههر له‌و کاته‌دا وره‌ی وه‌به‌ر خۆی ده‌نا و
 خۆی سه‌رکۆنه ده‌کرد: «ره‌نگه له‌و بریاره‌نه بترسم و به کاریکی باش و
 ماقوولانه‌ی نه‌زانم؟ یان ره‌نگه پی‌م وابی ئاواتی بوونه کازاخ و ژیان له
 باوه‌شی سروشتدا، ئازار به خه‌لک نه‌گیانندن و ته‌نانه‌ت چاکه کردن له‌گه‌ل
 هه‌مووان، باش نییه! یانی ئه‌م خولیایانه له خولیایانی رابردووی من، خولیای
 بوونه وه‌زیر و سه‌ره‌ه‌نگ، قۆر و گه‌وجانه‌تره؟» به‌لام ده‌نگیک له ناخوه
 پی‌ی ده‌گوت په‌له نه‌کات و جاری بریار نه‌دات. هه‌ستیکی نادیار بووبوه
 به‌ربه‌ستی سهر ریگاکه‌ی و پی‌ی ده‌گوت که هیچ کات ناتوانی وه‌ک لووکاشکا
 و مامه ئیرووشکا بژی. چونکه به‌خته‌وه‌ریی ئه‌و له شوینیکی دیکه‌یه. بروادار
 بوون به‌وه‌ی که به‌خته‌وه‌ری له گیانفیداییه، وای لیکردبوو نه‌توانی بریار
 بدات. هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل لووکاشکا بو ئه‌و مایه‌ی خوشخالی بوو و
 به‌رده‌وام به دوا‌ی بارودۆخیکدا ده‌گه‌را که خۆی له ریگای خه‌لکیدا به‌خت
 بکات و ئه‌و بارودۆخه‌ش هیچ کات هه‌لنه‌ده‌که‌وت. هیندی جار، ئه‌و تۆزه
 به‌خته‌وه‌ریه‌ش که پیشتر به ده‌ستی هینابوو، له بیرى ده‌چۆوه و هه‌ستی
 ده‌کرد ده‌توانی ژیا‌نی خۆی له‌گه‌ل ژیا‌نی مامه ئیرووشکا تیکه‌ل بکات. به‌لام
 پاشان، له ناکاو وه‌خۆ ده‌هاته‌وه و خه‌یالی فیداکارییه‌کی ئاگادارانه،
 سه‌رتاپای داده‌گرت و له‌وانه بوو له‌به‌ریه‌کی به‌ری، ههر له‌و کاته‌دا وزه‌ی
 ئه‌و خه‌یاله وای لیده‌کرد، به وردی بروانیته هیمنایه‌تی و غورووری خه‌لک و
 به‌خته‌وه‌رییه‌کانیان.

بیست و شەش

بەر لە کاتی دروینە و خەرمان ھەلگرتن، لووکاشکا بە سواری ئەسپ ھات بۆ سەردانی ئۆلینین. لە ھەموو کاتیک شاد و بەکەیفتر بوو. ئۆلینین بە روویەکی خۆشەو پێشوازیی لیکرد و لێی پرسى: «دەى برام، کەنگى زەماوەندەکە ساز دەکەى؟»

لووکاشکا راست و پەوان وەلامى نەدایەو و قسەکەى گۆپى.
- دەزانى چى؟ من ئەسپەکەى ئیوھم بە ئەسپىکى ئەوبەرى پووبارەکە گۆرپیەو. چاوى لیکە چەند ئەسپى چاکە! لە پەگەزى کاباردايە. داغى لۆقى پێوہیە. من زۆر باش لە ئەسپ دەگەم.

پاشان ھەردووکیان دەستیان کرد بە پشکنین و چاویلکردنى ئەسپەکە و لە نیو حەوشەکەدا تاقیبیان کردەو. لە راستیدا یەكسمیکى کەم وینە بوو. ئەسپىکى کویتى یەختەکراو، بریقەدار و یالۆبژ درێژ، کلکى پڕ و نەرم، دیار بوو نیرگزی کلکى قەمچ کراو، بۆیە قیت و پڕژ وەك تاقگەيەکی قەتران داچۆرابوو. دیار بوو زۆر لەوہپیوہ کە ئاوا چوار ھەنگل بوو. لووکاشکا گوتەنى دەتوانى لە سەر پشتى راکشێ. سم و چاو و گویچکە و لمبۆزى ھەمووی جوان و کەم وینەى دەنواند و دیار بوو پەسەنە. ئۆلینین زۆرى تاريف کرد. ئەو تا ئیستا لە قەققاز ئەسپىکى ئاواى نەدیتبوو. لووکاشکا دەستیکی بە یالى ئەسپەکەدا ھینا و گوتى: «ئەگەر بزانی چەندە گورج و نەرم غار دەدا! دەستیک و لاقیکی پیکەو ھەلدینیتەو! ھیندە زیرەك و کەویيە خۆى بە دواى خاوەنەکەیدا دەروا.»
ئۆلینین گوتى: «زۆرت باقى داوەتەو؟»

لووکاشکا زەردەيەکی گرت و گوتى: «پارەم نەداو، یەکیك لە ھاوپیانم بۆى ھیناوم.»

ئۆلۈنۈپ گۈتۈ: «بەپراستى سەيرە. بە چەندى دەفرۆشى؟»

- سەد و پەنجا سەكەيان پىداوم، بەلام نەمفرۆشت. بەلام بۆ ئۆۋە ھىچم ناۋى، ھەرتاۋا پىشكەشە. ھەر ئەۋەندە بفرموى دەتەۋە، من پىشكەشتانى دەكەم. ئىستا زىنەكەى لى دادەمالم. ئۆۋەش لە جىياتى ئەۋە بۆ كاتى خزمەت ئەسپىكى دىكەم بەدەنى.

- نا، زۆر سپاس، لىت ۋەرنانگرم.

- باشە، من بە پىشكەشىم^{۵۵} بۆ ھىناۋى، پىشكەشىيە. پاشان كەمەربەندەكەى كىردەۋە و يەككە لەۋ دوو خەنجەرەى كە پىۋەى ھەلۋاسىبوو، دای بە ئۆلۈنۈپ و گۈتۈ: «من ئەۋەم لەۋبەرى چۆمەكە بە دەست ھىنا.»

- زۆر سپاس.

- دايكىشم بەلىنى داۋە خۆى تىت بۆ دىنى.

- پىۋىست بە زەحمەت ناك. ئىمە ئىتر ھىچ ھىسابىكمان پىكەۋە نىيە. خۆ

پارەى خەنجەرەكەت ناۋى، ھا؟

- نا، نا! ئىمە پىكەۋە ھارپىن! قىرىخان كە خەلكى ئەۋبەرى رۋوبارەكەى،

منى برد بۆ ساكلىي^{۵۶} خۆيان و گۈتۈ: ھەرچىت دەۋى ھەلگەرە. منىش ئەم خەنجەرەم ھەلگرت. ئەۋە دابونەرىتى ۋلاتى ئىمەيە.

ئۆلۈنۈپ و لوۋكاشكا چۈۋنە ژوورى و دەستيان كىرد بە شەراب

خواردنەۋە. ئۆلۈنۈپ لى پىرسى: «دەى، كەۋايە تۆ لىرە دەمىنەۋە؟»

- نا، من بۆ خوداھافىزى ھاتووم. منيان كىردۈتە راسپاردەى يەك سۆقنىا^{۵۷}

كە لەۋبەرى تەرەك ھەلگەۋتوۋە. ئەمپۇ لەگەل ناسايرى ھاۋرىم ۋەپىدەكەوم.

- ئەى زەماۋەندەكەت دەبى بە چى؟

۵۵ پىشكەش، لە دەقى رۋوسىيەكەشىدا ھەر ئەۋ وشەيە نووسراۋەل

۵۶ ساكلىي: مال

۵۷ لە ھەنگى كازاخەكاندا، يەكەيەكى سەربازىيە

لووکاشکا به پیچەوانەى ویستی خۆى گوتى: «بۆ شیرینی خواردن و دیاری کردن زوو دەگەریمەوه. پاشان دەچمەوه سەر خزمەتەکم».

- چۆن؟ تۆ ناتەوێ چاوت به دەزگیرانەکت بکەوێ؟

- ئاوايه ئیتەر. بۆ دەبی چاوم هەر له دەزگیرانەکم بی. هەركاتیك ریت کەوتە ئەوبەرى چۆمەکه لهو گوندەى ئیمە سۆراخی لووکاشکا هەیتە بگرە. نازانی چەندەى بەراز لێیه. من دوو دانەم راو کردووه، ئێوهش ریتوینی دەکم.

- باشە خوداحافیز. حەزەرەتى مەسیح ئاگادارت بی.

لووکاشکا سواری ئەسپەکەى بوو، بى ئەوێ بچى بۆ لای ماریانکا، به ویرغە ئەسپەکەى برده کۆلان، که ناسایر لهوێ چاوه‌روانى بوو. ناسایر ئاماژەى به مالى ئیانکا کرد، چاویکی قرتاند و گوتى: «دەى، مەگین ناچین بۆ ئەوێ؟»

لووکاشکا وه‌لامى دایەوه: «ئەرى، ئەرى، دەچین! ئەم ئەسپەى من ببە بۆ ئەوێ. ئەگەر من درەنگ هاتم، ئالیکى بدەیه با تێر بی. سبەینی بەیانی خۆم دیم بۆ گوندەکەى ئەوبەر».

- یۆنکەر^{٥٨} ئیتەر هیچی پى نه‌دای؟

لووکاشکا له‌گەڵ ئەوێ بازى دایە خوارى و هەوسارەکەى دایە دەستى ناسایر، گوتى: «نا، خودا پوحمى کرد به‌ خەنجەرێک رازیم کرد، دەنا خەریک بوو ئەسپەکم لى بستینى».

پاشان لووکاشکا به‌ به‌ر په‌نجەرەى ژوورەکەى ئۆلینیندا به‌ ماتەماتە رۆیشت بۆ حەوشەى خاوەنمالەکه و چوووه به‌ر په‌نجەرەى ژوورەکه‌یان. هەوا به‌ تەواوى تاریک بووبوو. ماریانکا به‌ کراسى خەوه‌وه، خەریک بوو قژى شانە دەکرد. کازاخى لاو به‌ سرتەسرت گوتى: «ماریانکا، منم!»

ماریانکا سەرەتا خۆى گێل کرد. به‌لام هەرکه ناوى خۆى بیست، تا راده‌یه‌ک په‌شۆکا. شاد و ترساو دەربێجەکەى کردەوه و خۆى دانەواند.

٥٨ قوتابی فیرگەى سەربازى. مەبەستى ئۆلینین بوو.

- چييه؟ ليڙه چ دهكهي؟

لووكاشكا گوتي: «په نجه ره كه بكه وه با بيمه ژوورئ. ئه گهر بزاني چه نده وهره زم. خهريكه شيت بم.» پاشان سهري ماريانكاي گرت و ده مي به پروومه ته نه رم و ناسكه كه يه وه نا و ماچي كرد. گوتيشي: «ده بيكه وه ده ي!»
- خوت شيت مه كه، چون شتي وا ده بي؟ نايكه مه وه! ده ي پيم بلي، كه نكي ده گه پرييه وه؟ زورت پنده چي؟

لووكاشكا وه لامي نه دايه وه و ديسان ماچي كرده وه. ئه ويش ئيتر پرسيا ري لي نه كرد. لووكاشكا به سرته گوتي: «به زياد نه بي، له و دهر بيجه چكوله يه وه ناتوانين به جواني يه كتری ماچ بكه ين.»
دايكي لووكاشكا له وسهري ژووره كه وه ده نكي هه لبري: «پوله ماريانكا گيان، له گه ل كي قسه ده كه ي؟»

لووكاشكا بو ئه وه ي ژنه نه ييني، كلا وه كه ي له سهري داگرت و له بن ديواره كه دا خوي مه لاس دا. ماريانكا به ده نكيكي نزم گوتي: «لووكاشكا زو و برؤ،» پاشان وه لامي دايكي دايه وه: «دايه گيان لووكاشكا هاتبوو، كاري به باوكم بوو.»

- ده ي باشه كچم، پتي بلي بيته ژوورئ.

- پويشت، ده يگوت وه ختيكي تر ديمه وه.

لووكاشكا به هه نكاوي سووك و به كومه كومه به نيو حه وشه كه دا تيپه ري، به سهر ته يمانه كه دا بازي دا و چووه كولان. له ويشه وه گورج هه لات و خوي گه يانده مالي ئيانكا؛ به لام ئولينين چاوي پتي كه وت. دواي ئه وه ي لووكاشكا و ناساير دوو چاپورا يان چيخير خوارده وه، سوا ري ئه سپه كانيان بوون له گونده كه وه دهر كه وتن. شه ويكي تاريك و كپ و شي دار بوو. لووكاشكا و ناساير بي ئه وه ي قسه بكه ن شان به شاني يه ك دهر پويشتن و ته نيا خر مه ي پتي ئه سپه كانيان ده هات. لووكاشكا تيي هه لگرد له گورانيي منيگالي كازاخ، به لام بهر له ته واو كردني به ندي يه كه م، بيده نگ بوو، سهري بو لاي ناساير وهر سووړاند و گوتي: «نه يه يشت بچمه ژووره كه ي.»

ناساير وه لامي دايه وه: «ئه ها، ده مزانی. ئيانكا پيی گوتم كه یۆنكه ر ورده ورده پيی بۆ مالى ئه وان كراوه ته وه. مامه ئیرووشكاش زۆر به خوئی ده نازی كه ماریانكای داوه به یۆنكه ر و له جیاتى ئه و كارابینیكى لى وه رگرتوه.»

لووكاشكا به توورپیه وه گوئی: «درۆ ده كا پیره سه گ! ماریانكا بۆ فروشتن نابى. هه ر ئیستا ده چم پیستی سه رى داده مالم.»
پاشان ده ستى كرد به چرینی گۆرانیه ك كه زۆرى هه ز لیده كرد و هه میشه ده یگوته وه:

له گه ره كى ئیسماعیلوو،

له باخى رازاوه ی تیزار،

هه لۆیه كى سپى فپی،

راوچییه كى لاو وه دووى كه وت،

داواى له هه لۆكه ده كرد له سه ر ده ستى راستى ئه و بنیشیته وه.

هه لۆى سپى وه لامي دايه وه:

«تۆ نه تتوانى له نیو ركه ی ئالتوونیدا به ندم بكه ی،

توانات نه بوو له سه ر ده ستى راستى خوشت بمپاریزی،

ئىستاكه من ده فرم به سه ر ده ریای شینا

ده چم تاكوو قوویه كى سپى راو كه م و

تیز بم له گوشته ناسكه كه ی.»

بیست و حەوت

خاوەنمالەکەى ئۆلینین پێورەسمى شیرینی خواردنى وەرپێخستبوو،
لووکاشکا ھاتبوو ھە گوند بەلام نەچوو بوو بۆ لای ئۆلینین. ئۆلینینیش
بانگھێشتنەکەى مەلازم دووھەمى قەبوول نەکردبوو. ھێندە دلتەنگ و
لەشداگیرا و بوو لەو کاتەو ھاتبوو بۆ ستانیتسا ھەستى بە کەسەرێكى ئاوا
نەکردبوو. لای عەسر، لووکاشکای دى بە جلو بەرگى نوێو ھەگەل دایكى
چوون بۆ لای خاوەنمالەکەى و ئەو فیکرە زۆرى ئازار دەدا: بۆچى
لووکاشکا ئاوا ھەگەلى ساردوسرە؟ ئۆلینین دەرگاکی لێ خۆى پێو ھەدا و
دەستى کرد بە نووسینی بیرەو ھەری پۆژانە.

«لە پۆژانى رابردوودا زۆرم بیر کردۆتو ھە و زۆریش گۆراوم، ئیستاش
بەو شتە گەیشتووم کە لە کتێبى ئەلقوبیدا نووسراو ھە. بۆ بەختەو ھەری تەنیا
شتێک پێویستە. خۆشویستن، خۆشویستن و فیداکارى، خۆشەویستى
ھەمووان و تەپکەى ئەشق نانەو ھە بۆ ئەو ھەرکەسێک ھەزەت لێبوو،
پێو ھە. بەم شێو ھە مەن و ژانۆ، مامە ئیرووشکا، لووکاشکا و ماریانکا
پێکەو ھەوتووینە نیو ئەو داو ھە.»

ئۆلینین کە گەیشتە ئێرە، مامە ئیرووشکا دەرگای کردەو ھە و ھاتە ژوورێ.
مامە ئیرووشکا، لە ھەموو کاتێک زیاتر شاد و بەکەیف بوو. چەند پۆژ
لەمەو ھە، ئۆلینین چاوى پێى کەوتبوو لە ھەوشە بە لای بەرازیکى
کوژراو ھە دانیشتبوو خەریكى کەول کردن و لەتوکت کردنى گۆشتى
بەرازەکە بوو. دەستەپەک سەگ و لەگەل ئەوان سەگە خۆشەویستەکەى
خۆشى، لەو لاو ھە و ھەرتو ھەوون و کلکەسووتیان دەکرد. مەندالان لە پشت
تەیمانەکەو ھە چاویان لێدەکرد و سەریان نەدەخستە سەرى. جیرانەکان کە
پێزیان بۆ دادەنا و ھەک ریشسپى گوندەکە چاویان لێدەکرد، ھەریەکى

شتیکیان بۆ هینابوو. یه کییک جه رهیه ک شه راب، یه کیکی تر قاپیک شیر و یه کی تر هیندی ئاردی بۆ هینابوو. رۆژی دواپی، مامه ئیرووشکا به گیانی خویناوییه وه، له ماله کهی خۆی دانیشتبوو و گوشتی تازهی به رازی بهش بهش دهکرد. هه موو ئه وانه ی ئارد و شه راب و شیریان بۆ هینابوو، ئه ویش گوشتی پنده دان. له پوخساریدا دهتوانی ئه وه بخوینییه وه: «نیوچاوانه کهم هیناوییه تی و به رازیکم راو کردووه؛ ئیستا ئیتر مامه پیر و له کارکه وتوو نییه.» شکی تیدا نییه هه ر به و هۆیه بوو که شه رابی دهخواردووه و بی ئه وهی له گونده که برواته ده ری، چواره مین رۆژ بوو به سه رخۆشی رایده بوارد. هه لبهت له کۆری شیرینی خواردنه که شدا قووله ی به شه راب خواردنه وه دهکرد.

مامه ئیرووشکا، مه ست و که له لا له ژووری خاوه نماله که وه هات بۆ ژووره که ی ئۆلینین؛ سوور هه لکه رابوو، به ریشیکی ئالۆزاوه وه، به لام به شمیتیکی نویی مه نگوله داری له به ردا بوو و بالالاکیه کی^{۵۹} به دهسته وه بوو که دیار بوو له قامیشه لانه که ی ئه وه به ری ته ره ک بریویه تی.. ماوه یه ک بوو به لینی به ئۆلینین دابوو نه هیل بی تاقهت بی و ئیستا به نه شه و ههستیکی تایبه ته وه هاتبوو بۆ لای. که خۆی کرد به ژووریدا و دیتی ئۆلینین خه ریکی نووسینه، نه شه ی شکا، به دهنگیکی کزه لۆکانه، وه ک ئه وه ی مه کر بکات، له به رده می ئۆلینین راوه ستا، له دلی خۆیدا ده ترسا به و هاتنه له ناکاوه ی ئۆلینینی توو په کرد بی. گو تی: «مامه گیان، بنووسه، بنووسه!» پاشان هیواش و به بی خشیپه له سه ر عه رزه که دانیش ت. مامه ئیرووشکا ئه و کاتانه ی سه رخۆش ده بوو، هه زی ده کرد له سه ر عه رزی دانیشی. ئۆلینین سه ری هه لینا و ده ستووری دا شه راب بین؛ هه رخیراش دهستی کرده وه به نووسین. خواردنه وه ی شه راب به ته نیا بۆ مامه ئیرووشکا خۆش نه بوو، ههستی به لهش داگیران ده کرد. ده یو یست قسه بکا. تو زی خۆی ئه مباره و بار

۵۹ بالالایکا: جۆریک دووزه له یه

کرد و گوتی: «من له کۆپی شیرینی خواردن بووم. گه مژدهی هیچوپیووچانه! لێیان بێزار بووم! هاتم بۆ لای تو.»

ٲولٲٲٲٲ هه روا كه خه رٲكٲ ٲووسٲٲ بوو، لٲٲٲ ٲرسٲ: «ٲه و بالالائكاهٲ له كوٲ هٲٲاوه؟»

مامه ئىرووشكا، بەۋ دەنگە كزەلۈكانەيەۋە گوتى: «من لەوبەرى تەرەك بووم مامە گيان. لەوى ئەم بالالايكايەم ھىناۋە. ھىچ كەس ۋەك من ناتوانى ھەۋاى توركى و كازاخىي ئەعيان پەسەند و سەربازى بژەنى. ھەرچۇنىكت بوى بۆت لىدەدەم.»

ئۆلۈنۈپ دېسەن سەرى ھەلپىنا، چاۋىكى لە مامە ئىرووشكا كىرد،
زەردەيەكى گىرت و دەستى كىردەو ھە نووسىن. ئەم زەردەيەى ئۆلۈنۈپ
پىرەپىلەۋى ھان دا و لە ناكەو ھە دەنگىكى لىپىراۋانەو گوتى: «گوتى مەدەيە
مامە گىان! گوتى مەدەيە! سووكايەتپان پىكرىدەۋى، قەيناكا، گوتى مەدەيە و
ۋا بزانە باي دى! تف لە چارەى ھەموۋيان! تۆش ھەر خەرىكى نووسىنى،
ئەم ھەموو نووسىنە چىيە؟ ھە كارى چى دى؟»

پاشان به نووکی قامکه ئهستورهکانی له تهرکی ژوورهکهی دها و بهو کاره دهیوست ئولینین بیرى ئالۆز بیټ و نهتوانی بنووسی. دهموچاوی چهپوچپر دهکرد و دهمی خوار دهکردهوه، کارهکهی جوریک سووکایهتی بیټه دیار بوو.

- ئەم ھەموو نالە و سکاڭايە بە کەڭكى چى دى؟ بىر خوش رابوئىرە، بىر
بىر سەيران، با بىي بە پالەوان.

ئىرووشكا پىيى وا بوو نووسين تهنيا بۆ سكاللا و ئازاردانى خەلك به كار دى. ئۆلنن داي له قاقاي پيگه نين. ئىرووشكا ش پيگه نى و به تەكانىك ههستايه سهر پى و دهستى كرد به ژهنينى ههواى توركى. دواى ئەوهى ههوايه كى نهرمى ژهنى، گوتى: «پياوى چاك نووسين به كهلكى چى دى؟ گوى بگره من ئاواز ت بۆ ده ژهنم، ههتا ماوى پر به دل گوى بۆ مۆسقا و

گورانی راگره، چونکه کاتیک دهمری، ئیتر گویت له هیچ ئاوازیك نابێ. وهره
با ساتیک به خوشی رایبویرین.»

سه رهتا گورانییهکی گوت که ئاوازهکهی خوی دایناوو و له گهڵ چرینی
گورانییه که دا سه مای کرد:

ئای لالای لالای لالای

له کوئ ئهوت دیتوو؟

له بازاپ و له دووکان

خهریک بوو ده رزی ده کپی

پاشان گورانییهکی دیکه دهست پیکرد که ئاجوودانه کهی پیشووی فیری
کردبوو:

دوو شه ممه ئاشق بووم،

سێ شه ممه هه ناسه م هه لکیشا،

چوار شه ممه پیمگوت

پینچ شه ممه چاوه پوانی وه لام بووم

هه یینی وه لامه کهی هات!

سووکنایی به دلم دا!

شه ممه ش پوژی جیژنی فه تیر

برپارم دا مالئاوایی له ژیان بکه م

به لام بۆ پزگار کردنی گیانی خۆم

یهک شه ممه برپارم گوپی.

سه ر له نوێ:

ئای لالای لالای لالای

له کوئ ئهوت دیتوو؟

پاشان چاوێکی قرتاند و شانی هه لته کاند و به سه ما کردنه وه چه ند
هه نگاوی هه لیتایه وه و دهستی کرده وه به گورانی گوتن:

له ئامیزت ده گرم و پاتده مووسم

پشتینیکی سوورت له پشت دهبهستم
تو ناو دهنیم هیوای گه وره و گرانم
تو ئه ی هیوای هه موو ژیانم
راسته تو خوشت دهویم؟

ئىرووشكا هه روا سهماى ده كرد و گهرم داهاتبوو، شاد و به نه شه
بالالاىكاى ده ژهنى، ئاوازی وهك ئای لالای لالای و ئاوازی ئه عیان په سه ندى
بو ئولینین ده چرى. به لام دواى ئه وهى سى په رداخى دىكه ی چىخیر
خواردوه، كه وته وه یادی سه رده مى زوو، بویه ده ستى كرد به چرىن و
ژهنینى ئاواز و گورانیى په سه نى كازاخى و توركى. یه كىك له و ئاوازانەش
ئو ئاوازه بوو كه به دل دهیگوت و به شىك له رۆح و گیانى بوو. له ناكاو
دهنگى له رزى و بىدهنگ بوو. به لام هه روا خه رىكى ژهنینى بالالاىكا بوو.
سه رى هه لبرى و گوتى: «ئاخ دۆستى به ریز!»

ئولینین دهنگى گر و دلپړانه ی ئىرووشكاى بیست و سه رى وه رسووړاند.
پیره پیاو ده گریا، فرمىسك له چاويدا قه تیس مابوو. فرمىسكى چاوى
كه لاوړیژى كرد و به خوړ به پروومه تیدا هاته خوارى. به كول ده گریا و به
دهم قولې گریان ه وه دهیگوت: «ئای سه رده مى زوى ژیانم! تو پویشتى و
ئیتىر ناگه پریته وه. له ناكاو به دهنگىكى نووساوه وه بى ئه وهى فرمىسكى
چاوى بسرى، دهنگى هه لیتا: «شه راب، بنۆشه، بو نانۆشى!»

یه كىك له خه ماویتیىرین ئاوازه كان بو ئىرووشكا، ئاوازیكى تاقلین^{٦٠} بوو.
ئو ئاوازه وشه كانى كه م بوو، به لام ته واوى جوانییه كانى له م سه ربه نده دا
گونجاوو: «ئاخ! ئاخ! مخابن!» ئىرووشكا ئاوازه كه ی به م شىوه یه
وه رگىرايه وه: «پاله وانىك مىگه له كه ی خو ی له گونده كه وه برد بو كوستان.
رؤمیه كان هیرشيان هینا و گونده كه یان سووتاند، ته واوى پیاوه كانیان
كوشت و ژنه كانیان به دىل گرت. پاله وان له كوستان گه راپه وه. ئو شوینه
كه جارن گوند بوو، ئیستا ویرانه یه كى وشك و كاتور و سووتاو بوو. نه

٦٠ تاقلین: یه كىك له خيله چكوله كانى باكوورى قه قفازه.

دایکی، نه براكه‌ی و نه مالّه‌كه‌یان؛ ته‌نیا تاقه‌داریک به پینوه مابوو. پالّه‌وان له ژیر داره‌كه دانیشته و فرمیسکی هه‌لوه‌راند. وهک تو ته‌نیا بوو، هه‌روا به ته‌نیا مایه‌وه و گورانی ده‌گوت: «ئاخ! ئاخ! مخابن!»

پیره‌پیاو ئه‌م سه‌ربه‌نده خه‌ماوی و دلته‌زینه‌ی چه‌ندین جار دووپات کرده‌وه. پیره‌پیاو هه‌رکه دوایین سه‌ربه‌ندی چری، له ناکاو تفه‌نگه‌که‌ی له دیواره‌كه کرده‌وه، به‌په‌له هه‌لات بو حه‌وشه و هه‌ر دوو گولله‌که‌ی پیکه‌وه ته‌قاند. پاشان خه‌مبارتر له پیشوو ده‌ستی کرده‌وه به چرینی: «ئاخ! ئاخ! مخابن!» دوا‌ی ئه‌وه بی‌ده‌نگ بوو. ئولینین به دوا‌یدا هاتبوو بو سه‌ر قالدرمه‌کان، چاوی له‌ولایه‌ی ئاسمان بریوو که به چه‌خماخه‌ی گولله‌که دره‌وشابوو و ئه‌ستیره به سه‌ر سینگ ر‌ه‌شییه‌وه س‌ریوه‌یان ده‌هات. شوقی چه‌ند چرا له ژووری خاوه‌نماله‌که‌یدا وه‌به‌رچاو ده‌که‌وت و چه‌ند ده‌نگ ده‌هاته گوی. له حه‌وشه کچان له به‌ر قالدرمه‌کان و په‌نجه‌ره‌کاندا کو بووبونه‌وه و له هه‌ماره‌که‌وه ده‌چوون بو دالانه‌که و ده‌هاته‌وه ده‌ری. چه‌ند که‌س له کازاخه‌کان له مالی هاتبوونه ده‌ری و هه‌روا ق‌رموقالیان وه‌ریخستبوو و پیشواز‌ییان له دوایین به‌ندی گورانی و ته‌قه کردنی مامه ئیرووشکا ده‌کرد. ئولینین پرس‌ی: «ده‌ی، ئه‌و شیرینی خواردنه چو‌ن بوو؟»

پیره‌پیاو دیار بوو له ژووری خاوه‌نماله‌که‌ قسه‌یه‌ک له دلی گران هاتوو، گوتی: «قور به سه‌ریان! خودا فه‌وتیان کا! من حه‌زم له‌و جو‌ره کو‌رانه نییه! بر‌وانه چه‌ند که‌س هاتن! با بگه‌پیننه‌وه بو ژووره‌که‌ی خو‌مان! واز له‌وانه بینه، با بچین بو‌خو‌مان که‌یف بکه‌ین.»

ئولینین گه‌پایه‌وه بو نیو ژووره‌که‌ی: «ده‌ی، ئه‌ی لووکاشکا ده‌لی چی؟ رازییه؟ نایه بو ده‌یده‌نبی من؟»

ئ‌یرووشکا هه‌روا به دل‌پ‌ری گوتی: «لووکاشکا؟ شه‌یتان و شو‌فار کولیکیان درو و ده‌له‌سه بو هه‌ل‌پ‌شتوو. گوتوویانه من دمه‌ه‌وی کچه به تو بفروشم. مه‌گین ئه‌و کاره هینده گرانه؟ ئه‌گه‌ر بمانه‌ه‌وی و تو حه‌زت لیبی، به

دهست خوځمه؛ تو پارهم بدهيه و کارت نه‌بۍ. به‌ليني پياوړته ددهمۍ
کاره‌کته بو دسازنم.»

– نا، نا! نه‌گهر ئه‌و خوۍ دلۍ به منه‌وه نه‌بۍ، پارهِ هېچ کارۍکۍ پۍ
جۍبه‌جۍ نابۍ. ئيتر له‌و باره‌وه قسه‌م له‌گه‌ل مه‌که.

ئورووشکا له‌ ناکاو دهنګۍ هه‌لېږۍ: «من و تو هېچ که‌س خوځۍ ناوۍين و
ددانۍ خيّرمان پيدانانۍ. چه‌نده بيکه‌س و پشت و په‌ناين.» ئه‌وه‌ی گوت و
ديسان دهستی کرده‌وه به‌ گريان. ئولۍنين هه‌روا که‌ گوۍ له‌ قسه‌ و چيروکۍ
پيره‌پياو گرتبوو، له‌ راده‌ به‌در شه‌رابۍ خواردبوو. بيري ده‌کرده‌وه:
«چاکتر، ئيستا لوكاشکای من به‌خته‌وه‌ره.» به‌لام ئه‌ويش خه‌مبار بوو. ئه‌و
شه‌وه پيره‌پياو هينده‌ی شه‌راب خوارده‌وه که‌ بيهوځ و که‌لالا له‌ ته‌رکۍ
ژووره‌که‌دا تخيل بوو. ژانو ناچار بوو چه‌ند سه‌رباز بانگ بکات بو يارمه‌تی
و پيره‌پياو به‌رنه‌وه بو مال‌ه‌که‌ی خوۍ. له‌ ريگا ژانو هينده‌ی رق هه‌ستابوو
چه‌قوت ليدايه‌ خوۍني نه‌ده‌هات. هينده‌ی ئه‌و کاره‌ی پيره‌پياو پۍ ناحه‌ز بوو
تفی ده‌کرده‌وه و ئيتر يه‌ک وشه‌ی به‌ زمانۍ فه‌رهنسۍ قسه‌ نه‌ده‌کرد.

بیست و ههشت

مانگی ئووت به سهردا هاتبوو. چهند پوژیک بوو په‌له‌یه‌ک هه‌ور به ئاسمانه‌وه نه‌ده‌بیندرا؛ هه‌تاو به قرچه و کۆله‌کۆلی خۆی بینه‌زه‌ییانه هه‌موو شتیکی ده‌سووتاند. له به‌یانییه‌وه بایه‌کی گهرم هه‌لیکردبوو و غوباریک لمی گهرم له بارۆن^{٦١} و جاده‌کان هه‌لده‌ستا و به سهر قامیشه‌لان و دارستان و گونده‌کاندا ده‌باری. گه‌لای گژوگیا و داره‌کان توژیکی تۆز و لمیان لی نیشتبوو. ریگاكان و شوهره‌کاته رووت و پر قه‌لشته‌کان به هۆی وشکییه‌وه له ژیر پيدا قرچه‌یان ده‌هات، ماوه‌یه‌ک بوو ئاوی تهره‌ک له که‌میی دابوو، چهند گۆم و شوینی مه‌ند ئاوی تیدا مابوو و له شوینه‌ خورین و پاناوکه‌کان باریکاوێک ماریله‌ی ده‌کرد. هه‌سیلی پر له قور و لیته و قه‌وزه‌ی گونده‌که هه‌مووی جی سمی ئاژهل بوو. له ته‌واوی ماوه‌ی روژدا هه‌را و هاواری کچان و کوپان ده‌هاته گۆی. له ئیستیپ بنگه‌ر و قامیشه‌لانه‌کان وشک بووبوون و ئاژله‌کان هه‌موو روژی به بو‌ره‌بو‌ر و باره‌بار هه‌لده‌هاتن بو‌نیو مه‌زراکان. ده‌بوو میگه‌له‌کان ورده‌ورده به‌ره‌و لای هه‌وار و کویتسه‌نه‌کانی ئه‌وبه‌ری رووباره‌که به‌رن و له‌وی بیانه‌وه‌رین. پووره‌ی می‌شووله، وه‌ک هه‌وری ره‌ش به سهر گۆم و ئاوه‌رو‌ی گونده‌کانه‌وه له‌نگه‌ریان ده‌گرت. ته‌مومژیکی ته‌نک کویتسه‌نه پر به‌فره‌کانی داده‌پۆشی. هه‌واکه‌ی قورس و بو‌گه‌ن بووبوو. ده‌نگۆ بلاو بووبۆوه که ئه‌بره‌که‌کان به هۆی وشک بوونی رووباره‌که‌وه هاتوون بو‌ ئه‌مبه‌ر و ئیستا له‌و ده‌ورو به‌رانه بو‌سه‌یان ناوه‌ته‌وه. هه‌موو ئیواره‌یه‌ک خۆر له ئاسۆیه‌کی سوور و ئاورین ئاوا ده‌بوو. وه‌رزی کاری قورس بوو. هه‌موو خه‌لکی ئاوا‌یی له نیو ره‌ز و بیسته‌نه‌کانیاندا

٦١ بارۆن: ته‌پۆلکی لم

سهرقالي کار بوون. پووش و بابرده له به دم باوه ره پيچهک دهران و خويان له نيو شيو و جوگه و سيپهري باخهکاندا دهشاردهوه و ئوقره يان دهگرت. هيشووي قورسي تري گه يشتوو له ژير گه لاي پان و بريقه داردا رهش هه لده گه ران. له قه راغ ريگاي پر له توژ و خو له مره چهند رهز و باخ هه لکه وتبوون که سهرتاپايان زهنگه ته و هيشووي رهشي پيوه بوو. ته رزوتوولي رهزه کان هه تا سهر ريگاکه کشابوون و هيشووي پر ئاوي تري له ژير تايه ي عاره بانه کاندا ده فليقانه وه. کورپان و کچان کراسه کانيان به شيله و ئاوي تري خووسابوو و به دهست و ده مي پر له تريوه به دواي دايکياندا هه لده اتن. کريکاراني بهرگ شر قه رتاله ي پر له ترييان ده خسته سهر شانه به هيزه کانيان و ده يانبرد بو نيو عاره بانه کان. ژناني بنه ماله له چکه يان له سهر يان پيچابوو و گايه کانيان به عاره بانه وه به ملا و به ولادا لينده خوړي. ئهو سهر بازانه ي که له سهر ريگاکه تووشي عاره بانه يه که ده بوون داوي ترييان ده کرد. پيريژني کا زاخ هه روا که عاره بانه که ده روشت، پيدا هه لده رووچکا و باوه شيکي تري پيده دان. ئيستا له زور به ي ماله کان ترييان ده فليقانه وه و بوني تلته ي تري ولاتي داگرتبوو. له ژير ساباته کان، بانکي پر له ئاوي تري سووري ده کرده وه و ده تگوت ليو پيژي خوينن. کريکاراني نووقاني ده رله ينگي پانتوله کانيان هه لکر دبوو و به لاقوقولي سوور و شيلوويه وه به نيو حه وشه ي ماله کاندا هاتوچويان ده کرد. به رازه کان نوورپه يان ده هات و تامه زرويانه تلته ي ترييان هه لمه قووت ده کرد. سهرباني ته ختي گه وره کان به هيشووي هه لخواوي تري رهشي ده کرده وه و هيشووه تري له ژير تيريژي خوړدا چرچ هه لده گه ران. قه له سابوونه و قشقه ره گلاره ترييان به دهنوک هه لده گرت و ده فرين و له سهر گويسوانه و سهر بانه کان به پول دهنيشته وه و قاره يان ده هات. گوند نشينه کان، شاد و دلخوش به ره مي ساليک زهحمه تي خويان کو ده کرده وه و داهاتي ئهو ساله يان زور و زوهند و بي وينه بوو. له نيو باخ و رهزه کاندا و له نيو دهرياي سهوزي گه لاميو دا، له هه موو لايه که وه

دهنگی قاقاکیشان و گورانیه ژنان دههاته گوئ، کراسه پهنگاوپهنگهکانیان له نیو نهو دیمه نه جوانه دا بووبوو به کولکه زیږینه و زور سهرنجراکیش بوو. لای نیوهرؤ ماریانکا که له باخه کهی خویان له ژیر سیبهری دارهکوخیک دانیشتبوو، ههستا چوو له ژیر عاره بانیهک خواردنی نیوهرؤی بنه ماله که یانی دهرهینا و هاته وه بؤ ژیر سیبهری داره که. ملازم دووه هم که له فیرگه ی سهر بازی گه رابؤوه به ره ور ووی نهو له سهر دوشه که یه که دانیشتبوو و به ئاوی گوزه دهستوپلی دهشورد. کوپژگه یه که، برای ماریانکا، که تازه له هه سیله که هاتبووه دهرئ، سهر وچاوی خوی به سهر قوئی کراسه که ی سهری و چاوی ههر له دایکی و خوشکی بوو، دیار بوو برسپیه تی و چاوه روانه نانی نیوهرؤ دانین. زوری مه له کردبوو و ماندوویه تی خستبوویه هه ناسه برکی. دایکی ماریانکا قوئی هه لکردبوو، ترئ و ماسپی خوئکراو و نان و نقشکی له سهر کورسپیه کی گردی دارین و پیچکه کورت دانا. ملازم دووه هم ده موچاوی وشک کرده وه، کلاوه که ی له سهری داگرت و دواي نه وه ی خاچی خوی کیشا، له میزی خواردنه که نزیک بؤوه. کوپه گوزه که ی هه لگرت و وهک سیوشکه هه لاتوو قومی له ئاوه که دهدا. دایک و کچ له بهر میزه که دا چوارمه شقی دانیشتن. ته نانه ت له بهر سپیه ره که ش نهو گهرمایه ئازاری دهدان و له گه ل هالاوی گهرما بونیکی ناخوش له نیو باخه که دا شه پوئی دهدا. بای توند و پر هالاو که به نیو لکوپیپه دارهکاندا تیده په پی، هه واکه ی فینک نه ده کرده وه و ته نیا چله پوپه ی دارهکانی راده و ه شانده و خواری ده کرده وه. داری کوخ و ههرمی و هه لووژه به دهم هاژده ی بایه که وه ده لهرزین. ملازم دووه هم دواي نه وه ی سهرله نوئ دوعایه کی خویند، له پشت خویه وه گوزه یه کی پر له شه رابی له ژیر بنجی گوله باخیک دهرهینا و قومیکی لیدا و پاشان گوزه که ی دایه دهست ژنه که ی. ملازم کراسیکی ساکاری یه خه ئاوه لای له بهردا بوو که سینگه کولکن و پر ماسوولکه که ی به دیار که وتبوو. پوخساره ناسک و عیاره که ی شاد و به که یف دیار بوو. جوړی دانیشتن و دهنگی، هیچکام چکوله ترین ئاکاری

دیلۆماسی ئاسایی ئەوی نەدەنواند. ھەلسووکەوتی زۆر بەدەماخ و سروشتی دیار بوو. ھەروا کە خەریکی سەپنی ریشی شەراب پێدارژاوی بوو، گوتی: «ئەمڕۆ بۆ ئەو لایەمان بۆ تەواو بێ؟»

ژنەکە ی وەلامی دایەو: «ئەگەر تۆزێ درەنگ دەست ھەلگرین، تەواو دەبێ. مای دەمکین ھێشتا کارەکیان نیوەش نەبوو. ئەوێ کار دەکا، تەنیا ئۆستینکایە و ئەویش بە تەنیا لەو زیاتری لە دەست نایە.»

ملازم لووت بەرزانی گوتی: «ئەوان ھێشتا نەگەشتوونە ئەو سەرە.»
دایکی ماریانکا گۆزە شەرابەکە ی بۆ لای کچەکە ی بردە پێشی و گوتی: «ھانی، ماریانکا گیان، بخۆو، چاکە شوکۆر بۆ خودا پارە ی زەماوەندەکە ی تۆش دەستەبەر بوو.»

ملازم تۆزێ نیوچاونی تیکنا و گوتی: «جاری زۆری ماوە!»
ماریانکا سەری داخست. دایکی گوتی: «کوا زۆری ماوە؟ ئەو کارە ئێتر تەواو بوو و زۆریشی نەماوە بۆ کاتی زەماوەندەکە.»
ملازم دیسان گوتی: «جاری پەلە ی لێ مەکا! جاری تەنیا دەبێ کار بکەین.»

ژنە لێ پرسى: «ئەسپە تازەکە ی لووکاشکات دیو؟ ئەوێ کە دیمیتى ئاندریفیچ پێی دابوو، لووکاشکا بە دلی نەبوو. ئیستا لەگەل دانەپەکی دیکە گۆریویەتەو.»

– نا نەمدیو. بەلام ئەمڕۆ لەگەل نوکەری کرینشینەکەمان قسەم کرد. دەگوت دیسان ھەزار پۆبلیان بۆ دیمیتى ئاندریفیچ ناردوو. ژنە قسە ی میژدەکە ی پشت راست کردووە و گوتی: «زۆر ساماندارە، خودا پێداوە بەراستی.»

ھەموو ئەندامانی بنەمالەکە شاد و رازی بوون. کارەکیان بە باشی دەچوو پێشی. باخە میوہەکیان قورێ پیوہدابوو و داھاتی ئەمسالیان ھێندە باش بوو کە قەتیان ئەو چاوەروانییە لێی نەبوو. ماریانکا دوا ی ئەوێ نانەکە ی خوارد، ھێندێ گیای کردە بەر گایەکان، بەشمیتەکە ی خۆی قەد کرد

نایه ژیر سهری و له بن سیبهری عاره‌بانه‌که‌دا، له سهر گیاوگژی شیدار
 راکشا. ته‌نیا سوورۆچکایه‌کی به‌خۆیدا دابوو. له‌چکه‌یه‌کی هه‌وریشمینی به
 سه‌ردا دابوو و کراسیکی په‌مۆی شینی له‌به‌ردا بوو که داوینی ئه‌ویشی
 هه‌لدابۆوه. دیار بوو زۆری گه‌رمایه، ده‌موچاوی ده‌سۆلایه‌وه، لاقی له‌ژیر
 سیبه‌ره‌که‌دا جیی نه‌ده‌بۆوه و چاوه‌کانی به‌هۆی خه‌و و شه‌که‌تییه‌وه قورس
 بووبوون. لێوی بی ئیختیار ده‌کرایه‌وه و سینگى به‌قورسی هه‌لده‌ستا و
 ده‌نیشته‌وه. پازده‌ پۆژ بوو کار ده‌ستی پیکردبوو و کچه‌ به‌بی وچان کاری
 ده‌کرد و ئه‌رکیکی تاقه‌تپرووکی که‌وتبووه سهر شانی. که‌په‌ی به‌یانی، له
 خه‌و هه‌لده‌ستا، به‌ئای سارد ده‌موچاوی ده‌شۆرد، له‌چکه‌که‌ی له‌سهری
 ده‌پیتا و به‌پنخاوسی هه‌لده‌هات بۆ ته‌ویله. به‌په‌له‌ که‌وشه‌کانی له‌پی ده‌کرد،
 به‌شمیته‌که‌ی له‌به‌ر ده‌کرد و توزی نانی له‌چاره‌که‌یه‌ک ده‌پیتا، گایه‌کانی له
 عاره‌بانه‌ ده‌کرد و به‌ره‌و مه‌زرا ده‌که‌وته‌ پێ و هه‌تا بانگی شیوان کاری
 ده‌کرد. که‌ ده‌گه‌یشته‌ نیو باخه‌که، به‌رکۆشی هه‌لدهدا و ده‌ستی ده‌کرد به
 ریننی هیتشووه‌ ترئ. به‌دوو به‌رکۆش قه‌رتاله‌یه‌کی پێ ده‌کرد و له‌سهر
 عاره‌بانه‌که‌ی داده‌نا. لای ئیواره‌ شاد و دلخۆش، به‌بی هه‌ستی ماندوو بوون،
 گایه‌کانی له‌عاره‌بانه‌که‌ ده‌کرد و به‌شوولکیکی دریژ لێی ده‌دان و به‌ره‌و
 ئاوابی ده‌گه‌رایه‌وه. سهر له‌ئیواره، دواى ئه‌وه‌ی ئالفی بۆ گا و ئازله‌کان
 تیده‌کرد، هیندیکی تووی گوله‌به‌پۆژه ده‌کرده‌ کۆشیه‌وه و ده‌چوو بۆ
 سووچیکی کۆلانه‌که و له‌گه‌ل ده‌سته‌خوشکه‌کانی ده‌ستیان ده‌کرد به
 گالته‌وه‌گپ و پیکه‌نین. به‌لام کاتییک هه‌وا تاریک داده‌هات، ده‌گه‌رایه‌وه بۆ
 ژووری و له‌به‌ره‌یوانه‌که‌ به‌بی چرا له‌گه‌ل باوکی و دایکی و براکه‌ی
 شیویان ده‌خوارد. شاد و دلخۆش، به‌پروخساریکی گه‌شاوه و بزه‌ تیزاوه‌وه
 ده‌هات بۆ ژووره‌که، له‌سهر کورسییه‌ک داده‌نیشت و به‌ده‌م وه‌نه‌وزدانه‌وه
 گوئی بۆ چه‌نه‌وه‌رییه‌کانی کرینشینه‌که‌یان راده‌گرت. کاتییک ئۆلینین له
 ژووره‌که‌یان ده‌چوووه‌ ده‌ری، ئه‌ویش ده‌چوووه‌ سهر پێخه‌فه‌که‌ی و خۆی له
 گه‌ز ده‌دا؛ هه‌ر خیراش خه‌ویکی قورس دایده‌گرت و هه‌تا به‌یانی له‌سهر

باریک دهخوت. به یانیش له گهل قووقه ی که له شیر خه بهری ده بووه و سه ره نوئ هه موو شتیک دهستی پیده کرده وه. دوا ی پوژی دیاری کردن و شیرینی خواردنی خو ی، ئیتر چاوی به لووکاشکا نه که وتبوو، به وپه پی هیمنایه تی و له سه رخوییه وه چاوه پوانی پوژی زه ماوه نده که ی بوو. سه باره ت به یونکه ریش ده بی بلین ماریانکا ورده ورده خووی پیگرتبوو و له وه ی که دهیدی به وردی چاوی لیده کات و هه موو هه سوکه وتیکی خستوته ژیر چاوه دی ری، ههستی به چیژیکی زور ده کرد. ههستی کچانه ی ده بزوا و غوروو ریکی شیرین خو ی له پوچی ناسکی ده پیچا.

بیست و نۆ

ئەگەرچى لەو ھەوا گەرمەدا ھېچ كەس نەیدەزانى پەنا بۆ كۆى بەرى و پوورەى مېش و مېشوو لە ژىر سىبەرى فېنكى عارەبانەكەدا ویزەیان دەھات و دەچوونە نىو چا و گۆچكەو، كۆرە چكۆلەش لە پەستا خۆى دەتلاندەو و لەقەى دەخست، ماریانكا دەسماڵكەى كېشابوو بە سەر خۆیدا و خەرىك بوو خەوى لى بکەو، لە ناکا و ئۆستېنكای دەستەخوشكى بە ھەلەداوان ھات. لە ژىر سىبەرى عارەبانەكە خۆى كوشمەلە كرد و لە پەنا ماریانكا دا راکشا، ھەروا كە خەرىك بوو جىگای خۆى دەكردەو گوتى: «زووگەن، راکشېن؛ كاتى خەو! با بخەوین!» پاشان دەرپەرییە دەرى و گوتیشى: «نا نا! جارې پەلە مەكەن، ئاوا نابى.» ھەستا سەر پى، چەند لق و پەلى دارى شكاندەو و بە ھەردوو لای تايەى عارەبانەكەدا شورى كردهو، پاشان بەشمیتەكەى خۆى بە سەردا دا. ئەنجا خۆى خزانە ژىر عارەبانەكە و بە كۆرە چكۆلەكەى گوت: «تۆزى برۆ ئەو لاو بە منیش بخەوم. دەبى ئەو ھەش بزانی پیاوان نابى لەگەل كچان بخەون، زوو برۆ دەرى!»

كاتىك ئۆستېنكا لەگەل دەستەخوشكەكەى دووبەدوو مانەو، لە ناکا و بە ھەردوو دەستى، ماریانكای لە باو ھەش گرت و خۆى پێو نووساند، پرومەت و لاجانگ و گەردنى ماچباران كرد و بە پێكەنینهو گوتى: «ئۆف خۆشەو یستەكەم، كۆرى جوان!»

ماریانكا لەگەل ئەو ھەوى ھەولى دەدا لە خۆى دوور خاتەو گوتى: «وا دیارە زۆر شت لە باو ھەگەورەو فێر بووى، باشە بەرم دە، لە كۆلم بەو!»

ھەردووکیان دایان لە قاقای پێكەنین و دایكى ماریانكا ھاواری لى بلیند بوو. ئۆستېنكا بە سرتە گوتى: «یانى تۆ ھەزرت لەو شتەنە نیه؟»

- تۆش قىسەى وا دەكەى! با بخەوين! باشە تۆ چ كارىكت ھەيە ھاتووى بۆ

ئېرە؟

بەلام ئۆشىنكا ھەدای نەدەدا:

- ئاخ، ماريانكا گيان! دەمەوى شتېكت بۆ باس بکەم! ئەگەر خەزت لى بى.

ماريانكا ھەستايە سەر ھەنىشكى و دەسمالەكەى رېكوپىك کرد.

- دەى دەتويست چى بلېى؟

- من شتېك لە بارەى كرېنشېنەكەتەنەو دەزانم.

ماريانكا بە سەرسوورمانەو گوتى: «سەبارەت بە كرېنشېنەكەى ئېمە

ھېچ شتېك نېيە كە كەسېك بېزانى.»

ئۆستېنكا قۆلى ماريانكاى گرت و بە پېكەنېنەو گوتى: «ھەى چەتېوھ

ەيەرە! خۆت ناتەوى باسى بکەى، ھەموو شەوى دى بۆ مالتان. مەگېن وا

نېيە؟»

- با، وايە. دەى چ بوو؟

لە ناکاو ماريانكا سوور ھەلگەرا. ئۆستېنكا بزدەيەكى ھاتى و گوتى: «بەلام

من كچېكى دەم نەسرەوتووم و لە لای ھەموو كەس باسى دەكەم. تۆ بۆ لە

منى دەشارېيەو؟» پوخسارە شاد و خەيالاوييەكەى گەشايەوھ و گوتېشى:

«مەگېن من بە كەسېكەوھ ھىلاكم؟ بېروا بکەم كارم بە ھېچ كەس نېيە. من

تەنيا ئەوھ لای تۆ دەدرکېنم، ئەوم خۆش دەوى.»

- باوھگەرەت خۆش دەوى؟

- ئەرى.

ماريانكا بە واق وېرمانەوھ گوتى: «دەى نازانى ئەوھ گوناحە.»

- نا، وا مەللى ماريانكا گيان! ئەم دوو پۆژە عومرەيە. ھەتا كچېن، دەتوانېن

تۆزى خۆشى رابوېرىن. دوو پۆژى دېكە شوو دەكەين، مندالمان بە

تووشەوھ دەبى و ئەرك و زەحمەت سواری شانمان دەبى. تۆ شوو بکە بە

لووكاشكا، جا ئەوكت دەزانى من دەلېم چى. ئېتر دواى شوو كردن نابى بېر

لە ھېچ خۆشى و رابواردېنېك بکەيەوھ، مندال يەك لە دواى يەك دېن و

ژيانټ لى تال دهكهن. ئەو كاته ئيتړ دهبي تهاووى ميشك و بېرت له لاي كار و زهحمهت و منډال بهخيو كردن بى.

ماريانكا به ئارامى وهلامى دايهوه: «توش قسهى وا دهكهى! زور ژن و ميړدم پى شك دى كه ژيانىكى خوش و بهختهوهرانهيان هيه. ئەوهش به جى خوى، ئەو قسانه چييه تو دهيكهى؟»

- بهلام پيم بللى لهگهل لووكاشكا چيت كردووه؟

- دتهوئ چيم كردي؟ ئەوه خوټ دهزاني هاته خوازيبنيم. باوكم سهرهتا گوتى ساليكى تر، بهلام له كوټاييدا رازى بوو و بريار واه ئەم پاييزه زهماوند بكهين.

- دهى خوى چى پى گوتى؟

ماريانكا زهردهيهكى گرت:

- دهى دياره، دتهوئ چى بللى؟ گوتى خوشى دهويم. بهردهوام دهلى پيكهوه دهچين بو نيو رهن و باخهكه.

- ديتووته، چهنده فيلهزانه! باشه، هيوادارم لهگهلى نهچووبيتى. بهلام نهترانيوه چهنده عياشيكى شهشدانگه! ههقيشيهتى، يهكه م جيگيتى ئەم ناوچهيهى ئيمهيه. له پاسگاش كاتى خوى به فيرو نادا. چهنده روژ لهمهوبهر سيريaky ئيمه هاتبووه دهگوت لووكاشكا ئەسپيكى وهگير كهوتووه دهلى رهنخسى روستهمه! لهگهل ئەوهشدا، لووكاشكا لاي تو بى تاقهته و گياني دادهگيرى، وا نيه؟ دهى، چى ديكهشى دهگوت؟

ماريانكا به پيكهنينهوه گوتى: «دتهوئ ههموو شتيك بزاني؟ باشه، جاريكيان به سواري هاته بهر پهنجهرهى ژوورهكه م، تهاو سهرخوش بوو. دهيويست بيته ژوورى.»

- دهى، خو دهرگاكت بو نهكردهوه، ها؟

ماريانكا به لهبزيكى جيددببوه وهلامى دايهوه: «دهرگاي بو بكهمهوه؟ راست و رهوان پيم گوت نابى و برايهوه! قورس و قايم، وهك گاشه بهرد له ههمبهريدا راوهستاوم!»

- چەندە گەنجىكى دلتەر و عەياشە! ھەر كچىكى ھەزى لىيى دەستى لەگەل
تىكەل دەكات و ھىچ كەس ناتوانى بەرگرىي لى بكات.
ماريانكا بە لووت بەرزىيەو گوتى: «دەى كەيفى خۆيەتى، با بېروا بۆ لاي
كچانى دىكە!»

- تۆ دلت پىي ناسووتى؟
- چۆن دلم پىي ناسووتى، زۆرىش؛ بەلام من خۆم سووك ناكەم. ھەزەم
لەو كارانە نىيە.

ئۆستىنكا لە ناكاو سەرى خستە سەر سىنگى نەرمى ماريانكا و بە
ھەردوو دەستى باوھشى كرد بە نىوقەدىدا، ھەر لەو كاتەدا كۆلى پىكەنىيىك
گرتى كە خەرىك بوو ھەناسەى پاوھستى. بە دەم ھەناسەبىركىوھ گوتى:
«گەمژەى پەتیارە! تۆ پشت لە بەختەوھرىي خۆت دەكەى!» ديسان دەستى
كردەوھ بە ختلىكەدانى ماريانكا. ماريانكا بە دەم پىكەنىيەوھ دەنگى ھەلبىرى:
«كچى لە كۆلم بەوھ! بۆ ئاوا ئاورت گرتوھ؟ لازۆتكاي فەقيرت پلىشاند.»

دايكى ماريانكا لە پشت عارەبانەكەوھ دەنگى ھەلىنا: «ئەو چەتىوھ
ھەشەرىيانە بۆ وا دەكەن! وا ديارە نايانھەوئى بخەون.» ئۆستىنكا ھەستا
دانىشت و بە سرتە گوتى: «تۆ پشت لە بەختەوھرىي خۆت دەكەى، بەلام
بېروا بكە نىوچاوانەكەت ھىناوئەتى و خۆت نازانى. تەواوئى خەلكى تۆيان
خۆش دەوئ! تۆ ئەگەرچى توورە و تۆسنى، بەلام خۆشيان دەوئى. ئاخ!
ئەگەر من لە جىي تۆ دەبووم، دەمزانى لەگەل ئەو كرېنشىنەتان چ بكەم! ئەو
شەوھى لە مالى ئىمە بوون، من دىتم چۆن چاوى لىدەكردى! بېروا بكە
دەيوست بە چاوى ھەلتلووشى. باوھگەورەى من، خۆ زۆرىش ساماندار
نىيە، بەلام شتى واى پىداوم مەگەر خودا بزانى! كرېنشىنەكەى ئىوھ پىموايە
يەكەك لە ساماندارەكانى پووسىايە. نۆكەرەكەى دەيگوت چەند خزمەتكارى
ھەيە.»

ماريانكاش ھەستا دانىشت و بە حالەتتىكى خەيالاوييەوھ پىكەنى، پاشان
لەگەل ئەوھى لقە گىايەكى بە ددانى گرتبوو، گوتى: «بەلام كرېنشىنەكەى

ئىمە دەيگوت بە ئاواتەۋەيە كازاخ بوايە. بە منى دەگوت ھەزم دەکرد لە جيى
لووكاشكا بووايەم يان برا چكۆلەي تۆ لازۆتكا بوايەم. مەبەستى لەو قسانە
دەبى چى بووبى؟»

ئۆستىنكا ۋەلامى دايەۋە: «ۋا ديارە ھەرچى بە مېشكىدا ھاتوۋە بە تۆي
گوتوۋە! كرىنشېنەكەي ئىمەش لەو قسانە زۆر دەكا! ۋا ديارە گەمژەيە!»
ماريانكا سەرى كىردەۋە سەر بەشمىتەكەي كە بە جيى باليف دايىابوو،
قۆلى لە سەر شانى ئۆستىنكا خزا خورائى و چاۋى قوۋچاند. دواي تۆزى
بىدەنگى گوتى: «ئەمىرۆ دەيوست لەگەلمان بىت بۆ باخەكە و كارمان لەگەل
بكات. باوكىشم داۋاي لى كىرد بى لەگەلمان.»
ماريانكا ئەۋەي گوت و خەۋى لىكەوت.

ئىسى

هەتاو ئىستا لە پشت دارى ھەلۈۈچەيەك كە سىيەرى بۇ عارەبانەكە كەردىبوو ھاتىبوو ھەرى و تىشكە كەشتوتوشەكەى تەنەت لە كەلئىنى ئەو لكوپۇپانەو كە ئۇستىنكا بە قەراغى عارەبانەكەدا شۆرى كەردىبوو، ھەمۇچاۋى كچەى گەرم گەرم داھىناۋو كە لەو ژىرەدا خەوتىبوو. ماريانكا خەبەرى بۆۈ و دەسمالەكەى توند لە سەرى پىچا. ھەروا كە چاۋى لە دەوروبەرى خۇى دەكرد، كرىنشىنەكەيانى دى تەنگەكەى لە شان كەردوۈ و لەگەل باۋكى قسە دەكا. ماريانكا بە ھەنىشكى لە ئۇستىنكاى كوتا و بى ئەۋەى قسە بكا، ئۆلىنىنى پى نىشان دا. ئۆلىنىن بە پەشۇكاۋىيەو چاۋى بە دەوروبەرى خۇيدا دەگىپرا، بەلام ماريانكاى نەدەدى كە لە بن عارەبانەكە و لكوپۇپى چروپىردا خۇى شارەدبوو و دەىگوت: «دوئىنى چووم بۇ ئەۋى، بەلام ھىچى لى نەبوو.»

ملازم دوۈھەم كە خىرا راۋىژى قسەكانى گۆرىپىو گوتى: «لەو لايەۋە راست برۆ. لەو باخە وشك بوۈدا كە پىئى دەلئىن زەۋىى بەيار، چەندەت كەروىشك بوئ، لىيەتى.»

دايكى ماريانكا بە لەبىزىكى گالتەئامىزەۋە گوتى: «لە كاتى كاردا نابى بە دۋاى كەروىشكدا ھەلئىن، وا چاكە ھىندىك يارمەتى ئىمە بدەن. دەكرى لەگەل كچەكان كار بكن؟» پاشان دەنگى ھەلپرى: «كچەكان، خەو بەسە! ھەستىن. ئىتر خۇتان مەخافلىن.»

ماريانكا و ئۇستىنكا بە سەرتە قسەيان دەكرد و لە ژىر عارەبانەكەدا ددانىان بە خۇيداندا گرتىبوو كە پىنەكەن. لەو كاتەۋە ئۆلىنىن ئەسپىكى پىشكەش بە لووكاشكا كەردىبوو كە لانىكەم پەنجا سكە دەژىا، دايك و باۋكى ماريانكا، بە چاۋىكى دلسۆزانەۋە لىيان دەروانى و بەتايبەت ملازم دوۈھەم پىئى ناخۇش نەبوو كە ئۆلىنىن ھۆگرى كچەكەيەتى. ئۆلىنىن كە ھەۋلى دەدا

چاو له نیتوان لقو پوکان نه کات که کراسی شین و له چکه ی سووری ماریانکا دیار بو، گوتی: «به لām من شارهزا نیم، ده بی چوَن کار بکه م؟» دایکی ماریانکا گوتی: «له وه گه پئی! جار ی وهره بو ئیره با هیئدیک قه یسیت بده می.»

ملازم دوو ههم بو پوونکرده وه و راستکرده وه ی قسه ی ژنه که ی گوتی: «ئهمه به پی دابی میوانداریی کازاخه کان جوړیک خو لکی خو مانه یه، به لām له راستیدا به گه وجی تییه کی ژنانه دیته ئه ژمار. له پروسیا پیماو یه ئیوه ته نیا قه یسییه وشکه و دوشاو و کو نسیروی ئاناناس ده خوَن، وا نییه؟

ئولینین گوتی: «که وایه ئه و جوړه ی باست کرد، ده بی باخه کو نه که که رویشکی لی بی؟ که وایه من ده چم بو ئه وئ.» دوا ی ئه وه ی چاویکی خیرای له نیتوان لق و گه لای ده وری عاره بانکه که کرد، کلا وه که ی له سه ری داگرت و به نیو دیراوی راستی رزه کاند ا تیپه ری و له چاو ون بو.

کاتیک ئولینین گه پراوه بو نیو باخی رزه که و گه یشته لای خانه خو یکه ی، هه تاو له پشت دارستانه که وه به ره و ئاوا بوون ده پویش ت و پرشنگی که شو تووشی له نیتوان گه لای سه وز و ناسکی رزه کاند ا دهره وشایه وه؛ ورده ورده بایه که ی خست و فینکایی دهمه و ئیواره ئوخژنی به جه سته ی شه که ت و شه لالی ئاره قه یان به خشی. ئولینین له دووره وه به پی هه سته کی خو ماک، کراسه شینه که ی ماریانکای له نیو رزه کاند ا ناسییه وه و هه روا که خه ریکی چینی هی شووی تر ی بو لی نیک بو وه. سه گه زگه پوکه شی جارو بار قه پی به هی شو وه تر یکانی لای خو ا رووی بنجه میوکاندا ده کرد. ماریانکا به دهمو چاویکی سووره لگه پراوه وه له گه ل ئه وه ی قولی هه لکرده بو و ده سماله که ی هه تا خو ار چه نه ی داکش ابو، هی شووی قورسی تر ی لی ده کرده وه و له نیو قه رتاله که دا به جوانی ده یچی. که چاوی به ئولینین که وت، بی ئه وه ی ده ست له و هی شو وه به ردا که خه ریک بو لی ده کرده وه، پراوه ستا، شيله بزه یه ک که وته سه ر پوخساری و سه رله نو ی ده سته ی به کار کرده وه. ئولینین لی نیک بو وه، بو ئه وه ی هه ردو و ده سته ی ئازاد بی،

تفهنگه‌که‌ی راست و چه‌پ له شان کرد، ده‌یوست بلی: «ده‌ی ماریانکا گیان، دایکت و باوکت له کوین؟ ماندوو نه‌بی! به ته‌نیای؟» به‌لام هیچی نه‌گوت و ته‌نیا کلاوه‌که‌ی له سه‌ری داگرت. کاتیک له‌گه‌ل ماریانکا ته‌نیا ده‌که‌وت، ده‌په‌شو‌کا و ده‌تگوت له سه‌ر ئه‌وه پینداگره خو‌ی ئه‌شکه‌نجه بدات. دیسان لینی زیکتر بو‌وه، ماریانکا گوتی: «تو به‌و تفهنگه‌ت له‌وانه‌یه ژنان بکووژی.»

- نا، ته‌قه ناکه‌م.

هه‌ردووکیان بیده‌نگ بوون.

- ناته‌وی توژی یارمه‌تیم بده‌ی؟

ئولینین چه‌قوکه‌ی له گیرفانی ده‌ره‌ینا و بی ئه‌وه‌ی قسه‌ بکا، ده‌ستی کرد به‌هیشووچنین. دوی چه‌ند ساتیک له ژیر لق و گه‌لا پانه‌کاندا، هیشوو‌یه‌کی گه‌وره‌ی دۆزییه‌وه که لانیکه‌م سی لیویر^{٦٢} ده‌بوو ده‌نکه‌ تریکانی ئه‌و هیشوو‌وه وده‌ا پیکه‌وه نووسابوون که ده‌نکه‌کان جی‌یان بو‌گه‌وره بوون نه‌بوو. ئولینین هیشوو‌ه‌که‌ی پیشان ماریانکا دا.

- ئه‌مانه بو‌ چنین ده‌بی؟ ئه‌مه‌یان سه‌وز نییه‌؟

- بیده به‌ من.

ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌ک خشا. ئولینین ده‌ستی نه‌رم و ناسکی کچه‌ی گرت، به‌ بزیه‌کی شیرینه‌وه چاوی له چاوی بری و به‌ ده‌نگیکی له‌رزو‌ک گوتی: «باشه، یانی تو به‌م زووانه شوو ده‌که‌ی؟»

ماریانکا بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بداته‌وه، پووی وه‌رگیرا و به‌ شیوه‌یه‌کی جیددی چاوی لیکرد.

- تو لووکاشکات خو‌ش ده‌وی؟

- ئه‌وه چ پتوه‌ندییه‌کی به‌ تووه هه‌یه؟ ده‌ته‌وی بیزانی.

- حه‌ز ده‌که‌م بیزانم.

- پیم سه‌یره، به‌راستی پیم سه‌یره.

- تو زور کچیکی جوانی!

٦٢ لیویر: هاوسه‌نگی نیو کیلویه.

که ئه وهی گوت، له ناکاو ههستیکی ئاویتتهی خهه چنگی له دلی گیر کرد. ئه وه قسانه ی زۆر به لاه ناهه ز و دیمۆده بوو. سوور هه لگه را، به شیوهیهکی شله ژاوانه هه ردوو دهستی ماریانکای گرت. ماریانکا گوتی: «هه رچۆنیک بم، بۆ تۆ نیم. بۆ پیده که نی؟» به لام چاوی دهیگوت ده زانی که ئۆلینین پیناکه نی.

- پیکه نین! ئه گه ر ده زانی...

ئهم وشانه ش دیمۆده بوون و له گه ل ئه وشته ی دهیویست بیللی زۆر جیاوان بوو؛ له گه ل ئه وه شدا درێژه ی به قسه کانی دا: - نازانم چیت پی بلیم، ناتوانم بیلیم که ئاماده م چ کاریک له بهر دلی تۆ بکه م ...

- له کۆلم به وه، بێشه رم!

به لام روخساری و چاوه گه شه کانی، مه مکی قوت و بازۆله ناسکه کانی شتیکی دیکه یان ده گوت. ئۆلینین پیی وابوو ئه و تیده گا ئه وه قسانه ی کردوویه، چه نده دیمۆده و بیتامن، به لام ئه و لووتبه رزتر له وه بوو ئه و چاوه روانیه ی لێ هه بی. ئۆلینین پیی وابوو له میژه ماریانکا تیگه شتووه که چیی له دلدایه و ناتوانی بیدرکینی. به خۆی ده گوت که ئه و چۆن ده کری له و شتانه تینه گا، له کاتی که ئه وه ی ئه و دهیویست پیی بللی سه باره ت به بوونی ئه و بوو، سه باره ت به ماریانکا خۆی بوو؟ به لام نهیده ویست تیگا و نهیده ویست وه لام بداته وه.

له ناکاو له شوینیکی نزیک و له نیو لکوپی رزه کانه وه، دهنگی ناسکی ئۆستینکا که ئاویتته ی پیکه نیکی زایه له دار بوو، که وته بهر گوێ که دهیگوت: «هۆی! هۆی دیمیتري ئاندریچیچ، وه ره بۆ ئیره یاریده ی من بده!» پاشان له گه ل ئه وه ی ده موچاوه خر و خوین شیرینه که ی له پشت گه لاکانه وه له چاو ون بوو، پرووی ده می له ئۆلینین دهنگی هه لبری: «من به ته نیام، وه ره بۆ یاریده ی من!»

ئۆلۈپنۈن ۋەلامى نەدايەۋە ۋە لە جىيى خۆي نەبزۈۋەت. ماريانكا ھەروا كە
خەرىكى تىرى چىنن بوو، لە ژيەرەۋە چاۋى لە ئۆلۈپنۈن دەر كىرد ۋە ۋاي دەرئۈند
كە گرېنىگى پى نادا. ئۆلۈپنۈن دەرئۈست شىتىك بلى، بەلام ددانى بە خۆيدا
گرت. لە ناكاو شانى ھەلئەكاند ۋە تەفەنگەكەي لە شانى دامالى، ۋەرسوورايەۋە
ۋە بە ھەنگاۋى توند ۋە خىرا دوور كەۋتەۋە.

سى و يەك

ئۆلۈپتەن دوو جار پادەستا و گوۋى بۇ زايا لەي پىكەننى ماريانكا و ئۆستىنكا پاكارت. دەنگى قاقا و قريشكەي ماريانكا و ئۆستىنكا تىكەل بووبوو و لە نيو رەز و باخەكەدا دەنگى دەدايەو. ئەو رۆژە ھەر لە عەسرەو ھەتا ئىوارە ئۆلۈپتەن لە نيو باخە كۆنەكەدا سوورپايەو بەلام ھىچى بۇ پادەستا و دواي رۆژئاوا گەپايەو بۇ مالى. ھەروا كە بە نيو حەوشەكەدا تىدەپەپرى، لە كەلپنى ژوورى خاوەنمالەكەيەو كراسە شىنەكەي ماريانكاى دى. بۇ ئەو تىيانبگەيىنى گەپادەتەو بۇ مالى، بە دەنگى بەرز بانگى ژانوى كرد. لە سەر قالدەرمەكان لە شوۋىنى ئاسايى خوى دانىشت. خانەخويكانى تازە لە باخى گەپابوونەو و دواي تۈزى پادەستان لە گەورەكە پۆيشتەن بۇ ژوورەكەي خويان، بەلام خولكى ئۆلۈپتەننەنەكرد. لە تاريكوپروونى حەوشەكەدا ئۆلۈپتەن واي بۇ دەرەكەوت كە ماريانكا ئاوپرى داوۋەتەو و چاوى لىكردوۋە. ئۆلۈپتەن بەوپەرى بىدەسەلاتىيەو ھەلسوكەوتى كچەي خستبوۋە ژىر چاۋەدىرى، بەلام نەيدەوۋىرا لىيى نزيك بىتەو. كاتىك ماريانكا چوۋە ژوورەكەي خوى، ئۆلۈپتەن ھەستا و لە نيو حەوشەكەدا دەستى كرد بە پياسە كردن، بەلام ماريانكا لە ژوورەكەي نەھاتە دەرى. ئۆلۈپتەن ئەو شەو ھەتا بەياني خەو نەچوۋە چاوى و لە حەوشەكە مایەو و گوۋى بۇ ھەموو دەنگ و جوۋلەيەكى ژوورى خاوەنمالەكەي شل كرەبوو، دەنگى ئاخافتنيان، تەقوكتى كەچك و قاپ و قاچاغ كاتى شىو خواردن و جىگا پاختەن و پرخەي خەوۋەكەياني گوۋ لى بووبوو؛ قاقاي پىكەننى ماريانكا و سرتەكردنى ملازم دوۋەمى بىستبوو. ملازم دوۋەم خەرىك بوو بە سرتە قسەي لەگەل ژنەكەي دەكرد و كەسكى تر پرخەي دەھات. ئۆلۈپتەن گەپايەو بۇ ژوورەكەي خوى. ژانۇ بە جلۇبەرگەو خەوتبوو، ئۆلۈپتەن ئاۋاتى خواست بە

جیئی ژانۆ بوایه و دیسان گه‌رایه‌وه بۆ چه‌وشه و ده‌ستی کرد به‌ پیاسه‌ کردن و چاوه‌پوانی کیشان. به‌لام هیچ که‌س نه‌ده‌هاته‌ ده‌ری. هیچ که‌س نه‌ده‌جوولایه‌وه و ته‌نیا پرخه‌ی نه‌رم و ریکوپیککی سی که‌س ده‌هاته‌ گوئی. ئۆلینین پرخه‌ی ماریانکای ده‌ناسیه‌وه و گوئی بۆ شل ده‌کرد. گوئی بۆ کوته‌کوته‌ی دلی خو‌شی را‌ده‌گرت. گونده‌که‌ له‌ باوه‌شی بیده‌نگیدا بوو؛ مانگ که‌ دره‌نگ هه‌لاتبوو، زۆر به‌رز و پووناک تریفه‌ی له‌ پرووی ده‌باراند. ئه‌و ئاژه‌لانه‌ی له‌ چه‌وشه‌ی مالا‌ن وه‌رکه‌وتبوون، به‌ ئارامی هه‌لده‌ستان و ده‌خه‌وته‌وه و به‌ جوانی دیار بوون. ئۆلینین به‌ رقه‌وه‌ له‌ خو‌ی پرسی: «چاوه‌پوانی چیم؟» به‌لام نه‌یده‌ویست خو‌ی له‌ چنگی ئه‌م شه‌وه‌ درێژه‌ ده‌رباز بکا. له‌ نا‌کاو ترپه‌ و خشیپه‌ی چهند هه‌نگاوی له‌ ژووری خاوه‌نماله‌که‌یه‌وه‌ بیست. له‌ریوه‌ هه‌لات بۆ لای ده‌رگا‌که‌. به‌لام جگه‌ له‌ ده‌نگی هه‌ناسه‌ کیشان هیچ شتیکی دیکه‌ نه‌ده‌بیسترا، دیسان مانگا‌که‌ له‌ سووچی چه‌وشه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و به‌ره‌و لایه‌کی دیکه‌ وه‌رسوو‌را، سه‌ره‌تا له‌ سه‌ر ده‌ستی، پاشان هیزی دایه‌ سه‌ر پاشووی و هه‌ستا و کلکی راوه‌شاند، به‌ هیواشی چهند جار سمی له‌ زه‌وی کوتا و پاشان له‌ به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه‌ چهند هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌لکیشا و سه‌رله‌نوێ خه‌وته‌وه ... ئۆلینین له‌ خو‌ی ده‌پرسی: «ده‌بی چ بکه‌م؟» بریاری دا بچی بخه‌وی. دیسان گوئی له‌ خشیپه‌یه‌ک بوو و له‌ خه‌یالی خویدا ماریانکای دی که‌ به‌و مانگه‌شه‌وه‌ به‌ره‌و چه‌وشه‌ له‌نجه‌ ده‌کا؛ دیسان هه‌لاته‌وه‌ بۆ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ و دیسان گوئی له‌ چهند ده‌نگ بوو. به‌ر له‌وه‌ی گزنگی خو‌ر له‌ ئاسۆوه‌ ده‌رکه‌وئ، جاریکی تر چوو بۆ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ و گوئی پێوه‌نا؛ ده‌نگی هه‌ناسه‌ی ماریانکا و چهند خشیپه‌ی پی به‌ جوانی ده‌بیسترا. ئالقه‌پیزی ده‌رگا‌که‌ی گرت و به‌ هیواشی لییدا. که‌سیک به‌ پێخاوسی که‌ هه‌ولی ده‌دا به‌ هیواشی لاقی له‌ سه‌ر ته‌رکی ژووره‌که‌ دانی، هاته‌ پشت ده‌رگا‌که‌ و ته‌قه‌ی پشت به‌سته‌که‌ی هات و ده‌رگا‌که‌ به‌بی جیره‌ کرایه‌وه‌ و بوئی گه‌لامیو و کووله‌که‌ هات به‌ سه‌ریدا، به‌ژنوبالای ماریانکا له‌ نیو ده‌رگا‌که‌دا وه‌ک مانگ

هەللات. ئۆلۈپ بۇ ساتىك پۇرسەتلىك كېچى لەبەر تەرىفەي مانگەشەو دى.
كېچە دەرگاگەي پىئەدەيەو و لە دواي پرتەو بۆلەيەك بە ئارامى رۆيشتەو
بۇ ئەوسەرى ژوورەكە. ئۆلۈپ دىسان لە دەرگاي دايەو، بەلام ھېچ كەس
دەرگاي لى نەكردەو. بەپەلە ھەللاتەو بۇ بەر پەنجەرەكە و گوئي پىئەنا، لە
ناكاو دەنگىكى بەرز و شىوہ گوراندى پياويك وەخوي ھىنايەو. كازاخىكى
كورتەبالا بە كالاويكى سىپىيەو لە لاي تەيمانى ھەوشەكەو ھات بۇ لاي و
گوتى: «وايە! مە ھەموو شتېكم دى، وايە؟»

ئۆلۈپ ناسايرى ناسىيەو. بەلام ھېچى نەگوت. لە راستىدا نەيدەزاني چى
بكات و چى بلى.

- وايە! مە دەچم بۇ دايرەي قەزا و لەوي بەلگەي تەواو پىشانى باوكى
كېچە دەدەم. جەنابى ملازم! ئەوكاتە دەرەكەوي كە چىت لە ژىر سەردايە!

ئۆلۈپ گوتى: لىرە چ دەكەي؟ چىت لە مە دەوي؟

- ھېچ، ئەمە دەي لە دايرەي قەزا پوون بىرئىتەو.

ناساير بە دەنگى بەرز و خىراخىرا قسەي دەكرد.

- بىروانە! دەي ئەو تىبگەي. جەنابى يۈنكەر وا ديارە زۆر كۈنەكار و لە

كل دەرھاتووي!

ئۆلۈپ دەلەرزى و پەنگى ھەلبىزىكابو.

- وەرە، وەرە بۇ ئىرە!

ئۆلۈپ دەستى گرت و بە زۆر پايكىشا بۇ لاي ژوورەكەي خوي.

- خۇ ھېچ پووي نەداو، دەرگاگەي لى نەكردەو، مەنىش خۇ ھېچم

نەكردەو ... ئەو كچىكى داويىپاكە...

- زۆر باشە، زۆر باشە، مە دەتوانم مەسەلەكە پووشبەسەر بىكەم ...

- بەلام مە دەمەھوي شتېكت پى بدەم... تۈزى پراوہستە...

ناساير بىدەنگ بوو. ئۆلۈپ بە ھەلەداوان خوي كەرد بە ژوورىدا و دە

پۇبلى بۇ كازاخى لاو ھىنا.

- دەزانی چى! ھىچ نەبوو، نە مەن دەنگ و نە تۆ دەنگ ... بەلام منىش بە ھەلەچووم. ھانى ئەمە بۆ تۆ! بەلام تەكت لیدەكەم با ئەم مەسەلەيە ھەر لیرەدا چال بەکەين و کەس تىینەگا! ئەگەرچى ھىچ شتىكىش پرووى نەداو! ناساير بە پىكەننەوہ گوتى: «خەمت نەبى! دیزە بە دەرخونەى دەكەم!» پاشان بە پرتاو ھەلات و دوور کەوتەوہ.

ئەوشەوہ ناساير بۆ ئەنجام دانى کارىک لە لایەن لووکاشکاوہ راسپىردرابوو بىتە گوندەكە، تاكوو شوینىک بدۆزنەوہ بۆ ئەوہ ئەسپەى دزیبوویان، کاتىک گەیشتبووہ نیو ئاوايى و بە کۆلانەكەدا تىپەرپیوو، گوئی لە ترپەى پى ئۆلینین بووبوو و بە پىدزکە نزىک بووبوو، بە سەر تەیمانەكەدا بازى دابووہ نیو ھەوشەكەى مالى ماریانکا و ئەو دیمەنەى دیوو. ناساير بەیانى زوو گەیشتبووہ پاسگا. بۆ خۆنۆندن لەلای ھاوړیکەى گوتبووى کە بە شىوہیەكى زۆر لىھاتووانە دە رۆبلى بە دەست ھىناوہ. ئەو رۆژە سەرلەبەیانى، ئۆلینین چاوى بە ئەندامانى خاوەنمالەكەى کەوت. بەلام باسى ھىچیان نەکرد. لەگەل ماریانکا قسەى نەکرد و کاتىک ئەویش ئۆلینینى دى زەردیەكى گرت. شەوى دواییش ئۆلینین ھەتا بەیانى خەو نەچووہ چاوى، لە نیو ھەوشەكەدا پىاسەى کرد، رۆژەكەشى ھەتا ئىوارە خەرىكى راو بوو. ئىوارە لە سەحرا گەرايەوہ و بۆ ھەلاتن لە دەست ئەو تەنگژە رۆحییە چوو بۆ لای بىلیتسكى. لە خۆى دەترسا و بریاری دابوو کە ئیتر ناگەریتەوہ بۆ لای خاوەنمالەكەى. شەوى دوايى لە نیوہشەودا، ئاجوودان ئۆلینینى لە خەو ھەستاند. دەبوو لیواکەیان زۆر بەپەلە بۆ ھەلمەتیکى شەوانە وەرئ بەکەوئ. ئۆلینین شادی لە دللى گەرا و پىی وابوو ئیتر ناگەریتەوہ بۆ ئاوايى. ھىرشەكەیان چوار رۆژى خایاند. سەرکردەى ھەلمەتەكە کە خزمى ئۆلینین بوو ناردى بە شوینیدا و داواى لىکرد لە سەرکردایەتى بمىتیتەوہ. ئۆلینین ئەو داوايەى رەد کردەوہ. لەو شەردا نیشانەى خاچى تايبەتى سەربازەکان، کە ماوہیەكى زۆر بوو بە ھیواى بوو، پىی بەخشا. ئىستا ئۆلینین بە ھۆى ئەو نیشانەيەوہ گۆرانیكى زۆرى بە سەردا ھاتبوو. زۆرى نەماوو بەو پلەيە

بگا که چاوه‌پروانی بوو. ئه‌ویش پله‌ی ئه‌فسه‌ری بوو. ئولینین له‌گه‌ل ژانو
وه‌پیکه‌وتن و چهند کاتژمیر زووتر له‌ لیواکه‌یان گه‌یشته‌وه‌ گونده‌که‌. ئه‌و
پۆژه‌هه‌تا ئیواره‌ له‌ سه‌ر قال‌درمه‌کان دانیشته‌ و سه‌یری به‌ژنوب‌الای
ماریانکای کرد. شه‌وه‌که‌شی به‌بی ئه‌وه‌ی بیر بکاته‌وه‌، له‌ نیو‌حه‌شه‌که‌دا
پیا‌سه‌ی کرد.

سى و دوو

رۆژى دوايى ئۆلۈپن دىرەنگ لە خەو ھەستا. خاوەنمالەكان لە مالى نەبوون. ئۆلۈپن ئەو رۆژە نەچوو بۆ پاو. ھىندى جار كىيىكى بە دەستەوہ دەگرت، ھىندى جارېش دەچوو لە سەر سەكۆى قالدەرمەكان دادىشت، دواى تاوى سەرلەنوى خۆى دەكرەوہ بە ژوورېدا و لە سەر قەرەوېلەكەى خۆى رادەكشا. ژانو پېى وا بوو ئاگاكەى نەخۆشە. لای عەسر، ئۆلۈپن بە حالەتېكى لېپراوانە ھەستا و دەستى كرد بە نووسىن، ھەتا چەند كاتژمېرى لە شەو لای دا ھەروا خەرىكى نووسىن بوو. ئەوہى نووسىبووى نامەيەك بوو بۆ يەكك لە ھاوړېكانى. بەلام نەيدا بە پۆستخانە چونكە ھېچ كەس نەيدەتوانى تېيگا كە ئەو چى دەوى. لەگەل ئەوہشدا جگە لە خۆى ھېچ كەس بە پېوستى نەدەزانى لە خواستى دەروونى ئەو تېيگا. ئەمەش دەقى نامەكەى بوو:

«ھىندى نامەم لە مۆسكۆوہ پېدەگا كە پېن لە دلسۆزى. لەوہ دەترسېن لەم ولاتە پېر ئاژاوەيەدا بفرەوتېم. سەبارەت بە من دەلېن: ئۆلۈپن دلېرق دەبى، لە ھەموو دابونەرىتېك دادەبېرى، فېرى خوارنەوہ دەبى، لەوانەيە لەگەل كچېكى قازاخ ژيانى ھاوبەش پېكېنې. ئەرميلوڤ گوتەنى: ھەركەس دە سال لە قەفقاز بمىنېتەوہ يان لە شەراېدا نوقم دەبى و دىخكى، يان لەگەل سەلېتەيەك زەماوەند دەكا. داخېكى گەورەيە، وا نېيە؟ يانى جېگای داخ نېيە كە بە جېى ئەوہى شانازېى مەزنى ھاوسەرگېرى لەگەل كۆنتس ب... بە دەست بھېنم و بېمە مۆربەدەستى شاھانە يان سەرۆكى خانەدانەكان، ئاوا خۆم تووشى رۆژەرەشى بكم؟ ئېوہ ھەمووتان چەندە لە بەرچاوم سووكوچرووك و جېگای بەزەي پېداھاتن! ئېوہ لە مانای بەختەوہرى و ژيان تېناگەن. تەنانت ئەگەر بۆ جارېكىش بى، پېوستە تامى ژيان بە ھەموو

جوانییه سروشستییه کانیه وه بچیژن. ئه وهی من هه موو پوژئی به چاوی خوّم ده بیینم، ئیوهش بیینن. ئه وه به فرانیه که به لووتکهی کوستانه وهن و هه تاهه تایه ناتوینه وه، ژنیکی شوخوشه نگ له گهّل ئه وه جوانییه سه ره تاییه، له راستیدا ئه وه جوانییه ژنانیه که بوّ یه کهم جار له کارگهی ئافراندنی خوا هاتوته ده ری. ئه وه کاته ئیوه تیده گهن کئی دهمینی و کئی ده فیه وتی! بوّتان ده رده که وی کئی له دنیا ی راسته قینه دا ده ژئی و کئی له نیو گیژاوی درو دا ئه وق ده بی! تیده گهن ئه وه منم یان ئیوه. خوژگه ده تانتوانی تیگهن من چون ده رهق به ئیوه ههستی به زهیی و سووکایه تی له ناخدا سه ره له ده دا! کاتیک به جیی ماله خنجیلانه کهی خوّم، به جیی دارستان و به جیی ئه شقی خوّم، ئه وه ته لارانه و ئه وه ژنانه به قژی پوّن لیدراو و که زه یی لوول دراوی ده سترکده وه، ئه وه لیوانه ی له خوړا ده جوولینه وه و بزهی ساردیان تیده گه ری، ئه وه له شولاره لاواز و ناله بارانه ی که له ژیر هه زاران بهرگ و بزگوردا خو یان هه شار داوه و ئه وه ورینه بی مانایانه ی که به بی هیچ هه قیک ناوی دانوستانی شیرینیان پیدراوه، ده بینم، رق و بیزاریه کی له پاده به ده ر له ناخی خوّمدا هه ست پیده کهم. دیمه نگه لیک له بهرچاوم زهق ده بنه وه: ئه م ده موچاوه خپانه، ئه م ده زگیرانییه وشک و ساماندارانه یه ی که پوخساریان له دووره وه هاوار ده کا: وهرنه پیشی، مه ترسن له وهی که ساماندارم، قهینا کا! ئه م هه لسوکه وت و ئاکارانه، ئه م جیگورکی و پاده ست کردنه وه یه ی کورسی، ئه م دوّخه بویرانه یه ی ململانی و ئه م دابونه ریته بریار له سه ر دراوانه، هه موو بوّ خوّتان. یه کیک ده بی ته وقه ی له گهّل بکه ی، یه کیک تر ده بی به ئاماژهی سه ر بیدوینی و سیه می ته نیا ده بی یه ک دوو قسه ی له گهّل بکه ی. وه لحاسل ئه وه خه م و خه فته ی له ریگای خوینه وه به ره بوّ به ره ده گو یز ریته وه، هه موو ئه وانه ئاگاداران و به بیانووی ئه وهی که زهروورییه ئه نجام ده درین و هه موو ئه وانه له بهرچاوم زهق ده بنه وه. ده بی بیینی و تیگه ی که مانای راسته قینه ی جوانی و هه قیقه ت چییه؟ ئه وه کاته هه موو وته و بیره کانتان و ته واوی ئه وانه ی بوّ به خته وه ری خوّتان و من

دهتانويست وهک ته پوتۆز به ئاسمانا دهچي. به خته وهري ياني له باوهشي سروشتدا گيرسانه وه و تيگه يشتن لي و رازونياز کردن له گه لي. «هيشتاش له وانه يه - خودا نه خواسته - له گه ل کچيكي ساده ي کازاخ ژياني هاوبهش پيک بيني، ئه وکاته ده بي هموو کهس وهک که سيكي له دهستچوو چاوي لي بکه ن.» به لي، به بوچووني من، خه لکي به له بزيكي پر له دلسوزي سه باره ت به من نه وه ده لين - له حالیکدا ته نيا ئاواتي من هر يه ک شته، نه و شته ي ئيوه بيرى لي ده که نه وه و لي ئي ده ترسن، ته نيا ئاواتي منه و دهمه وي له دهست بچم و به ئاواته وه م له گه ل کچيكي ساده ي کازاخ ژياني هاوبهش پيک بينم، نه گهر نه وهش نه که م، هوکاره که ي نه وه يه که نه و کاره بو من به خته وه رييه کي هينده گهره ده بي که خوم به شاياني نازانم.

ئيسنا سي مانگ به سهر نه و پوژدها تپه ريوه که بو يه که م جار چاوم به ماريانکا که وت، بير و خه ياليک که له دنياکه ي چووبوومه ده ري، هيشتا گروتين به ناخم ده به خشي. نه و کاته پيم وا بوو ده توانم نه و کچه م خوش بو. چه ند م په سني شاخ و چيا و ئاسمان ده دا، به و راده يش په سني نه و کچه م ده دا، من نه مده تواني چاوپوشي لي بکه م، چونکه نه ويش وهک ئاسمان و چياکان جوانه. پاشان بوم ده رکه وت سه ير کردني نه و جوانيه بوته پيوستيه کي حاشاهه لنه گري ژيانم. ورده ورده له خوم پرسبي: ياني نه وم خوش ناوي؟ به لام هيچ شتي کي وهک نه و هه سته م له ده رووندا شک نه ده رد که پيشتر بيرم لي ده کرده وه و دهمه ي نايه به رچاوي خوم. نه وه ي هه ستم پنده کرد شتي ک بوو وهک خه مي ته نيابي و ئاره زووي ژن هيتان، نه شي وه ي نه شقي نه فلاتووني ده دا و نه له ويش که متر، وهک نه شقي هه وه ساوي بوو. ده بوو چاوم پي بکه وي، گويم له دهنگي بي، هه ست بکه م له په نامه و به تاييه ت ده بي بلیم له و حاله دا خوم به به خته وه ر ده زاني و هه ستم به جوریک ئوخزن و ئاسوده ي ده کرد. دواي نه و کوړه شه ونشينييه که خوم له و کچه نزیک کرده وه و ليوم رچه ي گوناي شکاند، وا هه ست ده که م پيوه ندييه کي له پسان نه هاتوو له نيوان من و نه و کچه دا هه يه که هيشتا له

چۆنیه تییه که ی تینه گه یشتووم، به لّام توانایی ململانی شم له گه لیدا نییه. دایمه له گه ل خۆم له کیشه دا بووم و به خۆم ده گوت: بلیی خۆشویستنی ئافره تیک که له تامه زرویی و تاسه ی رۆحی من تیناگا، بلوی بۆم؟ یانی ده کری کچیک ته نیا له بهر جوانییه که ی، یانی ژنیکی په یکه رته خۆش بوئ؟ به لّی هه میشه ئه و پرسیارانه م له خۆم ده کرد، به لّام له گه ل ئه وه شدا خۆشم ده ویست، ئه گه رچی قه بوول کردنی ئه و ههسته به لامه وه زۆر مه حال بوو.

دوای ئه و کۆره شه ونشینیه، که بۆ یه که م جار قسه م له گه ل کرد، پیوه ندیمان گۆرانی به سه ردا هات. هه تا ئه و کاته ئه و کچه بۆ من شتیکی زۆر سه یر و مه زن له سروشتی ده ره وه ده هاته ئه ژمار، به لّام له دوای ئه و شه وه، کچه به لای منه وه بوو به مروّف. ئه و کاته بوو که ناسیم. له گه لّی ده دوام، هیندی جار کاتی کارکردن ده چووم بۆ لای باوکی، شه وانه و زۆربه ی کاته کان له گه ل ئه وان بووم و له مالیان ده مامه وه. له و قوناخه دا که پیوه ندیه کی خۆمانه تریش له نیوانماندا دامه زرا، ئه و هه روا له بهرچاوم پاک و بهرز و ده ست پیژانه گه یشتوو بوو. هه میشه به و په ری له سه ره خویی و شاد و پوو خۆشییه وه وه لّامی پرسیاره کانی ده دایه وه. هیندی جار میهره بان ده بوو، به لّام زۆربه ی کاته کان، پوانین و ئاخافتن و هه لّسوکه وتی که ساردوسرپییه کی سووکایه تی ئامیزی پیوه دیار نه بوو، به لّکوو حاله تیکی پوو خینه ر و هه لّخه له تینه ری له خۆ ده گرت، له ناخه وه ده یه ه ژاندم. هه ر پۆژه ی بزه یه کی ئانقه ست له سه رلیو هه و لّم ده دا پۆلیک بگیړم و به دلّیکی پر له ئازار و ئه شق و هیواوه، گالته وگه پم له گه ل ده کرد. وای لّی هات ئیتر ئه و بارودۆخه م بۆ تامل نه ده کرا. به تاییه ت رقیک له ناخه وه هه لّیده چۆقاندیم. هه تا ئه و کاته ی پووداو ییک له نیو رهزه کان پووی دا: من هه و لّم ده دا سه باره ت به ئه شقی خۆم له گه لّی بدویم و بۆ ئه و کاره وشه ی وام به کار ده هیئا که ته نانه ت کاتی بیریشی لّی ده که مه وه، له وانه یه له شه رمه زاریدا بتویمه وه. شه رمه زاری بۆ ئه وه ی که نه ده بوو قسه ی ئاوا ی له گه ل بکه م، چونکه ده مزانی ئه و زۆر زۆر بهر زتر له و وشه و هه ستانه یه که ده مو یست

بهو شیوهیه ده‌ریبېږم. لهو کاته‌وه بېده‌نگ بووم و ئیتر پوژ له‌گه‌ل پوژ بارودوخی پوچیم دژوار و ئالوز بوو، وای لی‌هات که ئیتر ئوقره‌م لی‌ېږا. من نه‌مه‌ویست هه‌تا راده‌ی راگرتنی پیوه‌ندیی سه‌رده‌می مندالی، نزم بېمه‌وه و هه‌ستم ده‌کرد نه‌متوانیوه ریگایه‌کی راست و ساده هه‌لبژیرم بو ئه‌وه‌ی پی‌ی بگم. هیواېراوانه له خوم ده‌پرسی: چ بکه‌م؟ چیم له ده‌ست دی؟ له خون و خولیاکانمدا هیندی جار به گراوی خوم داده‌نا و هیندی جاریش به ژنی خوم. جاری واش بوو به رقه‌وه ئه‌و فکر و خه‌یالانه‌م له خوم ده‌تاراند. ده‌ست تیکه‌ل کردن له‌گه‌ل ئه‌و کچه له خه‌یالدا نه‌ده‌گونجا. کردنی ئه‌و به خاتوون و به ژنی دیمیتري ئاندری‌فیچ و چاو لیکردنی وه‌کوو ژنیکی کازاخ له‌گه‌ل یه‌کیک له ئه‌فسه‌رانی خومان ژیانی هاوبه‌ش پیکینئ، ئه‌وه ئیتر زور به لامه‌وه مه‌حالی ده‌نواند. من ئه‌گه‌ر بمتوانیایه بېمه پیاویکی کازاخ، که‌سیکی وه‌ک لووکاشکا، ئه‌سپ بدزم، چخیر بخومه‌وه، گورانی بلیم، خه‌لک بکوژم و شه‌وانه به سه‌رخوشی خوم بگه‌یه‌نمه به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی و له بیر خومی به‌رمه‌وه که کیم و بوچی ده‌ژیم، ئه‌وکاته بارودوخه‌که به باریکی تردا ده‌شکایه‌وه و ئیمه ده‌مانتوانی له یه‌کتر تیښه‌گین و من ده‌متوانی به‌ختیار بم. چه‌ندین جار هه‌ولم داوه خوم ته‌سلیمی ئه‌م جوړه ژیانه بکه‌م و ترس و دل‌خور په‌کانم پره‌وینمه‌وه. به‌لام وه‌ک بیرى لى ده‌که‌مه‌وه داهاتوویه‌کی پر له بى هیوايیم له پی‌شه. هه‌موو پوژى ده‌روانه دیمه‌نی کویستانه پر به‌فره‌کان و ئه‌م ژنه پر شکو و به‌خته‌وهره، بوم ده‌رده‌که‌وئ ته‌نیا ریگای به‌خته‌وهری له‌م دنیایه‌دا له من گیراوه، ئه‌و کچه بو من نابى و چاره‌ی له من نه‌نووسراوه! ترسناکترین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شیرینترین خالی بارودوخی ژیانی من ئه‌وه‌یه که هه‌ست ده‌که‌م من لهو تیده‌گه‌م به‌لام ئه‌و هه‌رگیز له من تیښاگا. نه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و له راده‌ی مندا نه‌بى، به پی‌چه‌وانه، ئه‌و نابى له من تیښاگا. ئه‌و به‌خته‌وهره، ئه‌و وه‌ک سروشت وایه؛ بی‌خه‌یال و نارام و سه‌رقالی خوی. به‌لام من که بوونه‌وه‌ریکی لاواز و ده‌سته‌وستانم، به ئاواته‌وهم ئه‌و له سه‌رسوورمان و ئه‌شکه‌نجه و نازاره‌کانی روم تیښاگا. به دریژیی شه‌و،

به بئی هیچ مه به ستيك له بهر په نجه رهي ژووره كهي راوه ستاوم، به بئی ئه وهی بزانه له رڼی خومدا چی راده بری.

رڼی هه ژده همی ئه مانگه، دهسته كهي ئیمه فرمانی پندرا بۆ هیرشيك خوی ئاماده بكت. ماوهی سی رڼ دوور له گونده كه بووم و له و ماوه یه دا زور دلته نگ و بی تاقهت بووم. له نیو یه كه كه ماندا گورانی بیژی و یاری پایه زین و به زم و رابواردن و مهی خواردنه وه و قرموقال هه مووی به لاهه وه نگریس و دزیو بوون. ئیستا گه راومه ته وه بۆ مالئ، ئه و ژووره چكوله كه م و مامه ئیرووشكام دیوه ته وه. له سه ر قالد رمه كانی بهر ژووره كه مه وه سه رله نوی چاو له كوستانه پر به فره كان ده كه م و هه ستي شادییه کی نوی وها رڼی له ئامیز گرتووم كه هه موو شتيك تیگه یشتووم. من بۆ یه كه م جار له ژیانمدا ئه و كچه م وهك ئه شقیکی راسته قینه قه بوول كرده وه و خوشم ده وی. ئیستا تیگه یشتووم چیم ده وی. له وه ناترسم كه به هوئی ئه و هه سته وه سووك بم، ئه م ئه شقهی خوم به شووره یی نازانه و زوری شى شانازی پیوه ده كه م... ئه گه ر ئاشق بووم خه تای خوم نییه. بی ئیختیار ئه و هه سته له ناخدا سه ری هه لداوه. بۆ ده ربازبوون له ده ست ئه و ئه شقه ده سته وداوینی فیداكاری و له خو بردوویی بووم و ته نانه ت ئه و ئه شقهی لووكاشكای كا زاخ ده ره ق به ماریانكا چیژ و عه شقیکی رڼی پی به خشیوم، به لام به تیپه ری نی زه مان ئه و ئه شقه له ناخدا وهك و ده ره میکی لیها ت و هه ستم كرد بۆ ته ئی ره یی و خه ريكه ئارا و قارام لی هه لده گری. بۆم ده ركه و توه ئه وهی كه هه ستم ده كرد ئه و ئه شقه پاك و بی وینه یان ئه وینیکی پر شكو نییه كه پیشتی بیرم لی ده كرده وه و لایه نگری بووم. ئه مه ئه و تامه زوری و جه زبه یه نییه كه مروف به هوئی ئه وه وه چیژ له سه یر كردنی ئه شقی خوی و ده رده گری و سه رچاوهی ته واوی هه سته كانی خوی له وجوودی خویدا ده دوزیته وه. خوی له جیگای هه مووان داده نی و هه موو شتيك ده كاته خوی. له و حاله ته ش گه یشتووم. ئه وهی ئیستا هه ستي پیده كه م ئاواتی شادی و تیگه یشتن له چیژی رڼی نییه، به لكوو شتيکی زور

جیاوازه. رهنگه من له وجودی ئەو کچه دا جوانییه کانی سروشتم دیتبی و شهیدای بوو بیتم. به لام له و کاره دا ئازاد نیم. ئەوهی له ناخی مندا ئەو کچهی خوشدهوئ، وزهیهکی سه ره تایی و ساکاره که ته وای ده زگا کانی ئافراندن له خو ده گری؛ ته وای سروشت ئەو ئە شقه له پوخی مندا ده گورینی و ده لی: ئاشق به! من ئەو هم نه که هر له پیگای بیر و خه یاله وه، به لکوو به پوچ و گیانه وه خوشمدهوئ. له کاتی خوشه ویستی ئەو دا من خوم به به شیکی جیا نه کراوه له ته وای جیهانی پاک و پرشکووی خودای دلوثان هه ست پیده که م.

ئێستا من بیر و باوه ریکی نویم له ژیا نی ته نیایی و دووره په ریژی خوم ده رکیشاوه و هیناومه ته سه ر شانۆ؛ به لام هیچ که س ناتوانی تیگا ئەم بیر و باوه ره به چ نزخیکگ له نیو پوخی مندا گووراوه و به چ شادی و هه زیکه وه تیگی گه یشتووم. هیچ که س ناتوانی تیگا چو ن پیشوازی له و ریگا نوییه ده که م که له بهر پیی ژیا مندا کراوه ته وه. من، هیچ شتی کم له و بیر و باوه ره خوشه ویستتر نه بووه ده ی ئەوا ئە شق ئاو یته پوچم بوو و ته وای ئەو بیر و باوه رانه م به بی هیچ داخیک له ناخما مرد و له نیو چووا! ته نانه ت تیگه یشتن له و باب ته بو من زور دژواره که چو ن ده متوانی حاله تیکی پوخی که ئەو هه مووه بو من یه ک لایه نه و ساردوسره و ئەو هه موو ته نگژه و گوشاره پوچییه ی له گه لدا بوو، به لامه وه خوشه ویست بی؟ جوانی هاتو ته ئاراوه و ته وای ئەو گرفت و کیشه ده روونیانه ی سرپوه ته وه و خه فه ت بو هیچ شتی ک ناخوم که ئاوا له نیو چووه! له خو بردووی، گه وجیتییه، ئەو په ری شیتییه. جوړیک خو په رستییه، دالدا یه که له هه مبه ر ئەو چاره ره شیا نه دا که هه قی خو مانه و شایانی ئەوه یین. که ره سه یه کی پزگار بوونه له هه مبه ر ئیره ییه کدا که به هو ی به خته وه ری خه لکه وه پوخی داگرتووین. زیندوو بوون له بهر خه لکی! چاکه کردن! کاتی ک پوخی من لیو پریژه له ئە شقی خوم و جگه له خوشویستنی ئەو هیچ ئاواتیکم نییه و ده مه وی ته وای پاشماوه ی ته مه نم له گه ل ئەو دا بم، ئەم قسا نه چ که لکی کیان هه یه؟ ئە مرۆ ئی تر

خۆشهويستيم بۇ خەلكى، تەنيا بۇ خەلكى و بۇ لووكاشكا ناوئ، ئىستا ئىتر
ئەو خەلكە، ئەو خەلكەم خۆش ناوئ. پىشتەر بە خۆم دەگوت: «ئەم كارە
خراپە، ھەزار پرسىيارم بۇ دەھاتە پىشتى و ئازاريان دەدام: چارەنووسى ئەو،
چارەنووسى من و چارەنووسى لووكاشكا چىي لىدئ؟ ئىستا ھەموو شتىك
بۇ من يەكسانە. من لەبەر خۆم زىندوو نىم؛ شتىكى بەھىزتر لە خۆم، من
بەرەو رىگايەكى نوئ پەلكىش دەكا، من ئازار دەكىشم، ئەو ە راستە، بەلام
پىشتەر مردوويهكى بزۆك بووم و ھىچى تر. ئىستاش زىندووم و ھەناسە
دەكىشم و دەژىم. ھەرنىستا دەچم بۇ لايان و ھەموو شتىكيان پى دەلىم.»

سى و سى

ئۆلىنىن دواى ئەۋەى ئەۋ نامەيەى نووسى، لاي عەسر چوۋ بۆ ژوورى
خاۋەنمالەكەى. دايكى ماريانكا، لە پشت ۋەجاخەكەۋە لە سەر ئەسكەملىك
دانيشتىبوو خەرىكى شى كىرەنەۋەى قۇزاخەى كىرمى ھەۋرىشم بوو. ماريانكا
بە سەرى پروتى لە بەر شۆقى مۆمىك خەرىكى دروومان بوو. ھەركە
چاۋى بە ئۆلىنىن كەۋت ھەستا، لەچكەكەى لە سەرى پىچا و پۇشت بۆ لاي
ۋەجاخەكە. ژنە گوتى: «ماريانكا گيان، مەرۋ لە لاي ئىمە دانيشە.»

نا نا! سەرم پروتە.

پاشان پۇشت بۆ پشت ۋەجاخەكە.

ئۆلىنىن پەلوپوۋىزى جوان و سىپوسۆلى ماريانكاى دى كە بە لىۋارى
ۋەجاخەكەدا شۆپ بوۋبۆۋە. ئۆلىنىن ھەستا چايى بۆ دايكى ماريانكا تىكرىد.
ژنەش ماريانكاى نارد نۇشك بۆ ئەۋ بىنى. ماريانكا قاپكى نۇشك ھىنا لە
سەر مېزەكەى دانا و سەرلەنۇى چوۋەۋە سەر ۋەجاخەكە. ئۆلىنىن ھەستى
بە پروانىنى كچە دەكرىد. ماۋەيك سەبارەت بە مالەكە قسەيان كىرد. ژنە زۆر
مىوانگر و دەستودلباز بوو. ترى و نانەناسكە و شەپابى بۆ ئۆلىنىن دانا،
ھەموو ھەلسوكەۋتىكى ژنە ھەستى مىۋاندۆستى و تايىبەتى خەلكىكى پىۋە
دىار بوو كە ئەۋ ھەستە توۋرە و لەخۇبايىى بوۋنە تەنيا لاي كەسانىك ھەيە
كە نانى خۇيان بە رەنجى شان و ئارەقەى نىۋچاۋان بەدەست دەھىن. ژنە
بە جوانى مىۋاندارىى لە ئۆلىنىن كىرد. ئەم ژنە كە سەرەتا توۋرەيى و
رەكەى ئۆلىنىنى زوير كىردبوو، ئىستا بەۋ ھۆيەۋە كە ئۆلىنىن كچەكەى
خۆشەۋىست تەۋاۋ دلى نەرم بوۋبوو و رىزى بۆ دادەنا.

بۆ دەبى لە خودا نارازى بىن، خۆشەۋىستەكەم! شوكر بۆ خودا ھەموو

شتىكمان ھەيە! چىخىرمان داناۋە و خۇيمان لى داۋە، دەتۋانىن سى چلىكى

گه وره شه‌رآب بفرۆشین و زۆریش بۆ خۆمان دەمینیتەوه. تۆ جاری لێره
بمیتەوه و بەجێمان مه‌هیلە، بۆ زهماوه‌نده‌که‌ی ماریانکا بانگه‌یشتت ده‌که‌ین.
ئۆلینین که هه‌ستی کرد سوور هه‌لگه‌راوه و دلی به توندی لێده‌دا، پرسیی:
«زهماوه‌نده‌که کهنگییه؟»

له پشت وه‌جاخه‌که‌وه هه‌ستی به جووله‌یه‌ک کرد و قرته‌ی ترووکانه‌ی
تووی گوله‌به‌پۆژه‌ی بیست.

ژنه زۆر ساده و له‌سه‌ره‌خۆ، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئۆلینین هه‌ر له‌ویش نه‌بی
وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لێ چه‌وتووی داها‌توو زهماوه‌نده، ئیمه به ته‌واوی
ئاماده‌ین. من هه‌موو شتی‌کم بۆ ماریانکا گیان ئاماده کردووه. ماریانکا
به‌خته‌وه‌ر ده‌بی. ته‌نیا شتی‌ک تووشی دوودلی کردوین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه
لووکاشکا خه‌ریکی کاری خۆیه‌تی و زۆر به دل تیه‌وچه‌وه! به‌راستی کوپێکی
عه‌جول و گونچه‌! له‌م پۆژانه‌دا یه‌کی‌ک له‌ کازاخه‌کان له‌ پاسگاوه‌ ها‌تبوو
ده‌یگوت لووکاشکا زۆربه‌ی کات ده‌چی بۆ لای نووقانییه‌کان.

ئۆلینین گوتی: «خۆی به کونیکه‌وه نه‌ی!»

- منیش ئه‌وه‌م پێگوتووه. ده‌لیم لووکاشکا گیان ئه‌وه‌نده سه‌ره‌رپۆ مه‌به.
به‌لام خۆت ده‌زانی گه‌نج هینده که‌له‌پرن خۆ به گویی هه‌یج که‌س ناکه‌ن. ئه‌وه
راسته لاویکی به‌هه‌یز و به‌جه‌رگه، له هه‌رشیک خۆی ده‌رباز کردووه،
ئه‌سپێکی دزیوه، پیاویکی ئه‌بره‌کی کوشتووه، به‌لام خۆ ده‌بی ژیانیک
ئارامیشی هه‌بی. ئه‌گه‌ر واز له‌و سه‌ره‌رپویی و شه‌ره‌نگه‌زیانه نه‌هینێ،
بارودۆخه‌که زۆر خراپ ده‌که‌وی.

ئۆلینین به لاچاوێک له پشت وه‌جاخه‌که‌ی پوانی و گوتی: «وايه، منیش
دوو جارم له پاسگا دیتووه، هه‌میشه سه‌رقالی کاری خۆیه‌تی، دیسان
ئه‌سپێکی دیکه‌ی دزیوه.»

دوو چاوی گه‌ش و په‌ش تیی پامان و به حاله‌تیکی جیددی و تۆسانه‌وه
چاوی تیب‌ری. ئۆلینین له‌وه‌ی گوتبووی په‌ژیوان بۆوه و سوور هه‌لگه‌را. له
ناکاو ماریانکا گوتی: «ده‌ی مه‌گین چی بووه؟ خۆ ئه‌و هه‌یج که‌س ئازار نا‌دا.

به پارەى خۆى راپىدەبويرى. «پاشان لاقى به لىوارى وهجاخەكەدا شوڧ كردهوه و بازى دايە خواري، بهپەله بهرهو لاي دەرگاكه مى پيونه، چووه دەرئ و دەرگاكهى به توندى پيوهدا.

ئۆلىتىن هەتا ئەو كاتەى ئەو لە ژوورەكه بوو، چاوى به دوايدا دەگىرا. دواى ئەوه چاوى لە دەرگاكه برى. ماوهيك چاوهروان مايهوه وهه عەبهسرابوو، ئەوهى ئۆلىتاي پير دەيگوت تىنەدەگەيشت. چەند سات دواتر ميوانهكان وهژوور كهوتن. پيرهپياويك كه براى ئۆلىتا بوو، مامه ئىرووشكا وه دواى ئەويشدا ماريانكا وه ئۆستينكا هاتنه ژوورى. ئۆستينكا گوتى: «دەى، ئەمروڧ چۆن رابواردوو؟» پاشان رووى قسەى لە ئۆلىتىن گوتى: «هەميشە خەريكى خۆشگوزەرانى، دياره چاكى بۆ گرتووى.»

ئۆلىتىن وهلامى دايهوه: «بەلى، بەلى.»

ديسان هەستى به تريق بوونهوه كرد، بى ئەوهى بزاني ھۆكارەكهى چييه. ئۆلىتىن دەيويست برؤا، بەلام نەيدەتوانى. بىدەنگ بوونيش ئەستەم بوو بوى، باش بوو پيرهپياو لەو پەشوكاوى وه ناپەحەتییە دەريهينا. داواى لىكرد لەگەلى بخواتهوه وه پىكهوه دەستيان پىكرد. پاشان لەگەل مامه ئىرووشكا خواردیهوه وه هەرچى زياترى دەخواردهوه، زياتر دلى دەگىرا. بەلام پيرهپياوهكان هەروا دەيانخواردهوه. ماريانكا وه ئۆستينكا لەسەر ئۇجاخەكه دانىشتن، سرتەيان دەكرد وه چاويان لە پيرهپياوهكان دەكرد. بەلام ئەوان هەتا دەرنگانى هەر خواردیانەوه. ئۆلىتىن هىچى نەدەگوت وه هەموويان زياترى دەخواردهوه. كازاخەكان دەستيان كرد به چرەوگورە. پيرىژن دەيويست دەريانكاتە دەرئ وه ئىتر چيخىرى بۆ تىنەدەكردن. كچهكان گالتهيان به مامه ئىرووشكا دەكرد، نزىكهى كاتزمىر دە بوو كه هەموويان لە ژوورەكه چوونه دەرئ وه لەسەر قالدەرمەكان راوهستان. پيرهپياوهكان خويان بانگهيشتن كرد كه دوابەشى ميوانىيەكه لە لاي ئۆلىتىن رابویرن. ئۆستينكا رویشتهوه بۆ مالى خويان. ئىرووشكا وه پيرهپياوى كازاخ چوون بۆ لاي ژانۆ. دايكى ماريانكاش چوو بۆ ئاغەلەكه تاكوو به ئازەلەكان رابگا وه

ماریانکا به تهنیا له ژووری مایه وه. ئولینین ههستی دهکرد شاد و به دهماغه و تین و گوری هاووته وه بهر، دهتگوت تازه له خه و ههستاوه. ئەو ههموو شتیکی دیتبوو. راوهستا ههتا پیره پیاوه کان پوښتن و خوئی دیسان گه راپه وه بۆ ژووری خاوه نماله کهی. ماریانکا دهیویست بخواه، ئولینین چوو بۆ لای. ویستی شتیک بلی، به لام دهنگی له گهروویدا قهتیس ما و زمانی له گو چوو. ماریانکا له سههه رهوهیله کهی دانیشتن، چوارمه شقی له نیو جیگا کهیدا خوئی کو کرده وه، لیفه کهی له خوئی ئالاند و سرک و ترساو چاوی له ئولینین بری. دیار بوو دهترسی. ئولینین تیگه یشت و ههستیکی داخوای و پر به زهیی ناخی داگرت. له گه ل ئەوه شدا، له وهی که توانیبوو لانیکه م ههستیکی ئەوتو له وجودی ماریانکا دا بجوولینی، رهزایه تیکی ئاویتیه غورووری له خویدا ههست پیکرد و گوتی: «ماریانکا، تو دلت پیم ناسووتی؟ تو نازانی من چهندهم تو خوشدهوی؟»

ئەو دیسان دوورتر کهوته وه.

- دیتووته شه راب بوته هوئی ئەوهی قسهی ئاوا بکهی؟ نا، من هیچ کاریکم به تو نییه.

- نا، شه راب وای لی نه کردووم، شوو به لووکاشکا مه که. شوو بکه به من.

هه ره له و کاته دا که ئەو قسانه ی دهکرد، به بیریدا هات: «ئەوا من چی ده لیم؟ یانی سبه یینیش ئەو قسانه ده که م؟!» دهنگیک له ناخی خویه وه وه لامی دایه وه: «به لی، ده لیم، هه رئیسش دووپاتی ده که مه وه.»

- تو ده بیته هاوسه ری من؟

ماریانکا به شیوه یه کی واق و پرماوانه چاوی لیکرد. له وه ده چوو ترسه کهی ره و بیته وه.

- ماریانکا، خه ریکه شیته ده بم. من ئیتر خۆم نیم، تو هه رچی بلی من وا ده که م. - وشه ی پر له خوشه ویستی بی ئیختیار له زاری ئولینین ده هاتنه ده ری.

ماریانکا دەستی ئۆلینینی گرت که به‌ره‌و لای ئەو ڕایگرتبوو و گوتی:
«ئەوێ چیه تۆ دەیلی؟» - بە‌راستی دەستی ئۆلینینی بە‌رنه‌دا و به‌ قامکه
ئەستووره به‌هیزه‌کانی گوشتی، پاشان گوتی: «مه‌گین ئاغاكان له‌گه‌ڵ کازاخ
هه‌زار و بێ مالوحوال ژيانى هاوبه‌ش پیکدین؟ برۆ! ئیتر له‌و قسانه مه‌که!»
- شووم پیده‌که‌ی؟ هه‌موو شتیک ...

ماریانکا دەستی کرد به‌ پیکه‌نین.

ئە‌ی لووکاشکا چی لی بکه‌م؟ بیرت له‌وه کردۆته‌وه؟

ئۆلینین دەستی له‌ دەستی ماریانکا ده‌رکیشا و به‌ژنوبالا نه‌رم و
له‌باره‌که‌ی له‌ باوه‌ش گرت و توند به‌ خۆیه‌وه گوشتی. به‌لام ماریانکا وه‌ک
هه‌لووک له‌ جیی خۆی ده‌رپه‌ری و به‌ قه‌له‌مبازیک خۆی گه‌يانده سه‌ر
قالدومه‌کان. ئۆلینین وه‌خۆ هاته‌وه، ترسیک سه‌رتاپای داگرت. دیسان خۆی
زۆر سووک هاته به‌رچاو و هه‌ستی ده‌کرد قه‌ت شایانی ئە‌وه نییه بیه‌ته
هاوژینی کچیکى ئاوا زیره‌ک و به‌جه‌رگ. به‌لام بێ ئە‌وه‌ی بۆ ساتیک له
قسه‌ی خۆی پاشگه‌ز بیه‌ته‌وه، گه‌رايه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی خۆی و بێ ئە‌وه‌ی
چاو له‌ پیره‌پیاوه‌کان بکات که خه‌ریکی خواردنه‌وه بوون، له‌ سه‌ر
قه‌ره‌ویله‌که‌ی خۆی له‌ گه‌زدا و خه‌ویکی قورس دایگرت، خه‌ویک که له‌ میژ
بوو باوه‌شی له‌ رۆح و جه‌سته‌ی وه‌رنه‌هینابوو.

سى و چوار

سبەينى ئەو پۇژە جىژن بوو. دوانىوهرۇي ئەو پۇژە خەلكى گوندهكە پۇزابوونە كۆلانەكان و جلوهرگە رازاوهكانيان له بهر تيشكى خۆر درهوشايهوه. زياتر له جىژنهكانى ديكە شهراپيان ئاماده كردبوو و ههموو خەلكى له كارى پۇژانه گهراپوونەوه. مانگىكى تر كازاخهكان دهچوون بۇ ههوار و زۆربهى بنهمالهكان خهريكى ئاماده كردنى كاروبارى زهماوهند بوون. گۆرهپانى بهر دايرهى كارگىرىي گوند و له نزيك و دور دووكانى شيرىنى فروشى و بهزازىيهك كه لهچگه و دهسمال و قوماشى لۆكهى دهفرۆشت، له ههموو شوينيك قهرهبالغتر بوو. پيرهپياوهكان، زيپوونى خۆلهميشين و رهشى بهبى مهنگوله و رازاوهيان له بهر كردبوو، به قهلافتهيكى قيتوقوز و قورساخهوه له سهر سهكۆى دايرهكه دانىشتبوون. به دهنگىكى نهرم و ئارام سهبارەت به داهاتى سالانه و گههجان و كاروبارهكانى گوند و سالانى رابردوو دهدوان، به چاويكى پر سهركۆنه و بى موبالائيهوه له گههجهكانيان دهروانى، ژنان و كچان كه به بهردهمياندا تىدهپهپرين، چركهيهك رادهوهستان و سهريان دادهخست. كازاخه لاوهكان، ههنگاويان شل دهكردهوه، به ريزهوه كلاوهكانيان دادهگرت و چهند ساتيك به دهستهوهيان دهگرت. هينديكيان به شيويهكى گرژ و وشك، هينديكيان به پوويهكى خۆشهوه چاويان له ريوارهكان دهكرد و به هيواشى كلاوهكانيان دادهگرت و ديسان له سهريان دهكردهوه.

ژنان هيشتا دهستيان نهكردبوو به سهماى بهكۆمهل. پهنگى بهشميتهكانى بهريان تۆخ و لهچكهى سپيان له سهريان پىچابوو و ههتا سهر برويان داپوشيبوو. له دهورى يهك كۆ بيوونهوه و له چهند شوين كۆزىلكهيان بهستبوو، لهسهر زهوى و بهردهرگاي مالهكان له بهر پرشنكى كهشوتووشى

خوړی پاش نیوهرپو دانیشتبوون، دهنګی پیکه‌نین و چه‌نه‌وهری و تریقانه‌وه‌یان کولانه‌کانی داګرتبوو. منډالان و کچان و کوران توپینیان ده‌کرد و توپه‌که‌یان زور به‌رز به‌رهو ئاسمانی رووناک هه‌لده‌خست و به‌هه‌لات هه‌لات و هه‌راوه‌وریا به‌گوړه‌پانه‌که‌دا رایانده‌کرد. کچانی گه‌وره‌تر، ئیستا له سووچیکی تر ده‌ستیان گرتبوو و هه‌لده‌په‌پین، به‌دهنګی تیژ و زایه‌له‌دار گورانینیان ده‌گوت. کاغه‌زنووسه‌کان، ئهو کاذاخانه‌ی مؤله‌تیاں وهرگرتبوو، ئهو کوره‌گه‌نجان‌ه‌ی بو جیژن هاتبوونه‌وه بو گوند، هه‌موویان چه‌رکسای نوی سپی یان سووری رازاوه به‌هنگوله‌یان له به‌ر کردبوو؛ به‌روخساری بزه تیژاوه‌وه دوو-دوو و سی-سی ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌ک نابوو و به‌دهوری کچه‌کاندا ده‌سووپانه‌وه و له‌م کوړه‌وه بو کوړیکی تر ده‌ریشتن، هیندی جار راده‌وه‌ستان و له‌گه‌ل کچه‌کان گالته‌وگه‌پیان ده‌کرد و سه‌ریان ده‌خسته سه‌ریان.

دووکانداری ئهرمه‌نی چه‌رکسایه‌کی شین و نوی ماهووتی ناسکی له به‌ردا بوو که زوری گیزوگولینگ پیوه هه‌لواسرابوو. له‌به‌ر دووکانه‌که‌ی که له‌چکه و ده‌سمالی په‌نگاوړه‌نگ هه‌لواسرابوون، به‌پوز و دماړیکی تاییه‌تی فروشیارانی پوژه‌ه‌لاتی و ئاګدار له‌گرنگایه‌تی خوی، چاوه‌پوانی هاتنی کریار بوو. دوو که‌سی چیچینی، که له‌وبه‌ری چومه‌که‌وه هاتبوون بو سه‌یر کردنی جیژن و شای، له‌به‌رده‌رگای مالی یه‌کیک له‌دوستانی خویان هه‌لترووشکابوون، به‌بی جلوبه‌رگی مؤله‌ت و به‌کلای کوونه‌وه جارجار هه‌لده‌ستان و به‌په‌له به‌نیو خه‌لکه‌که‌دا ده‌سووپانه‌وه و سه‌ره‌له‌نوی ده‌چوونه‌وه جیی خویان.

ئیستا له‌هه‌موو لایه‌که‌وه دهنګی گورانی و به‌زموره‌زمی کاذاخه‌کان ده‌هات که شه‌راییان خواردبووه و سه‌رخوش بوون. ده‌رگای هه‌وشه‌ی هه‌موو ماله‌کان ئاواله‌ بوون، به‌رده‌رگا گه‌سک درابوون و ئاوپرژین کرابوون، قالدرمه‌ی هه‌موو ماله‌کان له‌شه‌وی پابردووه‌وه شورابوونه‌وه. ته‌نانه‌ت پی‌ریژنه‌کانیش له‌مالی هاتبوونه‌وه‌ری. له‌نیو کولانه‌کان و له‌چه‌قی

خۆلىنى گۆرەپانەكەدا تۆۋى كۈلەكە و كالاكە لە ژىر پىدا ورد دەبوون. ھەوا گەرم و سۈيۈەى با نەدەھات، ئاسمان سامال و شىن و پووناك بوو. كىۋەكان بە رەنگىكى سىپى ماتەو، لە ژوور سەربانى مالەكانەو، ديار بوون و ژور نىك دەھاتنە بەرچا، لووتكە تاوگرەكانيان لە ژىر پىشنگى مەيلەو زەردى ئىوارەدا سوورىان دەنۋاند. ھىندى جار لەوبەرى پۆخەكەو تەقەى تەفەنگىك دەبىسترا. بەلام دەنگى گۆرانى و شادى و پىكەنىن تەواۋى گۈندەكەى داگرتبوو.

ئۆلىنىن تەواۋى ماۋەى پىش نىوەرۆ لە ھەوشەكە پىاسەى كىرەبوو و چاۋەرۋان بوو ماريانكا لە ژوورەكە بىتە دەرى. بەلام ئەو كاتىك كارەكانى ماللى تەواۋى كىر، ژور بە پەلە پۇششت بۇ كلىسا. پاشان ئۆلىنىن چاۋى پى كەوت ھىندى جار لە بەردەرگەى ھەوشەكەيان دادەنىشت توۋى دەترووكاند و ھىندى جارېش لەگەل دەستەخوشكەكانى دەھاتەو بۇ ھەوشە و بە بزەيەكى شىرىن و شادەو چاۋى لە كرىنشىنەكەى خۆيان دەكرد. ئۆلىنىن دەترسا بە زمانىكى گالئەنامىز و لە لای چەند كەسى بىگانە سەرى قسەى لەگەلدا بكاتەو. دەبىست دانوستانەكانى شەۋى پابردوۋى كۆتايى پى بىنى و ۋەلامىكى راشكاۋانە بىستى. بەلام كاتى لەبار ھەلنەدەكەوت و ئىتر نەيدەتۋانى لەو ھالەتە بى ئاسۆبىيەدا خۆى راگرى. ماريانكا سەرلەنۋى چوۋ بۇ كۆلان، ئۆلىنىنىش بى ئەۋەى بزانى بۇ كۆى دەچى، بە دوايدا مىلى پىۋەنا. پاشان بەۋ لايەدا پۇششت كە ماريانكا بە پوخسارى گەشاۋە و بە بەشمىتى ھەۋرىشىمى شىنەۋە دانىشتبوو. دەنگى پىكەنىنى لاۋىكى لە پشت خۆيەۋە ھاتە گۆى.

مالى بىلىتسكى لە تەنىشت گۆرەپانەكە ھەلگەۋتبوو. ئۆلىنىن ھەروا كە بە بەردەمى مالەكەياندا تىدەپەرى، دەنگى بىلىتسكى بىست كە دەىگوت «فەرمو!» ئۆلىنىن چوۋە ژوورەۋە.

دۋاى ئەۋەى ھىندىك پىكەۋە دوۋان، ھەردوۋىكان لە بەرپەنجەرەكە دانىشتن. دۋاى ماۋەيەكى كورت ئىرووشكا كە بەشمىتە نۆيەكەى خۆى لە

بەر كوردبوو، ھات بۇ لايان، سالاۋى كىرد و لە بەردەميان لە سەر تەركى ژوورەكە دانىشت. بىلىتسكى بە بزەيەكەو و لەگەل ئەوھى جگەرەيەك لە بەينى قامكىدا بوو، ھەر بەو دەستەى ئامازەى بە پۆلى رەنگاوپرەنگى كچان كىرد و گوتى: «ئەو پۆلە كچە خانەدانەتان دىتووە؟ يارەكەى منىش لەگەليانە، كراسى سوورى لە بەردايە. ئەو كراسەى تازە كړيوە.» پاشان لە پەنجەرەكەو چاۋى لە دەرى كىرد و دەنگى ھەلېرى: «دەى مەگىن ھەلېپرې دەست پىناكا؟» پرووى لە ئۆلېنېن كىرد و گوتى: «پراۋەستە با ھەوا تاريك بى، ئىمەش دەچىن. كچەكان بانگھىشتن دەكەين بۇ مالى ئۆستىنكا. دەبى مىوانداریيەكى باشيان لى بكەين.»

ئۆلېنېن بە لەبىزىكى لىبراۋانەو گوتى: «منىش دىم بۇ مالى ئۆستىنكا. ماريانكاش لەوئ دەبى؟»

بىلىتسكى بەبى ئەوھى توۋشى كەمترىن سەرسوورمان بى گوتى: «جا ديارە لەوئ دەبى. تۆش ھەتمەن وەرە.» پاشان پۆلى رەنگاوپرەنگى كچانى نىشان دا و گوتى: «دىتوۋتە چەندە جوانن.»

ئۆلېنېن لەگەل ئەوھى ھەولى دەدا خۇى زۆر ھۆگر نىشان نەدا، قسەكەى بىلىتسكى پەسند كىرد و گوتى: «بەللى زۆر جوانن، لەم جىژنانەدا شتىك كە توۋشى سەرسوورمانم دەكا ئەوھى كە تەنيا بەو ھۆيەى ئەمرو بۇ وىنە پازدەى مانگە، تەواۋى خەلكى ئاۋايى بى ئىختىيار ھەست بە شادى و ھەساۋەيى دەكەن. بۆنى جىژن ولاتى داگرتوۋە. چاۋەكان، پوخسارەكان، جوولانەو و دەنگەكان و جلو بەرگ و ھەوا و ھەتاۋ ھەموو جىژنيان گرتوۋە. بەلام ئىمە، ئىمە لە ماناى ئەم جىژنە تىناگەين.»

بىلىتسكى كە ھەزى لەو جۆرە بىر و باۋەرپانە نەبوو، گوتى: «پراست دەكەى واىە.» پاشان پرووى قسەى لە ئىرووشكا كىرد و گوتى: «دەى پىرەپىاۋ، تۆ بۆچى شەپاب ناخۆيەو؟»

ئىرووشكا بە ئامازەى چاۋ بىلىتسكى پىشان ئۆلېنېن دا.

- دەللى چى؟ ئەو ھاۋرپىيەت زۆر لەخۇبايىە!

بیلیتسکی پیکه که ی خوی بهرز کرده وه و گوتی: «ئه لّاو یردی!»^{۶۳}
پیکه که ی هه لّدا.

ئیرووشکا به پیکه نینه وه گوتی: «سائوبول (به خوشت)» ئه ویش
پیکه که ی خوی هه لّدا. پاشان له جیی خوی هه ستا و به ئولینینی گوت: «تو
ده لّی جیژن! ئه مه چ جیژنیکه؟ بریا ئه و کاتانه لیره بووایه ی و بتدیبايه که
خه لکی چهن خوشی راده بویرن! ژنان سارافونی جوان و مهنگوله داریان
له بهر ده کرد و له ماله کانیان ده هاتنه ده ری. دوو ریزیان سکه ی ئالتوون به
سه ر سینگیاندا شوپ ده کرده وه و سه ریان به کوکوشنیکی زیړن
ده رازنده وه. کاتیک به ریډا ده رویشتن خشه خشی داوینی کراس و خرینگی
خشل و زه مبه ر پوخی به بهر مردوودا ده کرده وه. هه ر ژنه ی خوی
شازاده یه ک بوو. ژنان ئاوا پۆل پۆل له ماله کانیان ده هاتنه ده ری و گورانیا
ده گوت. دهنگی خوش و دلرفیتیان هه موو گونده که ی داده گرت. شه وی هه تا
به یانی به زم و شادی بوو و پیاوان چلیکی پر له شه رابیان به نیو حه وشه ی
مالاندا ده گیرا، له ده وری یه ک کو ده بوونه وه و هه تا به یانی شه رابیان
ده خواردنه وه. یان دهستی یه کتریان ده گرت و پۆل پۆل به نیو ئاوییدا
ده سوورانه وه. هه رچییه ک به اتایه ته سه ر پیگایان هه لیانده گرت و کو لان به
کو لان ده گه ران. جاری وا بوو سی رۆژ له سه ر یه ک جیژنیا ده گرت. له
بیرمه باو کم له و شه وانیه ی جیژندا سوور هه لده گه را و تیروپر و به سه ری
بی کلاوه وه ده هاته وه بو مالی. ئه وی پی بوو له ملا و له ولا ونی کردبوو.
به م شیوه ده هاته وه بو مالی و ده یویست بخه وی. دایکم له پینشا ده یزانی
باو کم پیویستی به چییه. بو ئه وه ی حال ییته وه سه رخو کافیا ری تازه و
چیخیری پیویست بوو. پاشان دایکم به دوا ی کلاوه که ی باو کمدا ته واوی
گه ره ک و کو لانه کانی سه نگو سووژن ددا. باو کم به و شیوه ده دوو رۆژی
ره به ق ده خه وت! پیاوانی ئه و کات ئاوا بوون و هی ئه مرپوش ...»

۶۳ یانی خودا داویه. ئه م وشانه شادیانه ی ئاسایی خه لکی قه فقاز، کاتی خواردنه وه ی
شه راب.

بیلیتسکی لئی پرسى: «ئەى كچان، ئەوانىش سارافونيان لە بەر دەكرد؟»
 - بەلێ، سارافونى ساكاريان لە بەر دەكرد. كازاخەكان هيندى جار بە
 سواری و هيندى جارىش بە پييان دەهاتن و دەيانگوت: يا ئەللا، با
 شايەكهيان لى بشيوينين! لەپريكدان ئاوقايان دەبوون. كچهكانىش دەستيان
 دەدايه دار و پهياغ. هيندى جار لە رۆژانى كوتايى كەرنەقالدا كە خواردنى
 گوشت ئازاد بوو، كچهكان كازاخىكى بەغيرەتيان دەگرت و بە ئەسپەكهوه
 دەياندايه بەر زەبرى تىلا و پهياغ. پاشان بە زنجيرىك دەيانبەستەوه. ئەويش
 كتوپر زنجيرەكهى دەپساند و يەكيك لە كچهكانى دەگرت و دەيرفاند. كچيش
 هەر باسى مەكه، هەموو دەتگوت لەگەڵ تەرزه باريون!»

سى و پېنج

له و كاته دا له كولاڼيكي لاي پوځه كه وه دوو كه س به سوارى هاتن .
گه يشتنه گورپه پانه كه . يه كيان ناساير و نه وى ديكه شيان لووكاشكا بوو .
لووكاشكا قيتوقوز و گورج و چالاک له سهر پشتي نه سپه كويته كه ى خو ى
دانېشتبوو . نه سپى په سه نى كاربادا ، به هيواشى سمى دهنه به تهركى په قى
ريگا كه دا و سهرى جوان و يالوېژه نهرمه كه ى ده جوولانده وه . لووكاشكا
تفهنگه كه ى شاره زايانه له بهرگه قايشه كه ى هلكيشابوو ، ده مانچه كه ى
نيوقه دى به ستبوو و كلاوه كه ى بو دواوه كشابوو . هه موو نه وانه نيشانده رى
نه وه بوو كه لووكاشكا له شوپنيكه وه هاتوته وه كه نه دور له كيښه يه و
نزيكېشه . له هه لسو كه وته جوان و به شكوكه يدا و له جوولانى بى موبالاتانه ى
ده ستيدا ، كه به هيواشى قامچى له زگى نه سپه كه دده و به تاييه ت له چاوه
پهش و گه شه كانيدا ، كه به شيوه يه كي لووتبه رزانه چاوى دده ترووكاند و له
هه موو لايه كي دپروانى ، وزه و متمانه ى لاوى شه پولى دده . له و كاتانه دا وات
به بيردا ده هات كه نه و چاوانه له ههر جيپه ك بپروان ، هاوار ده كن :
لووكاشكا ى به جهرگتان ديتووه ؟ نه سپه په سه نه كه ى به زين و په ختى
زيوينه وه و سوارى كي جوانچاك كه قيت له سهر پشتي دانېشتوو ، سهرنجى
ته واوى نه و خه لكه ى راكيښا كه له گورپه پانه كه كو بوو بونه وه . ناساير لاواز
ورديله بوو و به هيچ شيوه يه ك له گهل لووكاشكا هاوشان نه بوو . لووكاشكا
كه گه يشته به رده مى پيره پياوه كان ، كلاوه سپيه كه ى له سهرى داگرت و قژه
پهش و پرده كه ى وده ركه وت . پيره پياو ى كي خريالانه كه چاو ى كي مژمور و
بروى پر و دريژى هه بوو لى پرسی : «دهى ، وا دياره زورت نه سپ له
نوقانيه كان دزيوه ؟»

لووکاشکا سهری وهرسووراند و وهلامی دایهوه: «باوهگوره، تو خۆشت دهزانی دهلی چی؟»

پیرهپیاو به پروانینیکی مژمورانه ترهوه گوتی: «کهوايه ئه و کورپهت بوچی له گهل خۆتا بردوه؟»

لووکاشکا له دلی خۆیدا گوتی: «پیره شهیتان! هه موو شتیک دهزانی.» پاشان پوخساری حالهتیکی بیرمه ندانه ی له خو گرت! به لام له ناکاو چاوی به سووچیکی گۆره پانه که کهوت که پۆلیک کچی عازهب له وئ کۆ بوو بوونه وه و ئه سپه که ی به ره وه ئه وئ لیخوری. به دهنگیکی بهرز وهک ئه وه ی له زارکی که ره نایه ک بیهت ده ره وه گوتی: «کچه کان سلاو، به بی من خۆتان پیر ده که ن! هه ی جادووبازانه!» پاشان ئه سپه که ی به ته واوی راگرت و دای له قاقای پیکه نین.

چه ند دهنگی شاد وه لامیان دایه وه: «سلاو، لووکاشکا! سلاو کورپی جوان! هه تمه ن زۆرت پاره پیه! هاتووی شیرینیمان بو بکری؟ لی ره زۆر ده مینیه وه؟ له میژ هه یچ که س چاوی پیت نه که وتوه.»

لووکاشکا قامچییه که ی هه لسووراند و ئه سپه که ی بو لای کچه کان رادا و گوتی: «من و ناسایر هاتووین ئه مشه و لی ره به خۆشی رایبویرین.» ئۆستینکا هه نیشکی له که له که ی ماریانکا کوتا و به پیکه نینه وه گوتی: «ماریانکا زانیوته لووکاشکا به ته واوی تو ی له بیر بردۆته وه؟»

ماریانکا له ئه سپه که دوور که وته وه، ئاوری دایه وه، به هه ردوو چاوه گه شه کانی له لووکاشکای روانی و به له بزیککی ساردوسر گوتی: «هه ر به راست له میژ له لی ره پۆیشتووی! چییه ئاوا هاتوویه پیشی و خه ریکی بمانخه یته ژیر سمی ئه سپه که ت!» ماریانکا ئه وه ی گوت و پشتی له لووکاشکا کرد.

لووکاشکا شاد و دلخۆش دیار بوو. پوخساری شادی و گورپوتینی له خو گرتبوو. وه لامه که ی ماریانکا موچرکی به دلیدا هینا. لووکاشکا نیوچاوانی تیکنا. له ناکاو به سپینه وه ی هه رچه شه نه گومانیک هاواری کرد: «وه ره له پشتمه وه

سوار به. دتهبهم بۆ ئو کویستانانه.» پاشان بۆ لای ماریانکا دانه وییه وه و گوتی: «دهمههوی ماچت بکهه. ئیستا دهییینی چۆنت ماچ دهکهه!»

چاویان له چاوی یه کتر بریوو، ماریانکا سوور هه لگه را و ههنگاوێک کشایه دواوه و گوتی: «له کۆلم به وه! برۆ دواو، سمی ئه سپه کههت لاقی ورد کردم!» سه ری داخست و له لاقه جوان و ناسکه کانی خۆی پوانی.

گۆره وییه کی شینی پێ پێی له پێدا بوو، جووتیک چوویاکی سووری نوێی به که له دوونی زیوینه وه له پێ کردبوو. لووکاشکا بۆ لای ئۆستینکا وهرسوورا و ماریانکا له په نا ژنیکی مندا له به ری کازاخدا دانیشته. مندا له که خۆی کیشا بۆ لای ماریانکا و به دهسته نه رم و خرپنه که ی ئو هه یاسه زیوه ی گرت که به سه ر بمشیته شینه که یدا له پشتی به ستبوو. ماریانکاش بۆ لای مندا له که داهاته وه و له بنه وه چاوی له لووکاشکا کرد. لووکاشکا له و کاته دا دهستی کرد به باخه لی چه رکسا که یدا و له گیرفانی به شمیته ره شه که ی به سه ته یه کی شیرینی و تووی گۆله به رۆژه ده ره ئنا. به سه ته که ی بۆ لای ئۆستینکا را داشت و به پێکه نینه وه له ماریانکای پوانی و گوتی: «پهنگه ئه وه تان به س بی. به شی هه مووتان دهکا.»

شله ژانیک سه ره له نوێ روخساری که ی داگرت. چاوه جوانه کانی ته میکیان به سه ردا کشا. دهستی له له چه که که ی به ردا که بکه ویتته به ر چه نه ی و لێوی و ده درکه وت. سه ری بۆ لای دهموچاوی سپی و خری منا له که وهرسوورا ند که هه روا هه یاسه زیوینه که ی به دهسته خرپنه کانی گرتبوو و تامه زۆریانه دهستی کرد به ماچ کردن. مندا له که به دهسته چکۆله کانی خۆی به سنجی ماریانکا وه نووساندبوو و به دهمه جوان و بی ددانه که ی گروگالی ده کرد و ده یقریشکاند. ژنه مندا له که ی له باوه شی ماریانکا ده رکیشا، به رکۆژه ی به شمیته که ی ترازاند بۆ ئه وه ی شیر بدات به مندا له که ی و گوتی: «بۆچی وهک شه وه به مندا له که مه وه نووساوی و هه لیده گوشتی! وا باشته ده زگیرانه که ی خۆت ماچ بکه ی!»

لووکاشکا قامچییەکی لە ئەسپەکە ی ڕاکیشا و گوتی: «من دەچمەوێ بۆ مائی ئەسپەکەم دادەکەم و لەگەڵ ناسایر دێینەوێ بۆ ئێرە تاکوو ئەمشەو بە خۆشی ڕایبویڕین.»

ئەسپەکە دەستی کرد بە وێرغە و لە کچەکان دوور کەوتەوێ. کاتیەک لووکاشکا و ناسایر لە کۆلانی خوارووی گوند چوونە دەری، گەیشتنە دوو مائی پێکەوێ لکاو. لووکاشکا ڕاوەستا لە بەر گەلەخانی تەنیشتنی دابەزی و بە پارێزەوێ ئەسپەکە ی بەرەو ژوروێ ڕادا و گوتی: «گەیشتن برا گیان! زوو کە!» پاشان ڕووی لە خوشکە لالەکە ی کرد کە ئەویش جلوبەرگی نوێی لە بەر کردبوو و بۆ وەرگرتنی ئەسپەکە لە کۆلانی هاتبوو بۆ مائی و گوتی: «سلاو، ستیقانی!» پاشان بە ئاماژە تی گەیاندا کە ئەسپەکە لە بەر ئاخوڕەکە دا ببەستیتەوێ، بەلام ڕەخت و زینەکە ی لی نەکاتەوێ.

کچە دەنگێک لە گەرووی هاتە دەری. لیوی جوولاند و ئاماژە ی بە ئەسپەکە کرد و قەپۆزی ئەسپەکە ی ماچ کرد. مانای ئەو کارە ی ئەو بوو کە ئەو ئەسپی خۆشەوێ و ئەسپ زۆر جوانە.

لووکاشکا تەنگەکە ی بە دەستەوێ گرت و هات بۆ سەر قالدەرمەکان، بانگی دایکی کرد و گوتی: «سلاو دایە گیان! وا دیارە هیشتا نەچوویە دەری؟»

دایکی درگاکە ی لی کردەوێ و گوتی: «من چاوەڕوانی تۆ نەبووم، پێم وا نەبوو دەگەریتەوێ. سیریاک دەیکوت تۆ خەیاڵت نییە بەم زوانە بیتیەوێ.»
- دایە گیان، زوو چێخیرم بۆ ئامادە بکە. ئیستا ناسایر دی بۆ ئێرە. ئیمە دەمانەوێ بۆ جیژن بەزم و شادی ساز بکەین.

- هەرئێستا لووکاشکا گیان، هەرئێستا بۆت ئامادە دەکەم. هەموو ژنەکان دلیان خۆشە. پێم وایە لالە ی خۆشمان چۆتە دەری.

دایکی لووکاشکا دەستی دا کلیلەکە و ڕۆیشت بۆ لای هەمبارەکە. ناسایریش دوا ی ئەوێ ئەسپەکە ی داگرد، تەنگەکە ی هەلگرت و هات بۆ لای لووکاشکا.

سى و شەش

لووكاشكا جامىكى پىر لە چىخىرى لە دايكى وەرگرت، بە ئارامى بەرزى
كرده وه و پيش ئەوهى بينى پيوەنى، گوتى: «بە خۆشى تۆ!»
ناساير گوتى: «دیتووتە چیمان كړدووه؟ گوت لیبوو بۆرلاكى پير گوتى:
هەتمەن زۆرتان ئەسپ دزیوه؟ كهوايه ئاگای لە هەموو شتيكه.»
لووكاشكا لە بن لیوه وه گوتى: «پیره شهیتان!» پاشان سەرى راوه شاند
و گوتى: «كوړه هەر گویشی مەدهیه! ئیستا ئەسپه كانیان گەیاندوته
ئەوبەرى پووبارهكه. لى گەرئ با بە كهیفى خویان بیرئسن. هەرکەس پیاوه
بچى بیان دۆزیتەوه!»

- بەلام زۆرم پى ناخۆش بوو.

- كوړه گوئی مەدهیه! سبهینى چۆرى چىخىرى بۆ بەره و دەمى ببهسته،
چارهكهى هەر ئەوهیه و خەمى هېچت نه بى. ئیستا دللى خۆت نارەحت مەكه
و ئەمشه و دەبى دلخۆش بین.» پاشان لووكاشكا هەر به و لەبزهى كه
ئىرووشكا قسهى پنده كړد دهنگى هەلبړى: «شەراب بنۆشه! وەرە با بچین
له گەل ئەو كچانه راپیویړین. تۆ بچۆ هەنگوین بیته، نا نا، مەچۆ، من لاله
دهنیرم بۆمان دینى. هەتا به یانى دەبى سەرخۆش بین و كهیف بكهین.»
ناساير به پێكه نینه وه گوتى: «دەى پاشان چى؟ زۆر لێره دەمینی وه؟»
- جارى له وانه گەرئ. زوو بچۆ قودكا پهیدا كه! هانى، ئەوهش پاره!
ناساير به قسهى كړد و به په له رۆیشت بۆ مالى ئيانكا.

مامه ئىرووشكا و ئەرگوشوڤ، كه دهنگوت دال و سىساركن و بۆنيان
كړدووه، شوینی خواردنه وه كه یان دۆزییه وه. هەردووکیان سەرخۆش بوون
و به دواى یه كدا خویان كړد به نیوماله كه دا. لووكاشكا له وهلامى سلاو و بۆ

پښگرتن له میوانه‌کان هه‌رای له دایکی کرد: «دایه نیوه چلیکیکی دیکه‌مان چیخیر بۆ بیته!»

مامه ئیرووشکا دهنگی هه‌لېږی: «دهی پیم بلی، لاپره‌سه‌ن، ئه‌سپه‌کانت له کوئ دزیوه؟ وا دیاره کورپکی به‌جهرگی! من زورم هه‌ز له‌و کارانه‌یه!»
لووکاشکا به‌ پیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «منیش زورم هه‌ز لینه‌تی. باشه پیم بلی، توش هه‌رچی له یونکه‌ره‌کانت وه‌رگرتووه، دهیده‌ی به‌ کچان، ها پیره‌پیاو؟»

- «نا نا! ئه‌و قسه‌یه راست نییه، مارکا!» دای له قاقای پیکه‌نین و گویشی: «ئهم هه‌تیوه لاپره‌سه‌نه، زور شتی له من ده‌ویست! پنی ده‌گوتم برۆ هه‌ر کارپکی پیت خوشه‌بیکه! ده‌ویست یه‌ک کارابینم بداتی. به‌لام نا، خودا فه‌وت و فه‌نات کا! له‌وانه‌بوو من کاره‌که جینه‌جی بکه‌م، به‌لام دل‌م به‌ تو ده‌سووتی. دهی پیم بلی له کوئ بووی؟» پاشان به‌ تورکی ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ کردن.
لووکاشکا به‌ گورجی وه‌لامی دایه‌وه، به‌لام ئه‌رگوشوف که زمانی تورکی نه‌ده‌زانی جارجار به‌ وشه‌یه‌کی ږووسی ده‌په‌رپیه نیو قسه‌کانه‌وه. جارپک گوتی: «من ده‌لیم تو ئه‌سپت دزیوه، من ده‌زانم.»
لووکاشکا به‌م شیوه‌یه باسه‌که‌ی بۆ گیرایه‌وه:

- ئیمه دووبه‌دوو له‌گه‌ل قیری گچکه به‌ ږیدا ده‌ږویشتن (لووکاشکا بۆ خو‌ن‌واندن به‌ قیربخانی ده‌گوت قیری گچکه، کازاخه‌کانیش له‌وه تیده‌گه‌یشتن) ئه‌و دیعایه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که ته‌واوی ئیستیپی ئه‌وبه‌ری ږووباره‌که شاره‌زایه و راست ده‌مانگه‌یینیته شوینی مه‌به‌ست. کاتیک چووینه ده‌ری، تاریکه‌شه‌و بوو، دیم قیری گچکه‌ی من به‌ملا و به‌ولادا ده‌سوورپته‌وه و له ږیگا ده‌گه‌ږی، به‌لام نایدوزپته‌وه. برۆا بکه‌ چنده ئاوی له گیرفانی مندا بوو هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش له‌و سه‌حرايه. ئیمه هه‌تا نیوه‌شه‌و به‌ دواي ږیگادا گه‌راین، له کو‌تاییدا خودا ږوومی پیکردین و گویمان له وه‌ږینی سه‌گه‌ل بوو.

مامه ئیرووشکا گوتی: «بی شعورانه! منیش زور جار شه‌وانه له بیابان سه‌رم لی شیواوه. به‌قورگیرئ چ بیابانیکه! به‌لام ئیمه ده‌چووینه سه‌ر

بستوویهک و من وهکوو جارچییهکان هاوارم دهکرد، بروانن ئاوا: (پیره‌پیاو دهستی له به‌رده‌میدا پیکه‌وه نووساند و وه‌های لوورانده که ده‌تگوت گه‌له‌گورگیگ پیکه‌وه ده‌لوورینن) سه‌گه‌کان به جوانی وه‌لامیان ده‌دایه‌وه. دهی ئیستا بۆمان باس بکه. ئاخری پینگاکه‌تان دۆزییه‌وه؟»

- زوو هه‌وسارمان له ملیان کرد. ژنانی نووقانی هاتن ناسایریان گرت، باوه‌رم پی بکه‌ن!

ناسایر که تازه هاتبووه ژووری، به حاله‌تیکی شه‌رمه‌زارانه‌وه گوتی: «به‌لی راست ده‌کا منیان گرت.»

- کاتی گه‌رانه‌وه دیسان قیری گچکه بزر بوو. دیسان ئیمه‌ی برده‌وه بۆ لای ته‌پکه له‌هکان. ده‌یگوت ئیمه له ته‌ره‌ک نزیک بووینه‌ته‌وه و که‌چی زۆری لی دوور که‌وتبووینه‌وه.

مامه ئیرووشکا گوتی: «تۆ ده‌بوو ته‌نیا چاو له ئه‌ستیره‌کان بکه‌ی.»
ئه‌رگۆشۆف قسه‌که‌ی ئیرووشکای پشت راست کرده‌وه و گوتی: «به‌لی ده‌بوو چاو له ئه‌ستیره‌کان بکه‌ین!»

- بروانن کاتیک هه‌موو شوینیک تاریک ده‌بی، دۆزینه‌وه‌ی پینگا زۆر دژواره! من زۆرم بق هه‌ستابوو! ئاخ‌ر ماینیکم وه‌گیر که‌وت، هه‌مایه‌تم کرد. ئه‌وجار هه‌وسارم بۆ شل کرد و ئیختیارم دایه ده‌ست ماینه‌که. پیموابوو ئه‌و ملی ری ده‌گرئ و ده‌مانگه‌یینیته‌وه. ده‌ی پیتانوايه چیمان به‌سه‌ره‌ات؟ ماینه‌که هه‌روا ده‌یحیلاند و لمبۆزی له زه‌وی ده‌ساوی و ریگای ده‌دۆزییه‌وه. وه‌لحاسل راست منی برده‌وه بۆ گونده‌که. شوکر بۆ خودا! کاتیک گه‌یشتین، پۆژ بووبۆوه. ته‌نیا فریای ئه‌وه که‌وتین ئه‌سه‌په‌کان له نیو دارستانه‌که‌دا بشارینه‌وه. من په‌ریمه‌وه بۆ ئه‌مبه‌ری رووباره‌که و پارهی ئه‌سه‌په‌کانم وه‌رگرت.

ئه‌رگۆشۆف سه‌ری له‌قاند و گوتی: «من ده‌لیم کاری باش به‌وه ده‌لین! زۆرتان پاره وه‌رگرت؟»

لووکاشکا ده‌ستی له گیرفانی دا و گوتی: «هه‌مووی لی‌ره‌دایه!»

دایکی لووکاشکا له و کاته دا هاته ژوورئ. لووکاشکا پاشماوهی
به سه رهاته که ی نه گیرایه وه و به دهنگی بهرز گوتی: «شه راب بنوشن!»
ئىرووشکا دهستی کرد به قسه کردن:
- من جارئکیان زور درهنگ وهخت بوو که له گهل گیرچیک چووین ...
لووکاشکا قسه که ی پی بری و گوتی: «باشه ئیتر، ئەم چیرۆکانه ی تۆ
قەت دواييان نايه. من ئیتر ده پۆم.» دهفری پر شه رابی نا به سه ریه وه،
قایشه که ی نیوقه دی توند کرد و چووه دهري.

سى و حەوت

كاتىك لووكاشكا چوۋە دەرى، ھەوا بە تەۋاۋى تارىك بوۋوبو. شەۋىكى
فېنكى پايىز بو، باي نەدەھات. مانگەشەۋ دار سەنەۋبەرەكانى سوۋچى
گۆرەپانەكەى تريفەباران دەکرد كە قىت و بى جوۋلە لە جىي خۇيان
چەقىبون. دوۋكەلكىشى مالەكان دوۋكەلىان لى دەھاتە دەرى و بە سەر
گونددەكەۋە لەگەل تەمومژ تىكەل دەبون و شەپۇلىان دەدا. لە ھىندىك
پەنجەرەۋە شوقى چرا دەرژانە سەر سىنگى كۆلان. بۇنى تەپالە و تلتەى
ترى و تەمومژ ئاسمانى گونددەكەى داگرتبوو. قاقاي پىكەنەن و چرىكەى
گورانى و قرتەقرتى توو گولەبەپۇژە ترووكاندن تىكەل پىكەل، بەلام باشتەر
لە پۇژ دەبىستەران. لەچكە و كالاۋە سىپىيەكان، پەلەيان خستبوۋە سەر
تارىكايى دەۋرى مالەكان و پەرژىنى ھەۋشەكان.

لە گۆرەپانەكە و لە بەردەرگاي پووناك و كراۋەى دوۋكان، كۆزىلكەى
رەش و سىپى كاذاخەكان و كچەكان ۋەبەرچاۋ دەكەۋتن كە پۇل پۇل لە
دەۋرى يەكتر كۆ بوۋوبونەۋە زاىەلەى پىكەنەن و ئاۋازەكانيان گونددەكەى
داگرتبوو. كچەكان بە شىۋەيەكى بازەنەى دەستى يەكتريان گرتبوو و
ھەلدەپەرىن و نەرم و لەسەرەخۆ لەگەل ھەۋاي گۇرانىيەكە ھەلدەپەرىن و
لەم سەرى گۆرەپانەكەۋە دەچوون بۇ ئەۋسەر. كچىكى لاۋاز، لە ھەموۋان
ناشىرىنتر، ئەم گۇرانىيەى دەگوت:

(لە نىۋ لىپەۋارەكاندا، لىپەۋا تارىكەكان،

ئاخ لاي، لاي ئاخ لاي لاي!

لە باخىكى پازاۋەۋە،

لە باخىكى سەر سەۋزەۋە،

دوۋ كوپى چاۋنەترس گەيشتە ئىرە

دوو کوپ بوون هەردووکیان پەبەن
 گەشتە ئێرە راوەستان،
 راوەستان و تێیان هەلکرد لە گۆرانی:
 کچیکی جوان چوو سەر پێگاکیان و گوتی:
 شوو بە یەکیکتان دەکەم من.
 کۆرە سپی پوخسارەکه قژ زێڕینەکهی هەلبژارد
 کۆرە دەستی راستی کچەیی گرتە دەستی و
 هینای بۆ گەڕی شایبە،
 لە بەرچاوی هاوپیکیان بە خۆی نازی:
 «ئەو برادەرەن بروان،
 چ ژنیکی جوانم هەیە!»

پیریژنەکان بە پێوە راوەستابوو و گۆییان بۆ گۆرانییەکه شل کردبوو.
 کورپژگە و کچۆلەکان بە تاریکایی دەوری گۆرەپانەکهدا هەڵدەهاتن و
 یەکتریان دەگرت. لاوانی کازاخ بازەیهک پێکدێن و شان لە شانی ئەو کچانە
 دەدەن که لەم بەری گۆرەپانەکهوه دەچن بۆ ئەوبەر. هیندی جاریش خۆ
 دەکەن بە نیو گەڕی شایی کچەکاندا و دەستیان دەگرن و لەگەڵیان
 هەڵدەپەرن. لە سووچیکی تاریکی مالهەدا، بیلێتسکی و ئۆلینین
 راوەستابوون. هەردووکیان چەرکسا و بەشمیتیان لە بەردا بوو، بە دەنگیکی
 نزم و زمانیکی جیا لە زمانی کازاخەکان قسەیان دەکرد. بەلام دەنگیان
 دەبیسترا. هەردووکیان هەستیان دەکرد که هیچ کەس چاوی لێیان نییه. لە
 سووچیکی تر ئۆستینکا، خروخۆل و قەلەو بەشمیتیکی سووری لە بەردا و
 شان بە شانی بالای بەرز و شەنگی ماریانکا دەڕۆشت که ئەویش کراس و
 بەشمیتیکی نوێی لە بەردا بوو. ئۆلینین و بیلێتسکی جوړیکیان قسە دەکرد که
 بتوانن سەرنجی ماریانکا و ئۆستینکا بۆ لای خۆیان پاکێشن که لە گەڕی
 هەلپەڕکیدا بوون. بیلێتسکی پێی وابوو ئۆلینین حەزی لە رابواردنە، بەلام
 ئۆلینین چاوەڕوانی بریارێک بوو که دەبوو چارەنۆسی دیاری بکا. ئەو

دهیویست هه رچونیکه ده بی ئه مرۆ به ته نیا چاوی به ماریانکا بکه وی. هه موو شتیکی پی بلی و لی پیرسی که ئه و ده یه وی و ده توانی شووی پی بکات یان نا؟ له گه ل ئه و هدا که ماوه یه ک بوو ئه م مه سه له یه به شیوه یه کی نه رینی شوینی له سه ر دانابوو، که چی دیسان هیوادار بوو که به هوی هه ولی زیاتره وه بتوانی ئه وه ی ههستی پنده کا پی بلی و تی بگه یینی.

بیلیتسکی گوتی: «بۆ قسه ی له گه ل ناکه ی؟ ده کرا ئه و کاره بده مه ده ست ئۆستینکا و پی جیه جی بکه م. تۆ به راستی مرۆفیکی سه یری!»

- چبکه م؟ رۆژیک به م زووانه هه موو شتیکی پی ده لیم. ئیستا داواتان لی ده که م، کاریکم بۆ بکه ن که ماریانکا بیت بۆ مالی ئۆستینکا.

— زۆر چاکه! ئه وه زۆر کاریکی ئاسانه ...! باشه. مه گین ماریانکا ده زگیرانی ئه و کوربه قژپه شه نییه؟ مه گین ده زگیرانی لووکاشکا نییه؟ بیلیتسکی ئه وه ی گوت و بۆ سلوو کردن له ماریانکا وه رسووړا. به لام بی ئه وه ی چاوه پروانی وه لام بی، چوو بۆ لای ئۆستینکا و داوی لیکرد ماریانکا بی بی بۆ مالی خویان.

بیلیتسکی هیشتا قسه کانی ته و او نه کردبوو که سه روکی ده سته ی گۆرانییژان گۆرانییه کی نوێیان ده ست پیکرد. که چه کان هه رکام یه کتریان ده کیشا و هه ولیان هدا بچه پیشی. که چه کان ئه م گۆرانییه یان ده گوت:

(له پشت باخه که، باخه که،

کورپیک ده چوو بۆ سه یران

هه نگاوی ده نا له مسه ر تا ئه وسه ری کۆلان.

جاری یه که م به و شوینه دا تیپه پی و

به ده سته ئاماژه ی کرد.

جاری دووه م کلاوه که ی راوه شاندا.

جاری سییه م راوه ستا.

راوه ستا و به خا که رای ئه مه ی گوت:

«من ده مویست تۆ ببینم و

گله بییت لی بکه م خۆشه ویسته که م!
 ئازیزه که م بۆچی نایه ی؟ له نیو باخیدا ده گه پێی؟
 ئازیزه که م بۆ مه گین له من بیزاری؟
 ئازیزه که م دلت ئارام ده بیته وه
 من ده نێرم بۆ خوازی بنیت،
 ده تکه م به بووک.
 تو فرمیتسکم بۆ ده پێژی. «
 من ده مزانی ده بی چی بلیم،
 به لام نه مده وێرا وه لام بده مه وه.
 به لی نه مده وێرا وه لام بده مه وه
 من چووم بۆ سه یران له نیو باخه سه وزه که دا
 سلاوم له یاره که م کرد.
 «سلاو له تو ئه ی کچی جوان!
 تو وه ره پێ له سه ر چاوم دانی گۆلم،
 ئه و ده سره یه به دیاری له من وه رگره،
 به ده سته سپیوسۆله که ت وه ریگره.
 خۆشه ویستم به و
 ده سته جوانانه ت بیگره و خۆشت بویم.
 من نازانم چۆن په فتار بکه م
 چ دیارییه ک پێشکه ش به ئازیزه که م که م...؟
 ده سره یه کی گه وه ده دم به خۆشه ویسته جوانه که م.
 ئه ویش به جێ ئه و ده سره یه
 پێنج ماچی ته ڕم ده داتی. «

لووکاشکا و ناسایر بازنه ی شاییه که یان هه لبرێ و چوونه نیو
 کچه کانه وه. لووکاشکا گۆرانییه کی به ده نگیکێ گر دووپات ده کرده وه و
 ده سته راده وه شاند و به نیو کۆری هه لپه رکیکه دا ده گه را. له ناکاو ده نگێ

هەلبەرى: «ياللا، يەككە لە ئۆيە بىتە دەرى.» كچەكان پالليان بە ماريانكاوہ نا و خستيانە دەرى. بەلام ماريانكا نەيدەويست برۋاتە دەرى. لەگەل دەنگى گورانييەكە، قاقا و پيکەنين و شەققەى ماچ و سرتەسرت دەھاتە گوى. لووکاشكا ھەروا كە لە پيشەوہ دەرۋيشت، بە سەر ئامازەيەكى دۆستانەى پيكرد و گوتى: «ديميتري ئاندرىفيچ! تۆش ھاتوى بۆ سەير كردن؟»

ئۆلينيىن بە ساردوسپرى گوتى: «بەلى.»
بيليتسكى بۆ لاي ئوستينكا خوى دانەواند و شتيكى بە گوئيىدا چرپاند. ئەو ويستى تيبگا، بەلام فريا نەكەوت. جارى دووھەم كە بە بەردەمياندا تيبپەرى، گوتى: «باشە، ئيمەش ديىن.»

ئۆلينيىن بۆ لاي ماريانكا داھاتەوہ و گوتى: «تۆش ديى؟ تكات ليدەكەم، ئەگەر بۆ يەك خولەكيش بى، وەرە. دەمەوى قسەت لەگەل بكەم.»
- ئەگەر كچەكان بىن، منيش ديم.

ئۆلينيىن ديسان بۆ لاي ماريانكا داھاتەوہ و ليى پرسى: «ئەو پرسيارەى ليم كردى، وەلام دەدەيەوہ؟ وا ديارە ئەمپۆ زۆر دلخۆشى.»
ئيسنا ئيتەر ئەو دوور كەوتبۆوہ. ئۆلينيىن بە دوايدا دەرۋيشت.
- دەى پيم بلى وەلام دەدەيتەوہ يان نا؟
- وەلامى چى؟

ئۆلينيىن سەرى لە گوئى بىردە پيشى و گوتى: «ھەر ئەوہى وا پيىرى پيم گوتى. تۆ شووم پيىدەكەى؟»
ماريانكا بىرى كردەوہ و گوتى: «بەم زووانە وەلامت پيىدەدەمەوہ. وەلامت پيىدەدەمەوہ.»

لە تاريكييەكەدا ترووسكەيەكى رۋوناك و ميھرەبان لە چاوى ماريانكاوہ دادەرژا و لە روخسارى دەدا، ئۆلينيىن ھەروا بە دوايدا دەرۋيشت و كاتيك بۆ لاي دادەھاتەوہ دەمى لە گوئچكەى دەبىردە پيشى، چيژيكي شيرين گيانى دادەگرت.

بەلام لووکاشکا لەگەڵ ئەوەی گۆرانیی دەگوت، دەستی ماریانکای بە توندی گرت و لە شایبەکەى هینایە دەری. بەلام هەر ئەوەندە فریا کەوت بلى: «کەوايە وەرە بۆ مالى ئۆستینکا» و گەرپایەو بۆ لای هاوڕێکەى. گۆرانى تەواو بووبوو. لووکاشکا لیوی سپى و ماریانکاش هەر وای کرد و یەکتريان ماچ کرد. لووکاشکا گوتى: «نا، دەبى پینچ جار بى!»

ئىستا هەلپەڕکێیەکی ڕێکوپێک و نەرمەسەما، جیگای خۆى دابوو بە هەراوهوریا و تیکەولیکە و تریقوھۆر. لووکاشکا کە وێدەچوو زۆر سەرخۆش بى، دەستی کرد بە دابەش کردنى شیرینی بە سەر کچەکاندا و بە لووتبەرزىیەکی قۆشمانە و لەگەڵ ئەوەشدا شویندانەرانەووە گوتى: «بەشى ھەمووان دەدەم!» پاشان بە چاویکی مانادارەووە لە ئۆلینینی ڕوانى و گوتیشى: «ئەوانەى لەگەڵ سەربازەکان کەینوبەینیان ھەيە لە شایى برواتە دەرى!»

کچەکان شیرینیان لە دەستی لووکاشکا دەرفاند و قاقا پێدەکەنین. بیلیتسکى و ئۆلینین لەوئ دورکەوتنەو.

لووکاشکا وەک ئەوەى دەستودلبازییەکەى خۆى شەرمەزاری کردبى، کلاوہکەى لە سەرى داگرت و لەگەڵ ئەوەى بە سەرقلۆ کراسەکەى دەمى دەسپى، لە ماریانکا و ئۆستینکا چووہ پێشى و گوتى: «ئازىزەکەم بۆ مەگین لە من بىزارى؟» ئەو ھەر ئەو گۆرانىیە بوو کە کچەکان چەند خولەک لەمەوبەر چریبوویان. پاشان بۆ لای ماریانکا وەرسووړا و بە لەبزیکی تۆسنانە دووپاتى کردەوہ: «مەگین لە من بىزارى، من زەماوہند لەگەڵ تۆدا دەکەم، تۆش فرمیسکەم بۆ دەپێژى.» پاشان ئۆستینکا و ماریانکای پیکەوہ ماچ کرد.

ئۆستینکا، خۆى کیشا دواوہ، دەستی ھەلینایەوہ چەپۆکیکی کیشا بە پشتیدا کە دەستی خۆى ئیشى پێگەیشت. لووکاشکا لى پرسی: «دەى ئیوہ دیسان ھەلدەپەرن؟»

ئۇستىنىكا وەلامى دايەو: «ھەرچۇنىك كچەكان پىنيان خۇش بى. من خۇم دەپۇمەو ە بۇ مالى و ماريانكاش دەيەھوئى لەگەلم بى.»
كازاخى لاو ھەروا كە باوەشى بە ماريانكادا كەردبوو، كىشاي بۇ سوچى تاريكى ديوارىك.

- ماريانكا گيان، مەچۇ بۇ مالى ئۇستىنىكا. ئەمە دوايىن جارە كە ئىمە بە خۇشى رايەدەبويىرىن. بېرۇو ە بۇ مالى خۇتان. منىش دىم لەگەلتدا.
- بېرۇنەو ە بۇ مالى چىكەين؟ ئەمشەو بۇيە پىي دەلېن جىژن، بە خۇشى رايىبويىرىن، من دەچم بۇ مالى ئۇستىنىكا.
- بەلام من زەماوەندت لەگەل دەكەم.
- زۇر باشە، با بزانيں چۇن دەبى.

لووكاشكا بە لەبزيكى جىددى گوتى: «كەوايە دەچى؟» پاشان توند لە باوەشى گرت و پرومەتە ناسكەكەى ماچ كەرد.
- بەرم دە. بۇ لە كۆلم نايىەو؟

ماريانكا خۇي لە باوەشى لووكاشكا راپسكاند و ەك ئاسكى سرک دورر كەوتەو. لووكاشكا لە جىي خۇي راولەستا و بە لەبزيكى سەركۈنەئامىزەو گوتى: «ئاخ چەتيو! ئەمە زۇر كاريكى خراپە، تۇ فرمىسك بۇ دەپىژى.» پاشان پرووى لى وەرگىرا و گوراندى بە سەر كچەكاندا: «ھوى شۇخە كچەكان، ئىو ە شادى بكەن.»

ماريانكا ەك ئەو ەي قسەكانى لووكاشكا ترسى شكاندبىتە گيانى، راولەستا و گوتى: «چى زۇر كاريكى خراپە؟»
- ھەر ئەو ە.

- چى؟

- دەى ھەر ئەو ەي كە تۇ لەگەل كرىنشىنەكەتان، لەگەل ئەو سەربازە رايەدەبويىرى، ھەر بۇيە منت خوش ناوى.

ئەگەر تۆم خۇش ناوئى، لەبەر ئەۋەيە حەزم لى نىيە. مەگىن تۆ دايىك و
باۋكى منى؟ ھىچ ھەقىكەت بە سەر مەۋە نىيە. ئىتر بۆ دەستىم لە كۆل
ناكەيتەۋە؟ من ھەركەسىك حەزم لى بى خۇشمدەۋى.
لووكاشكا گوتى: «ۋايە! لە بىرت نەچى!» پاشان پۇيشت بۆ لاي
دوۋكانەكە و دەنگى ھەلپىرى: «ھۆى كچەكان! بۆ راۋەستاۋن؟ ياللا دەى،
گەپكى دىكە ھەلپەرن. ناساير راكە بچۆ شەراب بىنە.»
ئۆلننن لە بىلېتسكى پرسىي: «تۆ دەلىي چى! بلىي بىن؟»
بىلېتسكى ۋەلامى دايەۋە: «با ھەرىئىستا برۆينەۋە و كەلوپەلى مىۋانىيەكە
ئامادە بكەين و مېزەكە برازىننەۋە.»

سى و ھەشت

كاتىك ئۆلۈنۈن بە دۋاي ماريانكا و ئۆستىنكا دا لە مالى بىلىتسىكى ھاتە دەرى، زۆر درەنگ و ھەخت بوو، پەلەي تاريكى كەوتبۈۈ سەر سىنگى كەچەكە. مانكى تريفە زىۋىن بەرەو ئىستىپ دادەگەرە. تەمومژىكى سىي بە سەر گۈندەكە ھەشەپۈلى دەدا. ھەموو شتىك بىدەنگ و كروكپ بوو. لە ھىچ شۈيىنكە ھەرووناكى نەدەھاتە دەرى، جگە لە ترپەي پىي كەچەكان كە دوور دەكەوتنەۋە، ھىچ دەنگىكى تر نەدەھاتە گۈي. بەزم و گۈرانی دۋايى ھاتبۈو. ئۆلۈنۈن دلى بە پرتاۋ لىي دەدا. پوخسارى گەرمداھاتۋوي بە شنى شىدارى شەۋبا فىنك دەبۈۋە. چاۋي لە ئاسمان دەكرد، پاشان چاۋي لەو مالە كەرد كە لىي ھاتبۈۋە دەرى؛ مۆمەكە كۈژابۈۋە. سەرلەنۈي چاۋي لە كەچەكان كەردەۋە كە وردەۋردە لىي دوور دەكەوتنەۋە. لەچكەي سىي لە نىۋ تەمومژدا بزر بوو. ئۆلۈنۈن ترسا بە تەنيا بمىنىتەۋە. كەتبۈۋە دلەكوتە و ھەستى بە شادىيەكى زۆر دەكرد! لە سەر قالدەرمەكانەۋە بازى دا و بە دۋاي كەچەكاندا ھەلات. دەنگىك گۈي: «بۇ كۈي دىي؟ دەتبىن!»

- قەيناكا با بمىن.

ئۆلۈنۈن خۋي گەياندە ماريانكا و باۋەشى پىداكرد. ماريانكا خۋي رانەدەپسكاند، ئاسكىكى كەۋي بوو. ئۆستىنكا گۈي: «لە ماچ كەردنى تىر نەبۈۋي؟ كاتىك زەماۋەندت لەگەل كەرد، بە كەيفى دلى خۋت ماچى بكە. بەلام ئىستا تۈزى ددان بە خۋتدا بگرە.»

- خوداحافىز ماريانكا. من سبەينى دەچم بۇ لاي باۋكت قسەي لەگەل دەكەم. تۇ خۋت باسى ھىچ مەكە.

ماريانكا گۈي: «جا من چى ھەيە باسى بكەم؟»

كەچەكان بە ھەلەداۋان دوور كەوتنەۋە. ئۆلۈنۈن بە تەنيا گەرايەۋە و بىرى لەو ھەموو چىژە پۈچى و پروداۋە شىرىنەي ئەمشەۋ دەكردەۋە. ئەۋ شەۋە

هەتا درەنگان لە سووچیکی ژوورەکه و نزیک سوڤاکە، پێکەوه دانیشتبوون. ئۆستینکا بۆ ساتیک لە ژوورەکه نەچووبوو دەری. چونکە بیلێتسکی و کچانی تر ژوورەکهیان پێ کردبوو. ئۆلینین بە هیواشی لەگەڵ ماریانکا قسەى دەکرد.

- ماریانکا، شووم پێدەکهی؟

ئەو شاد و لەسەرەخۆ وەلامی دایەوه: «تۆ گالتەم پێدەکهی و پیم رادەبویڤی، تۆ منت ناوی.»

- تۆ خودا وەلامم بدەوه، تۆ منت خۆشدهوی؟

ماریانکا بە پێکەنینەوه لەگەڵ ئەوهی بە دەستە قەویوقۆلەکانی دەستی ئۆلینینی دەگوشی، وەلامی دایەوه: «بۆ دەبی تۆم خۆشەوی؟ خۆ گێر و مجرۆ نیی!» هەروەها گوتیشی: «ئەو دەستانەت چەندە سپی و جوان! چەندە نەرم و شلکن! وەکوو سەرتوویی شیر.»

- گالتەت پیناکەم. خۆشم دەویی. پیم بلێ بزنام شووم پێدەکهی؟

- ئەگەر باوکم رازی بی بۆ شووت پێ ناکەم؟

- راستم پێ بلێ! بیتوو شوو بە کەسیکی تر بکە، شیت دەبم. سبەینی

بەیانێ لەگەڵ باوکت قسە دەکەم و خوازیینی تۆی لی دەکەم.

- کەوايە با لە ئیستاوه پیت بلیم، نابێ ژنانی دیکەت خوش بوی! من زۆر

حەسوودم!

ئۆلینین هەموو ئەو قسانەى بە چێژەوه لە دلی خۆیدا دووپات دەکردهوه. بیرکردنەوه لەو قسانە هیندی جار شادیی لە دلی دەگێرا و هیندی جاریش خەمباری دەکرد. بە دژواری هەناسەى دەکیشا، خەمبار بوو، چونکە ئەو کاتەى لەگەڵی دەدوا ئەو وەک هەمیشە ئەهۆن و بێدەنگ بوو. وێدەچوو ئەو بارودۆخە هیچ کاریگەرییهکی لە سەری نەبووبی و برۆا بە قسەکانی نەکات، هەروەها لە بیرى داهاووشدا نەبی. ئۆلینین پێی وابوو خۆشەویستی ماریانکا هەستیکی کاتییه و داهاووی بە لاوه گرینگ نییه. ئەوەش دڵخۆشی دەکرد کە تەواوی قسەکانی لە راست دەچوون و ئیستا ماریانکا رازی

بووبوو شووی پی بکات. ئۆلینین له دلی خویدا گوتی: «بهلی ئه و پوژه
یه کتری به باشی ده ناسین که ئه و هی من بی و ژیانمان پیکه وه گری بدری.
ئه شقیکی ئه و تو پیویستی به قسه نییه، به لکوو پیویستی به ژیا نه. پیویستی
به ته وای ژیا نه. سبهینی هه موو شتیکی پروون ده بیته وه. من ئیتر ناتوانم به و
شیوهیه بژیم، من هه موو شتیکی به باوکی و به بیلیتسکی و به ته وای
خه لکی گونده که ده لیم...»

لووکاشکا دوا ی دوو شه و فیکر و خه یال و شه و نخوونی، له پئورهمی
جیژندا هینده ی شه پاب خواردبووه که بو یه که م جار پرستی لی برا و له
مالی ئانکا که له لا که وت و خه و به لایدا هیتا.

سى و نۆ

سبەينى ئۇ پۇرۇش، ئۆلۈپ زووتر لە كاتى ئاسايى لە خەو ھەستا. لە يەكەم ساتى بەخەبەر ھاتنەو، بىرى لەو كار و پروداوانە دەكردەو ھە ئەمرۆ دەبوو لەگەلەيان بەرەو پروو بى. بە دلىكى لىوپىژ لە شادىيەو پروداو و قسەكانى شەوى رابردووى وەبىر خوى دەھىتايەو: ماچەكانى ماريانكا، دەستى بەھىز و قسەكانى كە گوتبووى "ئەو دەستانەت چەندە سىپى و جوان!" پاشان لە تەختى خەو كە ھاتە خوارى و ويستى ھەر ئەو كاتە بچى بۆ لای خاوەنمالەكەى و خوازىنى ماريانكايان لى بكا. ھىشتا خۆر ھەلنەھاتبوو، ئۆلۈپ ھەستى كرد لە كۆلانەكەو دەنگى ھەرا و ژاوەژاو دى. خەلەك بەرپىدا دەرپۇشتىن، بە سواری ئەسپ تىدەپەرىن و قسەيان دەكرد. ئۆلۈپ چەركساكەى بە شانیدا دا و ھەلات بۆ سەر قالدەرمەكان. خاوەنمالەكەى ھىشتا لە خەو ھەلنەستابوون. پىنج سواری كازاخ، لەگەل ئەو ھە بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد، بە كۆلانەكەدا تىدەپەرىن. كازاخەكان ھەموويان پىكەو قسەيان دەكرد و ھەراوھوريان وەپى خستبوو. لە قسەكانيان ھالى نەدەبوو، يەكيان دەنگى ھەلنەتابو: «دەربەستەكەى سەرەو». يەككى دىكەيان دەگوت: «ئەسپەكەت زىن كە و بە غار خۆت بە ئىمە بگەينە».

لە دەرگاكەى دىكەو نىكتەرە.

لووكاشكا دەگوراند: «لەخۇرا شەپەچەقە مەكەن، لە دەرگاكەى

نەو ھەستەو دەپى بپۇينە دەرى ...»

يەككى تر لە كازاخەكان كە ھەموو گيانى تۆزاوى بوو سواری ئەسپىك

بووبو كە ئازاى ئەندامى لە ئارەقەدا خوسابوو، دەگوت: «ئوا باشترە،

زووتر دەگەينى».

لووکاشکا به ھۆی خواردنەوێ زۆری شەوی پابردوووە دەموچاوی سوور ھەلگەرابوو و پەنەمیوی دەنۆند و کلاوێکەیی بۆ پێشەوێ ھەلگەرابوو. وەکوو فەرماندەریک ھەلسوکیەتی دەکرد و فەرمانی پێدەدان. ئۆلینین کە بە زەحمەت توانیبوو سەرنجی کازاخەکان بۆ لای خۆی ڕاکێشی لێی پرسین: «چی بوو؟ دەتانەوێ بۆ کوێ بچن؟»

– دەچین ئەبرەکەکان دەگرین. لە گەردە ڕمەکان بۆسەیان ناوەتەوێ. ھەرئێستا دەچین بۆ ئەوێ، بەلام ژمارەیی سوارەکانی ئێمە کەمن.»

کازاخەکان، ھەروا کە دەیانگوراند و لە دەوری یەک کۆ بووبوونەوێ، وەرێ کەوتن. ئۆلینین بیری کردەوێ کە ئەگەر لەگەڵ کازاخەکان ھاوھەنگاوی نەبێ، داھاتوویەکی پوونی نابێ؛ لەگەڵ ئەوەشدا ئەو دەبوو زۆر زوو بگەرێتەوێ. ھەر بۆیە جلووبەرگی لەبەر کرد. دەستی دا تەنگەکەیی و ھەرچۆنیک بوو لەگەڵ ژانۆ سوارێ ئێسپێکی زین کراو بوو و لە دەرەوێ ئاوايي بە کازاخەکان گەیشتنەوێ. لەو کاتەدا کازاخەکان لە ئێسپەکانیان دابەزیبوون و کۆزیلەکان بەستبوو؛ بۆ پیرۆزیی ئەو ڕینگایەیی گرتبوویانە بەر، خەریک بوون لە چلیکیکی چکۆلە شەرابیان دەخواردەوێ و خۆلک و فەرمووی یەکتریان دەکرد. لە نێو ئەواندا یەک ملازم دووھەمی گەنج و جوانچاک و تەپۆش بەرچاوی دەکەوت کە بە ھەلکەوت ھاتبوو نێو گوندەکە و ئێستا فەرماندەری نۆ کەس کازاخێ لە ئەستۆ گرتبوو. کازاخەکان ھەموویان سەربازی ئاسایی بوون و لەگەڵ ئەوێ ملازم دووھەم وەک فەرماندەییەکی خۆی دەنۆند، ھەموویان تەنیا بە گوێی لووکاشکایان دەکرد. کازاخەکان ھیچ ھەمیەتیکیان بە ئۆلینین نەدا. کاتیک ھەموویان سوار بوون و وەرێ کەوتن، ئۆلینین خۆی گەیانە لای ملازم دووھەم و چۆنیەتی پووداوەکەیی لێ پرسیی. ملازم دووھەم پیاویکی نەرمونیان و لەسەرەخۆ بوو. بۆ وەلام دانەوێ ئۆلینین ھەموو گەورەیی و شکۆی خۆی تیکەڵ پۆز و ھەوا کرد. ئۆلینین زۆر بە زەحمەت بۆی دەرکەوت کە مەسەلەکە چییە و چ کاریکیان لە پێشە. گرووپێکی دیدەوانی کە ئەرکی گەران بە دووی

ئەبرەكەكانيان پى سىپىردرابوو چەند كەسى چيانشنيان لە ھەشت وىرستى
 گرە ڕمەكان دىتبوو. ئەبرەكەكان لە كەندەلانىكداسەنگەريان گرتبوو و
 لەگەل ئەو ھى تەقەيان كردبوو، ھەرشەيان كردبوو كە بە زىندوو ھى خۆ بە
 دەستەو ھە نادن. ڕائىد كە لە گەل دوو كەسدا خەريكى دىدەوانى بوون، لەو ھى
 مابوونەو ھە و كازاخىكان بە سواری نارذبوو بۆ گوند و داوای يارمەتییان
 كردبوو.

ھەتاو تازە لە كەل سەرى وەدەرنابوو. لە سى وىرستى گوندەكە
 ئىستىپىكى بەرىن وەديار كەوت. لە ھەموو لایەكەو ھە جگە لە بىابانىكى كاکی
 بە كاکی و وشك و خەمھىنەر و يەكھاوى ھىچ شتىكى تر وەبەرچا و
 نەدەكەوت. جىگا سى مالات لەو بىابانە وشكەدا وردەكووز و ھىلى لەسەر
 لەمەكە كىشابوو، بنجە دىرك و گياسندە و چەند توولەپى و بزەنەپى كە بە
 زەحمەت لىك جىا دەكرانەو، لە ھەموو لایەكەو ھەبەرچا و دەكەوت. لە
 مەودايەكى دوور و نزىك ئاسۆ، چەند تاو و چىغى خىلى نووقانىيەكان ديار
 بوون. نەبوونى تۆزە نىسىيەك و تاييەتمەندى وەحشى ئەو دىمەنانە، زياتر
 لە ھەموو شتىك سەرنجراكىش بوو.

ھەلاتن و ئاوا بوونى خۆر لە ئىستىپ ھەمىشە جوان و دلگىرە. كاتىك كە
 با ھەلیدەكا، شەپۆلى لم وەپى دەكەو و چالوچۆل پىر دەبنەو و لە چەند
 شوینى تر گرد و تەپۆلكى لم دروست دەبنەو. كاتىك كە ھەواكەى ئارامە،
 وەك ئەو ڕۆژە بەيانى، بىدەنگىيەكى قورس كە ھىچ چەشنە دەنگىك
 نايشكىنى، مەوۆف تووشى سەرسوورمان دەكا. ئەو ڕۆژە بەيانى ئەگەرچى
 خۆر ھەلاتبوو، بەلام ئىستىپ ئارام و تارىك بوو. ھەستت بە چىژىكى ڕۆحى
 تاييەت دەكرد، ھەوا مەند و بى جوولە بوو؛ تەنیا خرمەى پى پى ئەسپ و
 حىلاندىان دەھاتە گو. بەلام بىدەنگى مەزنى بىابان ئەو دەنگانەشى زۆر
 زوو كپ دەكرد و ئاسەوارى نەدەھىشتن. كازاخەكان بە بىدەنگى دەچوونە
 پىشى. چەكى كازاخەكان ھەمىشە ھىندە توندوتۆل لە شانى دەكەن كە قەت
 كاتى بەریدا ڕۆيشتن تەقوكتى نايە. چەكىك كە شلوشەوئىق بى و تەقوكتى

لئوه بئ، بۆ پیاوی کازاخ شوورهبی دیته ئه ژمار. له گوند دوو پیاوی کازاخ له گه لیان کهوتن. دوو سی وشه له گه ل ئه وان ئاخافتن. لاقی ئه سپه که ی لووکاشکا له بنجه دپرویه ک گیرا و سه رسم ی دا. له لای کازاخه کان ئه وه نیشانه یه کی خراپه و شوومی باش نییه. هه موویان چاویان له ده ورهبه ری خویان کرد، به په له ئاوریان دایه وه و هه ولیان دا گو ی به و پووداوه نه دهن که له و کاته هه ستیاره دا زۆر گرینگ و چاره نووس ساز بوو. لووکاشکا لغاوی ئه سپه که ی کیشا و نیوچاوانی گرژ کرد، توند ددانی به یه کدا نا و خه ره زهنگه که ی هه لسووران. ئه سپه که به ته کانیک له سه ره هه ر چوار په لی که وته حه وا و نه یده زانی کام لاقیان بنیته زهوی، ده تگوت ده یه هه وی به حه وادا بفری. به لام لووکاشکا خه ره زهنگیکی له قه برغه ی گوشتنی ئه سپه که راکیشا و هیوری کرده وه؛ دووهه مین زهبری قامچی داهینایه وه و سه یه مین زه بریشی لیدا. ئاژه لی به سته زمان ددانی له ریچه وه برد و کلکی هه لسووران و له گه ل حیلاندن هه ستایه سه ر پاشوو، وه ها به پرتاو چوارنالی کرد چه ندین هه نگاو وه پیش کازاخه کانی تر کهوت. ملازم دووهه م گو تی:

«په ککوو چه نده ئه سپیکی نه جیه!»

یه کیکی تر له هه موویان پیرتر بوو گو تی: «خۆ ئه وه ئه سپ نییه، شیره.»

گورووی کازاخه کان، هه روا به بیدهنگی، هیندی جار به ویرغه و هیندی جاریش به چوارنال ده چونه پیشی، به لام ئه م پووداوه بۆ ساتیک بیدهنگی و نه شه ی ئه و ریبرینه ی شله ژانده بوو.

له هه شت ویرستی ئیستیپه وه، تووشی هیچ گیانله به ریک نه بوون. ته نیا چاویان به یه ک کیبیتکا^{٦٤} ی نووقانی کهوت که له سه ره عاره بانیه ک هه لدرابوو و له مه ودای یه ک ویرستی ئه وانه وه به ریدا ده رۆشیت. ئه و عاره بانیه یی کابرایه کی نووقانی بوو که له گه ل بنه ماله که ی له تاو لیکه وه بۆ تاو لیککی تر ده چوون. له دو لیککی ئه و نزیکانه چاویان به دوو ژنی نووقانیش کهوت که هه رکامه ی سه وه ته یه کیان به کو له وه بوو شیاگه ی ئه و گارانه یان

٦٤ ره شمالي به خوری و موو ته ندراو

کۆ دهکردهوه که له وێوه تێپه‌رپیوون و بۆ پێژانی کیزیاک کۆیان دهکردهوه. ملازم دووهه‌م که زمانی نووقانی باش نه‌دهزانی، پرسپاری له ژنه‌کان کرد، به‌لام ئه‌وان له قسه‌کانی ملازم دووهه‌م تێنه‌گه‌یشتن و به‌ ترسه‌وه چاویان له یه‌کتر کرد.

لووکاشکا چوو بۆ لایان و ئه‌سپه‌که‌ی راگرت، به‌ پێی دابونه‌ریت سلاو و چاکوخ‌شیی له‌گه‌ل ژنه‌کان کرد، ژنه‌کان خوشحالییان ده‌رب‌ری و ئازادانه قسه‌یان له‌گه‌ل کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل برای خۆیان قسه‌ به‌کن. هه‌ردووکیان ئاماژه‌یان به‌و شوینه کرد که کازاخه‌کان بۆی ده‌رۆیشتن و به‌ سکا‌لاوه‌ گوتیان: «ئیه‌رۆ، که‌پ ئه‌بره‌ک» ئۆلینین تێگه‌یشت که ژنه‌کان ده‌یانگوت: «ئهو شوینه زۆری ئه‌بره‌کی لێیه‌».

ئۆلینین که هیچ کات پووداوی له‌و جووره‌ی نه‌دیتبوو و ته‌نیا له‌ چیرۆکه‌کانی مامه‌ ئیرووشکا‌دا بیستبووی و هیندیک له‌ دیمه‌نه‌کانی له‌ زه‌یندا مابوو، برپاری دا که ته‌نانه‌ت یه‌ک هه‌نگاو له‌ کازاخه‌کان دوور نه‌که‌وێته‌وه و هه‌موو شتیک له‌ نزیکه‌وه‌ ببینی. ئۆلینین له‌ دله‌وه‌ ئافه‌رینی به‌و پیاوانه ده‌گوت و به‌ وردی له‌ هه‌موو شتیک‌ ده‌روانی و گوێی بۆ هه‌موو شتیک شل ده‌کرد و هه‌موو شتیک‌ له‌ به‌رچاو ده‌گرت. شمشیره‌که‌ی له‌ نیوقه‌دی به‌ستبوو و تفه‌نگه‌که‌شی پر کردبوو. به‌لام که بۆی ده‌رکه‌وت خه‌ریکه له‌ کازاخه‌کان دوا ده‌که‌وێ، برپاری دا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ جه‌نگه‌که‌دا به‌شداری نه‌کا، به‌تایبه‌ت به‌ پێی بیر و باوه‌ری خۆی، ئازایه‌تییه‌که‌ی له‌ یه‌که سه‌ربازییه‌که‌یدا سه‌لمابوو، به‌تایبه‌ت ئیستا زۆر شاد و دلخۆش بوو. له‌ نا‌کاو له‌و دوورانه‌وه ته‌قه‌ی تفه‌نگیک هاته‌ گویی.

ملازم دووهه‌م وه‌خۆ هاته‌وه‌ و فه‌رمانی به‌ کازاخه‌کان دا بلاو ببه‌نه‌وه و له‌ کام لاوه‌ دوژمن گه‌مارۆ بده‌ن. به‌لام کازاخه‌کان راشکاوانه‌ گوتیان به‌ فه‌رمانه‌کانی ملازم دووهه‌م نه‌ده‌دا، ته‌نیا گوتیان به‌ فه‌رمانی لووکاشکا ده‌دا و چاویان له‌ هه‌لسوکه‌وتی ئه‌و بوو. لووکاشکا هه‌موو په‌فتار و ته‌نانه‌ت پوخساریشی هه‌یمنایه‌تی و شکۆی پێوه دیار بوو. ئه‌سپه‌که‌ی به‌ هه‌نگای ورد

بۆ پېشەوۈ دەئاژوا و بەردەوام چاوى لە پېش خۆى بېرىو و
 نەيدەترووكاند. لە ناکاو ئەسپەكەى راگرت و گوتى: «سوارىك دەرکەوت.»
 ئۆلنن هەرچى پوانىي، هېچى نەدى. كازاخەكان زۆر زوو چاويان بە
 دوو سوار كەوت و بە هەنگاوى ورد و لەسەرەخۆ بەرەولاي ئەوان كەوتنە
 پى. ئۆلنن لىي پرسىن: «ئەوانە ئەبرەكەكان؟»
 كازاخەكان وەلامى ئەو پرسىارە بى ماناىەيان نەدايەو، چونكە ئەبرەكەكان
 دەبى زۆر گەوج بوويىتن. ئەگەر بە سوارى ئەسپ هاتىتن بۆ ئەمبەرى
 پووبارەكە.

لووكاشكا دوو سوارى پيشان دان كە ئەمجارەيان بە باشى ديار بوون و
 گوتى: «حەتمەن باوہ پوودكايە كە دروشمان پىدەدا، خەرىكە دىت بۆ لاي
 ئىمە.» لە پاستىدا دواى چەند خولەك دەرکەوت ئەو سوارانە لە كازاخەكانى
 گروپى دىدەوانىن و پائىد هات بۆ لاي لووكاشكا و بەرەوپووى راوہستا.

چل

لووکاشکا تهنیا لینی پرسی: «دورن؟»

هر له و کاته دا سی ههنگاو له ولای ئهوانه وه دهنگی تهقهیه ک هات. رائید زهردهیه کی گرت، به سهر ئاماژهی کرد و گوتی: «ئوه هاوریکه ی خۆمان گوورکایه که تهقه یان لیده کا.»

چهند ههنگاو تر چوونه پیشی، چاویان به گوورکا گهوت که له پشت تهپۆلکه لمیک دانیشتوو، خه ریکه تفهنگه ی پر دهکاته وه. گوورکا سهره پرای ماندوویه تی خه ریک بوو وهلامی تهقه ی ئه بره که کانی ده دایه وه که له پشت تهپۆلکه لمیکی دیکه خۆیان حه شار دابوو. گولله یه ک به په نایاندا ویزه ی هات. ملازم دووه م دیار بوو ترس شکاوته گیانی و رهنگی هه لیزرکا بوو. لووکاشکا دابه زی و ئه سپه که ی دایه دهست کازاخیک و خوی رۆیشت بۆ لای گوورکا. هیشتا نه گه یشتبووه لای گوورکا که دوو گولله به سهر سه ریاندا ویزه ی هات. لووکاشکا به پیکه نینه وه چاوی له ئۆلینین کرد که خوی دانه واند و گوتی: «ئاندریقچ، له وانه یه تۆ بکووژن. زوو لیهره دوورکه وه وه. خۆ تۆ لیهره هیچ کاریکت نییه.»

له پشت تهپۆلکه رملیک، به مه ودای دووسه د ههنگاو، چهند تفهنگ و کلاوی دی. له ناکاو دوو که لیکه کهم له وی کهوته بهرچاو و سهرله نوی گولله یه ک ویزه ی هات. ئه بره که کان له خوار گرده که وه له نیو زه لکاویکدا سه نگه ریان گرتبوو. ئۆلینین که دیتی ئه و شوینه یان بۆ مه ته ریز هه لیزاردوو سهری سوورما. ئه و شوینه، هیچ جیاوازییه کی له گه ل شوینه کانی دیکه ی ئیستپ نه بوو، به لام ههر به و هویه ی که ئه بره که کان له وی که مینیان دانابوو، ئه و شوینه له چاو شوینه کانی دیکه جیاوازی له خۆ گرت و به شیوه یه کی تایبه ت خوی نواند. ئۆلینین پیی وابوو ئه و شوینه تهنیا خالیکه که

ٺهبرهڪهڪان دهتوانن سهنگهري لي بگرن. لووڪاشڪا گهرايهوه بؤ لاي ٺهسپهڪهي و ٺوليتينيش به دوايدا پڙيشٽ. لووڪاشڪا گوتي: «دهبي عارهبانويهڪ گياوگڙ پهيدا ڪهين. دنا ههموومان دهڪوڙن. بروانه، بروانه له پشت ٺهو گرده، عارهبانويهڪي نووقاني ليهه، پره له گياوگڙ.»

ملازم دووههم گويي راگرت و رائيڊ پهزايهتي دهربري. عارهبانهي پر له گڙوگيايان هينا و ڪازاخهڪان له سهري راڪشان و گڙوگياڪهيان له پيش خويانهوه ههلچني. ٺوليتين سواري ٺهسپهڪهي بوو و چووه سهر گرديڪ ڪه لهويوه ههموو شوئينيڪ ديار بوو. عارهبانهي پر له گڙوگيا وهريڪهوت. ڪازاخهڪان لهويڊا خويان مهلاس دابوو. ڪازاخهڪان چوونه پيشي، چيچينهڪان - ڪه نو ڪهس بوون - له پال يهڪدا چوڪيان به چوڪي يهڪترهوه نابوو و تهقيان دهکرد.

ههموو شتيڪ ٺارام بوو. له ناڪاو، له لاي چيچينهڪانهوه دهنگيڪي سهير ڪه ٺاوازي خهماويي «ٺاخ ٺاخ مخابن» ي مامه ٺيرووشڪاي وهبير دينايهوه، لهو دهشته بهريندها بوو به زايهله. چيچينهڪان دهيانزاني رزگار بوونيان لهو شهردها مهحاله، له بهر ٺهوهي رانهڪن، ههرڪام به گوريستيڪ چوڪي به چوڪي هاوسهنگهرهڪهيهوه بهستيوو، ٺهوان چهڪهڪانيان ٺاماده کردبوو و سروودي پرسڪوي خويان دهچري.

ڪازاخهڪان، خويان له سهر عارهبانهي پر گڙوگيا هشار دابوو و ٺوليتين سات به سات چاوهرواني تهقي تهنگهڪان بوو. بهلام جگه له سروودي خهماويي چيچينهڪان هيچ شتيڪي تر بيدهنگي ٺهو بيابانه ڪاڪي به ڪاڪيهي نهدهچرژاند. له ناڪاو دهنگي سروودهڪه راوهستا و تهقيهڪي چڪوله هاته گوي. گوللهيهڪ لاي سهرووي عارهبانهڪهي پيڪا. دهنگي هاوار و جنيوي چيچينهڪان بهرز ببووه. تهنگهڪان يهڪ له دواي يهڪ تهقيان لي هلهدهستا و گوللهڪان له عارهبانو و گياوگڙهڪه دهران. ڪازاخهڪان تهقي له تهنگيانهوه نهدههات و ٺيستا گهيشتبوونه پهنايان و پينچ ههنگاوييان لي دوور بوون.

دواى ساتيک کتوپر کا زاخه کان له دوو لای عاره بانه که وه به هاتو هاواریکى وه حشيانه وه دهرپه رين. لووکاشکا له پيش هه موويانه وه بوو. ئوليتين ته نيا دهنګى به رزی هاوار و ته قه ی ته نګى ده بیست. له ویدیو ته پۆلکه لمه که وه ته نيا دوو که ل و خوین وه به رچاو ده که وت. ئوليتين خه ریک بوو دلی ببووریته وه، ئه سپه که ی به ره ل لا کرد و هه لات بۆ لای کا زاخه کان. رق و بیزاری په رده ی به سهر چاويدا کيشابوو. نه يتوانی هېچ شتيک ببینی. به لام بوی دهرکه وت کار له کار ترازاو. لووکاشکا وهک چۆری شیر سپی هه لگه رابوو، دهستی چيچينيکی بريندارى گرتبوو و هاواری ده کرد: «ئو نه کووژن! ده بی به زيندوویى ده ستگیری بکه ين!» ئو چيچينه پياوه موو سووره که، برای ئو ئه بره که بوو که چنه د مانگ له مه و بهر به دهستی لووکاشکا کوژ رابوو. بۆ وه رگرته وه ی تهرمی برا که ی هاتبوو بۆ پاسګای ګونده که يان. لووکاشکا هه ردوو دهستی کابرا سووره ی له پشته وه گرتبوو و ريکی ده ګوشی. له ناکاو سووره خوی راپسکاند، ده مانچه که ی له بهر پشتينه ی دهرهينا و قامکی به په لاپي ته که دا نا. لووکاشکا که وت. خوین له زګى هه لقولی. له ناکاو هه ستايه وه و ديسان که وته وه. به زمانی پرووسی و تورکی جنيوی دها. خوین به زګ و پشتيدا ده هات و شولاوګه ی به ستبوو. کا زاخه کان ګه يشتنه سه ری و پشتينه که يان کرده وه. ناساير بهر له وه ی يارمه تیی لووکاشکا بدا، ماوه يه ک حه په سابوو و نه يده توانی شمشيره که بخاته وه نيو کالانه که ی. چونکه دهستی ده له رزی و بوی نه ده چو وه جی. ده می شمشيره که شه لالی خوین بوو.

چيچينه سووره هو له کان به سمیلى کورت کراوه و جهسته ی شه قارشه قار بوو له سهر زهوی که وتبوون. ته نيا ئو که سه ی ته قه ی له لووکاشکا کردبوو زيندوو بوو، وهک هه لوی بريندار شه لتانی خوین (خوین به ژير چاوی راستيدا ده هاته خواری) ددانی چير کردبووه و پوخساری خويناوی و په نگ په ریوی رقی لی ده باری. چاوانی وهک گرکانی هه لچوو له هه موو لايه کيان

دەروانی. لە سەر زهوی به چۆکدا هاتبوو و خەنجەر به دەست، ئامادهی بهرگری کردن له خۆی بوو.

ملازم دوهەم له لاتەنیشتهوه لیی چووه پیشی و ههروا که خۆی لی دەپاراست، کتوپر به دمانچهکهی گوللهیهکی به گویچکهیهوه نا. سووره یستی ئاوقای بی، بهلام نهیتوانی و به لادا کهوت.

کازاخهکان به ههناسهبرکی گوریسهکانیان له چۆکی کوژراوهکان کردهوه، به ریز رایانکیشان و چهکهکانیان کو کردهوه. ههراکام لهو چیچینه سوورانه مروقیک بوون و قهلافهتیکی تایبهتیان ههبوو. لووکاشکایان برد بو لای عارهبانهکه. ئهوههروا به زمانی پووسی و تورکی جنیوی دها و لهگهڵ راوهشاندنی دهست و لاقی دهیگوت: «درو دهکهی، ههرئیستا دهتخنکینم، تو ناتوانی له دهست من پرزگارت بی ئاناسی!» بهلام دواي تاویک بیتهوش کهوت.

ئۆلینین گهراپهوه بو مالئ. لای عهسرخهبهریان پیدا که لووکاشکا له حالئ گیانکهنشتدایه. بهلام تورکیک لهوبهري پرووبارهکهوه هاتووه و دهیههوی به گیای دهرمانی چارهسەری بکا.

تەرمی کوژراوهکانیان کیشا بو بهر پاسگای گوندهکه. ژنان و مندالان دههاتن بو سهیری تهرمهکان.

کاتی خۆراوا بوون ئۆلینین گهیشتهوه مالئ و ههتا ماوهیهک دیتنی ئهو دیمهنه سامناکانه تاساندبووی و نهدههاتهوه سەر حالئ ئاسایی. بهلام شهوی بیرهوههیهکانی شهوی رابردوو پوخی له خۆیهوه پچا و له پهنجهرهکهوه چاوی له دهري کرد. ماریانکا که دیار بوو پهشوکاوه، له ژوورهکهیان هاته دهري و پویشت بو لای ههمارهکه. دایکی چووبوو بو نیو باخه میوهکه. باوکی هیشتا له فهزمانگه نهگهراپووه. ئۆلینین چاوهروان نهما که ماریانکا کارهکانی تهواو بکات و چوو بو لای. ماریانکا له ژوورهکهیان دانیشتبوو، ههکه چاوی به ئۆلینین کهوت پرووی وهگرێرا. ئۆلینین پیی

وابوو ٺه و کاره به هوى شهرم و حهياوديه، دهنكى هه لبرى: «ماریانکا، ماریانکا گیان! دهکری بیمه ژووری؟»

له ناکاو ماریانکا ئاوری دایه وه. فرمیسک له چاویدا قهتیس مابوو و روخساری ته می خه میکی پیوه دیار بوو. بی ئه وهی مته ق بکا، به نیگایه کی جوان و پرشکووه له ئولینینی روانی.

ئولینین دووپاتی کرده وه: «ماریانکا گیان منم ...»

ماریانکا گوتی: «له کۆلم به وه، تاقه تم نییه!»

روخساری گۆرانی به سهردا نه هات به لام فرمیسک به سهر پروومه تیدا هاته خوارى.

- چى بووه؟ بۆ دهگری؟

ماریانکا به دهنکی گری و به دلپرییه وه گوتی: «چی بووه؟ مه گین نه تدیوه کازاخه کانیان قه لاچۆ کردووه. ئیتر ده ته وی چی بی؟»

ئولینین گوتی: «لووکاشکا؟»

- برۆ، وازم لی بینه.

ئولینین لی نزیك بووه و گوتی: «ماریانکا!»

- من هیچ کاریکم به تو نییه، تکایه برۆ ده ری.

ئولینین به بزه یه که وه گوتی: «ماریانکا، قسه ی وا مه که!»

ماریانکا له گه ل ئه وهی لاقی له ته رکى ژوورکه ده کوتا و به هه ره شه کردنه وه ده هات بۆ لای، گوراندی: «برۆ ده ری، له کۆلم به وه چه په ل!» پاشان هه سته ی رق و بیزاری و سووکایه تی روخساری داگرت و ئولینین بۆی ده رکه وت بۆ ئه وه نابى هیچ هیوايه کی پیی هه بی؛ تیگه یشت که ئه و بۆچوونه ی جارانی، یانی ئه وهی که کچیکی زۆر سرکه و مه حاله که وی بی، راسته؛ بۆیه هیچی نه گوت و به په له له ژوورکه هاته ده ری.

چل و يهک

دواى ئه وهى گه پايه وه بۇ ژووره كهى خوى، دوو كاتژميرى ته واو له
سه ر چرپا كهى بى جووله خوى له گه زدا. پاشان چوو بۇ لاي ملازم و
مؤله تى لى خواست كه بچيت بۇ بنكهى ناوه ندى ئه رته ش. خودا حافيزى
له هيچ كه س نه كرد و ته نيا ده ستوورى به ژانو دا كه حيساب و
كي تابه كه به خاوه نماله كه بدات. پاشان به ره و قه لايه ك وه پي كه وت كه
بنكهى سه رباز خانه بوو. ته نيا مامه ئيرووشكا به بونهى هاتنه وهى
جيژنى گرت. هه ردووكيان پي كه وه شه رابيان خوارده وه، ديسان شه رابيان
خوارده وه. راست وهك رۇژى وه پي كه وتن له مۇسكو، يهك ترويكاي
پۇسته، له به رده رگا راوه ستابوو. به لام ئولنين ئيتير وهك ئه و رۇژه له
گه ل خوى حيسابيكي نه بوو پاكتاوى بكا، ئيتير به خوى نه ده گوت ئه وهى
كردوويه و بيرى لى كردو ته وه، ئه وه نه بووه كه ويستويه تى؛ ئيتير
چاوه روانى ژيانىكي نوئ نه بوو. ماريانكاى زياتر له پيشوو خووش
ده ويست و ئيستا ده يزاني كه ئه و هيچ كات ئه وى خووش ناوئ.

مامه ئيرووشكا گوتى: «دهى مامه گيان! خودا حافيز! ئه گه ر بۇ
چالاكويه كى نيزامى چووى، به وردى بير بكه وه و گوى بۇ ئامۇژگاريى
پيره پياوه كان راگره. كاتيک ده ته وئ شه قخوون ليدهى به سه ر جيگايه كدا
بدهى يان كاريكى ترت هه يه (من گورگيكي پيرى باران ديدهم) و ده بينى
دوژمن ته قه ده كات، به تيگرايى مه چن بۇ شوينيك كه تاقميكي زورى
لييه و خوشتان بلاو ببنه وه. چونكه ئيوه سه ربازه كان كاتيک ترس
داتانده گري خو تان به يه كتره وه دهنووسينن و پيتانوايه ئاوا به
ده سته جه معى باشتره. به لام له راستيدا هيچ شتيك له وه خراپتر نييه،
دوژمن هه ميشه ته قه له و شوينه ده كا كه تاقميكي زياترى لييه. دهى!

ئىستا حالى بووى؟ من له ماوهى تەمەندا تەنەت يەك جارىش
نەپىكراوم. بەلام ھەموو ئەوانەم دىتووه!

ژانۇ كە لە نىو ژوورەكە خەرىكى پىچانەوہى جانتاكان بوو گوتى:
«بەلام تۇ گوللەيەك لە نىو پشتتدايە.»

ئەوہ ئىتر، ئاسەوارى دلقانىي كازاخەكانە.

ئۆلئىن لىي پرسى: «كازاخەكان؟»

بەلى، كازاخەكان! ئىمە شەرابمان خواردبوو، ژانۇ سىتكىن، يەكك
لە كازاخەكان زور سەرخوش بووبوو. لە ناكاو تەتەق... بە دەمانچەكەى
گوللەيەكى لە پشتى من دا.

ئۆلئىن پرسى: «حەتمەن زورت ژان پىگەيشتووه؟» پاشان رووى لە
ژانۇ كرد و گوتى: «دەى ژانۇ، تەواو بووى؟»

جارى پەلە مەكە! زور بەپەلەى! راوہستە با بۆت بگىرمەوہ... كاتىك
گوللەكە لە پشتم درا، نەگەيشتە سەريەسقان، ھەروا لە نىو گۆشتەكەدا
مايەوہ! منىش بە ژانۇ سىتكىنم گوت: پۆلەگيان خەرىك بوو بمكوژى! بۆ
لەخۇرا تەقەت لە من كرد؟ بەلام حالى بە من، دەستت لە كۆل ناكەمەوہ،
دەبى يەك چلىكم شەراب پى بدەى.

ئۆلئىن بەبى ئەوہى بە باشى گويى گرتبى، ديسان پرسى: «دەى،
ژانت پىگەيشت؟»

چۆن ژانم پى بگا! قسەكەم پى مەبرە، من ئەوہم پى خوش نىيە. لىم
گەپى با قسەكەم تەواو كەم. ئىمە ھەروا شەرابمان خواردوہ، ھەتا
بەيانى بە خوشى رامانبوارد. من مەست و بىھوش، لەسەر وەجاخەكە
خەوتم. بەيانى كە لە خەو ھەستام، دىتم ناتوانم بە پىدا بپوم.

ئىستا ئىتر ئۆلئىن چاوەرپى بوو وەلامىك ببىستى و پرسى: «تۆ
زورت ژان پىگەيشت؟»

مەگىن من بە تۆم گوت كە ژانم پىگەيشت، نا، ژانم پىنەگەيشت. تەنيا
نەمدەتوانى ھەستمە سەرپى، نەمدەتوانى بجوولم.

ئۆلۈپن كە بە ھۆى دلتەنگىيە ۋە ھەزى لە پىكەنن نەبوو، پرسىي: «ئەى برىنەكە، خۆى سارپىژ بۆۋە؟»

– بەلى، خۆى سارپىژ بۆۋە. بەلام گوللەكە ھەروا لەویدا مايەۋە! دەستت بە پشتىدا بىنە.

كراىكەى ھەلكرد و پشتە پان و پىر ماسوولكەى ۋەدەرخست. لە سەر پشتى نىك برېرەى، گوللەيەك لە ژىر گوشتەكەيدا بوو، كە ئۆلۈپن قامكى پىدانا گریمانەكەى لە بن قامكىدا دەخزى. پىرەپىاو دەستى برد بۆ نىۋىشتى خۆى و ھەروا كە ۋەكوو مەرمەپ يارىي بە گوللەكە دەكرد گوتى: «دیتووتە چۆن لە ژىر قامكىدا دەخزى. ئەۋەتا، دیتووتە، ئەۋە ھاتە خوارى.»

ئۆلۈپن پرسىي: «مامە بلىى لووكاشكا بىنى؟»

– دەزانى چىيە، ئىرە پزىشكى لى نىيە. جارى چوون پزىشكىك بىن.

– لە كوئ پزىشك دىن؟ لە گرۆزنى؟

– نا مامە گيان! نا، پزىشكە پرووسىيەكانى ئىۋە، ئەگەر من تىزار بوايەم، لەمىژ بوو ھەموويانم لە سىدارە دابوو. ئەۋ پزىشكانە تەنيا دەزانن گوشتى خەلك لەتوكوت بكەن و توۋرى ھەلدەن. بۆ وىنە يەككىك لە كازاخەكانى خۇمان، باكلاشۇف، ئەۋان زەلىل و گىردەنشىنيان كىرد، يانى لاقىكىيان برىەۋە. ئاخە گەۋجانە! ئىستا ئىتر ئەۋ پىاۋە كەلكى چىيە؟ نا، مامە گيان، لە كوئستانەكان ئىمە پزىشكى راستەقىنەمان ھەيە. بۆ وىنە ھاورپىيەكى من قۇرچىك، لە كاتى شەردا، ئىرە سىنگى پىكرابوو، دەى دەزانى چى بوو؟ پزىشكەكانى ئىۋە جواييان كىرد! بەلام ساحەب لە شاخەۋە ھات و چارەسەرى كىرد. ھۆكارەكەشى ئەۋە بوو پزىشكەكانى كوئستان گزۇگىا دەناسن.

ئۆلۈپن گوتى: «لە سەرى مەپۆ. گەۋجىتى بەسە. من زۆر زوۋ

سەرگوردىك لە ھەنگەۋە دەنىرم لووكاشكا چارەسەر بكات.»

پیره پیاو به تیتالییه وه وه لامی دایه وه: «گه وجیتی! بی شعور! سهرگوردیک دهنیرم! باشه ئەگەر پزیشکه کانی ئیوه بیانتوانیبایه خه لک چاره سهر بکه، کاراخه کان و چیچینه کان بو ماریجه دهچوون بولای ئەوان، کهچی ئەفسه ره کانی ئیوه و سهره ههنگه کانتان دهچن پزیشکه کانی کویتانی بو چاره سهر کردنی خویان دهبن. له لای ئیوه هه موو شتیک نایاساییه، هه موو شتیک درو و دهله سهیه.»

ئۆلینین وه لامی نه دایه وه. ئەویش له سهر ئەو باوه ره بوو که ئەو دنیا یه ئەو تییدا ژیاوه و ئیستا دهیه وئ بو بگه رپته وه هه موو شتیکی درویه. پرسیی: «تو خۆت لووکاشکات دیتووه؟»

به لئ، وهک مردوو له نیو پینخه فدا کهوتوو و جگه له قودکا هیچ شتیکی تر ناخوا. نه نان دهخوا نه شه راب! له سهریهک قودکا دهخواته وه. به لام خو ئەوه که لکی نییه. پیاو دلئ پیی دهسووتئ. ئەو کورپه راست وهک من پیاویکی جیگیته. منیش جاریک خهریک بوو بمرم. ژنان بۆم دهگریان و خاچیان دهکیشا. سهرم وک کوانووی ئاور گهرم داهاتبوو. منیان بردهبوو له ژیر وینه ی پیرۆزدا رایانکی شابووم و پیموابوو له ژوور سهرم هه زاران ته پلئ چکۆله درمه یان دئ. من هاوارم دهکرد، ئەوانیش توندتر لینیان دهدا. (پیره پیاو پیکه نی) ژنان قه شه یان هینایه ژوور سهرم و دهیانویست بمنیزن. دهیانگوت: هاتۆته سهر دنیا له گه ل ژنان عه یاشی کردوو، پیاوی کوشتوو، دزی کردوو، بالالایکای ژهنیوه.» به منیان دهگوت: «تۆبه بکه. منیش تۆبه م دهکرد. هه رچی قه شه سه بارهت به بالالایکا پرسیار لیکردم و پیی گوتم مه لعوون، ئەو ئامیره گلاوه له کوئییه؟ زوو جیگا که یمان پی نیشان بده با له توکوتی بکهین، من وه لامم ده دایه وه: لیـره نییه، به لام من خۆم له ئەمباریک و له نیو خه شه خوریه کدا شارده بوومه وه و ده مزانی هیچ کهس ناتوانی بیدۆزیته وه. پاشان دهستیان له کۆل کردمه وه و من چاک بوومه وه! دیسان دهستم کرده وه به ژهنینی بالالایکا ... دهی باسی چیم دهکرد؟ ئەها، جوان گوئ

بگره. هه‌میشه دوور له کهسانی تر به ڕیدا برۆ دهنه گه‌وجانه خۆت به کوشت ده‌دهی. راستت ده‌وی من دلم پیت ده‌سووتی، تۆ پیاویکی شه‌پاخووری و من تۆم خۆش ده‌وی. ئەفسه‌ره‌کانی ئیوه‌ هه‌ز ده‌که‌ن هه‌میشه به‌ سواری ئەسپ به‌ کێوه‌کاندا هه‌لگه‌ڕین. بۆ وینه‌ یه‌کیک له‌ ئەفسه‌ره‌کانی ئیوه‌ لێره‌ بوو، له‌ رووسیاوه‌ هاتبوو. هه‌میشه به‌ کێوه‌کاندا هه‌لده‌گه‌را و وه‌کوو سووکایه‌تی ناوی ئەو کێوانه‌ی نابوو تۆپه‌. هه‌رکه‌ چاوی به‌ یه‌کیک له‌و گردانه‌ ده‌که‌وت، له‌ ڕیوه‌ پێیدا هه‌لده‌گه‌را. جارێک هه‌رئاوا هه‌لده‌گه‌رێ و زۆریش دلخۆش و رازی ده‌بی. چه‌کدارێکی چێچین ته‌قه‌ی لێکرد و کوشتی. ئەوه‌ش بزانه‌. چێچینه‌کان زۆر تیره‌اوێژی چاکن. هیندی که‌سیان هه‌یه‌ که‌ زۆر له‌ من زیره‌کترن. من که‌سیکم خۆش ناوی که‌ گه‌وجانه‌ خۆی به‌ کوشتن بدا. هیندی جار که‌ چاو له‌ سه‌ربه‌زانه‌کانی ئیوه‌ ده‌که‌م سه‌رم سوور ده‌مینێ له‌و هه‌موو گه‌وجیتیه‌یان. چاره‌په‌شانه‌ به‌ پۆل به‌ ڕیدا ده‌رۆن و پانتۆلی سووریش له‌ پێ ده‌که‌ن. ئاوا قه‌ت تیرت به‌ خه‌تا ناچی. یه‌کیک ده‌کوژری و ده‌که‌وی. هه‌لیده‌ستینه‌وه‌. یه‌کیکی تر دینه‌ پێشی. — پیره‌پیاو سه‌ری راده‌وه‌شاند و دووپاتی ده‌کرده‌وه‌: ئەوه‌ ئه‌وه‌په‌ری گه‌وجیتیه‌! گه‌وجیتیه‌! ده‌بی بلاو بینه‌وه‌ و به‌ ڕیزی دوور له‌ یه‌ک و به‌ ڕیدا برۆن! ئاوا ده‌بی برۆیه‌ پێشی. ئەگه‌ر ئاوا بکه‌ی، هه‌یج کات ناتوانن بتپێکن. تۆ هه‌میشه ئاوا بکه‌!

ئۆلینین هه‌ستا پوشت بۆ لای ده‌رگاکه‌ و گوتی: «زۆر سپاس، مامه‌ گیان، خوداحافیز! به‌ هیوای خودا دیسان چاومان به‌ یه‌کتر ده‌که‌ویتته‌وه‌.»

پیره‌پیاو له‌ ته‌رکی ژووره‌که‌ دانیشتبوو هه‌لنه‌ده‌ستا.
 - ئاوا له‌ یه‌کتر جیا ده‌بنه‌وه‌؟ ئاخ، گه‌وجه‌ پیاو! ئەوه‌ش خه‌لکی ئەمڕۆ!
 سالیکه‌ پێکه‌وه‌ هاوڕیین و له‌ پر: خوداحافیز و ده‌رۆی و ته‌واو. به‌لام
 من تۆم خۆش ده‌وی. دلم پیت ده‌سووتی! تۆ چه‌نده‌ چاره‌په‌شی هه‌میشه

بەتەنیا، ھەمیشە تەنیا. چەندە ۋەحشىي، ھىندى جار من چاوم ناچىتە
خە، بىر لە تۆ دەكەمەۋە. ھەروا كە تۆ ئەۋ گۆرانىيە دەلىي: "براكەم،
ژيان لە ولاتى بىگانە زۆر دژوارە"، كارى تۆش ھەروايە.

ئۆلنن ديسان گوتى: «خوداحافىز!»

پىرەپىاۋ ھەستا و بۇ تۆقە دەستى درىژ كەرد، ئۆلنن دەستى گرت و
گوشىي، ويستى بېوا ..

- پوومەتت، پوومەتت بىنە پىشى.

پىرەپىاۋ سەرى ئۆلنننى بە ھەردوۋ دەستە گەۋرەكەي گرت و
ئۆلنن بە سىمىل و لىۋى تەپى خۆي ئەۋى ماچ كەرد و دەستى كەرد بە
گريان.

- من تۆم خۆش دەۋى! خوداحافىز!

ئۆلنن سوارى تروئىكاكە بوو. پىرەپىاۋ لەگەل ئەۋەي فرمىسك بە
چاۋيدا دەھاتە خوارى گوتى: «دەي، ھەرئاۋا دەتەۋى بېۋى؟ خۆزگە
لانىكەم يادگار يىكەت بۇ بەجى دەھىشتە! تەنگەكەت بدە بە من. تۆ
تەنگەت بۇ چىيە؟»

ئۆلنن تەنگەكەي لە شانى داكەند و داي بە مامە ئىرووشكا.
ژانۆ لە ژىر لىۋەۋە گوتى: «ھەرچى بىدەي بەۋ پىرەپىاۋە سۈۋالگەرە،
ھىشتا ھەر پىي كەمە و چاۋى تىر نابى. ئەمانە زۆر خەلگىكى چاۋبىرسى
و خۈزەلۈكن.»

ئەۋەي گوت و بالتەكەي لە خۆي پىچا و لە پىشەۋە دانىشت.
پىرەپىاۋ بە پىكەنىنەۋە گوتى: «دەمت لىكنى، گەمژە! تۆ بۇ ئەۋەندە
بەرچاۋتەنگى!»

ماريانكا لە ژوۋرەكەي ھاتە دەرى. بەجى موبالائىيەۋە چاۋىكى لە
تروئىكاكە كەرد، سەرى لەقاند و گەپايەۋە بۇ ژوۋرەكەي. ژانۆ بە چاۋى
ئامازەي كەرد و گوتى: «l' faille بېۋانە» ھەر خىراش دەستى كەرد بە

پیکه‌نین. ئۆلینین به دلتەنگییه‌وه دەنگی هەلبەری: «برۆ ون به له به‌رچاوم!»

مامه ئیرووشکا دەنگی هەلینا: «خوداحافیز، مامه گیان خوداحافیز! هیچ کات تۆم له بیر ناچیتەوه.»

ئۆلینین چاوی له دەورو به‌ری خۆی کرد. مامه ئیرووشکا له‌گه‌ل ماریانکا دیار بوو سه‌باره‌ت به کاره‌کانی خۆیان دەدوان و هیچ کامیان نه‌پیره‌پیاو و نه‌کچه، له ئەویان نه‌دەروانی.

سه‌رچاوه: قزاقان، لئو تولستوی، ترجمه مهدی مجاب، انتشارات نگاه، چاپ اول، تهران، 1365

فهرهه نگوک

ئالقه پیز: دوو ئالقه یه به زنجیره وه درگای پی داده خه

ئوق: نوقم، دهره تان لی براو، قه تیس بوو

بزگوپ: له ته په رۆ، تیتۆل

بزۆک: شتییک که ده جوولیتته وه (متحرک)

بلغه ته: تاعوون، چاو قوولکه (طاعون)

بۆره که: بۆره پیاو، خویری (مرتیکه)

بیور: ته ور، بقر، بالته

به دهو: جوان، شو خوشه نگ

به رپیوار: ون، نادیار، وندا، گوم

پۆلا کورۆژ: بریتی له مروقی به هیز و به جهرگ

په نه میو: ماسیو، باکردوو

تۆسن: توورپه، ئالته تی

تییک قزقزان: ئالوزان و تیکه ولیکه

ته پپۆش: که سیک که جلوبه رگی جوان و رازاوه له بهر دهکا

چکووس: پژد، مست قووچاو، په زیل، جه بوون (خسیس)

چوار هه نگل بوون: بریتی له زور خواردن و تیر بوونی ئاژه ل (هیندهی

خواردوو، چوار هه نگل بووه.)

چه قه سرو: زوربلی، چه نه وهر، چه نه ده ریژی، چه نه ویرغه، چه ناکه شکاو،

دهمه وهر

حه مایه ت کردن: گرتن و کهوی کردنی ئه سپ و ماین بۆ سواری

دیموده: بی نرخ، سووکوچرووک (مبتدل)

دهغه زدار، رق له زگ، قیناوی (کینه توز)

پمل: لم، خیزی زور ورد

پموسک: مۆسک، پیموسک، گیایه کی قالۆره داری بۆنخۆشه
 ره فیچکه: ره فیسکه، ره پیسک، ماسوولکه ی بن ئەژنۆ
 ره ققه: کیسه لی ئاوی
 زهنگه ته: هیشووی تری
 سۆلانه وه: کرانه وه (سوزش)
 سیسارک: داله که رخۆره، خه رتهل (کرکس)
 سیوشکه هه لاتن: بریتی له تینویتی زۆر (عطش)
 سهنگوسوژن دان: پشکین، به وردی گه پان به دواى شتیکدا
 شه پهنگین: شه پانی، جینگزی، شه په لایسین
 شه فخوون: هه لمه تی شه وانه (شیبخون)
 شه ونخوونی: خه لی نه که وتن و به خه بهر مانه وه ی شه وانه
 عه سروژه: ژمه خویری، نان و چایی عه سرانه
 غه زریو: تووپه و تۆسن
 قورساخ: به ویقار، قورسی و گرانیی مرۆف
 قونجپک: قوژبن، سووچ
 قووله پیکردن: بهرگه نه گرتن، خو له بهردا نه گرتن، بۆ کار و بۆ خواردن
 دهیلین (هینده ی لی ئازایه، قووله ی پیده کا)
 قۆره کوشتوو: بۆ ره شه ولاخ دهیلین، یانی به نه خوشیی قۆره بمری.
 قه رابینه: جوړی تفهنگی قه دیمی
 قه مچ کردن: قرتاندن
 کلومنجپ: که شوتووش، قیله وقانج (اریب)
 کوپیزگه: میژمندال، کوپی چکۆله
 کووده له: به چکه ی به راز
 کۆده: زهویی شیوپراوی نه چیندراو
 کۆزلیکه به ستن: کۆ بوونه وه له دهوری یه ک

کۆلکەى سەربەخوین: بریتی لە مرۆی بە فیتنە و ئاژاوە، بە تاییەت بە ئافرەت دەگوتری.

کەلبەدوون: پەراویزی زەپی کە لە دەوری ملیوانە و پیشی عەبا و سەردەستی دەدەن (گلابتون)

گونج: جینگن، شەپانی، جینگزی، بەهانەگر، پیچەقین

لاپەرەسەن: خۆ تێهەلقوتین

لووتاویژ: بریتی لە خواردنی بە نابەدلی

ماریز: زالم، دیکتاتور، مارز

ماریلە: ئاوی کەمی جۆگە و کانی کە خەریکە وشک دەبی.

مجرۆ: گۆج، نقوستان (فلج)

مژمۆر: کەسی کە چاوی چکۆلە و خووتەکەیه؛ پڕووشە چاو.

مگیز: ئیشتیا، تاسە، مەیل، حەز.

نقشک: سەرشیر، سەرتووی شیر

نیرگزه: نووکی کلکی ئەسپ کە دەیقرتین بۆ ئەوەی کلکی قیت ڕاوەستی

و مووەکەى بژ بیتهوه.

واق وپمان: سەرسام بوون، عەبەسران، سەرسووڕمان

هەنگەمە: هەراوهاوار، بگرە و بەردە، هاتوهاوار.

بەرھەمە چاپ كراۋەكانى ئەمىن گەردىگلانى:

(۱) تاپۋى ۋەرزىكى سەۋز، كۆمەلەشىعر، چاپخانى شوعاع تەۋرىز،

۱۹۹۷

(۲) شەۋەژانى ئەستىزەيەك، كۆمەلەشىعر- تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰

(۳) مەرگەخەۋن، كۆمەلەشىعر، تاران، نشر پيام امرون، ۲۰۰۳

(۴) ديسان لەۋ شەقامانەۋە، كۆمەلە چىرۆكى بىژەنى نەجدى، ۋەرگىپران،

ئاراس، ۲۰۰۵

(۵) تەپلى ئاور، كۆمەلە چىرۆكى بيانى، ۋەرگىپران، ئاراس، ۲۰۰۵

(۶) جىگاي بەتالى سلوۋچ، پۇمان، مەحمودى دەۋلەتئابدى، ۋەرگىپران،

موكرىيانى، ۲۰۰۶

(۷) خۆر و لاۋلاۋ، كۆمەلە شىعرى مندالان، بۇكان، چاپخانى داھاتوۋ

۲۰۰۷

(۸) يەكگرتن، چىرۆكى مندالان، قودسى قازى نور، ۋەرگىپران، ئاراس،

۲۰۰۷

(۹) برايانى كارامازوف، پۇمان، فيودور دوستوۋفسكى، ۋەرگىپران،

موكرىيانى، ۲۰۰۷

(۱۰) خولياى نووسين، كۆمەلە وتار- رەزا بەراھەنى، ۋەرگىپران. موكرىيانى،

۲۰۰۸

(۱۱) فەرھەنگى رېژگە (ئەۋ وشانەى لەھەنبانە بۆرىنەدا نەھاتوۋن)،

موكرىيانى ۲۰۰۹

(۱۲) كەلەشىرى ورگن، چىرۆكى مندالان، فۇلكلور؛ نووسينەۋە، بۇكان،

ئىزىرتوۋ، ۲۰۰۹

(۱۳) تازىەبارانى بەيەل، پۇمانى غولامحوسين ساعيدى، ۋەرگىپران،

موكرىيانى ۲۰۱۱

(۱۴) مەرگى ئىقان، پۇمان، لئۇ تۇلستوى، ۋەرگىپران، موكرىيانى، ۲۰۱۱

- ۱۵) دار وپهپووله و پووبار، چیرۆکی مندالان، فەریدە شەبانفەر—
 وەرگیژان، ۲۰۱۱
- ۱۶) دیلی قەفقاز، پۆمان، لئو تۆلستۆی، وەرگیژان، موکریان، ۲۰۱۱
- ۱۷) باوکە سیرگی، پۆمان، لئو تۆلستۆی، وەرگیژان، موکریان، ۲۰۱۱
- ۱۸) ئاغا و نۆکەر، پۆمان، لئو تۆلستۆی، وەرگیژان، موکریان، ۲۰۱۱
- ۱۹) ھاوسەرگیژی بەختە وەرانە، پۆمان، تۆلستۆی، وەرگیژان، ھەولیر،
 خانە ی کتیبی ئاویڕ ۲۰۱۲
- ۲۰) نارنجی فرین، چیرۆک، وەزارەتی رۆشنبیری، سلیمانی، ۲۰۱۲
- ۲۱) ئانا کارنینا، پۆمان، تۆلستۆی، وەرگیژان، موکریان، ۲۰۱۲

ئەم بەرھەمانەش ئامادە ی چاپن:

- ۱) ئاپۆرە ی خەو، کۆمەلە شیعر
- ۲) شەیتان، پۆمان، لئو تۆلستۆی، وەرگیژان
- ۳) سترانی شەپۆلەکان، شیئەری ھاوچەرخى فارس، وەرگیژان.
- ۴) رینگایەک بەرەو ھەتاو، کۆمەلەچیرۆک، وەرگیژان
- ۵) شارەزاییە بنەرەتییەکانی ژیان، دوورووتی پیچ، وەرگیژان
- ۶) پەسلان، پۆمان، لیو تۆلستۆی، وەرگیژان
- ۷) ھاوار و ژیلەمۆ، کۆمەلە شیعر

